

Sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Unii Europejskiej

2007

KOMISJA EUROPEJSKA

Komisja Europejska

Sprawozdanie ogólne
dotyczące działalności
Unii Europejskiej

2007

Bruksela • Luksemburg, 2008

W dniu 25 stycznia 2008 r. Komisja Europejska przyjęła *Sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Unii Europejskiej – 2007* pod numerem referencyjnym SEC(2007) 1000 wersja ostateczna.

***Europe Direct to serwis, który pomoże Państwu
znaleźć odpowiedzi na pytania dotyczące Unii Europejskiej.***

**Numer bezpłatnej infolinii*:
00 800 6 7 8 9 10 11**

* Niektórzy operatorzy telefonii komórkowej nie udostępniają połączeń z numerami 00 800 lub pobierają za nie opłaty.

Wiele informacji na temat Unii Europejskiej można znaleźć w Internecie w portalu Europa (<http://europa.eu>).

Dane katalogowe znajdują się na końcu niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, 2008

ISBN 978-92-79-07113-3

© Wspólnoty Europejskie, 2008

Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Printed in Belgium

WYDRUKOWANO NA PAPIERZE BIAŁYM BEZCHLOROWYM

Przewodniczący Komisji Europejskiej do Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego

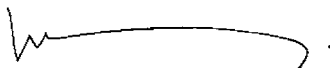
Szanowny Panie Przewodniczący!

Mam zaszczyt przekazać Panu *Sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Unii Europejskiej w 2007 r.*, przyjęte i opublikowane przez Komisję na mocy art. 212 Traktatu WE oraz art. 125 Traktatu EWEA¹.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

Bruksela, dnia 12 lutego 2008 r.

José Manuel Barroso
Przewodniczący

---

¹ Zgodnie z „Deklaracją w sprawie wspólnotowego systemu ustalania cen rolnych we Wspólnocie” zawartą w aktach przystąpienia z dnia 22 stycznia 1972 r. w najbliższym czasie Komisja przekaze Parlamentowi sprawozdanie dotyczące sytuacji rolnictwa w Unii Europejskiej. Ponadto zgodnie ze zobowiązaniem przyjętym przed Parlamentem dnia 7 czerwca 1971 r. Komisja przygotowuje również sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji.

Spis treści

INFORMACJE DLA ODBIORCÓW	9
WSTĘP	11
ROZDZIAŁ I — OGÓLNE TŁO POLITYCZNE	19
Sposób rządzenia i poprawa regulacji prawnych	19
<i>Lepsze stanowienie prawa</i>	19
<i>Obniżanie kosztów administracyjnych</i>	22
<i>Zasady pomocniczości i proporcjonalności</i>	23
<i>Przejrzystość</i>	23
<i>Współpraca międzyinstytucjonalna</i>	24
<i>Sposób rządzenia</i>	25
Strategia komunikacyjna	26
Przyszłość Europy	28
<i>Deklaracja berlińska</i>	28
<i>Reforma traktatów</i>	29
<i>Program działań na rzecz obywateli</i>	31
ROZDZIAŁ II — CELE W OBSZARZE DOBROBYTU	33
Środowisko ekonomiczno-społeczne	33
<i>Strategia lizbońska: partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia</i>	33
<i>Strategia zrównoważonego rozwoju</i>	35
<i>Ramy makroekonomiczne</i>	37
<i>Opodatkowanie</i>	41
<i>Konkurencja</i>	44

Czynniki sprzyjające dobrobytowi	49
<i>Przegląd rynku wewnętrznego i jego rozwój</i>	49
<i>Innowacje i polityka przedsiębiorczości</i>	58
<i>Konkurencyjność w kluczowych sektorach</i>	64
<i>Badania naukowe</i>	65
<i>Spółeczeństwo informacyjne i media</i>	70
<i>Edukacja, kształcenie i szkolenie</i>	76
<i>Transport</i>	79
<i>Energia</i>	87
<i>Mobilność na rynku pracy</i>	93
ROZDZIAŁ III — CELE W OBSZARZE SOLIDARNOŚCI	95
Konsolidacja spójności gospodarczej i społecznej	95
<i>Wymiar regionalny i Fundusz Spójności</i>	95
<i>Wymiar społeczny</i>	97
<i>Wyzwania demograficzne</i>	105
Solidarność z przyszłymi pokoleniami i zarządzanie zasobami naturalnymi	107
<i>Środowisko</i>	107
<i>Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich</i>	114
<i>Rybołówstwo i strategia morska</i>	119
Promowanie wspólnych wartości w Unii Europejskiej	125
<i>Obrona praw podstawowych i zwalczanie dyskryminacji</i>	125
<i>Kultura</i>	127
<i>Młodzież, aktywna postawa obywatelska i sport</i>	127
ROZDZIAŁ IV — CELE W OBSZARZE BEZPIECZEŃSTWA I WOLNOŚCI	131
Europejska przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości	131
<i>Realizacja programu haskiego</i>	131
<i>Europejska przestrzeń sprawiedliwości</i>	132
<i>Współpraca policyjna i celna</i>	133
<i>Zwalczanie terroryzmu, przestępczości i narkomanii</i>	135
<i>Zarządzanie granicami zewnętrznymi i imigracja</i>	138

Zarządzanie ryzykiem	143
<i>Zdrowie publiczne</i>	143
<i>Ochrona konsumentów</i>	145
<i>Bezpieczeństwo żywności, zdrowie roślin, zdrowie i dobrostan zwierząt</i>	146
<i>Bezpieczeństwo i ochrona transportu</i>	148
<i>Bezpieczeństwo energetyczne i ochrona instalacji</i>	149
<i>Ochrona ludności i Fundusz Solidarności Unii Europejskiej</i>	150
<i>Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej</i>	151
ROZDZIAŁ V — EUROPA JAKO PARTNER NA ARENIE ŚWIATOWEJ	153
Stosunki sąsiedzkie	153
<i>Proces rozszerzenia Unii i strategia przedakcesyjna</i>	153
<i>Europejska polityka sąsiedztwa</i>	162
<i>Stosunki z Rosją</i>	168
Rola Unii Europejskiej w gospodarce światowej	170
<i>Handel międzynarodowy</i>	170
<i>Unia celna</i>	175
<i>Stosunki transatlantyckie</i>	176
<i>Stosunki z innymi krajami uprzemysłowionymi bądź z krajami o wysokim dochodzie narodowym</i>	178
<i>Stosunki z krajami wschodzącymi</i>	180
<i>Stosunki z organizacjami międzynarodowymi</i>	180
Wkład w rozwój solidarności międzynarodowej	182
<i>Ochrona i promowanie wspólnych wartości poza granicami Unii Europejskiej</i>	182
<i>Polityka rozwoju</i>	184
<i>Pomoc humanitarna</i>	191
<i>Strategie regionalne</i>	195
Działania na rzecz bezpieczeństwa światowego	207
<i>Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa</i>	207
<i>Europejska strategia oraz europejska polityka bezpieczeństwa i obrony</i>	216
<i>Proces pokojowy na Bliskim Wschodzie</i>	220
<i>Proces odbudowy (Afganistan, Irak)</i>	222

Współpraca wielostronna	224
<i>Współpraca z Organizacją Narodów Zjednoczonych</i>	224
<i>Rada Europy</i>	225
<i>Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie</i>	226
<i>Bank Światowy i banki rozwoju regionalnego</i>	226
ROZDZIAŁ VI — FUNKCJONOWANIE INSTYTUCJI I ORGANÓW	229
<i>Parlament Europejski</i>	229
<i>Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich</i>	239
<i>Rada Unii Europejskiej i Rada Europejska</i>	240
<i>Komisja</i>	242
<i>Trybunał Sprawiedliwości i inne organy sądowe</i>	244
<i>Trybunał Obrachunkowy</i>	247
<i>Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny</i>	248
<i>Komitet Regionów</i>	249
<i>Europejski Bank Centralny</i>	251
<i>Europejski Bank Inwestycyjny</i>	254
<i>Agencje</i>	254
<i>Działalność legislacyjna</i>	255
ROZDZIAŁ VII — BUDŻET I DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWA	259
<i>Wykonanie budżetu na 2007 r.</i>	259
<i>Przygotowanie budżetu na 2008 r.</i>	259
<i>Przeгляд budżetu</i>	260
<i>Przepisy finansowe</i>	260
<i>Zasoby własne</i>	261
<i>Gwarancje udzielane z budżetu ogólnego na operacje udzielania i zaciągania pożyczek</i>	162
<i>Audyt i kontrola wewnętrzna</i>	262
WYKAZ INSTYTUCJI I ORGANÓW	263
ZDECENTRALIZOWANE ORGANY UNII EUROPEJSKIEJ	265
ZAŁĄCZNIKI	269

Informacje dla odbiorców

Cel i znaczenie sprawozdania ogólnego w kontekście informacji na temat działalności Unii Europejskiej

W trosce o *lepszą czytelność* główny nacisk w sprawozdaniu położono na najważniejsze informacje dotyczące zarówno ogólnych tendencji, jak i głównych działań w obszarze polityki prowadzonej w 2006 r., również w kontekście legislacyjnym. Z metodologicznego punktu widzenia nie można tego zrobić bez uwzględnienia ogólnego *systemu informowania o działalności Unii*, mającego służyć obywatelom i czerpiącego z różnych źródeł, spośród których należy wymienić:

- bogate źródło informacji dostępne dziś w Internecie w portalu *Europa*. Ten „portal Unii Europejskiej” (http://europa.eu/index_pl.htm) zawiera hasła, które pozwalają na wyszukiwanie informacji według kryteriów, takich jak *obszary działalności, instytucje, dokumenty lub konkretne usługi (statystyki, biblioteka, kontakty itp.)*, *jakie interesują internautów*;
- często aktualizowane *bazy danych* na serwerach różnych instytucji wspólnotowych (np. strony dyrekcji generalnych Komisji) lub źródeł zewnętrznych. Odsyłacze do tych baz danych, podobnie jak do portalu Europa, podano w części *„Informacje ogólne i przydatne linki”*, która znajduje się na końcu każdej sekcji sprawozdania ogólnego.
- *Biuletyn Unii Europejskiej*, który jest swego rodzaju *kroniką wydarzeń*. Wydawany przez Komisję *wyłącznie w formie elektronicznej* (<http://europa.eu/bulletin/pl/welcome.htm>) biuletyn umożliwia w szczególności stały dostęp do informacji o wszystkich działaniach wspólnotowych; zawiera również odsyłacze do dokumentów urzędowych, informacji i powiązanych baz danych. Tak przygotowane informacje (docelowo ma być to *publikacja miesięczna*) są tymczasowo *umieszczane w Internecie we w miarę regularnych odstępach czasu*, co pozwala na zapoznawanie się ze wszystkimi działaniami podjętymi w poprzednich miesiącach. Biuletyn stanowi zatem *nieodłączne uzupełnienie sprawozdania ogólnego*, jak również źródło zawartych w nim informacji. Tego typu komplementarność stanowi główny element systemu informowania odbiorców pragnących nie tylko poznać sytuację ogólną,

lecz również skorzystać z narzędzi ułatwiających wyszukiwanie bardziej szczegółowych informacji na temat działalności Unii Europejskiej.

Dzięki tym ogólnym zasadom, które pozwalają uniknąć powielania w sprawozdaniu ogólnym zbyt szczegółowych informacji, zwięzła forma sprawozdania odpowiada jego podwójnemu celowi, jakim jest *kompleksowe przedstawienie aktualnych wydarzeń w Unii oraz uwypuklenie na ich tle głównych kierunków rozwoju*.

Wstęp

Rok 2007, przypadający w połowie kadencji Parlamentu Europejskiego i Komisji, które objęły swoje funkcje w 2004 r., zapisuje się też w ważnym dla Unii Europejskiej kontekście historycznym i politycznym – zarówno ze względu na wydarzenia poprzedzające go, jak i te mające po nim nastąpić.

Po pierwsze, przypada wtedy pięćdziesiąta rocznica podpisania traktatów rzymskich, stanowiących podstawę Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. W przeciwieństwie do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, której rozwiązanie przewidziano na mocy traktatu paryskiego w pięćdziesiątą rocznicę jej istnienia, z końcem 2002 r., wspomniane dwie organizacje nadal istnieją w swojej zasadniczej postaci, ożywiane od 1957 r. kolejnymi zmianami do traktatów i napędzane dynamiką właściwą Unii Europejskiej i Wspólnocie Europejskiej. Dnia 25 marca, dla uczczenia pięćdziesiątej rocznicy podpisania traktatów rzymskich, przewodniczący Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji podpisali tzw. „deklarację berlińską”: oznajmia ona przywiązanie Unii do całości wspólnych wartości, takich jak prawa podstawowe, pokój i wolność, praworządność, sprawiedliwość i solidarność. Dla podkreślenia symbolicznego charakteru tej okazji w szeregu państw członkowskich wydano specjalną monetę o nominale dwóch euro.

Po drugie, w 2007 r. zapoczątkowano nowy, zorientowany na przyszłość etap przez podpisanie dnia 13 grudnia w Lizbonie nowego traktatu reformującego. Traktat ten wprowadza zmiany do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, przy czym ten ostatni otrzymuje tytuł „Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”. Traktat lizboński dystansuje się od kwestii konstytucyjnych poprzedniego projektu opracowanego w 2004 r., jego zadaniem jest stworzenie skuteczniejszego systemu instytucjonalnego w kontekście Unii złożonej z dwudziestu siedmiu państw członkowskich oraz wzmocnienie jej demokratycznego umocowania prawnego. Dotyczy to przykładowo odpowiednich uprawnień Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz wzajemnego rozgraniczenia tych uprawnień, szczególnych cech wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa lub roli parlamentów krajowych. Nowy traktat ujmuje także w formie karty, podpisanej przez Parlament, Radę i Komisję, prawa podstawowe obywateli europejskich. Należy podkreślić wielką rolę, jaką odegrały

w procesie reformy traktatów dwa państwa członkowskie sprawujące przewodnictwo w Unii Europejskiej w 2007 r. Z inicjatywy prezydencji niemieckiej Rada Europejska na posiedzeniu w czerwcu określiła bardzo szczegółowy projekt mandatu dla konferencji międzyrządowej, której prace rozpoczęły się w lipcu. Szczegółowe ustalenia techniczne trwały do października, kiedy to, dzięki wysiłkom prezydencji portugalskiej, udało się osiągnąć porozumienie polityczne. Węgry były pierwszym państwem członkowskim, które ratyfikowało wspomniany traktat kilka dni po jego podpisaniu. Rada Europejska przedstawiła ambitne założenie, zgodnie z którym cały proces ratyfikacji powinien zakończyć się pomyślnie przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w czerwcu 2009 r.

Podpisanie nowego traktatu wzmocniło zdolność podejmowania działań przez Unię złożoną z większej liczby państw i okazuje się tym bardziej przydatne, że z dniem 1 stycznia 2007 r. Unia Europejska powiększyła się wskutek przystąpienia Bułgarii i Rumunii. Nowy, poszerzony w ten sposób skład Unii stanowi punkt kulminacyjny procesu rozpoczętego mniej więcej dziesięć lat wcześniej zgłoszeniem kandydatur przez wszystkie państwa Europy Środkowej i Wschodniej. Jednocześnie zewnętrzne granice Unii rozszerzyły się do nowej linii granicznej na morzu, co skłoniło Komisję do ogłoszenia w kwietniu strategii rozwoju współpracy regionalnej w ramach „synergii czarnomorskiej”. Stanowi ona kolejny krok na drodze budowania europejskiej polityki sąsiedztwa, w ramach której skutecznie rozpoczęto etap działań programowych przewidzianych w Europejskim Instrumencie Sąsiedztwa i Partnerstwa stworzonym w 2006 r., a Komisja przedstawiła nowe wytyczne, których zadaniem jest wzmocnienie tej polityki w najbliższej przyszłości.

Jeśli chodzi o perspektywy nowego rozszerzenia, kontynuowano negocjacje z krajami kandydującymi w sprawie przystąpienia, a stosunki z potencjalnymi krajami kandydującymi zacieśniły się. Ogólnie rzecz biorąc, Komisja przeanalizowała główne wyzwania na lata 2007–2008 w komunikacie z dnia 6 listopada. W ślad za odnowionym konsensem w sprawie rozszerzenia, potwierdzonym przez Radę Europejską w grudniu 2006 r., Komisja przedstawiła zarys strategii zmierzania się z nimi, zwłaszcza w zakresie umocnienia władzy publicznej oraz reformy administracji i sądownictwa.

W 2007 r. Unia Europejska doświadczyła także „rozszerzenia wewnętrznego”. Na przykład od dnia 1 stycznia do strefy euro dołączyła Słowenia, stając się tym samym trzynastym państwem, w którym w obiegu jest wspólna waluta. Prowadzono także przygotowania w celu umożliwienia Cyprowi i Malcie przystąpienia do tej strefy monetarnej od dnia 1 stycznia 2008 r., podczas gdy euro przez cały rok wzmacniało się w stosunku do innych walut. Na innej płaszczyźnie – swobodnego przemieszczania się osób – dnia 21 grudnia zwiększył się „obszar Schengen” wraz z przyłączeniem się dziewięciu nowych państw do grupy państw już należących do tego obszaru bez granic wewnętrznych. W ten sposób możliwość poruszania się bez paszportu stała się realna dla obywateli dwudziestu dwóch państw Unii.

W 2007 r. Unia Europejska skoncentrowała swoje działania priorytetowe wokół trzech głównych wyzwań.

Po pierwsze, Unia Europejska jasno wyraziła wolę odgrywania pierwszoplanowej roli w rozwiązywaniu problemu zmian klimatycznych, odpowiadając w ten sposób na obawy o przyszłość planety wyrażane przez obywateli. Komisja – poparta następnie przez pozostałe instytucje wspólnotowe – już w styczniu określiła kierunek działań do 2020 r. i na dalsze lata, nastawionych na konkretny cel ograniczenia globalnego ocieplenia do 2°C. W opublikowanej w czerwcu zielonej księdze Komisja przedstawiła możliwości działań Unii w zakresie przystosowania do zmian klimatycznych w Europie. We wrześniu wystąpiła w podobnym duchu z postulatem stworzenia światowego sojuszu pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym.

Po drugie, nawiązując do inicjatyw, nad którymi prace rozpoczęto w poprzednich latach, w 2007 r. położono nacisk na stworzenie europejskiej polityki energetycznej. W komunikacie przedstawionym dnia 10 stycznia, równoległe z komunikatem dotyczącym zmian klimatycznych, Komisja zaproponowała przyjęcie zintegrowanego podejścia, łączącego ustanowienie europejskiej polityki energetycznej z ambitnymi celami w zakresie walki ze zmianami klimatu. Z podejściem tym zgodziła się obradująca pod przewodnictwem Niemiec wiosenna Rada Europejska. W niemieckiej miejscowości Heiligendamm odbył się w czerwcu szczyt grupy G8, którego uczestnicy również mocno podkreślili konieczność stawienia czoła wyzwaniu, jakim są zmiany klimatyczne. W ślad za tymi wydarzeniami Komisja uzupełniła swój wkład w określenie europejskiej polityki energetycznej, przyjmując we wrześniu pakiet wniosków legislacyjnych zmierzających do ustanowienia rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego, a w listopadzie proponując europejski plan strategiczny technologii energetycznych (plan SET) w celu przyczynienia się – poprzez badania i dzięki odnawialnym źródłom energii – do ograniczenia w przyszłości emisji dwutlenku węgla.

Wreszcie trzecim wyzwaniem, któremu Unia poświęciła w 2007 r. szczególną uwagę, jest zagadnienie globalizacji. Była to kwestia, którą Komisja poddała pod dyskusję na październikowym, nieformalnym spotkaniu głów państw lub rządów, przedstawiając komunikat o znamienym tytule: „Interes Europy: Sukces w dobie globalizacji”. Problem ten podjęła następnie Rada Europejska na posiedzeniu w grudniu, przyjmując deklarację Unii Europejskiej w sprawie globalizacji, w której podkreślono w szczególności, że celem Unii jest nadanie globalizacji kształtu korzystnego dla wszystkich jej obywateli, w oparciu o wspólne zasady i wartości. Jednocześnie w 2007 r. podjęto także pierwsze decyzje o mobilizacji środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, ustanowionego w 2006 r., aby pomóc pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku przeniesienia się ich zakładów, w ponownym wejściu na rynek pracy.

Dalsze postępy poczynione w zakresie strategii lizbońskiej, podjętej na nowo w 2005 r., można umieścić w kontekście odpowiedzi na wyzwania, jakie stawia przed nami

globalizacja. Aby ukazać kilka konkretnych przykładów, należy wspomnieć w szczególności o związku, jaki Komisja ustanowiła pomiędzy wdrożeniem wspomnianej strategii ukierunkowanej na wspieranie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia a takimi celami, jak: rozwój e-umiejętności na XXI wiek; pogłębienie i poszerzenie europejskiej przestrzeni badawczej; przyjęcie zintegrowanego podejścia do modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*). Ujmując ogólniej, Komisja przedstawiła w grudniu wytyczne w celu dokonania przeglądu śródkresowego strategii lizbońskiej i zaproponowała program dla nowego etapu, obejmującego lata 2008–2010.

Należy ponadto podkreślić, że zamysłem różnych instytucji jest to, aby polityka dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) stała się jednym z filarów odnowionego partnerstwa lizbońskiego. W swoim sprawozdaniu okresowym z dnia 4 października Komisja kładzie nacisk na tę zasadniczą rolę MŚP. Uwaga, jaką poświęca się tym przedsiębiorstwom, szczególnie najmniejszym z nich, znajduje odzwierciedlenie w innym podejściu, stanowiącym w ostatnich latach centrum zainteresowania Unii, a mianowicie w dążeniu do lepszego stanowienia prawa. Instytucje unijne podejmowały w 2007 r. wysiłki, by doprowadzić do zmniejszenia kosztów administracyjnych ciężących na przedsiębiorstwach. Od stycznia Komisja przedstawiła program działań w tym zakresie, mający na celu zmniejszenie do roku 2012 o 25% kosztów administracyjnych wynikających z prawodawstwa obowiązującego w Unii. Rada i Rada Europejska wsparły powyższą inicjatywę. Ponadto na początku 2007 r. rozpoczęła działalność Rada ds. Oceny Skutków, niezależny organ podlegający przewodniczącemu Komisji. W ciągu roku przeprowadziła ona blisko 100 ocen skutków dotyczących inicjatyw Komisji w celu poprawienia ich jakości oraz ułatwienia prac legislacyjnych. Tymczasem Komisja realizowała w dalszym ciągu swój wieloletni plan upraszczania dorobku wspólnotowego.

Przyjmując szerszy kontekst oraz ambitną perspektywę czasową sięgającą lat 2020–2030, Rada Europejska na posiedzeniu w grudniu powołała do życia niezależną grupę analityczną i powierzyła jej przewodnictwo byłemu premierowi Hiszpanii, Felipe Gonzálezowi. Jej zadania obejmują wspieranie Unii w przewidywaniu długoterminowych wyzwań i skuteczniejszemu radzeniu sobie z nimi. Biorąc za punkt wyjścia wyzwania określone w deklaracji berlińskiej (zob. poniżej), grupę poproszono o określenie głównych kwestii i wydarzeń, z którymi Unia się prawdopodobnie zmierzy, i przeanalizowanie, jak można by rozwiązać problemy z nimi związane. Grupa dokona analiz w ramach określonych w traktacie lizbońskim.

* * *

Poza szczególną uwagę, jaką poświęcono poważnym wyzwaniom, w 2007 r. dokonano wielu postępów w obszernym zakresie polityki wewnętrznej i zewnętrznej Unii Europejskiej.

Przed wszystkim, zgodnie z zapowiedzią z 2006 r., dokonano przeglądu pewnej liczby dziedzin uznanych za przykładowe z punktu widzenia oczekiwań obywateli Unii. Stąd też, w ramach wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej, Komisja przedstawiła bilans

realiów społecznych oraz nowe kierunki dla jednolitego rynku. Na podstawie tych dwóch przeglądów Komisja przedstawiła dnia 20 listopada dwie bardziej konkretne inicjatywy: po pierwsze, komunikat zatytułowany „Jednolity rynek Europy XXI wieku”, który zawiera operacyjny zestaw środków zmierzających do nadania jednolitemu rynkowi nowego oblicza i któremu towarzyszy komunikat w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym; po drugie, komunikat zatytułowany „Możliwości, dostęp i solidarność: ku nowej wizji społecznej Europy XXI wieku”, w którym Komisja podkreśla w szczególności konieczność zwiększania nakładów w dziedzinach takich, jak polityka dotycząca młodzieży, kultury i mobilności, należących głównie do kompetencji państw członkowskich. Także dnia 20 listopada Komisja przedstawiła pierwsze założenia innego przeglądu ukierunkowanego na przyszłość, publikując komunikat dotyczący przygotowania do oceny funkcjonowania wspólnej polityki rolnej. We wrześniu Komisja rozpoczęła szeroko zakrojone konsultacje w celu zainspirowania otwartej debaty na temat reformy budżetu. W kontekście ram finansowych 2007–2013 podjęto pierwsze konkretne zobowiązania, mianowicie w dziedzinie badań, sprawiedliwości oraz spójności gospodarczej i społecznej; w następstwie owocnej współpracy międzyinstytucjonalnej przeprowadzono także w grudniu ich pierwszą zmianę, aby uwzględnić zawartego porozumienia o wniesieniu wkładu do środków wspólnotowych celem zapewnienia niezbędnego finansowania programów europejskich (EGNOS-Galileo) Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej, zapewniając tym samym stabilność wspomnianego projektu, mającego zasadnicze znaczenie dla rozwoju technologicznego w Europie.

W 2007 r. postępy osiągnięte w zakresie polityki wewnętrznej koncentrowały się zasadniczo na dwóch kierunkach:

- z jednej strony, na dalszym jednoczeniu rynków, o czym świadczą na przykład: inicjatywy podjęte przez Komisję w celu promowania rynku wewnętrznego dla towarów jako filaru konkurencyjności Europy oraz stworzenia wspólnych ram obrotu produktami; przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę trzeciego pakietu kolejowego; wnioski legislacyjne mające na celu ustanowienie rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego;
- z drugiej strony, na pojawieniu się koncepcji lub działań związanych z jakością życia. Ogłoszenie roku 2007 „Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich” stanowi tego niezbity dowód, podobnie jak rozpoczęcie działalności przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo, Komisja przedstawiła w listopadzie szereg nowych środków wymierzonych w skuteczniejszą walkę z terroryzmem. Reformy rozpoczęte w sektorze owoców i warzyw nie tylko pozwoliły na utrzymanie tempa prac podjętych w 2003 r. w celu osiągnięcia konkurencyjności rolnictwa europejskiego i uczynienia go przyjaźniejszym dla środowiska, ale także wyszły naprzeciw kwestiom związanym ze zdrowiem w celu zwiększenia spożycia wspomnianych produktów, uznanych za niezbędne w zdrowym odżywianiu. Ten typ powiązań wewnętrznych poszczególnych dziedzin polityki odzwierciedlono w połączeniu, jakie Komisja stworzyła pomiędzy demografią a postępem technicznym za pośrednictwem przedstawionego w połowie czerwca

planu działania „Komfortowe funkcjonowanie osób starszych w społeczeństwie informacyjnym”, dotyczącego procesu starzenia się społeczeństw oraz technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Inny przykład zainteresowania kwestią jakości życia można znaleźć w strategii wspólnotowej zalecanej w dziedzinie polityki konsumentów na lata 2007–2013, mającej potrójny cel: podniesienie poczucia odpowiedzialności konsumentów, poprawę samopoczucia konsumenta i skuteczną jego ochronę. Troska o konsumenta leży u źródła sztandarowego środka, jakim było przyjęcie dnia 27 czerwca przez Parlament Europejski i Radę rozporządzenia w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii komórkowej. Jego celem jest – dzięki ustanowieniu „taryfy europejskiej” – zagwarantowanie, że podczas przemieszczania się w granicach Wspólnoty konsumenci takich sieci nie zapłacą wygórowanej ceny za usługę *roamingu* przy połączeniach wychodzących lub przychodzących.

W 2007 r. Unia Europejska prowadziła w dziedzinie stosunków zewnętrznych działania w szerokim zakresie, zgodnie z zakładanym celem, by odgrywać pierwszoplanową rolę na scenie międzynarodowej.

Dobrze osadzona w mechanizmie działań zewnętrznych tradycja regularnych szczytów z dużymi krajami uprzemysłowionymi lub wschodzącymi, takimi jak Stany Zjednoczone, Japonia, Rosja, Chiny czy Indie, pozwoliła na podsumowanie stosunków dwustronnych, porównanie opinii w zakresie głównych zagadnień międzynarodowych, a czasami także na zawarcie porozumień o charakterze politycznym, gospodarczym czy technicznym. Rozpoczęcie „procesu z Heiligendamm” podczas szczytu grupy G8 odbywającego się w czerwcu pod przewodnictwem Niemiec pozwoliło określić nową formę dialogu z różnymi krajami, szczególnie z Chinami i Indiami. W lipcu miał miejsce pierwszy szczyt z Brazylią dotyczący zawarcia globalnego partnerstwa strategicznego.

Zarówno na płaszczyźnie dyplomatycznej, jak i w terenie za pośrednictwem specjalnych przedstawicielstw czy misji policyjnych lub utrzymania pokoju, Unia nadal zwracała szczególną uwagę na sytuację w krajach lub strefach wrażliwych, takich jak Afganistan, Iran, Irak, Kosowo, Liban, Związek Myanmar (Birma), Pakistan, Sudan, Czad czy Bliski Wschód. Była też wielokrotnie wzywana do prowadzenia misji obserwacji wyborów na różnych kontynentach.

Warto odnotować zwłaszcza dwa nurty stosunków zewnętrznych, które w 2007 r. podane zostały szczególnym zmianom: z jednej strony promowanie Europy konkurencyjnej i otwartej; z drugiej strony potwierdzenie Europy solidarnej.

Po pierwsze, promowanie Europy konkurencyjnej i otwartej odpowiadało zasadniczo chęci wyposażenia polityki wewnętrznej w spójny aspekt zewnętrzny. W tym kontekście w dziedzinie transportu powietrznego zawarto w kwietniu ważną umowę ze Stanami Zjednoczonymi o „otwartym niebie”. Zgodnie z tą umową, stanowiącą zapowiedź kolejnych umów tego typu z innymi krajami świata, europejscy przewoźnicy lotniczy mogą zapewniać loty pasażerskie między dowolnym punktem Stanów Zjednoczonych a dowolnym punktem terytorium wspólnotowego, i odwrotnie; podobny system

odnosi się do transportu ładunków lotniczych. Podjęto też wysiłki w dziedzinie konsolidacji przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w celu określenia globalnego podejścia do zjawiska migracji w stosunku do regionów sąsiadujących z Unią Europejską na wschodzie i południowym wschodzie oraz w perspektywie zawarcia partnerstw na rzecz mobilności między Unią Europejską a krajami trzecimi. Z końcem roku zawarto serię umów z szeregiem krajów Europy Wschodniej i Bałkanów Zachodnich w sprawie wiz krótkoterminowych oraz readmisji nielegalnych imigrantów. Wreszcie w dziedzinie handlu zewnętrznego i w powiązaniu ze strategią lizbońską Komisja zaproponowała w kwietniu zawarcie wzmocnionego partnerstwa na rzecz lepszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów.

Po drugie, potwierdzenie idei Europy solidarnej przekłada się na realizację, zawieranie lub ożywienie pewnej liczby partnerstw globalnych z różnymi regionami świata. Tak też w 2007 r. obchodzono trzydziestą rocznicę rozpoczęcia procesu zacieśniania współpracy ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) oraz inaugurowano partnerstwo z Azją Środkową. Rok ten był też okazją do odnowienia partnerstwa strategicznego z Afryką przy okazji grudniowego szczytu Europa – Afryka w Lizbonie. Wreszcie na płaszczyźnie pomocy humanitarnej uczyniono w 2007 r. zasadniczy krok przez podpisanie przez Parlament Europejski, Radę i Komisję „deklaracji konsensusu europejskiego”, która potwierdza zasady i najlepsze praktyki pomocy humanitarnej i ukierunkowana jest na wspieranie skoordynowanego podejścia w celu maksymalnego zwiększenia wkładu Unii w działania międzynarodowej akcji humanitarnej. Inicjatywa ta charakteryzuje się między innymi dbałością o spójność podejść dotyczących stosunków z rozwijającymi się krajami świata, biorąc pod uwagę fakt, że w 2005 r. polityka rozwoju sama w sobie była przedmiotem „konsensusu europejskiego” między wspomnianymi trzema instytucjami.

* * *

Niezależnie od tego, jak różne i ważne, czy wręcz złożone wydawać się mogą działania Unii Europejskiej, nie mogłyby one zostać oddzielone – pięćdziesiąt lat po podpisaniu traktatów założycielskich – od korzeni sięgających fundamentów, na których opierają się wszyscy mający udział w konstrukcji struktur wspólnotowych, czy to inicjatorzy działań, czy ich beneficjenci. Z tego właśnie powodu, w ślad za inicjatywami podjętymi lub wdrożonymi na przestrzeni ubiegłych lat, kwestia „odpowiedzialności” ze strony zainteresowanych podmiotów za daną politykę uwidoczniła się szczególnie w 2007 r. w różnych formach działań podejmowanych przez instytucje. Odbyło się zatem szereg konsultacji publicznych dotyczących kwestii tak różnych, jak rozszerzenie Unii, rodzina czy imigracja; wyniki konsultacji przeprowadzonych w 2006 r. w celu określenia przyszłej europejskiej polityki morskiej stanowią także modelowe zakończenie tej procedury, z której Komisja wyciągnęła wnioski w październiku, przedstawiając propozycję nowej strategii morskiej i uwzględniając przy tym niemal 500 otrzymanych uwag i ponad 250 imprez zorganizowanych w jej kontekście. Patrząc ogólniej, także w październiku Komisja określiła podejście do partnerstwa w dziedzinie komunikacji – celem jest

tu poprawienie dostępu obywateli do informacji, poprawienie zrozumienia wymiaru europejskiego, krajowego i lokalnego polityki wspólnotowej, a także umieszczenie jej w kontekście stałego dialogu dotyczącego kwestii europejskich. Inicjatywa ta wydaje się tym korzystniejsza, że poziom zaufania do instytucji europejskich wzrósł znacząco w 2007 r. (jak wynika z badań „Eurobarometru”), osiągając poziom notowany ostatnio w latach 80. Takie nowe podejście, które podzielają – każda na swój sposób – wszystkie instytucje, oznacza zwrot w sposobie włączenia „odpowiedzialności”, o której była mowa wyżej, w realia samej konstrukcji europejskiej. Nabiera ono szczególnego znaczenia w kontekście prac nad ratyfikacją traktatu lizbońskiego, stanowiącego nowy punkt wyjścia dla Europy, wzmocnionej osiągnięciami ostatnich pięćdziesięciu lat i z odwagą spoglądającej w przyszłość.

Rozdział I

Ogólne tło polityczne

Sekcja 1

Sposób rządzenia i poprawa regulacji prawnych

Kontekst

W 2005 r. polityczny cel poprawy jakości prawodawstwa europejskiego zyskał na znaczeniu, stając się centralnym elementem strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. W związku z tym Komisja dokonała w szczególności przeglądu planu działania na rzecz poprawy środowiska regulacyjnego, którego realizację rozpoczęto w 2002 r., i określiła szereg nowych koncepcji mających umożliwić praktyczne wykorzystanie poczynionych postępów. Warunkiem powodzenia tej inicjatywy pozostaje jednak konsekwentne dążenie do celu przez wszystkie instytucje europejskie biorące udział w procesie legislacyjnym oraz państwa członkowskie. Odpowiedzialność za poprawę regulacji prawnych spoczywa zatem na wszystkich. W 2006 r. Komisja przeprowadziła analizę strategiczną osiągniętych postępów oraz przeszkód pozostających do pokonania w tej dziedzinie, a ponadto wzmocniła istniejące mechanizmy kontroli poprzez powołanie Rady ds. Oceny Skutków podlegającej przewodniczącemu Komisji.

Lepsze stanowienie prawa

W ramach strategii zmierzającej do stworzenia nowoczesnej, efektywnej i skutecznej kultury stanowienia prawa w całej Europie postępy poczynione w ciągu ostatnich lat zostały w roku 2007 ugruntowane. Doświadczenia płynące z działań podjętych na rzecz poprawy jakości prawodawstwa umożliwiły Komisji dalsze udoskonalenie jej podejścia i spełnienie oczekiwań europejskich obywateli i podmiotów gospodarczych dotyczących prostych i dostępnych ram prawnych.

W 2007 r. działania priorytetowe obejmowały wdrożenie programu upraszczania prawa, kontrolę jakości ocen skutków, poprawę poszanowania prawa wspólnotowego i rozpoczęcie ambitnej strategii na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych.

Kształtowanie polityki

W 2007 r. wzmocniono instrumenty służące zapewnieniu wprowadzania w życie wysokiej jakości prawodawstwa. Nowe inicjatywy Komisji przygotowywano na podstawie oceny skutków oraz konsultacji z ekspertami i zainteresowanymi podmiotami. Działalność rozpoczęła Rada ds. Oceny Skutków, mająca za zadanie poprawę jakości przeprowadzanych przez Komisję ocen skutków oraz kontrolę jakości tych ocen. W 2007 r. Rada wydała 112 opinii dotyczących ocen skutków dołączonych do inicjatyw przedstawionych przez Komisję. Ponadto system analizy skutków Komisji został poddany ocenie zewnętrznej, w następstwie której przygotowano harmonogram zmian aktualnych wytycznych Komisji w sprawie dokonywania analizy skutków, przy zachowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności.

W związku z tym strategiczne i priorytetowe inicjatywy przedstawione w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji na rok 2007 poddano analizie skutków. Przygotowaniu tych inicjatyw towarzyszyły konsultacje publiczne, mające na celu umożliwienie obywatelom i wszystkim zainteresowanym podmiotom uczestniczenia w procesie kształtowania polityki i programów wspólnotowych.

Rzetelne i spójne informacje statystyczne na temat sytuacji ekonomicznej, społecznej i stanu środowiska naturalnego Unii Europejskiej oraz wchodzących w jej skład państw i regionów są konieczne do przygotowania, prowadzenia i oceny polityki wspólnotowej. W tym kontekście Parlament Europejski i Rada przyjęły dnia 11 grudnia decyzję w sprawie ustanowienia wspólnotowego programu statystycznego na okres 2008–2012¹.

Modernizacja obowiązującego prawodawstwa

Osiągnięto znaczne postępy w aktualizacji ambitnego programu Komisji na rzecz *upraszczania prawa*. Wprowadzając w życie ten wieloletni program, zmierzający do zmniejszenia obciążeń podmiotów gospodarczych i obywateli, Komisja przedstawiła w 2007 r. czterdzieści cztery inicjatywy na rzecz uproszczenia prawa, wśród nich ważne inicjatywy na rzecz uproszczenia prawa, dotyczące między innymi przepisów w dziedzinie rolnictwa, ochrony środowiska, rynku pracy oraz uregulowań dotyczących produktów. W szczególności zmiana przepisów wspólnotowych w dziedzinie ubezpieczeń („Solvency II”)² oraz uchylenie dyrektywy „GSM”³ przyniosą bezpośrednie korzyści przedsiębiorstwom i obywatelom.

¹ Decyzja 1578/2007/WE (Dz.U. L 344 z 28.12.2007).

² Zob. rozdział II sekcja 2 część „Przegląd rynku wewnętrznego i jego rozwój” niniejszego sprawozdania.

³ Zob. rozdział II sekcja 2 część „Społeczeństwo informacyjne i media” niniejszego sprawozdania.

Odnosnie do ilościowego zmniejszenia dorobku prawnego oraz poprawy dostępności i stopnia wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego Komisja przedstawiła, opierając się na orientacyjnym programie, który został ponownie przedstawiony w 2006 r., również w nowych językach urzędowych, szereg inicjatyw. Poprzez stwierdzenie ich nieaktualności Komisja usunęła z prawodawstwa wspólnotowego akty prawne, które stały się nieaktualne. Ponadto skonsolidowane teksty dorobku prawnego opublikowano w bazie EUR-Lex. Skonsolidowane teksty będą stopniowo publikowane we wszystkich językach urzędowych.

W następstwie przeprowadzonego w 2006 r. badania przyjętych przez Komisję wniosków oczekujących na rozpatrzenie przez prawodawcę Komisja wycofała dziesięć z nich. Ponadto coroczne badanie wniosków pod kątem potrzeby ich wycofania uwzględniono w programie działalności legislacyjnej i pracy Komisji na rok 2008.

Stosowanie prawa wspólnotowego

W komunikacie z dnia 5 września zatytułowanym „Skuteczna Europa – stosowanie prawa wspólnotowego”¹ Komisja określiła politykę mającą na celu zapewnienie prawidłowego stosowania prawa poprzez przyjęcie środków na rzecz:

- zapobiegania naruszeniom poprzez lepsze uwzględnianie aspektów związanych z transpozycją i stosowaniem podczas przygotowywania wniosków legislacyjnych;
- rozpoczęcia projektu pilotażowego nowej metody pracy z państwami członkowskimi w celu znajdowania konstruktywnych i szybkich rozwiązań problemów podnoszonych przez obywateli i przedsiębiorstwa;
- poprawy metod pracy Komisji, na przykład poprzez nadanie priorytetowego charakteru postępowaniom w sprawie naruszeń oraz poprzez częstsze podejmowanie decyzji w sprawach o naruszenia;
- zwiększenia przejrzystości w zakresie poszczególnych etapów prac Komisji w sprawie naruszeń, transpozycji dyrektyw przez państwa członkowskie i przekazywania przez państwa członkowskie tabeli zgodności pomiędzy przepisami środków transpozycji a artykułami dyrektywy.

Komisja zobowiązała się do dokonania zmiany swojego sprawozdania rocznego w sprawie kontroli stosowania prawa wspólnotowego, tak aby zaprezentować bardziej strategiczną wizję swoich priorytetów i przewidzianych działań.

¹ COM(2007) 502 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

Obniżanie kosztów administracyjnych

Dnia 24 stycznia Komisja przedstawiła *program działań* mający na celu zmniejszenie do 2012 r. obciążających przedsiębiorstwa kosztów administracyjnych wynikających z prawodawstwa obowiązującego w Unii Europejskiej¹ o 25%. Program działań Unii koncentruje się na trzynastu sektorach, w których istnieją prawdopodobnie najwyższe obciążenia administracyjne. Prace w zakresie inwentaryzacji i pomiaru w tych sektorach rozpoczęły się na początku lata 2007 r. i powinny zakończyć się pod koniec 2008 r. Jednocześnie Komisja przedstawiła wnioski legislacyjne i projekty środków wykonawczych służących obniżeniu w krótkiej perspektywie obciążeń administracyjnych. W 2007 r. przeprowadzono dziesięć *przyspieszonych działań* mogących przynieść znaczące wyniki przy wprowadzeniu jedynie niewielkich zmian w obowiązującym prawodawstwie.

W marcu Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała przyjęcie programu działań w zakresie zmniejszenia obciążeń administracyjnych, podkreślając, że w 2006 r. dokonano zadowalających postępów w poprawie otoczenia regulacyjnego. Zwróciła się do państw członkowskich o wyznaczenie celów w zakresie zmniejszenia obciążeń administracyjnych wynikających z uregulowań o charakterze czysto krajowym. Ponadto Rada Europejska wezwała Komisję do dokonywania regularnej aktualizacji programu upraszczania prawa, zaś Radę – do zwrócenia szczególnej uwagi na wnioski w tej dziedzinie. W rezolucji z dnia 10 lipca Parlament Europejski poparł program działań.

W związku z komunikatem w sprawie wysiłków na rzecz zmniejszenia obciążeń przedsiębiorstw związanych z wymogiem prowadzenia statystyk² Komisja przyjęła dnia 19 lipca wniosek w sprawie programu modernizacji europejskiej statystyki w zakresie przedsiębiorstw i handlu (MEETS)³. Celem programu MEETS jest:

- opracowanie docelowych zestawów wskaźników i przegląd priorytetów;
- wypracowanie sprawnych ram dla statystyki związanej z przedsiębiorczością;
- wspomaganie wdrożenia bardziej skutecznych sposobów gromadzenia danych;
- unowocześnienie i uproszczenie statystyki w dziedzinie wymiany towarowej między państwami członkowskimi (Intrastat).

Dnia 31 sierpnia Komisja podjęła decyzję o utworzeniu *grupy wysokiego szczebla* ds. zmniejszenia obciążeń administracyjnych skupiającej niezależnych partnerów. Edmund Stoiber, były premier Bawarii, został wyznaczony na przewodniczącego grupy.

¹ COM(2007) 23 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2006) 693 (Dz.U. C 78 z 11.4.2007).

³ COM(2007) 433 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Dnia 21 września Komisja dokonała oficjalnej inauguracji *konsultacji internetowych* w sprawie zmniejszania obciążeń administracyjnych¹. Nowa strona internetowa powinna umożliwić przedsiębiorcom przekazywanie propozycji zmierzających do zmniejszania obciążeń administracyjnych.

Zasady pomocniczości i proporcjonalności

Zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie *stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności* dnia 6 czerwca² Komisja przyjęła czternaste roczne sprawozdanie poświęcone *lepszymu stanowieniu prawa* w roku 2006. Zgodnie z dominującą w Unii Europejskiej wolą przywiązywania szczególnej wagi do kwestii poprawy jakości uregulowań, w szczególności jakości i dostępności prawodawstwa wspólnotowego, Komisja wymienia swoje główne zadania: poprawa jakości oceny skutków i wykorzystywanie tego narzędzia do przygotowywania i przyjmowania prawodawstwa, lepsze oszacowywanie kosztów administracyjnych i zniesienie zbędnych ograniczeń występujących w prawodawstwie europejskim i w ustawodawstwach krajowych.

Ponadto Komisja dąży nadal, poprzez publikację ocen skutków oraz uzasadnień przedstawianych wniosków, do lepszego wyjaśnienia, w jaki sposób proponowane środki odpowiadają zasadom pomocniczości i proporcjonalności.

Przejrzystość

Dnia 21 marca³ Komisja przedstawiła wyniki konsultacji publicznych podjętych w oparciu o zieloną księgę w sprawie *europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości*⁴. W odniesieniu do reprezentacji grup interesów i grup nacisku Komisja zamierza wprowadzić zarówno dobrowolny rejestr, jak i ujednolicony formularz na potrzeby konsultacji internetowych. Rejestr powinien zostać otwarty wiosną 2008 r. Komisja zamierza wzmocnić minimalne normy mające zastosowanie do podejmowanych przez nią konsultacji publicznych, między innymi poprzez odpowiednie szkolenie personelu, lepszą wymianę dobrych praktyk pomiędzy służbami oraz większą spójność konsultacji. W odniesieniu do publikacji beneficjentów funduszy wspólnotowych Komisja uznaje wprowadzenie odpowiednich przepisów do prawodawstwa za pierwszy etap złożonego procesu, który realizowany będzie w kilku fazach.

Zielona księga w sprawie europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości spotkała się z pomyślnym przyjęciem ze strony Komitetu Regionów na jego sesji w lutym⁵, niemniej

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/index_pl.htm.

² COM(2007) 286 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 127 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ COM(2006) 194 (Dz.U. C 151 z 29.6.2006).

⁵ Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

jednak Komitet zachęcił Komisję do uwzględniania w większym stopniu lokalnego i regionalnego wymiaru tego podejścia.

Dnia 18 kwietnia Komisja rozpoczęła *konsultacje publiczne* i przyjęła *zieloną księgę*¹ dotyczącą stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów instytucji wspólnotowych². Po przedstawieniu sprawozdania dotyczącego stosowania rozporządzenia Komisja przeprowadza publiczne konsultacje w sprawach takich, jak: poprawa rejestrów publicznych i udostępnianie w Internecie większej liczby dokumentów, harmonizacja przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów ze szczególnymi przepisami odnoszącymi się do dostępu do informacji na temat ochrony środowiska ustanowionymi w konwencji z Arhus, osiągnięcie jasnej równowagi pomiędzy przejrzystością, z jednej strony, a ochroną danych osobowych i interesów gospodarczych i handlowych, z drugiej strony.

Za swojej strony Rada przyjęła dnia 23 kwietnia *sprawozdanie roczne* dotyczące wykonania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Sprawozdanie to wskazuje, że w odniesieniu do Rady cele wyznaczone przez traktaty oraz rozporządzenie zostały osiągnięte w 2006 r.

Współpraca międzyinstytucjonalna

Dnia 30 czerwca opublikowano w Dzienniku Urzędowym³ *wspólną deklarację* Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie *praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji*. Określa ona metody pracy w ramach procedury współdecyzji oraz praktyczne zasady ich stosowania na każdym etapie procedury. Uzupełnia ona porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa, w szczególności jego postanowienia dotyczące tej procedury⁴. Aby wypełnić podjęte zobowiązania, instytucje będą stosować zasady przejrzystości, odpowiedzialności i skuteczności. Będą przywiązywać szczególną wagę do postępów w odniesieniu do propozycji uproszczeń, zachowując jednocześnie wspólnotowy dorobek prawny. Autorzy deklaracji podkreślają ponadto użyteczność systemu spotkań trójstronnych, które okazały się dynamicznym i elastycznym narzędziem.

W okresie od czerwca do sierpnia Parlament Europejski przyjął szereg rezolucji w sprawie poprawy jakości prawodawstwa, w których poparł proces *lepszego stanowienia prawa* Komisji. Parlament zgadza się z celami wskazanymi w programie działań Komisji dotyczącymi *zmniejszenia obciążeń administracyjnych* i potwierdza konieczność podjęcia przyspieszonych działań, a także utworzenia grupy niezależnych ekspertów w celu realizacji programu. W dziedzinie *upraszczania prawa* Parlament z zadowoleniem

¹ COM(2007) 185 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² Dz.U. L 145 z 31.5.2001.

³ Dz.U. C 145 z 30.6.2007.

⁴ Dz.U. C 321 z 31.12.2003.

przyjmuje wysiłki Komisji zmierzające do intensywniejszego ujednolicania wspólnotowego dorobku prawnego i uznaje, że programowi uproszczenia prawa realizowanemu przez Komisję powinny towarzyszyć równoległe inicjatywy krajowe. Parlament sugeruje zawarcie *porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie przyspieszonych metod pracy w odniesieniu do wszystkich środków uproszczenia prawa*. Podkreśla znaczenie systemu oceny skutków Komisji stworzonego w celu zapewnienia jakości prawodawstwa. Zwraca się do Komisji o przeprowadzenie przed końcem 2008 r. oceny *wartości dodanej procedury badania przez Radę ds. Oceny Skutków* i wzywa ją do przygotowania w tym celu wskaźników wzorowanych na doświadczeniach organizacji międzynarodowych i państw członkowskich. Ponadto Parlament wzywa Komisję do ustalenia zasad przeprowadzania konsultacji przed przyjęciem *aktów prawnych niemających charakteru wiążącego* oraz do zapewnienia ciągłej oceny wydajności współregulacji i samoregulacji.

Komisja przyjęła z zadowoleniem poparcie Parlamentu i przypomina, że aby osiągnąć konkretne wyniki, konieczne jest podjęcie wspólnej odpowiedzialności przez instytucje i państwa członkowskie. Odnotowuje, że Parlament zmienił swój regulamin wewnętrzny, tak aby dostosować procedury wewnętrzne do wymagań uproszczenia prawodawstwa wspólnotowego.

Sposób rządzenia

Dnia 27 czerwca ¹ Komisja zaproponowała wprowadzenie zmian do *rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania* ². Wniosek w tej sprawie ma między innymi na celu: zmianę zasad finansowania partii politycznych na poziomie europejskim poprzez przyznanie im większej elastyczności w zarządzaniu ich budżetami rocznymi, wprowadzenie przepisów dotyczących tworzenia i finansowania fundacji politycznych powiązanych z partiami politycznymi na poziomie europejskim oraz umożliwienie partiom europejskim wykorzystywanie środków z budżetu wspólnotowego do finansowania kampanii wyborczych w kontekście wyborów do Parlamentu Europejskiego. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie zmieniające dnia 18 grudnia ³.

Dnia 16 października Komisja przyjęła wniosek ⁴ zmierzający do zmiany ogólnych ram prawnych dotyczących sporządzania statystyk na szczeblu europejskim w celu ich dostosowania do obecnych realiów oraz ich poprawy, aby mogły uwzględniać zmiany i przyszłe wyzwania. Wniosek ten zmierza do wzmocnienia i udoskonalenia *zarządzania danymi statystycznymi*. Ponadto w 2007 r. w wielu instytucjach toczyły się prace zmierzające do ustanowienia Europejskiej Rady Konsultacyjnej ds. Zarządzania

¹ COM(2007) 364 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

² Dz.U. L 297 z 15.11.2003.

³ Rozporządzenie (WE) nr 1524/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007).

⁴ COM(2007) 625 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

Statystyką ¹ oraz Europejskiego Komitetu Doradczego ds. Wspólnotowej Polityki Informatyki Statystycznej ².

Informacje ogólne i przydatne linki:

- Lepsze stanowanie prawa:
http://ec.europa.eu/governance/better_regulation/index_pl.htm
- Ocena skutków:
http://ec.europa.eu/governance/impact/index_en.htm
- Społeczeństwo obywatelskie:
http://ec.europa.eu/civil_society/index_en.htm
- EUR-Lex:
<http://eur-lex.europa.eu/pl/index.htm>
- Zmniejszenie obciążeń administracyjnych:
http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/index_pl.htm

Sekcja 2

Strategia komunikacyjna

Instytucje Unii Europejskiej, świadome konieczności większego zaangażowania obywateli w europejskie życie polityczne, które nabrało szczególnego znaczenia w trakcie dyskusji nad przyszłością Europy, wyznaczyły sobie cel, jakim jest wzmocnienie *komunikacji z obywatelami*. W związku z powyższym Komisja włączyła komunikację do swoich celów strategicznych.

Dnia 3 października ³ Komisja zaleciła wprowadzenie w życie podejścia opartego na partnerstwie w dziedzinie komunikacji poprzez wzmocnienie spójności i synergii między działaniami podejmowanymi przez państwa członkowskie i różne instytucje. Celem jest poprawienie dostępu obywateli do informacji lepsze zrozumienie wymiaru europejskiego, krajowego i lokalnego polityk europejskich oraz ich włączenie w ramy stałego dialogu dotyczącego kwestii europejskich. W tym celu Komisja sugeruje wykorzystanie jako kanałów komunikacji krajowych systemów edukacyjnych, jak również europejskich partii politycznych, których rolą jest prowadzenie i strukturyzowanie debaty na tematy europejskie.

¹ COM(2006) 599 (Dz.U. C 332 z 30.12.2006).

² COM(2006) 653 (Dz.U. C 78 z 11.4.2007).

³ COM(2007) 568 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

Komunikat Komisji zawiera następujące konkretne propozycje:

- porozumienie międzyinstytucjonalne, które stworzy ramy lepszej współpracy w zakresie komunikowania w UE, przy poszanowaniu autonomii instytucji UE i państw członkowskich;
- dobrowolne partnerstwo w zarządzaniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi;
- utworzenie sieci europejskich przestrzeni publicznych w reprezentacjach;
- określenie aspektów kształcenia szkolnego, w których wspólne działanie na poziomie UE mogłoby wesprzeć państwa członkowskie;
- wzmocnienie Eurobarometru;
- stworzenie pilotażowych sieci informacyjnych.

Ponadto, aby wzmocnić bezpośrednią komunikację z obywatelami, Komisja w strukturach swoich reprezentacji uruchomiła *biura terenowe ds. wielojęzyczności*, które przekazują informacje płynące z Unii Europejskiej jasnym i zrozumiałym dla wszystkich językiem, dostosowując je do sytuacji i potrzeb lokalnych.

Globalna strategia komunikacyjna Komisji obejmuje w pierwszej kolejności aspekty wewnętrzne zdefiniowane w komunikacie przyjętym przez Komisję dnia 4 lipca ¹, który podkreśla *znaczenie komunikacji wewnętrznej i zaangażowania pracowników*, w celu zagwarantowania Komisji znaczących korzyści w trakcie procesu komunikacji ze społeczeństwem. Komunikacja z pracownikami jest nieodzowna, aby mogli być oni dobrze poinformowani i aby mieli konieczne wsparcie w kontaktach z obywatelami oraz zaangażowanymi stronami. Komunikat ma ponadto na celu wzmocnienie związku pomiędzy komunikacją wewnętrzną i zewnętrzną, tak aby były one spójne i aby wzajemnie się wzmacniały. Zapoczątkowuje on plan działań na poziomie Komisji zorientowany na dalsze wzmocnianie komunikacji wewnętrznej i zaangażowania pracowników oraz precyzuje zakres zadań i ramy odniesienia dla pracowników zaangażowanych w działania związane z komunikacją z obywatelami.

Informacje ogólne i inne przydatne linki

- Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji Społecznej (Komisja Europejska):
http://ec.europa.eu/dgs/communication/index_en.htm
- Źródła informacji i punkty kontaktowe Unii Europejskiej:
http://europa.eu/geninfo/info/index_pl.htm

---

¹ SEC(2007) 912.

Sekcja 3

Przyszłość Europy

Deklaracja berlińska

Dnia 25 marca, z okazji pięćdziesiątej rocznicy podpisania traktatów rzymskich z 1957 r., przewodniczący Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji podpisali tzw. *deklarację berlińską*.

W tym uroczystym tekście podkreślono wkład zjednoczenia Europy w zapewnienie pokoju i dobrobytu, jak również wpływ procesu zjednoczeniowego na tworzenie poczucia wspólnoty i przewyżczanie antagonizmów. W centrum wszystkich działań Unii jest zawsze człowiek – dlatego w deklaracji przywołano szereg wspólnych wartości, na których opiera się Unia, takich jak: prawa podstawowe, pokój i wolność, demokracja i praworządność, wzajemny szacunek i odpowiedzialność, dobrobyt i bezpieczeństwo, tolerancja i zaangażowanie, sprawiedliwość i solidarność. Podkreślono również rolę Unii w ochronie tożsamości i różnorodnych tradycji państw członkowskich, jak również wielości języków, kultur i regionów, która charakteryzuje Europę.

Autorzy deklaracji stwierdzili również, że Unia Europejska stanowi odpowiedź na wiele poważnych wyzwań nieznających granic państwowych. Model europejski jest przywoływany jako przykład pogodzenia sukcesów gospodarczych z solidarnością społeczną, podczas gdy wspólny rynek i euro stanowią elementy pozwalające stawić czoła wzrastającej współzależności światowej gospodarki. Bogactwo wiedzy i umiejętności obywateli Europy zostało uznane za klucz do wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i spójności społecznej. Pośród innych wyzwań, którym trzeba sprostać, w deklaracji szczególny nacisk położono na walkę z terroryzmem i przestępczością, na pokojowe rozwiązywanie konfliktów, wspieranie rozwoju na świecie oraz znaczenie postępów w polityce energetycznej i ochronie klimatu.

Sygnatariusze deklaracji oświadczyli również, że Unia Europejska będzie nadal czerpać siłę ze swojej otwartości i woli jej członków, by wspólnie umacniać jej wewnętrzny rozwój, troszcząc się równocześnie o stałe dostosowywanie jej konstrukcji politycznej do nowej rzeczywistości. Z tego względu potwierdzili wspólny cel – oparcie Unii na odnowionych wspólnych podstawach przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2009 r.

Przyjmując szerszy kontekst oraz ambitną perspektywę czasową sięgającą lat 2020–2030, Rada Europejska na posiedzeniu w grudniu powołała do życia niezależną grupę analityczną i powierzyła jej przewodnictwo byłemu premierowi Hiszpanii, Felipe Gonzálezowi. Jej zadania obejmują wspieranie Unii w przewidywaniu długoterminowych wyzwań i skuteczniejszym radzeniu sobie z nimi. Biorąc za punkt wyjścia wyzwania

określone w deklaracji berlińskiej, grupę poproszono o określenie głównych kwestii i wydarzeń, z którymi Unia się prawdopodobnie zmierzy, i przeanalizowanie, jak można by rozwiązać problemy z nimi związane. Grupa dokona analiz w ramach określonych w traktacie lizbońskim.

Reforma traktatów

Kontekst

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, podpisany w Rzymie dnia 29 października 2004 r. przez szefów państw lub rządów Unii Europejskiej, został poddany procesowi ratyfikacji zgodnie z odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi każdego państwa członkowskiego. W następstwie negatywnych wyników referendum przeprowadzonych we Francji i w Niderlandach w 2005 r. Rada Europejska na szczycie w czerwcu 2005 r. ogłosiła rozpoczęcie „okresu refleksji”, służącego przeprowadzeniu szerokiej debaty na temat przyszłości Unii. Natomiast Komisja w październiku 2006 r. przedstawiła plan D na rzecz demokracji, dialogu i debaty nad przyszłością Europy, w którym zaproponowała nowe sposoby zaangażowania obywateli w działania UE i wzmocnienia ich poczucia odpowiedzialności za politykę wspólnotową w różnych dziedzinach, która powinna być dla nich bardziej zrozumiała. W obliczu konieczności zreformowania Unii Europejskiej i jej traktatów okres refleksji i dialogu przyniósł zadowalające wyniki i doprowadził do ponownego ożywienia, którego wyrazem było rozpoczęcie negocjacji w sprawie nowego traktatu zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

Po roku 2005, w którym proces reform w UE znacznie uległ spowolnieniu w następstwie negatywnych wyników referendum przeprowadzonych we Francji i w Niderlandach w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, oraz po roku 2006, który poświęcono głównie refleksji nad przyszłością Europy, rok 2007 był rokiem znaczących zmian. Najważniejszym elementem tego procesu były prace nowej konferencji międzyrządowej, której zadaniem było opracowanie traktatu zmieniającego istniejące traktaty.

Podwalinami tego procesu, jeszcze przed rozpoczęciem konferencji międzyrządowej, było sprawozdanie prezydencji niemieckiej w Radzie Europejskiej, opinia z dnia 6 czerwca przedstawiona z własnej inicjatywy przez Komitet Regionów na temat wznowienia procesu reform w Unii¹ oraz rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca w sprawie planu działań dotyczącego kontynuacji procesu konstytucyjnego w Unii Europejskiej.

W trakcie posiedzenia w dniach 21 i 22 czerwca Rada Europejska podjęła decyzję o zwołaniu konferencji międzyrządowej. Rada wezwała przyszłą prezydencję portugalską do

¹ Dz.U. C 197 z 24.8.2007.

opracowania projektu tekstu traktatu i przedstawienia go konferencji międzyrządowej zaraz po jej rozpoczęciu. Rada Europejska osiągnęła porozumienie co do szczegółowego projektu mandatu konferencji międzyrządowej, przedstawionego w załączniku do jej konkluzji, zawierającego ogólne uwagi i określające zmiany, które należy wprowadzić do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Konferencja międzyrządowa musiała zakończyć prace jak najszybciej, przy czym nie później niż przed końcem 2007 r., aby pozostało wystarczająco dużo czasu na ratyfikację opracowanego przez nią traktatu przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w czerwcu 2009 r.

Dnia 10 lipca Komisja przyjęła opinię w sprawie zwołania konferencji międzyrządowej w komunikacie ¹, w którym analizowała, w jaki sposób nowy traktat reformujący mógłby stanowić odpowiedź na wymagania, przed którymi staje obecnie Unia Europejska. W opinii Komisja wyraziła zadowolenie z powołania konferencji międzyrządowej, poparła bez zastrzeżeń jej mandat przyjęty przez Radę Europejską i zobowiązała się dołożyć starań, aby przyczynić się do jej sukcesu.

W rezolucji z dnia 11 lipca Parlament Europejski wyraził również swoje poparcie wobec zwołania konferencji międzyrządowej oraz zadowolenie ze starań podjętych przez prezydentkę niemiecką. Parlament docenił dużą dokładność i rygorystyczny harmonogram przyjęte w celu zakończenia konferencji międzyrządowej oraz wezwał państwa członkowskie, aby nie rezygnowały ze zobowiązań, które podjęły. Parlament zastrzegł sobie prawo do przedłożenia konferencji międzyrządowej konkretnych propozycji dotyczących szczególnych tematów wchodzących w zakres jej mandatu. Stwierdził również, że ma zamiar we właściwym czasie odpowiedzieć na wezwanie Rady Europejskiej do rozważenia kwestii własnego składu.

Po wydaniu pozytywnej opinii przez Radę dnia 16 lipca, konferencja międzyrządowa została oficjalnie otwarta w Brukseli dnia 23 lipca. Rada podkreśliła, że konferencja międzyrządowa będzie prowadzić prace w ramach udzielonego jej mandatu, określonego w konkluzjach prezydencji Rady Europejskiej. Na oficjalnym otwarciu obecni byli ministrowie spraw zagranicznych dwudziestu siedmiu państw członkowskich Unii, jak również przewodniczący Komisji José Manuel Barroso oraz trzech przedstawicieli Parlamentu Europejskiego.

Prezydencja przedłożyła projekt traktatu zmieniającego istniejące traktaty, który był analizowany od lipca do października przez grupę ekspertów prawnych z państw członkowskich, Komisji i Parlamentu Europejskiego.

Ministrowie spraw zagranicznych spotkali się w dniach 7–8 września w Viana do Castelo (Portugalia) oraz dnia 15 października w Luksemburgu, aby przedyskutować, na jakim etapie znajdują się negocjacje w ramach konferencji międzyrządowej.

---

¹ COM(2007) 412 (Dz.U. C 246 z 20.10 2007).

Kończąc swoje prace, konferencja międzyrządowa zdołała podczas spotkania szefów państw lub rządów w Lizbonie dnia 18 października osiągnąć porozumienie w sprawie traktatu zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

Traktat został podpisany dnia 13 grudnia w Klasztorze Hieronimitów w Lizbonie. Podczas uroczystości podpisania traktatu przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso, przewodniczący Parlamentu Europejskiego Hans-Gert Pöttering oraz przewodniczący Rady Europejskiej José Sócrates wygłosili przemówienia. Dzień wcześniej trzej przewodniczący podpisali i ogłosili kartę praw podstawowych¹ podczas oficjalnej ceremonii w Parlamencie Europejskim w Strasburgu.

Traktat lizboński musi obecnie zostać ratyfikowany przez dwadzieścia siedem państw członkowskich, zgodnie z odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi każdego z nich. Węgry były pierwszym państwem członkowskim, które zakończyło tę procedurę – dnia 17 grudnia.

Wejście w życie traktatu lizbońskiego planowane jest na dzień 1 stycznia 2009 r.

Program działań na rzecz obywateli

Kontekst

W maju 2006 r. Komisja, na podstawie pierwszego podsumowania debat na temat przyszłości Europy rozpoczętych w 2005 r., przedstawiła „program działań na rzecz obywateli”². W planie tym zaproponowano konkretne działania mające stanowić odpowiedź na oczekiwania obywateli i pozyskać ich poparcie dla sprawy europejskiej – przeprowadzenie szczegółowego przeglądu jednolitego rynku oraz gruntownej analizy realiów społeczeństwa europejskiego. Koncepcja ta została zaakceptowana przez Radę Europejską w czerwcu 2006 r.

Dnia 20 listopada Komisja przyjęła szereg inicjatyw³, których zadaniem było przełożenie programu działań na rzecz obywateli na pakiet konkretnych spójnych działań. Ten zbiór działań, w którym istotną rolę odgrywają wymiar społeczny i ochrona środowiska, oparty jest na wynikach szerokich konsultacji i stanowi kontynuację białej księgi z 2004 r. na temat usług użyteczności publicznej⁴ oraz komunikatu z 2006 r. dotyczącego usług socjalnych użyteczności publicznej⁵.

¹ Dz.U. C 303 z 14.12.2007.

² COM(2006) 211 (Dz.U. C 176 z 28.7.2006).

³ COM(2007) 724, COM(2007) 725 i COM(2007) 726.

⁴ COM(2004) 374.

⁵ COM(2006) 177 (Dz.U. C 151 z 29.6.2006).

Kwestie przeglądu jednolitego rynku oraz analizy realiów społeczeństwa europejskiego omówione zostały odpowiednio w sekcji 2 rozdziału II oraz sekcji 1 rozdziału I niniejszego sprawozdania.

Jeśli chodzi o szerszy kontekst dialogu z obywatelami, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny zorganizował w dniach 27–28 października *konferencję na temat przyszłości Europy*, na którą zaprosił przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, instytucji europejskich oraz krajowych rad społeczno-gospodarczych. Rozmowy dotyczyły takich kwestii, jak: demokratyczne umocowanie prawne, udział społeczeństwa obywatelskiego i prawa obywatelskie oraz polityka Unii Europejskiej w świetle projektu traktatu reformującego.

Parlament zorganizował natomiast *pierwszą agorę obywatelską* w dniach 8–9 listopada. Spotkanie to zgromadziło przedstawicieli instytucji europejskich oraz społeczeństwa obywatelskiego, którzy dyskutowali nad przyszłością Europy. Prace pięciu grup roboczych poświęcone były następującym tematom: misja Unii Europejskiej, nowe przepisy i akty prawne, stosunki zewnętrzne, stosunki między instytucjami oraz społeczeństwo obywatelskie.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Pięćdziesięciolecie Unii Europejskiej:
http://europa.eu/50/index_pl.htm
- Deklaracja berlińska:
http://ec.europa.eu/news/eu_explained/070326_1_pl.htm
http://europa.eu/50/docs/berlin_declaration_pl.pdf
- Konferencja międzyrządowa z 2007 r.:
http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=PL&id=1297&mode=g&name=
- Projekt traktatu reformującego:
http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=PL&id=1317
- Traktat lizboński:
http://europa.eu/lisbon_treaty/index_pl.htm
- „Program działań na rzecz obywateli”:
http://ec.europa.eu/citizens_agenda/index_pl.htm
- Agora obywatelska:
<http://www.europarl.europa.eu/parliament/public/staticDisplay.do?sessionId=1C9DE2E7D82EF4E49A88F4E56195B186.node1?id=66&language=PL>

Cele w obszarze dobrobytu

Sekcja 1

Środowisko ekonomiczno-społeczne

Strategia lizbońska: partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

Kontekst

W 2005 r. priorytety strategii lizbońskiej ukierunkowano ponownie na wzrost gospodarczy i zatrudnienie, skuteczniej mobilizując wszystkie krajowe i wspólnotowe środki w trzech wymiarach strategii – gospodarczym, społecznym i ochrony środowiska – aby w większym stopniu wykorzystać powstający między nimi efekt synergii w ogólnym kontekście globalizacji i zrównoważonego rozwoju.

Państwa członkowskie przedstawiły Komisji krajowe programy reform, ta zaś podjęła się przeanalizować je w 2006 r. w celu promowania wymiany korzystnych pomysłów, proponując jednocześnie działania w celu zaradzenia wykazanym niedociągnięciom. Komisja podjęła się ponadto analizy postępów we wdrażaniu strategii, zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i krajowym, oraz przedstawiła konkretne propozycje dotyczące kontynuowania strategii.

W rezolucji z dnia 14 lutego w sprawie wkładu do wiosennego posiedzenia Rady w 2007 r. w związku ze strategią lizbońską ¹ Parlament Europejski przyjął z zadowoleniem starania Komisji i państw członkowskich mające na celu zapewnienie sukcesu strategii lizbońskiej. Parlament Europejski stwierdził, że strategia lizbońska jest odpowiedzią Europy na wyzwania globalizacji, wskazując jednocześnie na fakt, że wdrażanie strategii lizbońskiej

¹ Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

wymaga wystarczających i właściwie przeznaczonych środków finansowych w budżecie wspólnotowym oraz że w chwili obecnej brak jest takich środków.

Po przedstawieniu przez państwa członkowskie pierwszych sprawozdań z realizacji krajowych programów reform Rada przyjęła dnia 27 lutego dokument dotyczący kluczowych zagadnień dotyczących strategii. Rada wezwała do pełnego wykorzystania warunków wzrostu, które są obecnie najlepsze od wielu lat, w celu kontynuowania reform strukturalnych zgodnie z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej, w tym z zawartymi w nich zaleceniami dla poszczególnych krajów.

Rada Europejska stwierdziła z kolei, podczas posiedzenia w dniach 8–9 marca, że strategia lizbońska zaczęła przynosić rezultaty i że należy w pełni wykorzystywać ożywienie gospodarcze w Europie do zwiększenia rozmachu reform. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedstawienie jesienią 2007 r. sprawozdania okresowego z myślą o wniosku w sprawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu i zatrudnienia (2008–2011). Rada Europejska podkreśliła ponadto znaczenie konkluzji trójstronnego szczytu społecznego – który odbył się dnia 8 marca 2007 r. – dotyczących kluczowej roli partnerów społecznych oraz konieczności ich stałego i aktywnego udziału w dążeniu do celów strategii lizbońskiej. Przyjęte w 2007 r. nowe programy polityki spójności na lata 2007–2013 również przyczyniają się do osiągnięcia celów w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia przez wszystkie podmioty uczestniczące w partnerstwie miast i regionów ¹.

Dnia 3 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Interes Europy: Sukces w dobie globalizacji – Dokument Komisji przygotowany na październikowe posiedzenie szefów rządów i państw*”². Sprawozdanie strategiczne Komisji zawiera ocenę realizacji odnowionej strategii lizbońskiej oraz propozycje na następny trzyletni cykl realizacji, w tym nowy zestaw zintegrowanych wytycznych, zaleceń dla poszczególnych krajów i nowy wspólnotowy program lizboński. W oparciu o powyższy komunikat, podczas nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 18–19 października, osiągnięto daleko idące porozumienie w sprawie poparcia dla stanowiska Komisji dotyczącego następnego cyklu realizacji strategii lizbońskiej, który zostanie uchwalony wiosną 2008 r. Raport strategiczny Komisji został przyjęty z zadowoleniem przez Radę Europejską podczas posiedzenia dnia 14 grudnia. Rada Europejska przyjęła także deklarację Unii Europejskiej w sprawie globalizacji, w której podkreślono w szczególności, że celem Unii jest nadanie globalizacji kształtu korzystnego dla wszystkich jej obywateli, w oparciu o wspólne zasady i wartości.

Dnia 13 listopada Rada przyjęła konkluzje zatytułowane „*Nowy trzyletni cykl strategii lizbońskiej*”, a podczas posiedzeń w dniach 5–6 grudnia – konkluzje w sprawie perspektywy europejskiej strategii zatrudnienia w kontekście nowego cyklu strategii lizbońskiej.

Dnia 11 grudnia Komisja przyjęła komunikat „*Sprawozdanie strategiczne na temat odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: rozpoczęcie*

¹ Zob. rozdział III sekcja 1 część „Wymiar regionalny i Fundusz Spójności” niniejszego sprawozdania.

² COM(2007) 581 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

nowego etapu (2008–2010)”¹. Komunikat ten zawiera ocenę śródkresową odnowionej strategii lizbońskiej i stanowi przygotowanie do posiedzenia Rady Europejskiej wiosną 2008 r. w związku z rozpoczęciem nowego etapu.

Tego samego dnia Komisja opublikowała komunikat w sprawie *wniosku dotyczącego wspólnotowego programu lizbońskiego 2008–2010*². Komunikat ten przedstawia szereg ambitnych, ale realistycznych celów, które powinny zostać osiągnięte przed 2010 r. Proponowany przez Komisję nowy wspólnotowy program lizboński opiera się na zintegrowanych wytycznych i na czterech priorytetowych obszarach działań, które zostały określone przez Radę Europejską wiosną 2006 r.

Strategia zrównoważonego rozwoju

Kontekst

Jednocześnie z odnowieniem strategii lizbońskiej w 2005 r., które przyjęło formę partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, Rada Europejska sformułowała zasady mające na celu wprowadzenie Europy na drogę zrównoważonego rozwoju. Zasady te stanowią podstawę dobrobytu gospodarczego opartego na innowacyjnej i efektywnej gospodarce, ochronie i podnoszeniu jakości środowiska naturalnego oraz wspieraniu sprawiedliwości i spójności społecznej w solidarności z resztą świata.

W czerwcu 2006 r. Rada przyjęła nową strategię zrównoważonego rozwoju. Nowa strategia jest skierowana do rozszerzonej Unii Europejskiej i mieści się w kontekście koniecznej solidarności światowej. Wskazuje ona siedem głównych wyzwań, którym musi sprostać Europa, jeśli chce kroczyć drogą zrównoważonego rozwoju i utrzymać dotychczasowy poziom jakości życia i dobrobytu: zmiany klimatyczne i czysta energia; zrównoważony transport; zrównoważona konsumpcja i produkcja; ochrona zasobów naturalnych i zarządzanie nimi; zdrowie publiczne; integracja społeczna, demokracja i migracja oraz globalne ubóstwo.

Dnia 22 października Komisja przedstawiła pierwsze sprawozdanie okresowe³ z realizacji odnowionej strategii zrównoważonego rozwoju. Sprawozdanie to zawiera analizę rezultatów na drodze do osiągnięcia siedmiu głównych celów i przedstawia inicjatywy polityczne, zarówno na poziomie UE, jak i państw członkowskich, które przyczyniły się do osiągnięcia tych rezultatów.

W sprawozdaniu wskazano, że postęp jest stosunkowo umiarkowany. Zaznaczono jednak, że rozwój inicjatyw politycznych napawa większym optymizmem i powinien przynieść konkretne rezultaty w nadchodzących latach. Ocena ta będzie stanowić

¹ COM(2007) 803.

² COM(2007) 804.

³ COM(2007) 642.

punkt wyjścia do dyskusji dotyczących konieczności zmiany kierunku i prędkości inicjatyw politycznych z perspektywą długoterminowego dopasowania celów. Komisja potwierdziła aktualność priorytetów określonych w 2006 r., stwierdzając jednocześnie, że konieczne jest kontynuowanie wysiłków na rzecz wdrażania tej strategii we wszystkich obszarach, zwłaszcza w odniesieniu do zmian klimatycznych i czystej energii.

W 2007 r. *zmiany klimatyczne i zrównoważona energia* stały się priorytetami w programach działań Unii Europejskiej i państw członkowskich. W sprawozdaniu wskazuje się, że konieczna jest kontynuacja starań w celu osiągnięcia wyznaczonych celów w ustalonych terminach. Mając to na uwadze, Unia powzięła działania o dużym znaczeniu dla przyszłości, z których najważniejszym było przyjęcie przez Radę Europejską w marcu ¹ nowej zintegrowanej polityki dotyczącej zmian klimatycznych i energii, która wyznacza ambitne i wiążące cele do 2020 r. w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i biopaliw. Inne inicjatywy to prace nad wychwytywaniem i składowaniem pochodnych spalania węgla. Zrealizowanie tych celów będzie wymagało stałej uwagi, aby działania, takie jak system handlu uprawnieniami do emisji we Wspólnocie, propagowanie energii ze źródeł odnawialnych, wykorzystanie biopaliw oraz przygotowanie strategii i planów przystosowania się do zmian klimatycznych, stały się sukcesem.

W dziedzinie *transportu* pozytywnie oceniono postęp w redukcji zanieczyszczeń, mimo ciągle rosnącej emisji gazów cieplarnianych. Postępy w stopniowym przechodzeniu na korzystanie ze środków transportu przyjaznych dla środowiska naturalnego są mniejsze od zakładanych, a państwa członkowskie osiągnęły różne wyniki w realizacji tego celu. Wzrasta ponadto natężenie ruchu i liczba zatorów komunikacyjnych.

W dziedzinie *zrównoważonej produkcji i konsumpcji* coraz więcej przedsiębiorców przygotowuje sprawozdania na temat uwzględniania ochrony środowiska w swojej działalności, a na rynku szybko wzrasta ilość produktów wytworzonych i usług świadczonych z uwzględnieniem warunków zrównoważonej produkcji.

W dziedzinie *ochrony zasobów naturalnych i zarządzania nimi* odnotowano pewne niepokojące zjawiska, takie jak zanik różnorodności biologicznej. Wskaźniki świadczą jednak o ustabilizowaniu się, a nawet o niewielkim spadku, ogólnego zużycia zasobów naturalnych dzięki efektywniejszemu wykorzystaniu zasobów (zwłaszcza lepszemu zarządzaniu lasami) i ograniczeniu wytwarzania odpadów.

W dziedzinie *zdrowia publicznego* mamy do czynienia z pozytywnym trendem. We wszystkich państwach członkowskich odnotowano spadek stopy bezrobocia, chociaż dla wielu z nich *integracja społeczna* nadal stanowi poważne wyzwanie.

---

¹ Zob. sekcja 2 część „Energia” niniejszego rozdziału oraz rozdział III sekcja 2 część „Środowisko” niniejszego sprawozdania.

Odnotowano napawające optymizmem postępy w jakości środków pomocy na rzecz rozwoju oraz w dziedzinie *ograniczenia ubóstwa* na świecie. Nie zmniejsza się jednak nacisk na zrównoważony rozwój w sferze środowiska naturalnego, w szczególności w odniesieniu do dostępu do ważnych zasobów.

W zakresie siedmiu głównych wyzwań odnotowano pewne postępy w następujących politykach przekrojowych w różnych dziedzinach: edukacja i szkolenia; badania i rozwój; instrumenty finansowe i ekonomiczne; komunikacja, mobilizacja zainteresowanych stron i pomnażanie sukcesu; wywiązywanie się z partnerstwa i monitorowanie osiągniętych rezultatów. Niezbędne jest jednak kontynuowanie wdrażania działań w terenie, tak aby główne cele były realizowane we wszystkich obszarach politycznych w sposób ukierunkowany i spójny.

Ramy makroekonomiczne

Koncepcja ogólna

W rezolucji z dnia 15 lutego w sprawie sytuacji gospodarki europejskiej, zatytułowanej „Sprawozdanie przygotowawcze na temat ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej na rok 2007”¹ Parlament Europejski wezwał do wykorzystania wzrostu gospodarczego i poprawy stanu finansów publicznych do zapewnienia trwałej i jakościowej poprawy w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Parlament Europejski zwrócił w szczególności uwagę na wdrażanie przez państwa członkowskie zintegrowanych wytycznych w korzystnych warunkach gospodarczych i przedstawił szereg zaleceń w kontekście przeglądu tych wytycznych, który nastąpi w 2008 r.

W zaleceniu Rady z dnia 27 marca² w sprawie planowanej na 2007 r. aktualizacji ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty oraz w sprawie realizacji polityki zatrudnienia przez państwa członkowskie przedstawiono wytyczne na szczeblu krajowym wskazujące środki, przy których pomocy powinny być wdrażane ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej państw członkowskich. Rada przedstawiła również zalecenia dotyczące strefy euro.

W swoim sprawozdaniu z dnia 3 maja³, przedstawionym na podstawie *rozporządzenia (WE) nr 501/2004* w sprawie kwartalnych rachunków finansowych instytucji rządowych i samorządowych⁴, Komisja uznała, że państwa członkowskie poczyniły generalnie duży postęp w opracowywaniu przedmiotowych danych.

¹ Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

² Dz.U. L 92 z 3.4.2007.

³ COM(2007) 230 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ Dz.U. L 81 z 19.3.2004.

Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu

Institucje wspólnotowe przeprowadziły *coroczny przegląd* sytuacji w każdym z państw członkowskich. Opierając się na zaleceniach Komisji, Rada przyjmowała kolejne opinie na temat zaktualizowanych programów stabilności i konwergencji dla UE-27. W zależności od przypadku oceniła, że są całkowicie, ogólnie lub częściowo zgodne z wymaganiami zrewidowanego Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu.

Poprawa sytuacji we Francji i w Zjednoczonym Królestwie skłoniła Radę do uchylecia, odpowiednio, dnia 30 stycznia ¹ i 9 października ², wcześniejszych decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w tych krajach. Dnia 27 lutego Rada zwróciła się do władz polskich o zlikwidowanie nadmiernego deficytu w Polsce. Dnia 5 czerwca Rada zakończyła również procedurę nadmiernego deficytu wobec trzech państw: Niemiec ³, Grecji ⁴ i Malty ⁵. Dnia 10 lipca ⁶ Rada przyjęła z kolei decyzję stwierdzającą, że działania podjęte przez Republikę Czeską w celu skorygowania nadmiernego deficytu są niewystarczające, a 9 października wystosowała do Republiki Czeskiej zalecenie, aby położyło ono kres tej sytuacji. W każdym z tych przypadków Rada kierowała się zaleceniem Komisji.

Dnia 13 czerwca Komisja wydała komunikat ⁷ zawierający ocenę działań podjętych przez Węgry w celu skorygowania nadmiernego deficytu w odpowiedzi na zalecenie Rady z października 2006 r. Rada przychyliła się do opinii Komisji podczas swojego lipcowego posiedzenia. Dnia 20 listopada Komisja przyjęła analogiczny komunikat ⁸ dotyczący Polski, nawiązujący do zalecenia Rady wystosowanego w lutym. Rada przychyliła się do opinii Komisji podczas posiedzenia dnia 4 grudnia.

Dnia 13 czerwca Komisja przedstawiła komunikat poświęcony *finansom publicznym w Unii Gospodarczej i Walutowej* ⁹. W komunikacie tym podkreślono sprawne wdrożenie procedur nadmiernego deficytu w ostatnim okresie, a także zwrócono uwagę na pewne odstępstwa od zasad przewidzianych w części zapobiegawczej Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu. Zdaniem Komisji wyzwaniem polega na wykorzystaniu możliwości, jakie stwarzają aktualne korzystne warunki koniunkturalne, do szybkiego zbliżenia się do średniookresowych celów budżetowych. Komisja przedstawiła konkretne propozycje mające na celu pogłębienie niektórych aspektów części zapobiegawczej paktu, w ramach reformy przeprowadzonej w 2005 r. Parlament Europejski wypowiedział się z kolei, dnia 26 kwietnia, na temat poprzedniego komunikatu

¹ Decyzja 2007/154/WE (Dz.U. L 68 z 8.3.2007).

² Decyzja 2007/738/WE (Dz.U. L 300 z 17.11.2007).

³ Decyzja 2007/490/WE (Dz.U. L 183 z 13.7.2007).

⁴ Decyzja 2007/465/WE (Dz.U. L 176 z 6.7.2007).

⁵ Decyzja 2007/464/WE (Dz.U. L 176 z 6.7.2007).

⁶ Decyzja 2007/640/WE (Dz.U. L 260 z 5.10.2007).

⁷ SEC(2007) 775.

⁸ SEC(2007) 1543.

⁹ COM(2007) 316 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

przedstawionego przez Komisję w 2006 r.¹. Z zadowoleniem przyjęto fakt, że pewna liczba państw członkowskich poczyniła znaczne wysiłki na rzecz wypełnienia zobowiązań wynikających z paktu. Parlament Europejski wyraził jednak obawę związaną z wdrażaniem części zapobiegawczej paktu. Rada przyjęła natomiast dnia 9 października konkluzje pt. „*Zapewnienie skuteczności części zapobiegawczej Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu*”.

Jakość i stabilność finansów publicznych

W konkluzjach Rady z dnia 5 czerwca na temat jakości finansów publicznych podkreślono potrzebę optymalizacji działań sektora publicznego i osiągnięcia lepszych wyników przy ograniczonych środkach publicznych. Rada poparła działania mające na celu pogłębienie związku pomiędzy ustaleniami instytucjonalnymi a wydajnością budżetów publicznych oraz zachęciła Eurostat i krajowe urzędy statystyczne do dalszego prowadzenia wysiłków na rzecz opracowywania szczegółowych danych dotyczących struktury wydatków publicznych, w szczególności w zakresie edukacji, ochrony zdrowia i ochrony socjalnej oraz badań i rozwoju.

Jakość finansów publicznych stanowiła również przedmiot konkluzji Rady z dnia 9 października. Rada podkreśliła, że unowocześnienie administracji publicznej może odegrać ważną rolę we wzmacnianiu konkurencyjności, zapewnianiu lepszych usług, zwiększaniu efektywności wykorzystania środków pieniężnych i zapewnianiu kontroli wydatków publicznych. Należy zatem usprawnić krajowe systemy mierzenia skuteczności i oceniania reform sektora publicznego.

Unia gospodarcza i walutowa (UGW)

Z okazji pięćdziesięciolecia Unii Europejskiej obchodzonego w dniach 24–25 marca wszystkie kraje strefy euro zdecydowały się wydać okolicznościową monetę o nominale 2 euro przedstawiającą otwartą księgę – symbolizującą traktat – na tle charakterystycznego motywu zdobiącego plac Kapitoliniński w Rzymie, gdzie dnia 25 marca 1957 r. podpisano traktaty rzymskie. Również Cypr, Węgry i Rumunia wyemitowały z tej okazji monety w walucie krajowej, według tego wspólnego wzoru.

W kontekście ogólnym Komisja przyjęła dnia 3 maja komunikat zatytułowany „*Roczny przegląd sytuacji w strefie euro 2007*”², któremu towarzyszyło *roczne sprawozdanie* na temat strefy euro. Dokument ten przedstawia kluczowe wyzwania stojące obecnie przed gospodarką strefy euro. Parlament Europejski uznał w rezolucji z dnia 12 lipca w sprawie rocznego przeglądu sytuacji w 2007 r., że potrzebne są dalsze kroki, zanim zewnętrzna reprezentacja strefy euro zacznie odpowiadać jej rosnącemu znaczeniu w światowej gospodarce.

¹ COM(2006) 304.

² COM(2007) 231 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

W komunikacie z dnia 4 maja dotyczącym wprowadzenia euro w Słowenii¹ Komisja stwierdziła, że operacja wymiany waluty przebiegła szybko i bezproblemowo, a stopa inflacji w ogólnym ujęciu, pomimo wzrostu cen niektórych towarów i usług, pozostała na niezmiennym poziomie w pierwszych tygodniach po wymianie na euro.

Dnia 16 maja Komisja i Europejski Bank Centralny (EBC) przyjęły *sprawozdania z konwergencji* dotyczące Cypru i Malty². W świetle przeprowadzonej oceny Komisja zaproponowała decyzje dotyczące przyjęcia euro przez te państwa. Po pozytywnym przyjęciu propozycji Komisji podczas posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu i po otrzymaniu pozytywnej opinii Parlamentu Europejskiego Rada przyjęła te decyzje dnia 10 lipca, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.³ Komisja przedstawiła ponadto piąte (dnia 16 lipca)⁴ i szóste (dnia 27 listopada)⁵ sprawozdanie w *sprawie praktycznych przygotowań do przyszłego rozszerzenia strefy euro*. Sprawozdania te dotyczą przede wszystkim wspomnianych powyżej krajów, tj. Cypru i Malty, ale poświęca się w nich także szczególną uwagę przygotowaniom Słowacji, która pragnie przyjąć euro w 2009 r.

Przez cały rok Komisja prowadziła również szereg działań komunikacyjnych w państwach członkowskich, w szczególności na Cyprze, Malcie i w Słowacji, aby przygotować je do wprowadzenia euro. Komisja współfinansowała także krajowe działania informacyjne w ramach umów partnerskich z Cyprem i Malcią.

Dnia 20 czerwca Parlament Europejski powziął rezolucję w sprawie ulepszenia metody konsultacji z Parlamentem w procedurach dotyczących rozszerzenia strefy euro: mając na uwadze przyszłe rozszerzenie strefy euro, Parlament Europejski wezwał Komisję i Radę do osiągnięcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie harmonogramu rozszerzenia oraz podejścia opierającego się na współpracy.

W rezolucji z dnia 12 lipca w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2006 Parlament Europejski uznał za warte rozważenia wprowadzenie zasady dopuszczającej deficyt fiskalny jedynie w przypadku inwestycji. Wezwał również EBC do wnikliwego monitorowania wykorzystywania euro w charakterze rezerwy walutowej przez banki centralne oraz – w kontekście jego sprawozdania rocznego na temat międzynarodowej roli euro – do oszacowania i przeanalizowania jego skutków, zwłaszcza w odniesieniu do kursów walutowych.

Dnia 26 września⁶ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przedstawił opinię w sprawie komunikatu Komisji *„Gospodarka UE: przegląd za 2006 r. Wzmocnienie strefy euro: najważniejsze priorytety polityki”*⁷.

¹ COM(2007) 233 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 255 (Cypr) i COM (2007) 258 (Malta) (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ Decyzje: 2007/503/WE (Cypr) i 2007/504/WE (Malta) (Dz.U. L 186 z 18.7.2007).

⁴ COM(2007) 434 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁵ COM(2007) 756.

⁶ Dz.U. C 10 z 15.1.2008.

⁷ COM(2006) 714 (Dz.U. C 126 z 7.6.2007).

Opodatkowanie

Aspekty ogólne

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał w marcu opinię¹ w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego konieczności opracowania skoordynowanej strategii w celu poprawy *walki z oszustwami podatkowym*². Wyraża w niej ubolewanie, że inicjatywy Komisji w tej dziedzinie nie otrzymały dotychczas odpowiedniego wsparcia w formie współpracy ze strony państw członkowskich i podkreśla konieczność stałego ulepszania współpracy pomiędzy krajowymi organami zajmującymi się zwalczaniem nadużyć finansowych.

Dnia 11 grudnia Parlament Europejski i Rada ustanowiły program działań Fiscalis 2013³. Program ten wejdzie w życie od 2008 r., a środki dostępne w jego ramach wynoszą 157 mln euro. Jego celem jest ustanowienie środków umożliwiających państwom członkowskim skuteczniejsze zwalczanie oszustw podatkowych oraz zmniejszenie kosztów ponoszonych przez podmioty gospodarcze w celu dostosowania się do przepisów prawa wspólnotowego w dziedzinie VAT i podatków akcyzowych. Program pozwoli również na współpracę pomiędzy organami administracji podatkowej oraz pomoże im w znalezieniu złotego środka pomiędzy skuteczną kontrolą a nadmierną uciążliwością dla podatników. Program ten odegra również ważną rolę w tworzeniu transeuropejskich fiskalnych systemów informatycznych oraz w zarządzaniu tymi systemami.

Opodatkowanie bezpośrednie

Dnia 26 lutego Komisja przyjęła komunikat w sprawie prac Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych w dziedzinie procedur unikania i rozstrzygania sporów oraz w sprawie wytycznych dotyczących uprzednich porozumień dotyczących *cen transferowych w Unii Europejskiej*⁴. Komunikat ten miał na celu zapobieganie sporom dotyczącym cen transferowych i związanego z nimi podwójnego opodatkowania, zachęcając do stosowania uprzednich dwustronnych porozumień. Dnia 5 czerwca komunikat ten został przyjęty z zadowoleniem przez Radę.

W marcowych konkluzjach w sprawie systemu podatków bezpośrednich w ramach rynku wewnętrznego Rada doceniła również wartość dyskusji na temat wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi oraz *koordynacji systemów podatków bezpośrednich* państw członkowskich w ramach rynku wewnętrznego. Rada wezwała państwa członkowskie do kontynuowania współpracy z Komisją w celu ustalenia, w których obszarach może istnieć potrzeba większej koordynacji.

¹ Dz.U. C 161 z 13.7.2007.

² COM(2006) 254 (Dz.U. C 184 z 8.8.2006).

³ Decyzja nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 330 z 15.12.2007).

⁴ COM(2007) 71 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

Dnia 26 września¹ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przedstawił opinię w sprawie następujących komunikatów Komisji²: „Koordynowanie systemów podatków bezpośrednich w państwach członkowskich w ramach wspólnego rynku”, „Przepisy podatkowe a straty w sytuacjach transgranicznych” oraz „Opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku zmiany siedziby lub miejsca zamieszkania dla celów podatkowych oraz potrzeba koordynacji polityki podatkowej państw członkowskich”.

W komunikacie z dnia 2 maja³ dotyczącym realizacji wspólnotowego programu poprawy wzrostu i zatrudnienia oraz konkurencyjności przedsiębiorstw w Unii Europejskiej Komisja przedstawiła postępy osiągnięte w 2006 r. i kolejne działania zmierzające do przedstawienia wniosku w sprawie ustanowienia *wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania osób prawnych* (CCCTB). Komisja jest przekonana, że zastosowanie kompleksowego podejścia polegającego na wprowadzeniu CCCTB przyniosłoby ogółem największe korzyści w zakresie opodatkowania zysków przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym.

W konkluzjach z dnia 25 czerwca w sprawie opodatkowania oszczędności Rada potwierdziła porozumienie w sprawie specyfikacji funkcjonalnych i technicznych dotyczących wymiany informacji na mocy *dyrektywy 2003/48/WE*⁴ oraz w sprawie stosowania CCN-Mail 2 (wspólnej sieci łączności) jako kanału wymiany informacji po roku 2007.

Dnia 10 grudnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Stosowanie w UE i wobec krajów trzecich środków zwalczania nadużyć w obszarze podatków bezpośrednich*”⁵. W komunikacie tym wzywa się państwa członkowskie do dokonania kompleksowego przeglądu przepisów w zakresie zwalczania nadużyć, pod kątem zasad wyływających z odnośnego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz możliwości skoordynowanych rozwiązań w tym obszarze.

Opodatkowanie pośrednie

Dnia 13 marca Komisja przyjęła wniosek dotyczący *dyrektywy*⁶ zmieniającej *dyrektywę 2003/96/WE*⁷. Wniosek ten ma na celu zmniejszenie zakłóceń konkurencji w sektorze transportu drogowego powodowanych nadmiernymi różnicami w podatkach akcyzowych nakładanych na olej napędowy stosowany do celów handlowych.

Dnia 28 marca Komisję przyjęła zieloną księgę pt. „*Instrumenty rynkowe na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych*”⁸, przedstawioną

¹ Dz.U. C10 z 15.1.2008.

² COM(2006) 823, COM(2006) 824 i COM(2006) 825 (Dz.U. C 126 z 7.6.2007).

³ COM(2007) 223 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ Dz.U. L 157 z 26.6.2003.

⁵ COM(2007) 785.

⁶ COM(2007) 52 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁷ Dz.U. L 283 z 31.10.2003.

⁸ COM(2007) 140 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007). Zob. również rozdział III sekcja 2 część „Środowisko” niniejszego sprawozdania.

wspólnie przez komisarzy László Kovácsa i Stavrosa Dimasa. W dokumencie tym oceniono różne warianty przeprowadzenia w przyszłości przeglądu przepisów dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych, a także zbadano rozwiązania, które pozwoliłyby na częstsze korzystanie z instrumentów rynkowych w różnych obszarach polityki ochrony środowiska.

Rada zbadała, dnia 5 czerwca, wszystkie środki mające na celu uproszczenie systemu podatku od wartości dodanej dla przedsiębiorstw. Potwierdziła także zamiar formalnego przyjęcia pakietu VAT przed dniem 31 grudnia, przy założeniu, że pakiet ten wejdzie w życie nie później niż dnia 1 stycznia 2010 r. Dnia 4 grudnia w Radzie osiągnięto porozumienie polityczne co do dwóch wniosków dotyczących dyrektywy i jednego wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie zmiany przepisów dotyczących podatku VAT. Zmierzają one do tego, aby zapewnić, że podatek VAT pobierany z tytułu świadczenia usług będzie trafiał do państwa, w którym usługi te były świadczone, oraz aby zapobiec zakłóceniom konkurencji pomiędzy państwami członkowskimi stosującymi różne stawki podatku VAT.

Na wspomniany pakiet VAT, który zostanie formalnie przyjęty przez Radę w 2008 r., składają się: wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie miejsca świadczenia usług; wprowadzenie „minisystemu pojedynczego punktu obsługi” w stosunku do usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych oraz handlu elektronicznego; wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie szczegółowych zasad zwrotu podatku VAT podatnikom niemającym siedziby ani stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju; wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie poprawy współpracy administracyjnej w zakresie podatku VAT i wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi.

Dnia 5 lipca Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie niektórych przepisów przejściowych dotyczących stawek podatku od wartości dodanej¹. Inicjatywa ta nadaje konkretny wymiar kwestii gwarantowania równego traktowania państw członkowskich poprzez przedłużenie do końca 2010 r. większości odstępstw w zakresie stawek VAT przyznanych państwom członkowskim, które przystąpiły do UE po dniu 1 stycznia 1995 r. W związku z tym Komisja ma na celu opracowanie nowego kompleksowego pakietu legislacyjnego dotyczącego stawek VAT, który wszedłby w życie po 2010 r. Kierując się tym celem, Komisja przyjęła w tym samym dniu komunikat² w sprawie stawek VAT innych niż podstawowe, aby zainicjować debatę nad przyszłością obniżonych stawek VAT.

Dnia 7 listopada Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy³ zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie VAT⁴. Komisja proponuje w szczególności: rozszerzenie zakresu stosowania specjalnego systemu ustanowionego od 2003 r. w odniesieniu do gazu i energii elektrycznej oraz objęcie wspólnych przedsiębiorstw nieprowadzących działalności gospodarczej takimi samymi zwolnieniami, jakie obowiązują w przypadku organizacji międzynarodowych.

¹ COM(2007) 381 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

² COM(2007) 380 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 677 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

⁴ Dyrektywa 2006/112/WE (Dz.U. L 347 z 11.12.2006).

Dnia 28 listopada Komisja przyjęła również dwa wnioski legislacyjne aktualizujące przepisy prawa wspólnotowego, które regulują opodatkowanie usług ubezpieczeniowych i finansowych, w zakresie podatku od wartości dodanej. Inicjatywa ta obejmuje wniosek dotyczący dyrektywy¹ oraz wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego².

W oparciu o rozważania na temat zwalczania oszustw podatkowych³ Komisja przyjęła dnia 23 listopada komunikat w sprawie *niektórych podstawowych kwestii mających wpływ na opracowanie strategii zwalczania nadużyć związanych z podatkiem VAT w Unii Europejskiej*⁴. Komunikat ten podsumowuje stan dyskusji pomiędzy organami administracji podatkowej, przedsiębiorstwami i Komisją. Wzywa się w nim ponadto Radę do przedstawienia niezbędnych wytycznych politycznych dotyczących dalszych prac Komisji w dziedzinie środków konwencjonalnych.

Rada uznała pilną potrzebę stworzenia na poziomie wspólnotowym strategii przeciwko oszustwom w celu zwalczania oszustw podatkowych, szczególnie oszustw podatkowych w dziedzinie opodatkowania pośredniego, stanowiącej uzupełnienie działań podejmowanych w tym zakresie na poziomie krajowym. W konkluzjach z dnia 5 czerwca Rada wskazała środki, które Komisja powinna opracować w pierwszej kolejności. Są to środki konwencjonalne mające na celu egzekwowanie obowiązującego systemu VAT oraz dalej idące środki, modyfikujące obecny system.

Konkurencja

Kontekst

W 2004 r. określono dwa filary reformy modernizującej europejskie prawo konkurencji w zakresie konkurencji w odniesieniu do przedsiębiorstw: filar pierwszy to szereg przepisów wykonawczych do postanowień Traktatu WE dotyczących porozumień ograniczających konkurencję (art. 81) i nadużywania pozycji dominującej (art. 82), filar drugi to nowe rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Reformę kontynuowano w 2005 r., przedstawiając opracowany przez Komisję plan działania mającego doprowadzić w ciągu pięciu lat do gruntownej reformy polityki w zakresie pomocy państwa.

Komisja kontynuowała program reform również w 2006 r., kładąc szczególny nacisk na pomoc państwa. W tym kontekście Komisja przyjęła nowe wytyczne dotyczące kapitału podwyższonego ryzyka typu venture i pomocy państwa na badania, rozwój i innowacje, rozporządzenie przyznające odstępstwa w zakresie pomocy regionalnej na inwestycje, a także nowe rozporządzenie dotyczące pomocy „de minimis”.

¹ COM(2007) 747.

² COM(2007) 746.

³ COM(2006) 254 (Dz.U. C 184 z 8.8.2006).

⁴ COM(2007) 758 (Dz.U. C 196 z 7.6.2007).

Prowadzona w 2007 r. polityka konkurencji utrzymała dotychczasowe oraz stworzyła nowe warunki gwarantujące korzystną dla europejskich konsumentów i gospodarki konkurencyjność rynków. Osiągnięcie tego celu wiązało się z koniecznością likwidowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, powstałych w wyniku naruszania zasad konkurencji przez uczestników rynku oraz w następstwie istnienia pewnych struktur rynkowych. Wymagało także wsparcia obowiązujących we wszystkich sektorach gospodarki ogólnych zasad polityki gospodarczej, które sprzyjają skutecznej konkurencji.

Dnia 25 czerwca¹ Komisja przyjęła *sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2006*, w którym przedstawiono rozwój i sposób stosowania instrumentów polityki konkurencji, tj. przepisów antymonopolowych, przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw oraz zasad pomocy państwa.

Pomoc państwa

Wiosną² i jesienią³ 2007 r. Komisja zaktualizowała *tabelę wyników w dziedzinie pomocy państwa*. Tabela ta przedstawia wielkość oraz charakter dotacji udzielanych przez państwa w kontekście traktatowego mechanizmu kontrolowania pomocy państwa oraz opisuje proces wprowadzania w życie przez Komisję planu działań w zakresie pomocy państwa⁴.

Dnia 21 maja⁵ Komisja przyjęła sprawozdanie o stosowaniu *rozporządzenia (WE) nr 1407/2002 w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego*, w którym opisała, w jaki sposób rozwijała się w państwach członkowskich polityka w tej dziedzinie po wejściu w życie powyższego rozporządzenia. Komisja uznała, że w chwili obecnej nie ma potrzeby zmiany przedmiotowego rozporządzenia.

Dnia 12 grudnia Komisja przyjęła rozporządzenie⁶ zmieniające rozporządzenie (WE) nr 794/2004 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE. Nowe rozporządzenie precyzuje pewne zagadnienia związane z procedurą zgłoszeniową i zawiera nowe formularze zgłoszeń pomocy obejmującej kapitał podwyższonego ryzyka typu venture oraz badania.

Również zgodnie z planem działań w zakresie pomocy państwa Komisja przedstawiła w dniach 24 kwietnia⁷ i 8 września wnioski dotyczące nowego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych, mającego na celu uproszczenie i zebranie w ramach jednego dokumentu czterech istniejących wyłączeń grupowych, odnoszących się do: pomocy

---

¹ COM(2007) 358.

² COM(2007) 347.

³ COM(2007) 791.

⁴ COM(2005) 107.

⁵ COM(2007) 253 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁶ IP/07/1911.

⁷ IP/07/549.

dla MŚP, w tym pomocy na działalność badawczo-rozwojową, pomocy na zatrudnienie, pomocy szkoleniowej oraz pomocy regionalnej. Ponadto nowe rozporządzenie zwiększałoby liczbę kategorii pomocy objętych zwolnieniem o trzy nowe rodzaje pomocy: pomoc na ochronę środowiska, pomoc w formie kapitału podwyższonego ryzyka oraz pomoc na działalność badawczo-rozwojową, również na rzecz dużych przedsiębiorstw.

Ze statystycznego punktu widzenia Komisja odnotowała spadek liczby zgłoszonych przypadków pomocy państwa w stosunku do 2006 r., która w 2007 r. wyniosła 777. Komisja podjęła również 653 ostateczne decyzje¹. Komisja zatwierdziła przyznanie pomocy w około 96% przypadków, natomiast w stosunku do pozostałych 4% podjęła decyzję negatywną, stwierdziwszy niezgodność przedmiotowych środków z rozporządzeniem w sprawie pomocy państwa i ze wspólnym rynkiem.

Reguły konkurencji mające zastosowanie do przedsiębiorstw

W rezolucji z dnia 25 kwietnia Parlament Europejski wypowiedział się w sprawie zielonej księgi dotyczącej roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej, opublikowanej przez Komisję w 2005 r.²

W odniesieniu do *karteli* Komisja nałożyła grzywny w całkowitej kwocie ok. 3,33 mld euro na członków nielegalnych karteli działających na rynku wind i schodów ruchomych³, na rynku szkła płaskiego⁴, na niderlandzkim rynku piwa⁵ oraz na rynkach zapieć i maszyn do przyszywania⁶.

W zakresie *nadużyć pozycji dominującej* dnia 4 lipca Komisja nałożyła na spółkę Telefónica grzywnę w wysokości 151 mln euro w związku ze stosowaniem przez tę spółkę nieuczciwych cen na hiszpańskim rynku szerokopasmowego dostępu do Internetu przez ponad 5 lat, poprzez sztuczne zaniżanie marży pomiędzy cenami hurtowego dostępu szerokopasmowego w Hiszpanii wobec swoich konkurentów a cenami usług detalicznych wobec własnych klientów⁷.

Dnia 17 września Sąd Pierwszej Instancji potwierdził, co do meritum, decyzję Komisji z marca 2004 r. nakładającą karę za nadużywanie pozycji dominującej przez Microsoft. W decyzji tej Microsoft został ukarany grzywną w wysokości 497 mln euro w związku z naruszeniem postanowień Traktatu WE odnoszących się do nadużywania pozycji dominującej (art. 82), poprzez nadużywanie swojego quasi-monopolu na rynku systemów

¹ Decyzje te dotyczą w szczególności sektora produkcji, usług, rolnictwa, jak również transportu, rybołówstwa i przemysłu węglowego.

² COM(2005) 672 (Dz.U. C 49 z 28.2.2006).

³ IP/07/209.

⁴ IP/07/1781.

⁵ IP/07/509.

⁶ IP/07/1362.

⁷ IP/07/1011.

operacyjnych dla komputerów osobistych w celu ograniczenia konkurencji na rynkach systemów operacyjnych dla serwerów grup roboczych i odtwarzaczy multimedialnych.

W innej sprawie z zakresu *ochrony konkurencji* Komisja wystosowała do Groupement des cartes bancaires (Francja) decyzję stwierdzającą naruszenie postanowień Traktatu WE zakazujących praktyk ograniczających konkurencję poprzez przyjęcie środków taryfowych utrudniających wydawanie kart bankowych w konkurencyjnych cenach¹. Dnia 3 października Komisja nałożyła również grzywnę w wysokości 10 mln euro na Visę w związku z naruszeniem postanowień Traktatu WE i porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) odnoszących się do praktyk ograniczających konkurencję². Dnia 19 grudnia Komisja Europejska przyjęła decyzję, zgodnie z którą naliczane przez MasterCard wielostronne prowizje „interchange” (MIF) od transgranicznych transakcji płatniczych dokonywanych przy użyciu kart debetowych i kredytowych marki MasterCard i Maestro na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego naruszają przepisy Traktatu WE dotyczące praktyk handlowych ograniczających konkurencję³.

W zakresie *kontroli łączenia przedsiębiorstw* Komisja odnotowała utrzymujący się wzrost liczby zgłoszeń w stosunku do lat poprzednich. Zatwierdzono ponad 97% zgłoszonych połączeń, większość w terminie jednego miesiąca. W odniesieniu do niewielkiej liczby przypadków Komisja wszczęła jednak szczegółowe postępowanie wyjaśniające. I tak przykładowo Komisja wszczęła i przeprowadziła do końca postępowanie w sprawie *planowanego przejęcia* przewoźnika lotniczego Aer Lingus przez jego konkurenta, Ryanair⁴. Dnia 27 czerwca Komisja nie wyraziła zgody na planowane połączenie przedsiębiorstw, które działałoby na szkodę konsumentów poprzez zlikwidowanie konkurencji i powstanie monopolu lub pozycji dominującej w odniesieniu do trzydziestu pięciu połączeń lotniczych obsługiwanych przez tych przewoźników. Komisja wszczęła między innymi szczegółowe postępowania wyjaśniające dotyczące planowanego przejęcia T  l  2 France przez SFR⁵, przedsiębiorstwa Constantia przez przedsiębiorstwo Kronospan⁶ oraz w sprawie połączenia przez Sony i BMG działalności związanej z *nagraniami muzycznymi*⁷. W wyniku przeprowadzonych postępowań Komisja doszła do wniosku, że gdyby planowane koncentracje zostały przeprowadzone w sposób zgłoszony na początku, doprowadziłyby do znaczącego zakłócenia konkurencji. Aby rozwiać wątpliwości Komisji, podmioty zaangażowane w koncentracje wprowadziły zmiany w planowanych operacjach, w wyniku czego Komisja wyraziła zgodę na ich przeprowadzenie odpowiednio w dniach: 18 lipca⁸, 19 września⁹ oraz 3 października¹⁰.

¹ IP/07/1522.

² IP/07/1436.

³ IP/07/1959.

⁴ IP/07/893.

⁵ IP/07/347.

⁶ IP/07/842.

⁷ IP/07/272.

⁸ IP/07/1120.

⁹ IP/07/1360.

¹⁰ IP/07/1437.

Utrzymanie polityki proaktywnej

Zgodnie z zalecaną przez Komisję proaktywną polityką konkurencji ¹ dnia 10 stycznia ² opublikowano wyniki *postępowania* w odniesieniu do *europejskich sektorów gazu i energii elektrycznej*, a dnia 31 stycznia ³ – *postępowania* w sprawie *bankowości detalicznej*. Komisja podkreśliła w tych badaniach konieczność stosowania w powyższych dwóch sektorach środków zaradczych w oparciu zarówno o zasady konkurencji, jak i decyzje organów regulacyjnych. Dnia 25 września Komisja przedstawiła również wyniki badania sektorowego ⁴ w zakresie *ubezpieczeń gospodarczych*, w którym proponuje szereg środków mających na celu zwiększenie konkurencji w sektorze ubezpieczeń gospodarczych.

W zakresie współpracy międzynarodowej Rada przyjęła dnia 23 kwietnia wytyczne negocjacyjne w sprawie projektu umowy o współpracy w zakresie polityki konkurencji pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Korei.

W rezolucji z dnia 19 czerwca w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2005 Parlament Europejski przyjął z zadowoleniem fakt, że Komisja daje pierwszeństwo podejściu opartemu na przesłankach ekonomicznych, oraz jej starania mające na celu zwiększenie jakości egzekwowania decyzji w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji.

Dnia 10 lipca ⁵ Komisja przyjęła wytyczne objaśniające jej obecną praktykę dotyczącą *kompetencji w zakresie kontroli łączenia przedsiębiorstw*. Komisja ujednoliciła dotychczas obowiązujące akty i dostosowała je pod kątem wyroków sądów europejskich z ostatnich lat oraz nowych wspólnotowych rozporządzeń z 2004 r. dotyczących łączenia przedsiębiorstw. Komisja przedstawi również uaktualnione wytyczne dotyczące uprawnień Komisji do badania operacji łączenia przedsiębiorstw w świetle rozporządzenia w sprawie koncentracji.

Dnia 13 września Komisja rozpoczęła *konsultacje publiczne* ⁶ w sprawie projektu wytycznych dotyczących stosowania reguł konkurencji UE w sektorze transportu morskiego. Jest to etap pośredni przygotowań wytycznych, które powinny zostać przedstawione w ostatecznej formie w 2008 r. Powyższy projekt wytycznych jest związany ze zniesieniem wyłączeń grupowych dla konferencji linii żeglugowych i z rozszerzeniem zakresu stosowania prawa konkurencji – rozporządzenie (WE) nr 1/2003 ⁷ – na usługi trampowe (transportu morskiego na zlecenie) i usługi kobotażu, zgodnie z decyzją Rady z dnia 25 września 2006 r. .

¹ COM(2004) 293 (Dz.U. C 122 z 30.4.2004).

² COM(2006) 851 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ COM(2007) 33 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ COM(2007) 556 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ IP/07/1043.

⁶ IP/07/1325.

⁷ Dz.U. L 1 z 4.1.2003.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Strategia lizbońska:
http://ec.europa.eu/growthandjobs/index_en.htm
- Zrównoważony rozwój:
<http://ec.europa.eu/environment/eussd/>
- Programy stabilności i konwergencji:
http://ec.europa.eu/economy_finance/sg_pact_fiscal_policy/fiscal_policy528_en.htm
- Nadmierny deficyt:
http://ec.europa.eu/economy_finance/sg_pact_fiscal_policy/fiscal_policy554_en.htm
- Europejski Bank Centralny:
<http://www.ecb.int/ecb/html/index.pl.html>
- Opodatkowanie:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/tax_policy/index_en.htm
- Konkurencja:
http://ec.europa.eu/comm/competition/index_pl.html
- Zabronione porozumienia ograniczające konkurencję:
<http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/>
- Pomoc państwa:
http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/overview/index_en.html
- Międzynarodowa Sieć Konkurencji:
<http://www.internationalcompetitionnetwork.org/>

Sekcja 2

Czynniki sprzyjające dobrobytowi

Przegląd rynku wewnętrznego i jego rozwój

Przegląd jednolitego rynku

Na początku 2007 r. instytucje przeprowadziły przegląd jednolitego rynku, co zapowiada nadejście nowego etapu dla tego filara konstrukcji europejskiej.

Dnia 17 stycznia Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię rozpoznawczą na temat *przeglądu wspólnego rynku*¹, a dnia 27 marca Komitet Regionów przyjął opinię inicjującą na temat *przyszłości jednolitego rynku i oceny społeczeństwa europejskiego*².

¹ Dz.U. C 93 z 27.4.2007.

² Dz.U. C 156 z 7.7.2007.

Dnia 22 lutego Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Wspólny rynek dla obywateli. Sprawozdanie okresowe na wiosenny szczyt Rady Europejskiej w 2007 r.*”¹, w którym przedstawia swoją wizję jednolitego rynku w XXI wieku. Komisja zaleca również poszukiwanie nowego podejścia sprawiającego, że jednolity rynek będzie bardziej ukierunkowany na wywierany przez niego wpływ i wyniki, stanie się bardziej skuteczny, bardziej zdecentralizowany i w większym stopniu będzie się opierał na powiązaniach wewnętrznych, szybciej dostosuje się do kontekstu światowego i będzie bardziej dostępny. W konkluzjach z dnia 19 lutego i 22 listopada Rada przyjęła do wiadomości stałe aktualizowanie przeglądu jednolitego rynku. Rada Europejska z kolei podczas marcowej sesji przyjęła to podejście do wiadomości i podkreśliła konieczność dalszej poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, aby dostosować go do nowej rzeczywistości gospodarczej.

Dnia 4 września Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie przeglądu jednolitego rynku, w której proponuje znoszenie barier i nieskutecznych rozwiązań poprzez lepsze wprowadzanie przepisów prawa w życie i lepsze stosowanie istniejących przepisów.

Przegląd zakończył się przyjęciem przez Komisję, dnia 20 listopada, komunikatu pt. „*Jednolity rynek Europy XXI wieku*”². Komunikat ten przekształca sprawozdanie okresowe z lutego w operacyjny zestaw środków zmierzających do nadania jednolitemu rynkowi nowego oblicza. Towarzyszy mu komunikat w sprawie *usług świadczonych w interesie ogólnym, w tym usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym*³ i dokument, który przedstawia „*nową wizję społeczną*” dla Europy⁴. Pakiet środków opiera się również na serii dokumentów roboczych, które podają więcej szczegółów na temat sposobu, w jaki Komisja chce unowocześnić politykę jednolitego rynku.

Komunikat zapowiada w szczególności nowe podejście i serię środków mających na celu lepsze wykorzystanie globalizacji przez jednolity rynek, wzmocnienie pozycji konsumentów, otwarcie na małe przedsiębiorstwa, promowanie innowacji oraz wspieranie utrzymania wysokiego poziomu rozwiązań społecznych i rozwiązań w zakresie ochrony środowiska. Pośród głównych działań politycznych przewidzianych w pakiecie dla jednolitego rynku znajdują się inicjatywy mające na celu:

- wspieranie konsumentów w korzystaniu z praw umownych i w uzyskaniu odszkodowań poza granicami kraju;
- wspieranie konsumentów w lepszym wykorzystaniu otwarcia rynków finansowych;
- dostarczenie konsumentom i małym przedsiębiorstwom bardziej wyczerpujących informacji;

¹ COM(2007) 60 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 724.

³ COM(2007) 725.

⁴ COM(2007) 726.

- zarządzenie słabościom w sektorach, w których jednolity rynek powinien być bardziej wydajny;
- przedstawienie „karty o małych przedsiębiorstwach” i wprowadzenie „paszportu naukowca”;
- sprecyzowanie szczegółowych zasad stosowania wspólnotowych przepisów dotyczących usług i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym oraz promowanie jakości usług socjalnych w Unii.

Strategia ogólna

Komisja przyjęła ważny pakiet legislacyjny dotyczący zmian na rynku wewnętrznym, w którym główny komunikat zatytułowany jest „Rynek wewnętrzny towarów, fundament konkurencyjności Europy”¹. Pakiet ten obejmuje cztery inicjatywy, które wpisują się w nową strategię dla jednolitego rynku w XXI wieku, w szczególności w odniesieniu do poprawy jego funkcjonowania (zob. poniżej).

Swobodny przepływ towarów

Dnia 14 lutego Komisja przyjęła pakiet dotyczący wewnętrznego rynku produktów, obejmujący cztery inicjatywy mające poprawić swobodny przepływ towarów oraz uprościć i zmodernizować przepisy i zasady mające zastosowanie do rynku wewnętrznego, wzmacniając przepisy bezpieczeństwa produktów:

- wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego procedury stosowania niektórych technicznych przepisów krajowych do produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim²;
- wniosek dotyczący rozporządzenia ustalającego wymogi w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu³;
- wniosek dotyczący decyzji w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu⁴;
- i wreszcie, komunikat wyjaśniający dotyczący procedur rejestracji pojazdów silnikowych pochodzących z innego państwa członkowskiego⁵. Dnia 21 marca Komisja przyjęła sprawozdanie⁶ w sprawie stosowania, w latach 2002–2005, procedur wprowadzonych przez dyrektywę 98/34/WE⁷, ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych. Wnioski ze sprawozdania

¹ COM(2007) 35 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 36 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ COM(2007) 37 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁴ COM(2007) 53 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁵ SEC(2007) 169.

⁶ COM(2007) 125 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007) i SEC(2007) 350.

⁷ Dz.U. L 204 z 21.7.1998.

potwierdzają pozytywny obraz, jaki mają państwa członkowskie na temat stosowania dyrektywy. Sprawozdanie proponuje również kierunki refleksji, aby umożliwić użytkownikom dyrektywy, w szczególności podmiotom gospodarczym, czerpanie z niej jak największych korzyści.

Dnia 5 grudnia, w ramach *pakietu obronnego*, Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy¹ w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie, której celem jest zmniejszenie przeszkód w wymianie handlowej tych produktów w Unii.

Swoboda świadczenia usług i swoboda przedsiębiorczości

Na *usługi finansowe* zwracano uwagę od początku 2007 r. Dnia 22 lutego Rada przyjęła konkluzje w sprawie *usług rozliczeniowych i rozrachunkowych* (w szczególności Kodeks postępowania podpisany przez dostawców infrastruktury transakcyjnej (*trading*) i post-transakcyjnej (*post-trading*)), sektora kluczowego dla integracji finansowej w Unii Europejskiej, a w którym konieczne jest dokonanie znacznego postępu, aby poprawić skuteczność i wiarygodność usług post-trading.

Z kolei dnia 19 marca Komisja przedstawiła komunikat wyjaśniający² w sprawie odpowiednich uprawnień zachowanych przez *państwo członkowskie pochodzenia oraz przyjmujące państwo członkowskie odnośnie do wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa (UCITIS)* zgodnie z sekcją VIII dyrektywy w sprawie UCITS³. Komunikat ten ma na celu zniesienie rozbieżnych interpretacji dyrektywy i usprawnienie jej funkcjonowania.

W kwietniu Komisja przyjęła *sprawozdanie w sprawie zasadności utrzymania wymogów dotyczących ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej nałożonych na pośredników na podstawie prawa wspólnotowego*⁴, a także *zieloną księgę w sprawie detalicznych usług finansowych na jednolitym rynku*⁵. Stwierdzając, że wciąż należy podejmować znaczne wysiłki, aby zaoferować obywatelom prawdziwy jednolity rynek usług finansowych, Komisja przedstawiła w tych dwóch dziedzinach kierunki refleksji i działania, jakie należy podjąć.

Dnia 8 maja Rada przyjęła dwie serie konkluzji. W pierwszej serii wyraża w szczególności zadowolenie z białej księgi Komisji w sprawie ulepszenia ram prawnych *wspólnego rynku dla funduszy inwestycyjnych*⁶. W drugiej serii Rada stwierdza, że *fundusze hedgingowe* przyczyniły się znacznie do wzmocnienia skuteczności systemu finansowego, ale zwraca też uwagę na potencjalne ryzyko, systemowe i operacyjne, związane z ich działalnością.

¹ COM(2007) 765.

² COM(2007) 112 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

³ Dyrektywa 85/611/EWG (Dz.U. L 375 z 31.12.1985).

⁴ COM(2007) 178 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁵ COM(2007) 226 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁶ COM(2006) 686 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

W rezolucji z dnia 23 maja Parlament Europejski potwierdził swoje stanowisko w sprawie szczególnego charakteru *usług opieki zdrowotnej* i zwrócił się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego odpowiedniego instrumentu zmierzającego w szczególności do skodyfikowania orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego praw pacjentów. Parlament zażądał bardzo dużej swobody dla pacjentów i placówek ochrony zdrowia. Zwrócił się również do Komisji o poparcie dla wprowadzenia systemu e-zdrowia oraz telemedycyny.

Dnia 30 maja Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię z inicjatywy własnej zatytułowaną „*Wewnętrzny rynek usług – Rynek pracy a wymogi ochrony konsumenta*”¹, która ma na celu podkreślenie wpływu aktualnej strategii wewnętrznego rynku usług na rynki pracy, warunki zatrudnienia i ochronę konsumentów oraz wnieście praktycznego wkładu na rzecz zainteresowanych osób i instytucji europejskich.

W sprawozdaniu z dnia 25 czerwca dotyczącym *ubezpieczeń samochodowych*² Komisja wskazała na skuteczność krajowych kar wprowadzonych w ramach procedury uzasadnionej oferty/odpowiedzi oraz pokrywania kosztów ochrony prawnej.

Dnia 10 lipca Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy³ w sprawie *podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej* („Solvency II”). Przewiduje ona dalej idące wymagania w zakresie wypłacalności ubezpieczycieli, tak aby zagwarantować, że będą oni dysponować wystarczającym kapitałem na wypadek zaistnienia niekorzystnych warunków, takich jak powodzie, wichury lub poważne wypadki drogowe. Zgodnie z tym wnioskiem ubezpieczyciele będą między innymi zobowiązani do posiadania środków niezbędnych do pokrycia ryzyka rynkowego, ryzyka kredytowego i ryzyka operacyjnego, które nie są objęte aktualnym systemem regulacji działalności ubezpieczycieli w Unii Europejskiej.

W rezolucji z dnia 11 lipca w sprawie *polityki usług finansowych 2005–2010* Parlament Europejski podjął w szczególności kwestie dotyczące: koncentracji rynku; alternatywnych nośników inwestycyjnych; dostępu do finansowania w segmencie detalicznym; wiedzy w zakresie finansów i wkładu użytkowników w podejmowaniu decyzji politycznych; lepszego stanowienia prawa; ryzyka systemowego; kształtu systemu regulacji prawnych i nadzoru; wpływu w skali światowej stosowanych środków.

Dnia 26 września Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię z inicjatywy własnej w sprawie *społeczno-gospodarczego wpływu trendów na rynkach finansowych*⁴. Komitet sformułował zalecenia odnoszące się do czterech dziedzin: informacji, przejrzystości, ochrony inwestorów i konsumentów; zarządzania ryzykiem i jego dywersyfikacją; pogodzenia strategii finansowej z europejskim modelem społecznym; sprawiedliwego systemu podatków.

¹ Dz.U. C 175 z 27.7.2007.

² COM(2007) 207.

³ COM(2007) 361.

⁴ Dz.U. C 10 z 15.1.2008.

Dnia 18 września Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne dotyczące porozumienia ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie gier losowych i zakładów wzajemnych.

W czasie posiedzenia dnia 9 października Rada przyjęła konkluzje w sprawie *rozwiązań Unii Europejskiej w zakresie stabilności finansowej*, jak również konkluzje dotyczące *rozliczania i rozrachunku*.

Grupa ekspertów ds. przestrzegania przepisów podatkowych (FISCO) opracowała sprawozdanie zawierające propozycje rozwiązań dotyczących barier podatkowych w rozliczaniu i rozrachunku w Unii Europejskiej i przedstawiła je na konferencji w Brukseli dnia 23 października. Na podstawie prac wspomnianej grupy ekspertów Komisja rozważy stosowanie konkretnych środków i sporządzi kalendarz ich wprowadzania.

W sektorze usług finansowych, dnia 13 listopada, Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę¹, która ułatwia usługi płatnicze wewnątrz Unii Europejskiej, w szczególności przelewy, wypłaty i płatności kartą, i tworzy podstawy prawne pozwalające na stworzenie Jednolitego Obszaru Płatniczego w Euro (SEPA). Dyrektywa wzmacnia prawa i ochronę wszystkich użytkowników usług płatniczych.

Dnia 18 grudnia Komisja przyjęła białą księgę w sprawie *integracji rynku kredytów hipotecznych w Unii Europejskiej*². Mając świadomość znaczenia rynków kredytów hipotecznych, Komisja przeprowadziła pełną analizę funkcjonowania tych rynków i stopnia ich integracji. Biała księga przedstawia wnioski z analizy oraz określa pakiet środków proporcjonalnych, mających na celu zwiększenie konkurencyjności i skuteczności europejskich rynków kredytów hipotecznych, które to środki przyniosą korzyści konsumentom, kredytodawcom i inwestorom.

W tym samym dniu Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Edukacja finansowa*”³. W komunikacie przedstawiono pewne nieobowiązkowe zasady, które mogą być wskazówką dla państw członkowskich przy opracowywaniu i realizacji programów edukacji finansowej.

Poza tym w komunikacie z dnia 21 grudnia Komisja zaproponowała środki mające na celu zwiększenie transgranicznych inwestycji funduszy venture capital⁴.

Ponadto w 2007 r. kontynuowane były na poziomie różnych instytucji prace dotyczące zakończenia budowy rynku wewnętrznego *usług pocztowych*⁵.

Prawo spółek, ład korporacyjny i zwalczanie przestępstw finansowych

W rezolucji z dnia 1 lutego, zawierającej jedenaście zaleceń dotyczących *statutu europejskiej spółki prywatnej*⁶, Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o przedstawienie

¹ Dyrektywa 2007/64/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007).

² COM(2007) 807.

³ COM(2007) 808.

⁴ COM(2007) 853.

⁵ COM(2006) 594 (Dz.U. C 332 z 30.12.2006).

⁶ Dz.U. 250E z 25.10.2007.

w ciągu 2007 r. wniosku legislacyjnego w tej dziedzinie. Zalecenia dotyczą w szczególności przepisów prawa wspólnotowego regulujących formę prawną spółki, zasad dotyczących jej utworzenia, kapitału zakładowego i odpowiedzialności członków zarządu oraz wspólników w przypadku zmniejszenia aktywów netto.

W komunikacie z dnia 10 lipca Komisja przedstawiła uwagi dotyczące *uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu*¹. Zważywszy na zmiany, które nastąpiły w ostatnich latach (globalizacja gospodarki, szybki rozwój technologii, nowe międzynarodowe standardy rachunkowości, rozwój orzecznictwa), Komisja uznała, że konieczny jest przegląd dyrektyw istniejących w tej dziedzinie w celu określenia, w jakim stopniu pozostają one aktualne. Komisja przewiduje więc przeprowadzenie w tej sprawie dyskusji z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim i zainteresowanymi stronami.

Dnia 11 lipca Parlament Europejski i Rada podpisały dyrektywę w sprawie *wykonywania niektórych praw przez akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym*². Dokument ten ma na celu zniesienie głównych przeszkód dotyczących głosowania transgranicznego w spółkach notowanych na rynku regulowanym, które mają siedzibę w jednym z państw członkowskich, poprzez wprowadzenie pewnych szczególnych wymogów dotyczących praw akcjonariuszy na walnym zgromadzeniu.

Dnia 13 listopada Parlament Europejski i Rada podpisały dyrektywę w sprawie *wymogu sprawozdania niezależnego biegłego w przypadku łączenia spółek akcyjnych lub ich podziału*³. Wchodzi ona w skład dziesięciu konkretnych wniosków dotyczących działań przyspieszonych zawartych w programie na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w Unii⁴. Daje ona akcjonariuszom bezpośrednią możliwość zrezygnowania z pisemnego sprawozdania biegłego na temat projektu warunków łączenia albo podziału, dostosowując w ten sposób dwie dyrektywy⁵ do aktualnych wymogów dziesiątej dyrektywy dotyczącej „Prawa spółek” w sprawie transgranicznych połączeń spółek kapitałowych⁶.

Rachunkowość i audyt

Dnia 6 lipca Komisja przedstawiła Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych oraz Parlamentowi Europejskiemu pierwsze sprawozdanie w sprawie *konwergencji między Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) a ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości krajów trzecich (GAAP)*⁷. Sprawozdanie to jest poświęcone przede wszystkim odpowiednim harmonogramom prac przewidzianym

¹ COM(2007) 394 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² Dyrektywa 2007/36/WE (Dz.U. L 184 z 14.7.2007).

³ Dyrektywa 2007/63/WE (Dz.U. L 300 z 17.11.2007).

⁴ Zob. rozdział I sekcja 1 część „Obniżanie kosztów administracyjnych” niniejszego sprawozdania.

⁵ Dyrektywy 78/855/EWG (Dz.U. L 295 z 20.10.1978) i 82/891/EWG (Dz.U. L 378 z 31.12.1982).

⁶ Dyrektywa 2005/56/WE (Dz.U. L 310 z 25.11.2005).

⁷ COM(2007) 405 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

w tej dziedzinie przez władze krajowe Kanady, Stanów Zjednoczonych i Japonii. Zawiera również niektóre informacje wstępne na temat działań w zakresie konwencji podejmowanych przez niektóre inne kraje trzecie.

Prawa własności intelektualnej i przemysłowej

W rezolucji z dnia 13 marca ¹ na temat zalecenia Komisji w sprawie transgranicznego zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi w odniesieniu do *legalnych usług muzycznych on-line* ² Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o wyraźne wskazanie, że zalecenie to stosuje się wyłącznie do sprzedaży nagrań muzycznych on-line. Wezwał również do niezwłocznego przedstawienia wniosku dotyczącego dyrektywy ramowej regulującej zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi i prawami pokrewnymi w sektorze muzyki on-line, z uwzględnieniem specyfiki epoki cyfrowej oraz z zachowaniem europejskiej różnorodności kulturowej.

Podczas wiosennego szczytu Rada Europejska podkreśliła z kolei konieczność wzmocnienia na poziomie międzynarodowym ochrony praw własności intelektualnej oraz walki z podrabianiem produktów i piractwem.

W ramach *polityki patentowej* Komisja przyjęła, dnia 3 kwietnia, komunikat zatytułowany „*Ulepszenie systemu patentowego w Europie*” ³, przedstawiający wyniki konsultacji rozpoczętych w styczniu 2006 r. Komunikat ten powinien zostać uzupełniony w 2008 r. strategią podejmującą główne kwestie pozostające w zawieszeniu we wszystkich dziedzinach ochrony praw własności intelektualnej.

W konkluzjach dotyczących perspektyw finansowych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Znaki Towarowe i Wzory) Rada przypomniała w maju, że ustanowienie w 1996 r. tej instytucji przyczyniło się w dużym stopniu do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rada zwróciła się do Komisji o rozpoczęcie prac badawczych na temat ogólnego funkcjonowania wspólnotowego systemu znaków towarowych, tak aby zakończyć je w trybie priorytetowym.

Dnia 27 lipca Komisja przyjęła środki niezbędne do włączenia wspólnotowego systemu rejestracji wzorów i modeli do międzynarodowego systemu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO).

Zamówienia publiczne

W styczniu, w swojej opinii w sprawie udzielania zamówień publicznych w Unii Europejskiej ⁴, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przeanalizował obecną sytuację

¹ Dz.U. C 301E z 13.12.2007).

² Dz.U. L 276 z 21.10.2005.

³ COM(2007) 165 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ Dz.U. C 93 z 27.4.2007.

i zaproponował kierunki pozwalające na dalsze ulepszanie funkcjonowania tego ważnego obszaru rynku wewnętrznego.

Dnia 23 maja¹ Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę uchylającą *dyrektywę 71/304/EWG* dotyczącą zniesienia ograniczeń swobody świadczenia usług w odniesieniu do zamówień publicznych na roboty budowlane oraz udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane wykonawcom działającym za pośrednictwem agencji i oddziałów. Działanie to wpisuje się w dążenie do uproszczenia wspólnotowego dorobku prawnego.

W rezolucji z dnia 20 czerwca Parlament Europejski zwrócił uwagę, że termin *transpozycji do ustawodawstwa krajowego dyrektyw dotyczących zamówień publicznych* upłynął dnia 31 stycznia 2006 r. i że w tym dniu tylko dwadzieścia z dwudziestu siedmiu państw członkowskich dokonało transpozycji. Parlament zalecił więc, aby Komisja zaproponowała plan działania zachęcający państwa członkowskie do wypełnienia spoczywającego na nich obowiązku oraz skoncentrowała się w szczególności na niezgodnych z prawem zamówieniach publicznych udzielanych z wolnej ręki oraz na opóźniających się lub niewłaściwych transpozycjach.

Artykuł 30 *dyrektywy 2004/17/WE* przewiduje możliwość wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy działalności „zliberalizowanych”, to znaczy „bezpośrednio poddanych regułom konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony”. Na mocy tego przepisu Komisja wydała w 2007 r. cztery decyzje² dotyczące dostaw energii elektrycznej i gazu w Anglii, Szkocji i Walii, niektórych usług kurierskich i usług związanych z doręczaniem paczek w Danii, a także niektórych usług w sektorze pocztowym w Finlandii (z wyłączeniem Wysp Alandzkich), jak również produkcji i sprzedaży energii elektrycznej w Szwecji.

Dnia 11 grudnia Parlament Europejski i Rada podpisały dyrektywę aktualizującą wspólnotowe zasady dotyczące procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych³. Dyrektywa ta poprawia skuteczność krajowych procedur odwoławczych, z których mogą korzystać przedsiębiorstwa, jeżeli uznają, że udzielenie zamówienia publicznego odbyło się w sposób niesprawiedliwy.

Dnia 5 grudnia, w ramach *pakietu obronnego*, Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy⁴ w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa. Dyrektywa ta uelastycznia zasady udzielania niektórych zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa.

¹ Dyrektywa 2007/24/WE (Dz.U. L 154 z 14.6.2007).

² Decyzje 2007/141/WE (Dz.U. L 62 z 1.3.2007), 2007/169/WE (Dz.U. L 78 z 17.3.2007), 2007/564/WE (Dz.U. L 215 z 18.8.2007) i 2007/706/WE (Dz.U. L 287 z 1.11.2007).

³ Dyrektywa 2007/66/WE (Dz.U. L 335 z 20.12.2007).

⁴ COM(2007) 766.

Innowacje i polityka przedsiębiorczości

W ramach wdrażania strategii lizbońskiej Komisja przedstawiła dnia 4 kwietnia ¹ komunikat w sprawie *poprawy transferu wiedzy między instytucjami badawczymi a przemysłem w całej Europie*. Stwierdza w nim, że interakcje te wzmocniły się stopniowo w ciągu ostatniego dziesięciolecia. Przy okazji tej analizy Komisja przedstawiła również wytyczne mające pomóc instytucjom badawczym w określeniu interesów wspólnych z przedsiębiorstwami i w uproszczeniu wzajemnie korzystnych ustaleń dotyczących transferu wiedzy. Dnia 11 października komunikat ten otrzymał pozytywną opinię Komitetu Regionów ².

W opinii z inicjatywy własnej z dnia 11 lipca ³ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przeanalizował *związek innowacji z przemianami w przemyśle*. Na podstawie wspomnianej analizy Komitet sformułował zalecenia dotyczące tych aspektów systemu innowacji, które mogą ułatwić bezpośrednie przełożenie wyników badań na sukces handlowy oraz wzmocnienie i rozwój przemysłu i gospodarki europejskiej. Komitet wyraził również uznanie dla wysiłków podejmowanych przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) w celu wzmocnienia zdolności innowacyjnej. Dnia 12 lipca Komitet wydał ponadto opinię w sprawie *inwestowania w wiedzę i innowacje* zgodnie ze strategią lizbońską ³.

Dnia 11 września Komisja przyjęła komunikat w sprawie *publiczno-prywatnego dialogu w zakresie badań i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa* ⁴, który przewiduje w szczególności stworzenie europejskiego forum badań i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa (ESRIF) ⁵.

Innowacje

Dnia 22 lutego Komisja opublikowała szóste *europejskie zestawienie w dziedzinie innowacji (EIS)*, obejmujące 2006 r. EIS jest instrumentem stworzonym w ramach strategii lizbońskiej pozwalającym na ocenę i porównanie wyników z różnych państw europejskich, Stanów Zjednoczonych i Japonii. W jego szóstym wydaniu dominują dwa ważne tematy: z jednej strony różnica w dziedzinie innowacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi zmniejszyła się czwarty rok z rzędu, z drugiej strony osiągnięcia w dziedzinie innowacji na poziomie krajowym zaczynają być spójne, jako że nowe państwa członkowskie zbliżają się do średniej europejskiej.

Komisja opublikowała również dnia 23 lutego dokument roboczy zatytułowany *„Przewodnik na temat wykorzystania innowacyjnych produktów w sektorze publicznym – Dziesięć elementów dobrej praktyki”* ⁶, który podsumowuje możliwości w zakresie stymulowania innowacyjności przez zamówienia publiczne.

¹ COM(2007) 182 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² Dz.U. C 305 z 15.12.2007.

³ Dz.U. C 256 z 27.10.2007.

⁴ COM(2007) 511 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ Zob. również sekcja 2 część „Badania naukowe” niniejszego rozdziału.

⁶ SEC(2007) 280.

W kontekście konsultacji publicznych Komisja opublikowała dnia 27 lipca dokument roboczy zatytułowany „*W kierunku europejskiej strategii na rzecz innowacji w dziedzinie usług – Wyzwania i kwestie podstawowe dla przyszłych działań*”¹.

Dnia 22 listopada Rada wyraziła zadowolenie z postępu dokonanego w zakresie wdrażania strategii innowacji przyjętej w grudniu 2006 r.

Promowanie przedsiębiorczości i polityka dotycząca małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)

W opinii z dnia 14 lutego² dotyczącej komunikatu Komisji w sprawie *finansowania rozwoju MŚP*³ Komitet Regionów podkreślił podstawowy problem, jaki stanowi wycofywanie się dużych banków z rynków lokalnych na obszarach wiejskich i obszarach o słabym zaludnieniu lub w strefach słabo rozwiniętych gospodarczo. Komitet stwierdził, że zmiana przepisów w tej dziedzinie mogłaby wyraźnie wpłynąć na dostęp MŚP do środków finansowania. Wypowiadając się przychylnie na temat lepszego środowiska dla kapitału podwyższonego ryzyka, Komitet zaleca Komisji między innymi wpisanie regionalnych dobrych praktyk do programu kolejnych dyskusji na szczelbu europejskim.

Rada Europejska z kolei, na marcowym posiedzeniu, wypowiedziała się przychylnie na temat zmniejszenia obciążeń administracyjnych w celu stymulowania gospodarki europejskiej, z uwzględnieniem w szczególności jej wpływu na MŚP.

Przy okazji trzeciego *sprawozdania* opublikowanego z dnia 4 maja w sprawie *instrumentów finansowych wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości*⁴ Komisja stwierdziła, że mechanizm gwarancji MŚP został bardzo dobrze przyjęty przez rynek i że opcje „gwarancji dla pożyczek i mikrokredytów” odniosły sukces, co pozwoliło uczestniczącym pośrednikom finansowym na zwiększenie obrotów i podjęcie większego ryzyka. Komisja stwierdziła również, że wspólnotowe instrumenty finansowe *programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji* (CIP) wesprą MŚP działające w sektorach tradycyjnych i inwestujące w technologie informacyjne i komunikacyjne oraz w innowacje, w szczególności innowacje ekologiczne. Tak więc CIP powinien stać się jednym z głównych środków wspólnotowych służących promowaniu konkurencyjności i strategii lizbońskiej.

W kontekście CIP Komisja wystosowała zaproszenie do składania wniosków w celu stworzenia nowej „jednolitej europejskiej sieci” *wspierania MŚP*, zastępującej istniejącą sieć Centrów Euro Info (EIC) i Centrów Przekazu Innowacji (CRI), która będzie dostarczać przedsiębiorstwom zintegrowane usługi wsparcia, aby promować przedsiębiorczość i innowacje. Ta jednolita sieć będzie działać od stycznia 2008 r.

¹ SEC(2007) 1059.

² Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

³ COM(2006) 349.

⁴ COM(2007) 235.

Zarządzanie projektem sieci powierzone zostało Agencji Wykonawczej ds. Konkurencyjności i Innowacji (EACI). Komisja utworzyła tę agencję dnia 31 maja, zmieniając nazwę Agencji Wykonawczej ds. Inteligentnej Energii (IEEA), która została utworzona w 2004 r. i rozszerzając zakres jej działania. Oprócz kierowania wspomnianą siecią, EACI kieruje programem „Inteligentna Energia – Europa” w ramach CIP oraz programem „Marco Polo” w dziedzinie transportu.

Przystąpienie do programu CIP jest możliwe dla krajów trzecich, zgodnie z podstawą prawną CIP. W 2007 r. zakończyły się negocjacje i formalności związane z uczestnictwem państw EOG / EFTA (Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu), Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Izraela w specjalnym programie na rzecz przedsiębiorczości i innowacji CIP. Trwają negocjacje z innymi państwami.

Podczas sesji dnia 24 maja Parlament Europejski podkreślił konieczność poprawy dostępu MŚP do finansowania. Parlament stwierdza, że strategia Komisji, przedstawiona w komunikacie dotyczącym rozszerzonej strategii innowacyjnej dla Unii Europejskiej¹, kładzie akcent na obecny system kapitału podwyższonego ryzyka, który, według Parlamentu, nie jest zdolny do zaspokojenia potrzeb finansowania MŚP, mikroprzedsiębiorstw i drobnych przedsiębiorców. Parlament pragnie wprowadzić specjalny program, mający za zadanie stymulowanie innowacji w MŚP, oraz pomoc finansową dla MŚP na zgłaszanie wniosków patentowych, a także w większym stopniu wykorzystywać zamówienia publiczne do wspierania innowacji.

Dnia 12 lipca Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię z inicjatywy własnej w sprawie *potencjału przedsiębiorstw, w szczególności MŚP*². Komitet wzywa w szczególności Komisję i Radę do podjęcia wszelkich kroków, by zasada, zgodnie z którą należy w pierwszej kolejności myśleć o małych przedsiębiorstwach, stała się myślą przewodnią wszelkich istotnych środków prawnych. Zwrócił się ponadto do Komisji o przeprowadzenie analizy udziału MŚP w programach wspólnotowych.

Dnia 4 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Małe i średnie przedsiębiorstwa – kwestią kluczową dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przegląd śródkokresowy nowoczesnej polityki w zakresie MŚP*”³, który przedstawia postęp dokonany od 2005 r. w dziedzinie polityki dotyczącej MŚP oraz podsumowuje pozytywne wyniki uwzględnienia interesów MŚP w opracowywaniu polityki, zarówno na szczeblu krajowym, jak i wspólnotowym.

W komunikacie z dnia 5 października zatytułowanym „*W jaki sposób przezwyciężyć piętno porażki poniesionej w działalności gospodarczej – działania na rzecz polityki drugiej szansy – Realizacja partnerstwa lizbońskiego na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia*”⁴ Komisja stwierdza, że wysoki koszt upadłości mógłby być zmniejszony poprzez

¹ COM(2006) 502.

² Dz.U. C 256 z 25.10.2007.

³ COM(2007) 592 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁴ COM(2007) 584 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

lepsze wspieranie zagrożonych przedsiębiorstw, a w razie ogłoszenia upadłości – poprzez ułatwienie nowego startu przedsiębiorstwom, które ogłosiły upadłość nie z własnej winy. Komisja podkreśla, że wypracowanie polityki drugiej szansy byłoby korzystne dla gospodarki europejskiej.

Dnia 8 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Małe, czyste i konkurencyjne. Program pomocy małym i średnim przedsiębiorstwom w przestrzeganiu prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska*”¹. Skierowany do MŚP program pomocy w przestrzeganiu prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska jest konkretyzacją zobowiązania podjętego w ramach szóstego wspólnotowego programu działań na rzecz ochrony środowiska.

Podczas posiedzenia dnia 22 listopada Rada przyjęła konkluzje w sprawie polityki dotyczącej MŚP w ramach zintegrowanego podejścia do konkurencyjności.

Polityka przemysłowa

W konkluzjach z dnia 22 maja w sprawie *polityki przemysłowej* Rada z zadowoleniem odnotowała rozwój inicjatyw prowadzonych na szczeblu wspólnotowym, w szczególności pozytywne wyniki inicjatyw sektorowych dotyczących *przemysłu motoryzacyjnego, biotechnologii, teleinformatyki oraz przemysłu stoczniowego*. Rada podkreśla jednak, że należy kontynuować wysiłki, aby sprostać wyzwaniom globalizacji, uwzględniając jednocześnie cele społeczne i cele w zakresie ochrony środowiska oraz problemy związane ze zmianami klimatycznymi. Potwierdzając swoje wsparcie dla zintegrowanego podejścia Komisji do polityki przemysłowej (zob. poniżej), Rada zachęca do wdrożenia konkluzji Rady Europejskiej z marca, z uwzględnieniem czynników istotnych dla konkurencyjności przemysłu, takich jak: integracja i komplementarność polityki związanej z ochroną środowiska, polityki energetycznej i przemysłowej; inicjatywa „Lepsze stanowienie prawa”; program powtórnego zdynamizowania wewnętrznego rynku towarów; negocjowanie umów o wolnym handlu nowej generacji (ALE); zamknięcie rundy dauhańskiej i strategia dostępu do rynku oraz strategia innowacji. Dnia 22 listopada, w ramach zintegrowanego podejścia do konkurencyjności, Rada przyjęła również konkluzje dotyczące polityki przemysłowej.

Dnia 4 lipca² Komisja przedstawiła wyniki *śródkresowego przeglądu polityki przemysłowej*, której podstawy stworzyła w 2005 r., w kontekście podejścia zintegrowanego³. Sporządzając bilans dokonanego przez ten czas postępu, Komisja ocenia, że nie trzeba dokonywać istotnych zmian w tak określonej proaktywnej polityce nieinterwencji. Komisja uważa jednak, że zmiany klimatyczne, globalizacja i postęp technologiczny wywierają presję konkurencyjną na gospodarkę Unii, która musi się do tego przystosować. Komisja przewiduje zatem podjęcie *nowych inicjatyw* w latach 2007–2009,

¹ COM(2007) 379 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² COM(2007) 374 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

³ COM(2005) 474 (Dz.U. C 49 z 28.2.2006).

takich jak wspieranie zrównoważonej polityki w dziedzinie energii i zmian klimatycznych, ochrona dostępu do surowców, środki uwzględniające specyfikę przemysłu o dużym zużyciu energii lub wspieranie innowacji. Komisja wskazuje również dziedziny, w których potrzebne jest wzmocnienie inicjatyw będących w trakcie realizacji, w tym uproszczenie i poprawa przepisów prawa lub przejście do gospodarki o niewielkim zużyciu węgla oraz wysokiej wydajności energetycznej.

Spółeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw

W przekonaniu, że wzrastająca odpowiedzialność przedsiębiorstw na płaszczyźnie społecznej i środowiskowej stanowi podstawowy element europejskiego modelu społecznego i strategii Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju, Parlament Europejski, w rezolucji z dnia 13 marca ¹, zaproponował wprowadzenie *europejskiego standardu etykietowania* produktów wytworzonych z poszanowaniem praw człowieka i podstawowych praw pracowniczych zgodnie z modelem istniejącym na poziomie europejskim w dziedzinie środowiska, a także dopracowanie ram zawodowych obejmujących specjalne kwalifikacje w zakresie audytu społecznego i certyfikacji. Parlament zwrócił się do Komisji o opracowanie listy kryteriów obowiązkowych dla przedsiębiorstw uważających się za odpowiedzialne, takich jak na przykład obowiązek informowania o stosowanych przez nie praktykach w tej dziedzinie.

Turystyka

Dnia 19 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Agenda dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej*” ², który wpisuje się w nową politykę turystyczną Unii Europejskiej ³. Wszystkie zainteresowane podmioty powinny zwiększyć swój udział w zrównoważonych praktykach, które pozwolą zwiększyć konkurencyjność w Europie i uczynić z niej najatrakcyjniejszy cel turystyczny. Dnia 22 listopada Rada przyjęła konkluzje dotyczące polityki turystycznej.

Polityka produktu

Przemysł motoryzacyjny

Dnia 7 lutego Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Ramy prawne podstawą dla zwiększania konkurencyjności przemysłu motoryzacyjnego w XXI w.*” (CARS 21) ⁴ Komunikat ten ma na celu stworzenie ram prawnych dla sektora, które pozwolą na zachowanie konkurencyjności przemysłu motoryzacyjnego w Europie. W związku z zaleceniami zawartymi w tym komunikacie Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG-ONZ) przyjęła dnia 14 listopada rozporządzenia w sprawie elektronicznej kontroli stabilności oraz jazdy w dzień z włączonymi światłami.

¹ Dz.U. C 301E z 13.12.2007.

² COM(2007) 621 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

³ COM(2006) 134 (Dz. C 130 z 3.6.2006).

⁴ COM(2007) 22 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

Dnia 7 lutego Komisja przyjęła również komunikat zatytułowany „Wyniki przeglądu wspólnotowej strategii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych i lekkich pojazdów dostawczych”¹. Dnia 19 grudnia Komisja przyjęła, na podstawie tego komunikatu, wniosek dotyczący rozporządzenia². Wnioskowane akty prawne ustanawiają normy dotyczące emisji zanieczyszczeń pochodzących z nowych pojazdów w ramach zintegrowanego podejścia wspólnotowego na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla.

W drodze dyrektywy 2007/46/WE z dnia 5 września³ Parlament Europejski i Rada ustanowiły nowe ramy dla homologacji pojazdów silnikowych, ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów. Prawodawstwo Unii Europejskiej dotyczące homologacji pojazdów silnikowych i ich części ma odtąd na celu zagwarantowanie, by pojazdy nowe, części oraz wyposażenie wprowadzane do obrotu zapewniały wysoki poziom bezpieczeństwa i ochrony środowiska.

Aby zmniejszyć liczbę wypadków śmiertelnych na drogach europejskich, Komisja przyjęła dnia 3 października wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ochrony pieszych i innych niechronionych użytkowników dróg⁴. Wniosek ten pozwoli na stosowanie wymogów zawartych w obecnie obowiązujących przepisach, a jednocześnie po raz pierwszy wprowadzi wymóg aktywnego systemu bezpieczeństwa. Kombinacja ta zapewni wyższy poziom bezpieczeństwa pieszych i pozwoli na stosowanie od 2009 r. wspomaganego hamulców w samochodach.

Dnia 10 października Komisja zaproponowała uproszczenie homologacji typu pojazdów napędzanych wodorem, tak aby można je było częściej spotykać na europejskich drogach⁵. Rozporządzenie przewiduje ujednoczenie wymogów bezpieczeństwa istniejących w państwach członkowskich w celu wzmocnienia rynku wewnętrznego tego rodzaju pojazdów.

Dnia 21 grudnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia⁶ w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z samochodów ciężarowych. Rozporządzenie ma na celu wzmocnienie ochrony środowiska przed emisjami zanieczyszczeń pochodzących z tych pojazdów.

Produkty niebezpieczne

W drodze dyrektywy 2007/51/WE z dnia 25 września⁷ Parlament Europejski i Rada zmieniły dyrektywę 76/769/EWG w sprawie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu niektórych narzędzi pomiarowych zawierających rtęć.

¹ COM(2007) 19 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM (2007) 856.

³ Dz.U. L 263 z 9.10.2007.

⁴ COM(2007) 560 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ COM(2007) 593 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁶ COM(2007) 851.

⁷ Dz.U. L 257 z 3.10.2007.

Jednostki miar

Dnia 10 września Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar ¹.

Wyroby medyczne

Przyjmując dnia 5 września ² dyrektywę 2007/47/WE, Parlament Europejski i Rada rozszerzyły ramy prawne dyrektywy 90/385/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania i zmieniły dyrektywę 93/42/EWG dotyczącą wyrobów medycznych oraz dyrektywę 98/8/WE dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych.

Polityka dotycząca przestrzeni kosmicznej

Dnia 26 kwietnia Komisja przyjęła komunikat w sprawie europejskiej polityki kosmicznej ³. Zadaniem strategicznym tej polityki, opartej na pokojowym korzystaniu z przestrzeni kosmicznej przez wszystkie państwa członkowskie Unii, oraz zadaniem Europejskiej Agencji Kosmicznej będzie: rozwijanie i wykorzystywanie rozwiązań dotyczących przestrzeni kosmicznej służących europejskiemu interesowi publicznemu (w pierwszej kolejności Galileo w zakresie pozycjonowania i Globalny Monitoring Środowiska i Bezpieczeństwa – GMES – w zakresie obserwacji Ziemi); zaspakajanie potrzeb bezpieczeństwa i obrony Europy; zapewnianie pozycji i konkurencyjności przemysłu kosmicznego, tworzenie społeczeństwa opartego na wiedzy poprzez intensywne inwestowanie w nauki o kosmosie; zapewnienie bezwarunkowego dostępu do nowych technologii, systemów i możliwości o rozstrzygającym znaczeniu, aby zapewnić stosowanie niezależnych europejskich rozwiązań dotyczących przestrzeni kosmicznej.

Konkurencyjność w kluczowych sektorach

Sektor obronny

Dnia 5 grudnia, w ramach *pakietu obronnego*, Komisja przyjęła komunikat ⁴ zatytułowany „Strategia na rzecz silniejszego i bardziej konkurencyjnego europejskiego przemysłu obronnego”. Komunikat ten przedstawia różne zalecenia zmierzające do wzmocnienia konkurencyjności sektora.

¹ COM(2007) 510 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² Dz.U. L 247 z 21.9.2007.

³ COM(2007) 212 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ COM(2007) 764.

Badania naukowe

Europejska Przestrzeń Badawcza: nowe perspektywy

W zielonej księdze z dnia 4 kwietnia, zatytułowanej „*Europejska Przestrzeń Badawcza: nowe perspektywy*”¹, Komisja poruszyła pewne kwestie dotyczące sposobu pogłębiania i rozszerzania Europejskiej Przestrzeni Badawczej w celu zapewnienia jej pełnowartościowego wkładu w realizację odnowionej strategii lizbońskiej. Europejska Przestrzeń Badawcza na miarę potrzeb społeczności naukowej, przedsiębiorców i obywateli UE powinna obejmować: właściwy przepływ wykwalifikowanej kadry naukowej, wysokiej klasy instytucje naukowo-badawcze, skuteczny przepływ wiedzy, skoordynowane programy i priorytety naukowo-badawcze oraz otwarcie Europejskiej Przestrzeni Badawczej na resztę świata.

Wdrażanie Europejskiej Przestrzeni Badawczej

Siódmy program ramowy WE i siódmy program ramowy Euratom (tworzące razem siódmy program ramowy – 7. PR), dysponujące budżetem w wysokości 53,2 mld euro, są głównymi instrumentami Unii Europejskiej w zakresie finansowania badań naukowych na szczeblu europejskim.

7. PR wszedł w życie dnia 1 stycznia 2007 r. i zakończy się z dniem 31 grudnia 2013 r. Koncentruje się on wokół czterech programów szczegółowych odpowiadających czterem celom europejskiej polityki badawczej:

- program *Współpraca*: promowanie współpracy między przedsiębiorstwami i uniwersytetami w celu osiągnięcia czołowej pozycji w kluczowych dziedzinach technologii;
- program *Pomysły*: wspieranie badań podstawowych w pionierskich kierunkach poszukiwań naukowych – program wdrażany przez Europejską Radę ds. Badań Naukowych (ERBN);
- program *Ludzie*: ułatwianie mobilności i rozwoju kariery naukowców w Europie i na świecie;
- program *Możliwości*: wkład we wzmacnianie zasobów wiedzy potrzebnych Europie do osiągnięcia wysokiego stopnia rozwoju gospodarki opartej na wiedzy.

Ponadto szczegółowy program poświęcony jest działaniom niezwiązanym z energią jądrową prowadzonym przez Wspólne Centrum Badawcze.

7. PR *Euratom* wszedł w życie dnia 1 stycznia 2007 r. i zakończy się dnia 31 grudnia 2011 r. Obejmuje działania badawcze dotyczące energii syntezy jądrowej i rozszczepiania jądrowego oraz ochrony przed promieniowaniem, które są dokładnie określone

¹ COM(2007) 161 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

w szczegółowym programie. W 2007 r. Estonia, Cypr i Malta stały się partnerami europejskiego porozumienia w dziedzinie rozwoju syntezy jądrowej (EFDA) i zostały zaproszone do stworzenia ponadnarodowych jednostek badawczych wraz z innymi stowarzyszeniami Euratom. Estonia stworzyła już wspólną jednostkę badawczą z fińskim stowarzyszeniem Euratom. Inny specjalny program poświęcony jest działaniom związanym z energią jądrową prowadzonym przez Wspólne Centrum Badawcze.

W pierwszym roku 7. PR Komisja przyjęła programy robocze na rzecz wdrażania programów szczegółowych, które dysponują budżetem około 7 mld euro na 2007 r. Przyjęła również zasady dotyczące przedstawiania wniosków oraz procedur oceny, selekcji i przyznawania finansowania dla działań pośrednich w odniesieniu do dwóch programów ramowych.

Program szczegółowy *Współpraca* po raz pierwszy przewiduje stworzenie publiczno-prywatnego partnerstwa w drodze *wspólnych inicjatyw technologicznych (WIT)*, w celu zdynamizowania badań w sześciu obszarach. W związku z tym w 2007 r. Komisja przyjęła pięć wniosków dotyczących rozporządzeń w sprawie utworzenia wspólnych przedsięwzięć w określonych dziedzinach (które mają kluczowe znaczenie dla konkurencyjności w sektorach przemysłu motoryzacyjnego, lotnictwa i kosmonautyki, sektorze multimedialnym, telekomunikacji, sektorze systemów medycznych, transportu, ochrony środowiska i przetwórstwa przemysłowego, w szczególności w dziedzinie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT):

- dnia 10 maja – wniosek dotyczący leków innowacyjnych¹;
- dnia 15 maja – wniosek dotyczący inicjatywy technologicznej w zakresie systemów wbudowanych (ARTEMIS)²;
- dnia 13 czerwca – wniosek dotyczący technologii transportu lotniczego charakteryzujących się mniejszym oddziaływaniem na środowisko naturalne (Clean Sky)³;
- dnia 22 czerwca – wniosek dotyczący nanoelektroniki (ENIAC)⁴; oraz
- dnia 9 października – wniosek dotyczący wdrażania WIT w zakresie ogniwo paliwowych i wodorowych⁵, mający na celu przyspieszenie rozwoju technologii wodorowych i doprowadzenie do etapu komercjalizacji między 2010 a 2020 r.

Przewidziana jest także szósta WIT w sprawie globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (zob. również część „Polityka dotycząca przestrzeni kosmicznej” powyżej).

Program szczegółowy *Pomysły* przewiduje stworzenie w Europie agencji – Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych – mającej zaoferować konkurencyjny mechanizm

¹ COM(2007) 241 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 243 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

³ COM(2007) 315 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ COM(2007) 356 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁵ COM(2007) 571.

finansowania na szczeblu europejskim, przeznaczony na badania pionierskie prowadzone przez niezależne zespoły. ERBN jest jedną z ważniejszych innowacji zawarty w 7. PR.

W tym kontekście Komisja przyjęła dnia 2 lutego decyzję¹, która określa elementy składowe ERBN: radę naukową, jej sekretarza generalnego i specjalną jednostkę ds. realizacji. Jednostka ta powinna być przekształcona przez Komisję w agencję wykonawczą².

Równocześnie z uruchomieniem 7. PR, dnia 9 lipca Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji w sprawie przeglądu *wieloletnich wytycznych technicznych dotyczących programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali*³. Nowe wytyczne zapewniają ciągłość początkowych zasad: polegają na dostosowaniu istniejących zasad z uwzględnieniem doświadczenia zdobytego w ciągu pierwszych lat wdrażania tego programu badawczego rozpoczętego w 2003 r.

Dnia 16 sierpnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany *„Konkurencyjność europejskich regionów dzięki badaniom naukowym i innowacjom: wkład w szybszy wzrost gospodarczy oraz lepsze i liczniejsze miejsca pracy”*⁴. Przedstawia on istniejące synergie w koncepcji europejskich polityk badawczych, innowacji i spójności, podsumowuje sytuację i wzywa państwa członkowskie i regiony do skuteczniejszego wykorzystywania polityki i instrumentów Unii w dziedzinie badań, innowacji i spójności. Komisja podkreśla w szczególności, że na szczeblu krajowym i regionalnym należałoby podjąć większe wysiłki w upowszechnianie informacji na temat dostępnych instrumentów i korzystania z nich.

Jednocześnie, dnia 6 września, Komisja przyjęła komunikat zatytułowany *„Nanonauka i nanotechnologia: Plan działań dla Europy na lata 2005–2009. Pierwsze sprawozdanie z realizacji za lata 2005–2007”*⁵, a dnia 13 września – *„Sprawozdanie roczne z działalności Unii Europejskiej w dziedzinie badań naukowych i rozwoju technologicznego w 2006 r.”*⁶.

Dnia 11 września stworzone zostało *europejskie forum badań i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa*, którego celem było opracowanie strategicznego planu badań i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa, angażującego podmioty europejskie oraz formułującego potrzeby i priorytety europejskich badań w tej dziedzinie. W komunikacie opublikowanym tego samego dnia Komisja podjęła się stworzenia klimatu wzajemnego zaufania i otworzyła drogę do ściślejszej integracji wspólnotowych inicjatyw w dziedzinie bezpieczeństwa oraz między sektorami publicznym i prywatnym a instytucjami badawczymi⁷.

¹ Decyzja 2007/134/WE (Dz.U. L 57 z 24.2.2007).

² Rozporządzenie (WE) nr 58/2003 (Dz.U. L 11 z 16.1.2003).

³ COM(2007) 393 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ COM(2007) 474.

⁵ COM(2007) 505 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁶ COM(2007) 519 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁷ COM(2007) 511 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

W ramach wdrażania 7. PR i w odniesieniu do uczestnictwa Wspólnoty w programach badawczo-rozwojowych prowadzonych przez kilka państw członkowskich (art. 169 Traktatu WE) Komisja przyjęła, dnia 14 czerwca, wniosek dotyczący poprawy jakości życia osób starszych poprzez korzystanie z nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych (zob. część „Promowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT)” poniżej), a dnia 12 września – wniosek¹ mający na celu wspieranie MŚP prowadzących działalność w zakresie badań i rozwoju.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, w opinii z dnia 26 września², uznał, że zaangażowanie ekonomiczne Unii Europejskiej musi się zwiększyć, aby nastąpiła poprawa wyników i zwiększenie inwestycji w badania naukowe i rozwój, które muszą również uwzględniać nowe cele, jakie Unia wyznaczyła w zakresie emisji dwutlenku węgla.

Osiągnięcia międzynarodowe

Dnia 30 stycznia zawarte zostało porozumienie z Japonią dotyczące wspólnej realizacji działań w ramach szeroko zakrojonej koncepcji w dziedzinie badań nad energią syntezy jądrowej.

W celu stowarzyszenia się ze Wspólnotą Europejską w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, dnia 27 marca została podpisana *umowa o współpracy naukowej i technicznej* z Koreą Południową³. Podobne umowy zostały podpisane ze Szwajcarią⁴, dnia 25 czerwca, i z Izraelem⁵, dnia 10 lipca. W listopadzie przedłużono umowę o współpracy naukowo-technicznej z Indiami.⁶

W następstwie podpisania dnia 13 czerwca protokołów ustaleń z Komisją Chorwacja, Serbia⁷ i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii mogą odtąd uczestniczyć w siódmym europejskim programie ramowym dotyczącym badań i rozwoju na tych samych zasadach, co państwa członkowskie Unii Europejskiej. Podobne porozumienie zostało również podpisane między Turcją a Komisją dnia 1 czerwca.

„Państwa stowarzyszone” mają odtąd możliwość uczestniczenia we wszystkich zaproszeniach do zgłaszania wniosków w ramach 7. PR, włącznie z tymi, które ogłoszono od początku roku. Porozumienie oferuje naukowcom z tych państw takie same prawa uczestnictwa, jak naukowcom z państw członkowskich Unii, w odniesieniu do wszelkich działań badawczych wchodzących w zakres programu.

¹ COM(2007) 514 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² Dz.U. C 10 z 15.1.2008.

³ Decyzja 2007/241/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2007).

⁴ Decyzja 2007/502/WE (Dz.U. L 189 z 20.7.2007).

⁵ Decyzja 2007/585/WE (Dz.U. L 220 z 25.8.2007).

⁶ COM(2007) 576 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁷ Wraz z Kosowem, pozostającym pod administracją Organizacji Narodów Zjednoczonych na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

ITER

Rok 2007 był ważnym rokiem dla projektu ITER (międzynarodowego eksperymentalnego reaktora termojądrowego). Umowa ITER po jej tymczasowym stosowaniu, rozpoczętym pod koniec 2006 r., weszła w życie dnia 24 października, a pierwsze spotkanie Rady ITER odbyło się w listopadzie.

Dnia 27 marca Rada wydała decyzję powołującą *Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej*¹. Wspólne przedsięwzięcie zarządzać będzie wkładem Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom) na rzecz Międzynarodowej Organizacji Energii Termojądrowej ITER.

Utworzona na okres trzydziestu pięciu lat organizacja będzie miała siedzibę w Barcelonie. Jej rola obejmować będzie także działania wchodzące w zakres szeroko zakrojonych działań realizowanych z Japonią w celu szybkiego wytworzenia energii termojądrowej. W perspektywie długoterminowej wspólne przedsięwzięcie obejmie stopniowe wdrażanie programu działań na rzecz budowy reaktora termojądrowego do celów demonstracyjnych (DEMO) i urządzeń dodatkowych, w szczególności międzynarodowej instalacji napromieniowywania materiałów przeznaczonych do syntezy jądrowej (IFMIF). Ocenia się, że łączna kwota środków potrzebnych na wspólne przedsięwzięcie wynosi 9,653 mld euro (w tym 1,717 mld euro na okres 2007–2011).

Wspólne Centrum Badawcze (WCB)

Siódmy program ramowy na rzecz badań i rozwoju, w tym programy szczegółowe Wspólnego Centrum Badawczego, został rozpoczęty w 2007 r., gdy tymczasem Wspólne Centrum Badawcze świętowało swoje 50-lecie.

W ramach swoich kompetencji technicznego i naukowego wsparcia polityk wspólnotowych WCB przyczyniło się do otwarcia, dnia 15 marca, trzech nowych wspólnotowych laboratoriów referencyjnych, mających na celu wspieranie władz krajowych w ich wysiłkach zmierzających do przeciwdziałania skażeniom produktów spożywczych (przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta) substancjami niebezpiecznymi.

W ramach inicjatywy *FATE (Fate of pollutants in Terrestrial and Aquatic Ecosystems)* centrum przygotowało nowy atlas służący badaniu wpływu na środowisko chemicznych składników pokarmowych stosowanych w rolnictwie.

WCB przedstawiło również studium „Bio4EU”, które ocenia wpływ biotechnologii na przemysł europejski, i wprowadziło bezpłatne oprogramowanie aplikacyjne IUCLID 5, kluczowe dla umożliwienia przemysłowi chemicznemu spełnienia wymagań nowych przepisów REACH (rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i stosowane ograniczenia w zakresie chemikaliów).

¹ Decyzja 2007/198/Euratom (Dz.U. L 90 z 30.3.2007).

WCB wprowadziło ponadto system informowania o zagrożeniach – MediSys – przeznaczony do identyfikacji zagrożeń zdrowia publicznego za pomocą gromadzenia i przetwarzania informacji publikowanych w Internecie.

WCB przyczyniło się również do kontroli pożarów lasów, które wystąpiły w szczególności latem 2007 r., udostępniając obraz satelitarny i informacje wygenerowane przez Europejski System Informacji o Pożarach Lasów (EFFIS).

WCB zrealizowało kilka badań wspierających politykę energetyczną Unii Europejskiej. W szczególności WCB sporządziło sprawozdanie przedstawiające potencjał badawczy państw członkowskich Unii, a także sprawozdanie w sprawie wzrostu zużycia energii elektrycznej w państwach Unii oraz środków technicznych, jakie mogłyby być zastosowane w celu odwrócenia tej tendencji.

W dziedzinie bezpieczeństwa nuklearnego, WCB dostarczyło władzom krajowym, w szczególności w Belgii i w Niemczech, ekspertyz mających na celu identyfikację i śledzenie nielegalnych materiałów jądrowych.

Spółeczeństwo informacyjne i media

Aspekty ogólne – Koordynacja inicjatywy strategicznej i2010

Dnia 30 marca Komisja przyjęła *roczne sprawozdanie na temat społeczeństwa informacyjnego (2007)*¹. Komisja uznała, że bilans za 2006 r. jest ogólnie pozytywny. Główne wskaźniki idą w dobrym kierunku, a technologie informacyjno-komunikacyjne pozostają ważnym czynnikiem wzrostu i innowacji. Na poziomie polityk różne inicjatywy Unii Europejskiej, zapowiedziane w komunikacie i2010 w czerwcu 2005 r.², są prawidłowo realizowane. Komisja proponuje, aby śródkresowy przegląd inicjatyw, zaplanowany na 2008 r., dotyczył trzech problemów: sieci i Internetu; roli i ochrony użytkownika, w tym z punktu widzenia innowacji; oraz wzmocnienia rynku wewnętrznego produktów i usług związanych z ICT.

Polityka łączności elektronicznej i bezpieczeństwo sieci

Dnia 1 czerwca Komisja przyjęła komunikat zawierający wnioski i zalecenia grupy niezależnych ekspertów, która dokonała *oceny Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA)*³. Komisja zapowiedziała w nim ponadto rozpoczęcie konsultacji publicznych oraz analizę skutków, w tym analizę kosztów/zysków przedłużenia istnienia Agencji oraz jej przyszłości.

¹ COM (2007) 146 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2005) 229 (Dz.U. C 236 z 24.9.2005).

³ COM(2007) 285 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Dnia 20 grudnia ¹ Komisja przedstawiła wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia ² ustanawiającego Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informatyki. Wniosek przewiduje przedłużenie działania agencji o dwa lata.

Ramy prawne

W swoim dwunastym sprawozdaniu dotyczącym *przepisów regulacyjnych i rynków łączności elektronicznej w Europie w 2006 r.* ³, przedstawionym dnia 29 marca, Komisja skoncentrowała się na ważnych osiągnięciach rynków łączności elektronicznej oraz na głównych kwestiach dotyczących przepisów prawnych.

Dnia 27 czerwca Parlament Europejski i Rada podpisały *rozporządzenie (WE) nr 717/2007* ⁴ w sprawie *roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty* oraz zmieniające dyrektywę 2002/21/WE ⁵. Na mocy tego rozporządzenia koszty połączeń w Unii będą ograniczone w pierwszym roku do 49 eurocentów za połączenia wychodzące i do 24 eurocentów za połączenia przychodzące. Następnie taryfy będą stopniowo obniżane do 46 eurocentów i 22 eurocentów w drugim roku oraz do 43 eurocentów i 19 eurocentów w trzecim roku. Limity taryf hurtowych będą wynosiły odpowiednio 30, 28 i 26 eurocentów.

Dnia 11 lipca Komisja przyjęła swoje drugie *sprawozdanie w sprawie przeglądu rynku na podstawie ram regulacyjnych UE* ⁶. Ocenia ono wspólnotowy mechanizm konsultacji w dziedzinie łączności elektronicznej w okresie pierwszych trzech lat jego funkcjonowania oraz doświadczenie dotychczas zdobyte w trakcie jego wdrażania. Ogólnie, w większym stopniu niż narzucone środki regulacyjne, mechanizm ten pozwolił na zwiększenie spójności analiz rynków. Zdaniem Komisji istnieją jednak przeszkody w wykorzystaniu całego potencjału rynku wewnętrznego.

Dnia 18 lipca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Wzmacnianie rynku wewnętrznego na rzecz telewizji komórkowej*” ⁷, którego głównym celem jest promowanie rodzącego się w Unii Europejskiej rynku telewizji komórkowej. Komunikat określa trzy istotne dziedziny działania, uznane w tym kontekście za kluczowe: technologie i normy, systemy wydawania zezwoleń i widmo radiowe.

Dnia 22 sierpnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących *systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej* ⁸. Ma on na celu promowanie rozwoju konkurencyjnego rynku wewnętrznego satelitarnych

¹ COM(2007) 861.

² Rozporządzenie (WE) nr 460/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004).

³ COM(2007) 155 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ Dz.U. L 171 z 29.6.2007.

⁵ Dz.U. L 108 z 24.4.2002.

⁶ COM(2007) 401 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁷ COM(2007) 409 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁸ COM(2007) 480 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

usług komunikacji ruchomej we Wspólnocie. Systemy te pozwolą na dostarczenie innowacyjnych usług w dziedzinie szerokopasmowego dostępu do Internetu, telewizji komórkowej, ochrony cywilnej i niesienia pomocy w przypadku katastrof.

Dnia 13 listopada Komisja przyjęła zespół wniosków legislacyjnych¹, które mają na celu reformę wspólnotowych zasad obowiązujących w sektorze telekomunikacji. Reforma ta ma pozwolić Europejczykom na korzystanie w całej Unii z usług komunikacyjnych najlepszej jakości po niskiej cenie. Reforma przewiduje stworzenie Europejskiego Urzędu ds. Rynku Łączności Elektronicznej, mającego wspomóc Komisję i krajowe organy prawodawcze w nadzorowaniu stosowania zasad rynkowych i ochrony konsumentów w sposób jednolity i bardziej spójny w dwudziestu siedmiu państwach członkowskich.

Pakiet propozycji zmian zawiera również nowe zalecenie² dotyczące rynków, które powinny być przedmiotem regulacji sektorowej. W związku z postępem osiągniętym w ostatnich latach w większości państw członkowskich w zakresie konkurencji i wyboru oferowanego konsumentom, Komisja stwierdziła, że w zasadzie liczba rynków pierwotnie zidentyfikowanych może zostać zmniejszona z 18 do 10.

Polityka widma radiowego

Dnia 8 lutego Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Ułatwienie dostępu do widma radiowego na potrzeby usług bezprzewodowej łączności elektronicznej poprzez zwiększenie elastyczności*”³. Proponuje w nim określenie praktycznych środków, jakie należy podjąć do 2010 r., aby przygotować podstawy do wprowadzenia bardziej elastycznego zarządzania widmem. Ponadto zachęca do przyjęcia na szczeblu wspólnotowym proporcjonalnych praw i warunków uzyskiwania zezwoleń, które powinny obowiązywać w wybranych pasmach częstotliwości.

W lutym Komisja przyjęła również dwie decyzje w sprawie *zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego* w pasmach częstotliwości 2 GHz celem wdrożenia systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej⁴ i na potrzeby urzędów wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową⁵. Komisja przyjęła też, dnia 16 maja, decyzję w sprawie jednolitego dostępu do informacji o wykorzystaniu widma radiowego we Wspólnocie⁶.

Dnia 2 lipca Komisja przyjęła komunikat⁷, który przewiduje informowanie Parlamentu Europejskiego i Rady na temat polityk wspólnotowych, na które mogą mieć wpływ konkluzje ze Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej (CMR) 2007. Natomiast Rada,

¹ COM(2007) 697, COM(2007) 698 i COM(2007) 699.

² COM (2007) 696.

³ COM(2007) 50 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁴ Decyzja 2007/98/WE (Dz.U. L 43 z 15.2.2007).

⁵ Decyzja 2007/131/WE (Dz.U. L 55 z 23.2.2007).

⁶ Decyzja 2007/344/WE (Dz.U. L 129 z 17.5.2007).

⁷ COM (2007) 371 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

podczas posiedzenia w dniach 1 i 2 października, przyjęła konkluzje dotyczące tej światowej konferencji.

Dnia 25 lipca Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy¹ uchylającej obowiązującą dyrektywę w sprawie pasm częstotliwości zarezerwowanych dla usług łączności elektronicznej opartych na systemie GSM, tak by umożliwić użytkowanie takich pasm przez systemy zdolne do świadczenia usług łączności elektronicznej nieograniczające się do GSM.

Dnia 13 listopada Komisja przyjęła komunikat² zatytułowany „*Pełne wykorzystanie potencjału dywidendy cyfrowej w Europie: wspólne podejście do zagospodarowania zakresów częstotliwości zwolnionych w wyniku przejścia na nadawanie cyfrowe*”. Komisja proponuje stworzenie wspólnego planu na rzecz korzystania z częstotliwości radiowych uwolnionych dzięki przejściu od telewizji analogowej do telewizji cyfrowej, co pozwala na rozwój nowych bezprzewodowych usług szerokopasmowych.

Promowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT)

Dnia 29 stycznia Komisja przyjęła komunikat dotyczący realizacji wieloletniego programu wspólnotowego mającego na celu zwiększenie dostępności, użyteczności i wykorzystania zasobów cyfrowych w Europie (*program eContentplus*)³. Stwierdza w nim, że program przyczynia się do realizacji celów inicjatywy i2010, w szczególności w zakresie dostępnej i bezpiecznej łączności szerokopasmowej, zróżnicowanych zasobów wysokiej jakości oraz usług cyfrowych.

Dnia 14 lutego Komisja przyjęła komunikat w sprawie *informacji naukowej w epoce cyfrowej: dostęp, rozpowszechnianie i konserwacja*⁴. Komunikat wpisuje się w dwa działania: inicjatywę „bibliotek cyfrowych” i wspólnotową politykę badawczą. Omawia kwestie dostępu i upowszechniania informacji naukowych oraz ich przechowywania w postaci cyfrowej.

Dnia 15 marca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Identyfikacja radiowa (RFID) w Europie: w stronę ram polityki*”⁵. RFID to system identyfikacji przez częstotliwości radiowe, który, za pomocą chipa elektronicznego, pozwala na rozpoznanie lub zidentyfikowanie, na mniejszą lub większą odległość i w minimalnym czasie, przedmiotu, zwierzęcia lub człowieka noszącego identyfikator (*tag*) zdolny do przekazywania danych poprzez fale radiowe. Uważa się, że system RFID umożliwia wejście w nowy etap rozwoju społeczeństwa informacyjnego, do którego często odwołujemy się mówiąc o „internecie fizycznych przedmiotów”. Komisja zapowiada wolę dokładnego

¹ COM(2007) 367 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 700.

³ COM(2007) 28 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ COM(2007) 56 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁵ COM(2007) 96 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

śledzenia zmian w tej dziedzinie i ogłoszenia pod koniec 2008 r. komunikatu analizującego charakter i skutki tych zmian.

Dnia 14 czerwca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Komfortowe funkcjonowanie osób starszych w społeczeństwie informacyjnym – Inicjatywa i2010 – Plan działania w sprawie technologii teleinformatycznych i starzenia się społeczeństwa*”¹. Komisja podejmuje w nim kwestię barier handlowych dla usług i narzędzi opartych na technologiach teleinformatycznych. We wspólnych projektach badawczych i innowacjach Komisja stara się wykorzystać szanse, głównie dla osób starszych, poprzez informowanie, wdrażanie wspólnych strategii, usuwanie utrudnień technicznych i regulacyjnych oraz zachęcanie do stosowania ICT. W tym kontekście Komisja przyjęła tego samego dnia wniosek dotyczący decyzji w sprawie udziału Wspólnoty w programie badawczo-rozwojowym, podjętym przez kilka państw członkowskich, którego celem jest podwyższenie jakości życia osób starszych poprzez zastosowanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych². Wniosek ten stanowi główny aspekt działania Komisji dotyczący wyzwania demograficznego, przed jakim stoją wszystkie państwa Unii.

Dnia 6 lipca Komisja przyjęła *sprawozdanie z wdrożenia, działania i skuteczności domeny najwyższego poziomu „.eu”*³. Komisja podkreśla w nim dużą popularność domeny, która wyraża się w wyższej od przewidywanej liczbie rejestracji. W sprawozdaniu jest też mowa o ogólnie skutecznej działalności rejestru w fazie rozruchu „.eu”, a także o skuteczności ram prawnych wdrożonych w celu przeciwdziałania nadużyciom systemu.

Dnia 7 września Komisja przedstawiła komunikat zatytułowany „*E-umiejętności na XXI wiek: wspieranie konkurencyjności, wzrostu i zatrudnienia*”⁴. Ten długoterminowy program działania obejmuje elementy kluczowe, mogące służyć za podstawę opracowania i wdrożenia spójnych strategii i środków w dziedzinie e-umiejętności, które staną się głównym elementem służącym promowaniu innowacyjności, wydajności i tworzenia miejsc pracy oraz sprostaniu wyzwaniom globalizacji.

W dniach 18 czerwca – 1 października Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne on-line w celu przygotowania strategii Unii w zakresie międzynarodowej współpracy w dziedzinie ICT.

Dnia 8 listopada Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Uczestnictwo w społeczeństwie informacyjnym*”⁵ w sprawie inicjatywy europejskiej i2010 dotyczącej integracji w społeczeństwie informacyjnym. Komisja proponuje europejską inicjatywę w tej dziedzinie oraz strategiczne ramy działania w celu wdrożenia deklaracji ministrów, sporządzonej w Rydzie w 2006 r., w sprawie integracji w społeczeństwie informacyjnym.

¹ COM(2007) 332 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 329 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 385 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ COM(2007) 496 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ COM(2007) 694.

W szczególności Komisja będzie działać na rzecz szerszego informowania i zdwojenia wysiłków w ciągu 2008 r. poprzez kampanię zatytułowaną „Przyłącz się do e-integracji!”, oraz wspierać horyzontalne podejście prawne na rzecz dostępnego społeczeństwa informacyjnego w celu zagwarantowania równych praw i efektywnego rynku wewnętrznego.

Polityka audiowizualna i media

Dnia 11 grudnia Parlament Europejski i Rada podpisały dyrektywę¹, która ma na celu zaktualizowanie zasad dotyczących sektora usług audiowizualnych. Dyrektywa dostarcza ram prawnych obejmujących wszystkie usługi w zakresie mediów audiowizualnych, przepisów mniej szczegółowych i bardziej elastycznych oraz unowocześnionych zasad dotyczących reklam telewizyjnych w celu poprawy finansowania zasobów.

Dnia 20 grudnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Europejskie podejście do umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym”². Komunikat jest odpowiedzią na wezwania Parlamentu Europejskiego i uzupełnia europejską politykę audiowizualną. Jest on związany z dyrektywą o medialnych usługach audiowizualnych (dyrektywa SMAV) i z programem „MEDIA 2007”. Komisja zamierza promować rozwój i wymianę dobrych praktyk odnośnie do umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym poprzez istniejące programy i inicjatywy. Będzie zachęcać również do prowadzenia badań dotyczących kryteriów oceny edukacji w mediach.

Badania i rozwój w dziedzinie technologii społeczeństwa informacyjnego

Dnia 17 września³ Komisja przedstawiła komunikat zatytułowany „Bezpieczniejszy, bardziej ekologiczny i wydajniejszy transport dla całej Europy: pierwsze sprawozdanie na temat inicjatywy »Inteligentny samochód«”. Inicjatywa ta koncentruje się na pojazdach i infrastrukturze drogowej i opiera się na wyszukanych technologiach informacyjno-komunikacyjnych pozwalających na sprostanie wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony środowiska związanym ze wzmożonym korzystaniem z dróg.

Dnia 11 grudnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Zamówienia przedkomercyjne: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie”⁴. Przewiduje on szersze informowanie na temat możliwości, jakie otwierają się dla sektora publicznego w zakresie zawierania umów na usługi badawczo-rozwojowe jako środka nabywania produktów i usług, które – w ostatecznym rozrachunku – lepiej odpowiadają jego potrzebom, oraz możliwości w zakresie promowania innowacji.

¹ Dyrektywa 2007/65/WE (Dz.U. L 332 z 18.12.2007).

² COM(2007) 833.

³ COM(2007) 541 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁴ COM(2007) 799.

Edukacja, kształcenie i szkolenie

Kontekst

W kontekście odnowionej strategii lizbońskiej Rada Europejska, podczas wiosennego szczytu w 2005 r., uznała kapitał ludzki za najważniejsze bogactwo Europy. W związku z tym zwróciła się do państw członkowskich o podwojenie wysiłków zmierzających do podniesienia ogólnego poziomu wykształcenia i zmniejszenia liczby młodych ludzi, którzy przedwcześnie opuszczają szkołę, w szczególności poprzez realizację programu roboczego „Edukacja i szkolenie 2010”, stworzonego w ścisłym związku ze strategią lizbońską. Rada Europejska podkreśliła również, że uczenie się przez całe życie jest warunkiem sine qua non osiągnięcia celów lizbońskich. Komisja skierowała z kolei szczególną uwagę na unowocześnienie systemów edukacji i szkolenia, szczególnie na uniwersytetach europejskich.

W 2006 r. Rada podkreśliła podwójną rolę – społeczną i ekonomiczną – edukacji i szkolenia oraz podkreśliła konieczność dokonania większych wysiłków w dziedzinie reform w tych dwóch dziedzinach, przeprowadzenia inwestycji ukierunkowanych i wzmocnionego zarządzania.

Program roboczy „Edukacja i szkolenie 2010”

Dnia 21 lutego Komisja przyjęła komunikat¹ poświęcony wskaźnikom dla potrzeb monitorowania postępów realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkolenia, w połączeniu z bardziej szczegółowymi celami programu „Edukacja i szkolenie 2010”². Osiem podstawowych obszarów działań składa się na ogólne ramy oceny; do ram tych dodaje się w razie potrzeby bardziej spójny zespół dwudziestu podstawowych wskaźników i dziedzin oraz inne europejskie kryteria odniesienia, takie jak procent młodych ludzi, którzy przedwcześnie opuścili szkołę, lub procent dorosłych biorących udział w edukacji i uczeniu się przez całe życie.

W maju w konkluzjach dotyczących *spójnych ram wskaźników i poziomów odniesienia na potrzeby monitorowania postępów w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkolenia* Rada uznała znaczenie stałych i wspólnych wysiłków państw członkowskich i Komisji zmierzających do rozwijania tych ram. Rada zachęca do kontynuowania ścisłej współpracy.

Dnia 3 sierpnia Komisja przedstawiła komunikat zatytułowany „*Poprawa jakości kształcenia nauczycieli*”³. Podsumowując sytuację, Komisja zachęca i wspiera krajowe reformy zaplanowane przez państwa członkowskie, aby dostosować systemy edukacji

¹ COM(2007) 61 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2003) 685 (Dz.U. C 96 z 21.4.2004).

³ COM(2007) 392 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

i szkolenia nauczycieli do zmian na rynku pracy i ogólnie do zmian społecznych. W tym celu proponuje państwom członkowskim pewne kierunki, które mogą stworzyć wspólne ramy dla rozwoju ich polityki i praktyk.

Dnia 12 lipca Komisja rozpoczęła również otwarte *konsultacje publiczne*, trwające do dnia 15 grudnia, dotyczące *rozwoju i unowocześnienia edukacji szkolnej* w państwach członkowskich.

Dnia 27 września Komisja przyjęła „*Plan działań na rzecz kształcenia dorosłych – Na naukę zawsze jest odpowiednia pora*”¹. Pod koniec 2007 r. została powołana grupa robocza, która ma pomóc Komisji i państwom członkowskim w określeniu działań i projektów związanych z powyższym planem i która ma czuwać nad ich późniejszą realizacją.

W sprawozdaniu z dnia 12 listopada pt. „*Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji*”², dotyczącym wdrażania programu roboczego „Edukacja i szkolenie 2010”, Komisja przedstawia postępy osiągnięte w zakresie unowocześniania systemów edukacji i szkolenia w Europie. Podkreśla także perspektywy rozwoju mającego przyczynić się do wdrażania nowych zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i zatrudnienia.

W rezolucjach z dnia 15 listopada w sprawie „*Kształcenia i szkolenia jako sił napędowych strategii lizbońskiej*” i „*Nowych umiejętności w nowych miejscach pracy*” Rada podkreśliła znaczenie wkładu edukacji i szkolenia w osiągnięciu celów lizbońskich, w szczególności związku z innymi obszarami polityki, takimi jak zatrudnienie, sprawy społeczne, innowacje, przedsiębiorczość i badania naukowe.

Program „Uczenie się przez całe życie”

Rok 2007 był pierwszym rokiem wdrażania *programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie 2007–2013*³. W ramach tego programu Komisja przyznała dotacje do projektów w dziedzinie edukacji szkolnej („Comenius”), uniwersyteckiej („Erasmus”), szkolenia zawodowego („Leonardo da Vinci”) i kształcenia dorosłych („Grundtvig”). Komisja wsparła również działania horyzontalne dotyczące współpracy politycznej, języków, technologii teleinformatycznych oraz wykorzystania i rozpowszechnienia wyników. Komisja opublikowała również *priorytety polityczne programu na lata 2008–2010*⁴.

¹ COM(2007) 558 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² COM(2007) 703.

³ Decyzja nr 1720/2006/WE (Dz.U. L 327 z 24.11.2006).

⁴ http://ec.europa.eu/education/programmes/llp/call08/prior_pl.pdf.

Europejski Instytut Innowacji i Technologii (EIT)

W 2007 r. Komisja kontynuowała negocjacje z Radą i Parlamentem w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego *Europejski Instytut Technologii*¹, który ma na celu wzmocnienie zdolności innowacyjnej Wspólnoty i państw członkowskich, poprzez połączenie najlepszych podmiotów działających w „trójkącie wiedzy” (zespoły badawcze, przedsiębiorstwa, władza publiczna). Ponadto komunikat ten uzyskał pozytywną opinię Komitetu Regionów² i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³. Ze swojej strony Rada przyjęła, dnia 25 czerwca, ogólne wytyczne w sprawie EIT. Z kolei Parlament Europejski w rezolucji z dnia 26 września wyraził wolę, by nazwa instytutu odwoływała się do „innowacji” i by został on utworzony dopiero po fazie potwierdzającej wykonalność tego projektu. Debata na temat punktu dotyczącego EIT zakończyła się osiągnięciem porozumienia politycznego na poziomie Rady, dnia 23 listopada.

Wielojęzyczność

Dnia 13 kwietnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Ramy europejskiego badania kompetencji językowych*”⁴. Badanie to pozwoli poznać umiejętności językowe młodych ludzi, dowiedzieć się, gdzie szukać dobrych praktyk i jak osiągnąć wysokiej jakości wyniki, oraz ocenić postęp dokonany w osiągnięciu wyznaczonego celu, to znaczy poprawy nauczania języków.

Dnia 25 września Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie wdrażania planu działania „*Promowanie nauki języków obcych i różnorodności językowej*”⁵. Sprawozdanie stwierdza, że państwa członkowskie dołożyły starań, aby zrealizować znaczną liczbę celów wyznaczonych w planie działania oraz że obecnie należy położyć nacisk na nauczanie języków wśród dorosłych, otwarcie kręgu zainteresowanych w sektorze przedsiębiorstw, ustawiczne szkolenie zawodowe i nieformalne nauczanie języków poprzez media i działalność kulturalną.

Współpraca międzynarodowa

Ponieważ program „Tempus III” dotyczący unowocześnienia systemów i instytucji szkolnictwa wyższego państw sąsiadujących z Unią Europejską wszedł w 2007 r. w ostatnią fazę realizacji, Komisja przygotowała jego nowy etap („*Tempus IV*”). Wyniki ocen i konsultacji z głównymi beneficjentami programu pozwoliły na wprowadzenie ulepszeń w nowym etapie.

¹ COM(2006) 604 (Dz.U. C 332 z 30.12.2006).

² Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

³ Dz.U. C 161 z 13.7.2007.

⁴ COM(2007) 184 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁵ COM(2007) 554.

W kwietniu podpisana została wspólna deklaracja w sprawie wzmocnienia współpracy między Unią Europejską a Australią. Przewiduje ona organizację projektów wspólnych konsorcjów oraz dialog polityczny ukierunkowany na działanie w kwestiach takich, jak: proces boloński, zapewnienie jakości, wskaźniki i określenie odnośników, skuteczność i sprawiedliwość oraz ramy certyfikacyjne.

Dnia 12 lipca Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji w sprawie przedłużenia programu „Erasmus Mundus” na okres 2009–2013¹, przeznaczając na niego budżet ponad 950 mln euro. Rozpoczęty w 2004 r. program „Erasmus Mundus” jest kluczowym działaniem zewnętrznej polityki Komisji w dziedzinie szkolnictwa wyższego: z programu tego skorzystało ponad 4 tys. studentów pochodzących ze 100 krajów trzecich, jak również około 270 uniwersytetów europejskich i około 100 uniwersytetów pozaeuropejskich. „Sprawozdanie z oceny okresowej programu „Erasmus Mundus” na lata 2004–2008”² posłużyło do opracowania drugiego wspomnianego programu, podzielonego na trzy części: programy wspólne, partnerstwo z instytucjami szkolnictwa wyższego krajów trzecich, zwiększenie atrakcyjności europejskich instytucji szkolnictwa wyższego.

Dnia 25 lipca³, chcąc uwzględnić zmiany polityki Unii zarówno w dziedzinie edukacji i szkolenia, jak i stosunków zewnętrznych, Komisja zaproponowała przekształcenie rozporządzenia ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia⁴.

Dnia 14 września rozpoczęto wdrażanie *projektów współpracy* ze Stanami Zjednoczonymi, realizowanych na mocy porozumienia *Atlantis*. Ich celem jest promowanie transatlantyckiej współpracy uniwersyteckiej poprzez nowatorskie wymiany studentów, kończące się zdobyciem podwójnych dyplomów; opracowanie wspólnych programów oraz studiowanie polityki.

Transport

Dnia 23 października Parlament Europejski i Rada podpisały rozporządzenie „PSO” dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego.⁵

Dnia 18 października Komisja przyjęła *pakiet dotyczący transportu towarowego w Europie*. Pakiet ten obejmuje dwa komunikaty zatytułowane „*Agenda UE w sprawie transportu towarowego: Poprawa wydajności, integracyjności i zrównoważenia transportu towarowego w Europie*”⁶ i „*Plan działania na rzecz logistyki transportu towarowego*”⁷ oraz komunikaty dotyczące transportu kolejowego i morskiego (zob. poniżej).

¹ COM(2007) 395 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 375 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 443.

⁴ Rozporządzenie (EWG) nr 1360/90 (Dz.U. L 131 z 23.5.1990).

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007).

⁶ COM (2007) 606.

⁷ COM (2007) 607.

Transport kolejowy

Dnia 23 października Parlament Europejski i Rada przyjęły trzeci pakiet kolejowy, który ma na celu zapewnienie większej konkurencyjności i atrakcyjności transportu kolejowego. Pakiet kolejowy zawiera:

- rozporządzenie¹ dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym, które ma na celu zwiększenie i poprawę praw podróżnych. Obejmuje całość ruchu usług kolejowych, świadczonych we Wspólnocie przez jedno lub więcej przedsiębiorstw kolejowych;
- dyrektywę² zmieniającą dyrektywę 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych. Dyrektywa ta przewiduje otwarcie w 2010 r. rynku międzynarodowych kolejowych usług pasażerskich na konkurencję i obejmuje prawo pociągów międzynarodowych do świadczenia usług kabożażu, to znaczy zabierania i wysadzania podróżnych na dworcach mieszczących się w tym samym państwie członkowskim;
- dyrektywę³ w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty.

Dnia 18 października Komisja przyjęła komunikat⁴ w sprawie monitorowania *zmian na rynku kolejnictwa*. Komunikat ten zawiera pierwszą analizę statystyczną zmian na rynku kolejnictwa i stanowi punkt wyjścia dla systemu regularnego sporządzania sprawozdań. W szczególności przedstawia ramy regulacyjne i instytucjonalne stworzone w celu liberalizacji tego rynku, stopień tej liberalizacji, rozwój rynku kolejnictwa z punktu widzenia wydajności transportu towarowego i pasażerskiego, a także wydolności finansowej sektora, w tym dane dotyczące zdolności infrastruktury kolejowej i rozwoju przemysłu produkującego wyposażenie.

Pakiet logistyczny dla ruchu towarowego przyjęty przez Komisję dnia 18 października obejmuje: komunikat „*W kierunku sieci kolejowej nadającej pierwszeństwo przewozom towarowym*”⁵, który ma na celu zwiększenie konkurencyjności kolejowych przewozów towarowych, w szczególności poprzez skrócenie terminów przewozu i polepszenie niezawodności kolei oraz jej szybkiego reagowania na zapotrzebowania klientów.

Transport drogowy

Dnia 27 kwietnia zorganizowano pierwszy Europejski Dzień Bezpieczeństwa Drogowego. Z tej okazji Komisja ogłosiła także pierwsze wyniki finansowanego przez siebie projektu „SafetyNet”. W jego ramach Europejskie Obserwatorium Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego przeanalizowało skrupulatnie wskaźniki w dziedzinie bezpieczeństwa

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007).

² Dyrektywa 2007/58/WE (Dz.U. 315 z 3.12.2007).

³ Dyrektywa 2007/59/WE (Dz.U. 315 z 3.12.2007).

⁴ COM(2007) 609.

⁵ COM(2007) 608.

drogowego, dzięki czemu można było przygotować tablicę wyników w zakresie bezpieczeństwa na europejskich drogach.

Dnia 23 maja Komisja przyjęła *pakiet legislacyjny* obejmujący trzy wnioski zmierzające do uregulowania dostępu do zawodu i do rynku towarowego i pasażerskiego transportu drogowego, tak aby zagwarantować większe bezpieczeństwo i lepsze warunki na rynku. Pakiet zawiera wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnych zasad dotyczących warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego¹. Drugi wniosek dotyczy rozporządzenia w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku dla usług autokarowych i autobusowych². Wreszcie Komisja zaproponowała rozporządzenie w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku drogowych przewozów towarowych³.

Dnia 25 września Komisja przyjęła *zieloną księgę* zatytułowaną „*W kierunku nowej kultury mobilności w mieście*”⁴. Zielona księga określa główne wyzwania mobilności w mieście i klasyfikuje je w pięciu grupach: płynny ruch w miastach; zielone miasta; bardziej inteligentny transport miejski; bardziej dostępny transport miejski; bardziej bezpieczny i niezawodny transport miejski. Ponadto proponuje środki, które mają przyczynić się do stworzenia nowej kultury mobilności w mieście, oraz podejmuje kwestię instrumentów finansowych i ich wykorzystania dla zrównoważonego rozwoju mobilności w mieście. Zielona księga Komisji Europejskiej rozpoczyna debatę na temat różnych opcji stanowiących podstawę dla dwudziestu pięciu pytań otwartych. Konsultacje publiczne zostaną otwarte do początku 2008 r., a plan działania zostanie przedstawiony na początku jesieni 2008 r.

Dnia 19 grudnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów w transporcie drogowym⁵. Wniosek ma na celu zmniejszenie zużycia paliwa przez pojazdy drogowy oraz emisji przez nie CO₂ i zanieczyszczeń. Do takich rezultatów mógłby prowadzić zakup przez władze publiczne czystych i energooszczędnych pojazdów, które następnie zostałyby wprowadzone do użytku we flotach pojazdów transportu publicznego. Środki te przyniosłyby korzyści przede wszystkim ludności zamieszkującej obszary miejskie

Transport morski

Dnia 7 czerwca Rada przyjęła decyzję⁶ upoważniającą państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, ujednocionej konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) o pracy na morzu z 2006 r.

¹ COM(2007) 263 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 264.

³ COM(2007) 265.

⁴ COM(2007) 551 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ COM(2007) 817.

⁶ Decyzja 2007/431/WE (Dz.U. C 161 z 22.6.2007).

Pakiet polityki morskiej został przyjęty przez Komisję dnia 10 października. Komisja przedstawiła wnioski ¹ z konsultacji w sprawie polityki morskiej Unii, rozpoczętych wraz z przyjęciem zielonej księgi zatytułowanej „*W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz*”². Konsultacja doprowadziła do sformułowania wniosku dotyczącego *zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej*³. Ta nowa polityka ma na celu rozkwit gospodarki morskiej i pełne wykorzystanie zasobów morskich w sposób zrównoważony i z poszanowaniem środowiska naturalnego. Będzie ona wymagała zintegrowanego i międzysektorowego podejścia do spraw morskich, a także opracowania i realizacji spójnego i szeroko zakrojonego programu roboczego.

Pakiet dotyczący logistyki towarowej, przyjęty przez Komisję dnia 18 października, obejmuje również komunikat w sprawie europejskiej polityki portowej⁴, dokument konsultacyjny w sprawie nowej koncepcji europejskiego transportu morskiego bez barier, sprawozdanie o stanie aktualnym i konsultację o autostradach morskich.

Jeśli chodzi o wymiar społeczny, Komisja przyjęła, w ramach pakietu z dnia 10 października, komunikat w sprawie *ponownej oceny prawodawstwa socjalnego przeprowadzanej w celu stworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy w żegludze morskiej w Unii Europejskiej*⁵, a dnia 16 października – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie *minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (przekształcenie)*⁶.

Żegluga śródlądowa

Komisja przedstawiła, dnia 5 grudnia, *pierwsze sprawozdanie z działalności dotyczącej wdrażania i realizacji programu działań NAIADES w sprawie promocji żeglugi śródlądowej*⁷. Według tego sprawozdania osiągnięto postęp w wielu dziedzinach, w szczególności poprzez realizację inicjatyw zmierzających do poprawy warunków na rynku, unowocześnienia floty, zwiększenia atrakcyjności zawodu i poprawienia infrastruktury dróg wodnych. Komisja wskazuje ponadto kolejne etapy wdrażania programu.

W zakresie *osiągnięć międzynarodowych* Rada przyjęła dnia 7 czerwca, na podstawie zaleceń Komisji z dnia 12 maja 2003 r., decyzję zezwalającą Komisji na prowadzenie negocjacji z Komisją Dunaju w sprawie warunków i zasad przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do konwencji belgradzkiej.

¹ COM(2007) 574.

² COM(2006) 275.

³ COM(2007) 575.

⁴ COM(2007) 616.

⁵ COM(2007) 591 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁶ COM(2007) 610 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁷ COM (2007) 770.

Transport lotniczy

W ramach przeciwdziałania rosnącemu przepełnieniu portów lotniczych, przeciążeniu europejskiej przestrzeni powietrznej i w ramach wzmacniania konkurencyjności gospodarczej sektora, w 2007 r. Komisja przyjęła kilka inicjatyw.

Dnia 24 stycznia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Plan działania w zakresie przepustowości, efektywności i bezpieczeństwa portów lotniczych w Europie*”¹. Został w nim przedstawiony plan działania na rzecz stosowania strategii zwalczania przepełnienia europejskich portów lotniczych. Komisja proponuje pięć podstawowych środków: optymalizacja istniejącej przepustowości; spójne podejście do procedur bezpieczeństwa w portach lotniczych; wspieranie transportu kombinowanego, integracja i współpraca różnych rodzajów transportu; poprawa działalności portów lotniczych w zakresie ochrony środowiska naturalnego oraz ramy planowania budowy nowej infrastruktury portów lotniczych; opracowanie i wdrożenie oszczędnych rozwiązań technicznych.

Powyższemu komunikatowi towarzyszy wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie *opłat lotniskowych*². Wniosek ten ma skłonić zarządzających portami lotniczymi do przestrzegania zasad niedyskryminacji i przejrzystości, a także doprowadzić do przeprowadzenia konsultacji z użytkownikami portów lotniczych przy określaniu wysokości opłat lotniskowych.

Dnia 27 lutego Rada przyjęła rozporządzenie³ w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania *europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR)*. Siedzibą wspólnego przedsięwzięcia będzie Bruksela. Głównym jego zadaniem jest kierowanie działaniami badawczymi, rozwojowymi i zatwierdzającymi przy projekcie SESAR, przy czym łączy on fundusze pochodzące z sektora publicznego i prywatnego udostępniane przez członków przedsięwzięcia oraz wykorzystuje zewnętrzne zasoby techniczne, a zwłaszcza korzysta z doświadczenia i fachowej wiedzy Europejskiej Organizacji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol).

Dnia 15 marca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Stopień zaawansowania projektu w zakresie opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR)*”⁴, w którym przedstawia stan zaawansowania realizacji projektu SESAR, w szczególności opisuje udział sektora przemysłowego w fazie rozwoju projektu.

Tego samego dnia Komisja przedstawiła śródkresowe sprawozdanie w sprawie *tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej poprzez funkcjonalne bloki przestrzeni*

¹ COM(2006) 819 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2006) 820 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ Rozporządzenie (WE) nr 219/2007 (Dz.U. L 64 z 2.3.2007).

⁴ COM(2007) 103 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

powietrznej¹. Mimo że prawie wszystkie państwa członkowskie podjęły inicjatywy zmierzające do stworzenia narzędzi mających na celu przekształcenie mozaiki fragmentarycznych systemów w bloki regionalne, Komisja uważa, że należy podwoić wysiłki dla osiągnięcia celów związanych z defragmentacją, określonych w *rozporządzeniu (WE) nr 551/2004*².

Dnia 4 kwietnia³ Komisja przyjęła komunikat w sprawie funkcjonowania i skutków rozporządzenia⁴ ustanawiającego wspólne zasady *odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów*. Komisja podkreśla, że rozszerzenie zakresu praw pasażerów nie jest wystarczająco stosowane i wzywa do podjęcia starań w celu wyjaśnienia przepisów i kontroli ich stosowania.

Dnia 15 listopada Komisja przyjęła komunikat⁵ w sprawie stosowania zmienionego rozporządzenia⁶ dotyczącego wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty. Stwierdzając, że rozporządzenie poprawiło wykorzystanie ograniczonej przepustowości portów lotniczych, Komisja uważa jednak, że należy poszerzyć możliwości wprowadzania lokalnych wytycznych oraz wprowadzić bardziej uporządkowane, oparte na zasadach komercyjnych podejście do systemów przydzielania czasu na start lub lądowanie.

Tego samego dnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia⁷ mającego na celu uproszczenie i unowocześnienie zasad dotyczących komputerowych systemów rezerwacji (KSR). Nowe zasady pozwolą komputerowym systemom rezerwacji i zaabonowanym biurom podróży poszerzyć ofertę i uzyskać bardziej konkurencyjne warunki na rynku sprzedaży biletów lotniczych.

Dnia 28 listopada Komisja uaktualniła wspólnotową „czarną listę” przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Unii⁸. Niektóre linie lotnicze zostały usunięte z listy dzięki wdrożeniu przez nie działań naprawczych, co stanowi najlepszy dowód skuteczności listy i wpływu, jaki ona wywiera.

Dnia 20 grudnia Komisja przyjęła komunikat stanowiący podsumowanie wykonania przepisów dotyczących jednolitej przestrzeni powietrznej⁹. W komunikacie przedstawiono dotychczasowe osiągnięcia, lecz także obszary, w których brak wystarczających postępów, co nierzadko wynika z niechętnego stosunku organów krajowych do

¹ COM(2007) 101 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² Dz.U. L 96 z 31.3.2004.

³ COM (2007) 168 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 (Dz.U. L 46 z 17.2.2004).

⁵ COM(2007) 704.

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 793/2004 (Dz.U. L 138 z 30.4.2004).

⁷ COM(2007) 709.

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1400/2007 (Dz.U. L 311 z 29.11.2007).

⁹ COM(2007) 845.

dzielenia się swoimi suwerennymi uprawnieniami w tym zakresie. Dlatego też Komisja zapowiedziała przyspieszenie strategii wprowadzania w życie jednolitej przestrzeni powietrznej, tak aby osiągnąć lepsze wyniki w tej dziedzinie polityki oraz wyjaśnić obowiązujące przepisy w tym obszarze.

Podejście intermodalne

Galileo

W dniach 16 maja ¹ i 19 września ² Komisja przyjęła komunikaty w sprawie *zmiany profilu europejskich programów (GNSS)*, a dnia 19 września przyjęła również zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie *dalszej realizacji europejskich programów radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo)* ³. Komisja ocenia, że niepowodzenie negocjacji w sprawie umowy koncesyjnej dotyczącej rozmieszczenia i eksploatacji Galileo i wynikające z tego kwestionowanie schematu programu powoduje konieczność dokonania pewnych zmian w pierwotnym wniosku dotyczącym rozporządzenia. Komisja ustala kwotę środków budżetowych na 3,4 mld euro na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Podczas posiedzenia w dniach 29 i 30 listopada Rada przyjęła konkluzje dotyczące przyszłości Galileo, które określają zasady dotyczące finansowania, sposobu zarządzania i polityki udzielania zamówień publicznych. Dzięki konkluzjom Rady i porozumieniu z dnia 23 listopada w sprawie finansowania programu Komisja ma pewność, że będzie dysponować środkami niezbędnymi do wdrożenia kolejnego etapu europejskich programów GNSS, obejmującego dyspozycyjność operacyjną systemu EGNOS (europejski system wspomagania satelitarne) w ciągu dwóch następnych lat, udzielenie zamówień publicznych dotyczących Galileo i konkretyzację systemu operacyjnego Galileo do 2013 r. Rozmieszczenie Galileo będzie przeprowadzone i finansowane przez Wspólnotę.

W konkluzjach Rada potwierdza wagę europejskich programów GNSS EGNOS i Galileo, które stanowią zasadniczy projekt Unii Europejskiej, oraz podtrzymuje jako ogólny cel programu Galileo, do zrealizowania najpóźniej do 2013 r., rozmieszczenie europejskiego systemu nawigacji satelitarnej dostarczającego pięć usług nawigacyjnych.

Osiągnięcia międzynarodowe

Dnia 9 stycznia Komisja przyjęła komunikat określający wspólnotową politykę w dziedzinie *lotnictwa cywilnego wobec Kanady* ⁴. Decyzja udzielenia przez Radę mandatu Komisji została podjęta dnia 2 października.

¹ COM(2007) 261 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 534 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

³ COM(2007) 535.

⁴ COM(2006) 871 (Dz.U. C 126 z 7.6.2007).

Dnia 25 kwietnia Rada przyjęła decyzję w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania *umowy o transporcie lotniczym ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki*¹, która została podpisana dnia 30 kwietnia w Waszyngtonie. Pierwsza taka umowa o transatlantyckim transporcie lotniczym tworzy po raz pierwszy jednolite ramy rynku transportu lotniczego między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi i pozwoli europejskim i amerykańskim przewoźnikom lotniczym działać bez ograniczeń między jakimkolwiek portem lotniczym Wspólnoty a jakimkolwiek portem lotniczym Stanów Zjednoczonych. Ponadto umowa ustanawia współpracę w kwestiach kluczowych dla lotnictwa (konkurencja, pomoc państwa, bezpieczeństwo itp.) dzięki istnieniu organów współpracy (wspólny komitet) i mechanizmu rozwiązywania sporów.

Dnia 7 maja Rada przyjęła decyzję w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania *porozumienia z Rosją w sprawie uzgodnionych zasad modernizacji istniejącego systemu korzystania z tras transsyberyjskich*. Celem porozumienia jest zniesienie do 2013 r. opłat za przeloty nad Syberią pobieranych od przewoźników europejskich.

W zakresie umów Wspólnoty z krajami trzecimi dotyczących niektórych aspektów usług lotniczych Rada przyjęła dnia 30 maja decyzję w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umów z *Republiką Kirgiską*². Rada przyjęła podobne decyzje w odniesieniu do *Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego* dnia 25 czerwca oraz *Zjednoczonych Emiratów Arabskich* dnia 30 października, przy czym ta ostatnia umowa została podpisana dnia 30 listopada. Dnia 18 czerwca Rada przyjęła decyzję w sprawie podpisania umowy z *Republiką Panamy*, a dnia 18 września decyzję o zawarciu umowy z *Nową Zelandią*³. Ze swojej strony Komisja przyjęła dnia 26 kwietnia wniosek dotyczący decyzji⁴ w sprawie podpisania, tymczasowego stosowania oraz zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a *Socjalistyczną Republiką Wietnamu*. Ponadto Komisja przedstawiła wnioski w sprawie podobnych decyzji dotyczących *Republiki Armenii*⁵ dnia 20 listopada oraz rządu *Mongolii*⁶ dnia 21 listopada. Celem tych decyzji jest dostosowanie do prawa wspólnotowego dwustronnych umów o lotnictwie, zawartych między państwami członkowskimi a powyższymi krajami trzecimi. Ponadto dnia 30 listopada Rada udzieliła Komisji mandatu na prowadzenie negocjacji w celu zawarcia umowy o lotnictwie z Jordanią.

Dnia 9 listopada Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Budowa wspólnej przestrzeni lotniczej z Izraelem*”⁷. Celem komunikatu jest z jednej strony otwarcie rynku, dzięki czemu powstaną nowe szanse ekonomiczne i nowe możliwości inwestycyjne, a z drugiej strony rozpoczęcie procesu konwergencji w dziedzinie regulacji prawnych, co

¹ Decyzja 2007/339/WE (Dz.U. L 134 z 25.5.2007).

² Decyzja 2007/470/WE (Dz.U. L 179 z 7.7.2007).

³ Decyzja 2007/633/WE (Dz.U. L 256 z 2.10.2007).

⁴ COM(2007) 221 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁵ COM(2007) 729.

⁶ COM(2007) 731.

⁷ COM(2007) 691.

pozwole na stosowanie jednolitych środków na rzecz uczciwej i sprawiedliwej konkurencji.

Transeuropejskie sieci transportowe (TEN-T)

Dnia 31 stycznia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany *„Wydłużenie głównych transeuropejskich osi transportowych do krajów sąsiadujących – Wytyczne w zakresie transportu w Europie oraz regionach sąsiadujących”*¹. Celem tego pierwszego etapu w realizacji polityki transportowej uwzględniającej kraje sąsiadujące jest uzyskanie zgodności prawodawstwa, norm i specyfikacji technicznych głównych partnerów handlowych Unii z tymi, które obowiązują w Unii Europejskiej.

W komunikacie z dnia 21 marca zatytułowanym *„Sieci transeuropejskie: w kierunku podejścia zintegrowanego”*² Komisja przedstawia sytuację transeuropejskich sieci transportowych, energetycznych i telekomunikacyjnych. Zaleca rozwój synergii między sieciami transeuropejskimi w celu wymiany dobrych praktyk i poszukiwania rozwiązań finansowych.

Dnia 20 czerwca Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie³ ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych.

Dnia 21 listopada Komisja przedstawiła wnioski⁴ dotyczące finansowania projektów TEN-T w latach 2007–2013. Komisja nadała charakter priorytetowy projektom transgranicznym i formom transportu przyjaznym dla środowiska, takim jak żegluga śródlądowa i kolej.

Energia

Podejście ogólne

Dnia 10 stycznia Komisja przyjęła *zintegrowany pakiet działań w obszarze energii i zmian klimatu* na rzecz redukcji poziomu emisji gazów cieplarnianych i zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego oraz konkurencyjności Unii.

W komunikacie zatytułowanym *„Europejska polityka energetyczna”*⁵ Komisja wypowiedziała się na rzecz wspólnej polityki energetycznej, zmierzającej do zapewnienia Europie konkurencyjnej i zrównoważonej energii, której silnymi punktami będzie zwalczanie zmian klimatycznych, promowanie konkurencyjności za pomocą

¹ COM(2007) 32 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 135 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

³ Rozporządzenie (WE) nr 680/2007 (Dz.U. L 162 z 22.6.2007).

⁴ IP/07/1744.

⁵ COM(2007) 1 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

odpowiednich regulacji prawnych oraz ograniczenie zależności Unii Europejskiej w kwestii dostawy gazu i ropy. W powyższym komunikacie Unia Europejska wyznacza sobie ambitny cel w postaci obniżenia do 2020 r., w ramach umowy międzynarodowej, emisji gazów cieplarnianych o 20% i więcej (do 30% w tym samym okresie). Komunikat podkreśla promowanie energii ze źródeł odnawialnych i poprawę efektywności energetycznej, dokończenie budowy wewnętrznego rynku energii elektrycznej i gazu oraz spójnej zewnętrznej polityki energetycznej. Kładzie też nacisk na solidarność wewnętrzną i zewnętrzną między państwami członkowskimi. Komunikat przedstawia program działań na lata 2007–2009 i towarzyszy mu pierwszy pakiet konkretnych propozycji.

W tym samym zakresie oraz zgodnie z art. 40¹ Traktatu Euratom Komisja przygotowała *komunikat w sprawie ramowego programu energetyki jądrowej*². W związku z pozytywną opinią Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³ Komisja przyjęła powyższy komunikat⁴. Dokonała w nim przeglądu inwestycji w dziedzinie energii jądrowej dokonanych w ciągu ostatnich dziesięciu lat i opisała gospodarcze aspekty produkcji energii jądrowej, jej wpływ na udział energii z różnych źródeł oraz warunki jej akceptacji społecznej. Komisja podkreśla, że każde państwo członkowskie ma prawo zdecydować, czy skorzysta, czy też nie skorzysta z energii jądrowej. Komisja stwierdza, że energia jądrowa może z pewnością stanowić znaczącą część źródeł energii w Unii Europejskiej, ale najważniejsze jest kontynuowanie rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem i ochroną.

Podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8 i 9 marca przyjęto podstawy europejskiej polityki energetycznej, wraz z zobowiązaniami, obowiązkowymi celami do osiągnięcia i procedurami:

- w zakresie *zmian klimatycznych* – niezależne zobowiązanie Unii do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20% do 2020 r. w porównaniu z 1990 r. oraz zobowiązanie do zwiększenia tej redukcji do 30%, jeżeli inne państwa uprzedmiotowione zobowiążą się do takiej samej redukcji emisji;
- w zakresie *wewnętrznego rynku gazu i elektryczności* – konieczność zapewnienia rzeczywistego oddzielenia działalności zaopatrzeniowej i produkcyjnej z jednej strony, od zarządzania sieciami z drugiej strony (rozdzielenie);
- w zakresie *energii ze źródeł odnawialnych* – obowiązujący cel w postaci osiągnięcia ich udziału do wysokości 20% do 2020 r., w tym co najmniej 10% udziału biopaliw w całym zużyciu benzyny i ropy w Unii.

¹ Artykuł 40 Traktatu Euratom zobowiązuje Komisję do publikowania *okresowo informacji na temat przykładowych programów, wskazując określone cele produkcyjne energetyki jądrowej oraz wszelkie typy inwestycji niezbędne do ich osiągnięcia*.

² COM(2006) 844 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ Dz.U. C 256 z 27.10.2007.

⁴ COM(2007) 565.

Europejskie Forum Energii Jądrowej, zainicjowane przez Komisję i kontynuowane przez Radę Europejską w marcu, zostało otwarte dnia 26 listopada w Bratysławie. Forum gromadzi różne zainteresowane strony, które zbadają, w ramach szerokiej i otwartej debaty, możliwości i ryzyko związane z energią jądrową. Forum będzie się zbierać dwa razy w roku, pod przewodnictwem Republiki Czeskiej i Słowacji i pod egidą Komisji.

Dnia 30 marca Komisja przyjęła program roboczy na rzecz wdrożenia programu „*Intelligentna Energia Europa II*” (IEE II) 2007 r., który stanowi integralną część programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji. Na marginesie tego programu Komisja podjęła również decyzję¹ o utworzeniu *Agencji Wykonawczej ds. Konkurencyjności i Innowacji*, która zajmuje się między innymi prawidłowym wykonaniem programu IEE II, co pozwala służbom Komisji skoncentrować się na podstawowych zadaniach strategicznych na rzecz promowania energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej.

Dnia 5 lipca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*W kierunku Europejskiej karty praw odbiorców energii*”². Jest on kontynuacją komunikatów z dnia 10 stycznia w sprawie – odpowiednio – polityki energetycznej (zob. powyżej) i rynku gazu oraz energii elektrycznej (zob. poniżej), w których to Komisja w pełni zobowiązała się do uwzględnienia w całości interesów odbiorców. Nowy komunikat nakreśla możliwe elementy przyszłej karty praw odbiorców energii.

Rynek wewnętrzny energii

W pakiecie z dnia 10 stycznia Komisja zawarła komunikat zatytułowany „*Perspektywy rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu*”³. Formułuje w nim ostrzeżenie na temat obecnego stanu rynku wewnętrznego. Ostateczne sprawozdanie z badań sektorowych w dziedzinie konkurencji⁴ wykazuje, że liczne utrudnienia w wolnej konkurencji, w szczególności przeszkody w dostępie do infrastruktury, brak inwestycji w połączenia międzysieciowe i zbyt duża koncentracja na rynku nadal nie pozwoliły na stworzenie prawdziwie konkurencyjnego rynku gazu i energii elektrycznej.

Jeśli chodzi o połączenia międzysieciowe, Komisja tego samego dnia przyjęła komunikat zatytułowany „*Plan priorytetowych połączeń międzysieciowych*”⁵, którego celem jest opracowanie planu połączeń międzysieciowych i ułatwienie realizacji priorytetowych projektów dotyczących infrastruktury, przyczyniających się do dywersyfikacji zaopatrzenia w gaz oraz do integracji rynków regionalnych w ramach rynku wewnętrznego. Dnia 12 września Komisja mianowała czterech europejskich koordynatorów

¹ Decyzja 2007/372/WE (Dz.U. L 140 z 1.6.2007).

² COM(2007) 386 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2006) 841 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁴ COM(2006) 851 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁵ COM(2006) 846 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

w celu ułatwienia realizacji trzech projektów elektrycznych połączeń międzysieciowych i dużego projektu gazociągu (Nabucco).

W rezolucji z dnia 10 lipca w sprawie *perspektyw rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu* Parlament Europejski wypowiedział się za rozdzieleniem własności sieci energetycznych i innych rodzajów działalności operatorów energetycznych, co ma stanowić sposób promowania inwestowania w infrastrukturę, sprawiedliwego dostępu do sieci dla nowoprzybyłych oraz przejrzystości rynku.

Dnia 19 września Komisja przyjęła *pakiet wniosków legislacyjnych*, mających na celu dokończenie budowy rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego. Proponuje w nim:

- zmianę dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE dotyczących wspólnych zasad, odpowiednio, rynku wewnętrznego energii elektrycznej¹ i gazu ziemnego²;
- rozporządzenie ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki³;
- zmianę rozporządzeń (WE) nr 1228/2003 i (WE) nr 1775/2005 w sprawie warunków, odpowiednio, dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej⁴ i dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego⁵.

Wnioski te mają na celu:

- efektywne oddzielenie działalności przesyłowej i produkcyjnej, z jednej strony, od zarządzania sieciami, z drugiej strony;
- dalszą harmonizację kompetencji krajowych organów regulacji energetyki i wzmocnienie ich niezależności;
- stworzenie niezależnego mechanizmu współpracy między krajowymi organami regulacji;
- stworzenie mechanizmu pozwalającego zarządcom sieci przesyłowych na poprawę koordynacji zarządzania sieciami i bezpieczeństwa sieci, handlu transgranicznego i eksploatacji sieci; oraz
- zwiększenie przejrzystości funkcjonowania rynków energetycznych.

Paliwa kopalne i zrównoważona produkcja energii elektrycznej

Komisja przyjęła dnia 10 stycznia komunikat zatytułowany „*Zrównoważona produkcja energii z paliw kopalnych: cel – niemal zerowa emisja ze spalania węgla po 2020 r.*”⁶.

¹ COM(2007) 528 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² COM(2007) 529 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

³ COM(2007) 530 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁴ COM(2007) 531 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ COM(2007) 532 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁶ COM(2006) 843 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

Uznając znaczenie paliw kopalnych i podstawową rolę węgla w zakresie bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię, Komisja kładzie nacisk na konieczność dostosowania ich wykorzystania do celów zrównoważonego rozwoju i polityki dotyczącej zmian klimatycznych.

Energia ze źródeł odnawialnych

Dnia 10 stycznia Komisja przyjęła mapę drogową na rzecz energii odnawialnej, zatytułowaną „*Energie odnawialne w XXI wieku: budowa bardziej zrównoważonej przyszłości*”¹. Proponuje w niej ustalenie prawnie zobowiązującego celu w postaci 20% udziału energii odnawialnej w całym zużyciu energii w Unii Europejskiej w 2020 r. oraz nowe ramy prawne dla promowania i wykorzystywania tych źródeł energii w Unii.

Tego samego dnia Komisja przyjęła dwa sprawozdania:

- pierwsze² ma na celu dokonanie oceny postępu osiągniętego przez państwa członkowskie w ramach realizacji ich celów krajowych³ w dziedzinie energii elektrycznej otrzymywanej ze źródeł odnawialnych. Sprawozdanie to jest związane z zieloną księgą dotyczącą europejskiej strategii na rzecz bezpiecznej, konkurencyjnej i zrównoważonej energii⁴;
- drugie⁵ dotyczy postępu osiągniętego w zakresie wykorzystywania biopaliw i innych paliw odnawialnych w państwach członkowskich.

Technologie energetyczne

Komisja przyjęła dnia 10 stycznia komunikat zatytułowany „*Działania na rzecz europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych*”⁶. Komisja podkreśla w nim konieczność dokonania głębokich zmian na rzecz innowacji w dziedzinie europejskich technologii energetycznych, począwszy od badań podstawowych, a skończywszy na zdobyciu rynku, w celu przyspieszenia rozwoju i rozpowszechnienia technologii dostępnych, właściwych, skutecznych i o małej zawartości węgla.

Dnia 22 listopada Komisja przedstawiła *Europejski plan strategiczny w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE)*⁷. Plan EPSTE wpisuje się w politykę energetyczną opracowaną przez Radę Europejską w marcu i ma na celu przede wszystkim przyspieszenie przygotowania rozwoju i rozpowszechnienia przyszłych technologii o małym zużyciu węgla. Plan EPSTE formułuje propozycje konkretnych działań w celu wdrożenia długoterminowego procesu.

¹ COM(2006) 848 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2006) 849 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ Dyrektywa 2001/77/WE (Dz.U. L 283 z 27.10.2001).

⁴ COM(2006) 105 (Dz.U. 104 z 3.5.2006).

⁵ COM(2006) 845 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁶ COM(2006) 847 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁷ COM(2007) 723.

Energia jądrowa

Traktat Euratom

Dnia 20 marca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „50-lecie Traktatu Euratom”¹. Zwraca w nim uwagę na wkład, jaki Europejska Wspólnota Energii Atomowej wniosła w postęp naukowy i osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony przed promieniowaniem w Unii. Zdaniem Komisji traktat był i nadal jest ważną podstawą prawodawstwa wspólnotowego.

Agencja Dostaw Euratomu

Dnia 16 marca Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji w sprawie nowego statutu agencji² oraz wniosek dotyczący rozporządzenia, które zmierza do ustanowienia rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do agencji, uwzględniającego rozszerzenie, nowoczesne przepisy finansowe i specyfikę tej instytucji³.

Osiągnięcia międzynarodowe

Dnia 6 czerwca Rada przyjęła decyzję w sprawie zawarcia umowy ramowej w sprawie *wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej*, wraz z protokołem w sprawie rozszczeń, procedur prawnych i odszkodowań, podpisanym dnia 21 maja. Umowa ustanawia wielostronne ramy prawne dla projektów związanych z dziedziną energetyki jądrowej, realizowanych przez państwa zachodnie w Rosji północno-zachodniej, oraz cele protokołu zmierzające do uregulowania kwestii odpowiedzialności wynikającej z działań prowadzonych w powyższym kontekście.

Dnia 26 września Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie *wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki*. Parlament wzywa do ustanowienia na poziomie europejskim wspólnej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki, która w znacznym stopniu przyczyniłaby się do zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego w całej Unii, z jednoczesnym realizowaniem celu zrównoważonej polityki na szczeblu międzynarodowym. Zaleca również, by w perspektywie średnioterminowej przyznano Komisji kompetencje instytucjonalne do negocjowania umów ramowych Unii z krajami trzecimi w dziedzinie dostaw energii.

W odniesieniu do Wspólnoty Energetycznej Komisja przyjęła propozycję mandatów negocjacyjnych w celu przeprowadzenia negocjacji zmierzających do przystąpienia Mołdawii, Norwegii, Turcji i Ukrainy. Dnia 17 grudnia Rada Ministerialna Wspólnoty Energetycznej wydała pozytywną opinię w sprawie przyjęcia Gruzji w charakterze obserwatora.

¹ COM(2007) 124 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 119.

³ COM(2007) 108.

Mobilność na rynku pracy

Jeśli chodzi o pierwszy etap obowiązywania przepisów przejściowych dotyczących *swobodnego przepływu pracowników pochodzących z Bułgarii i Rumunii (2007–2009)*, dziesięć z dwudziestu pięciu pozostałych państw członkowskich poinformowało Komisję o swej decyzji otwarcia, począwszy od dnia przystąpienia – 1 stycznia 2007 r. – ich rynku pracy dla Bułgarów i Rumunów (Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Polska, Słowenia, Słowacja, Finlandia i Szwecja).

Trzy lata po rozszerzeniu z 2004 r. większość, czyli dziewięć na piętnaście państw członkowskich Unii Europejskiej przed rozszerzeniem, ma obecnie otwarte rynki pracy dla obywateli ośmiu państw członkowskich, wobec których obowiązują przepisy przejściowe w dziedzinie swobodnego przepływu pracowników, ustanowione w traktacie o przystąpieniu z 2003 r.; są to: Irlandia, Grecja, Hiszpania, Włochy, Portugalia, Finlandia, Szwecja oraz Zjednoczone Królestwo, a także Niderlandy, które zaprzęstały stosowania środków przejściowych począwszy od dnia 1 maja. Luksemburg podjął decyzję o zniesieniu tych ograniczeń do końca 2007 r.

Inne zagadnienia dotyczące mobilności na rynku pracy omówione zostały w rozdziale III sekcja 1 niniejszego sprawozdania ogólnego.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Przedsiębiorstwa:
http://ec.europa.eu/enterprise/index_pl.htm
- Europejska tablica wyników innowacji:
<http://trendchart.cordis.lu/>
- Dyrekcja Generalna ds. Badań Naukowych:
<http://ec.europa.eu/research/index.cfm?lg=en>
- ITER:
<http://www.iter.org/index.htm>
- Wspólne Centrum Badawcze:
<http://ec.europa.eu/dgs/jrc/index.cfm>
- Przestrzeń kosmiczna:
http://ec.europa.eu/enterprise/space/index_en.html
- Dyrekcja Generalna ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów:
http://ec.europa.eu/dgs/information_society/index_en.htm
- Edukacja:
http://ec.europa.eu/education/index_en.html
- Program „Uczenie się przez całe życie” – Priorytety strategiczne
http://ec.europa.eu/education/programmes/llp/call08/prior_pl.pdf
- Dyrekcja Generalna ds. Energii i Transportu:
http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/index_en.html
- Rynek wewnętrzny:
http://ec.europa.eu/internal_market/index_fr.htm

Cele w obszarze solidarności

Sekcja 1

Konsolidacja spójności gospodarczej i społecznej

Wymiar regionalny i Fundusz Spójności

Aspekty ogólne

Dnia 30 maja Komisja przyjęła czwarte *sprawozdanie w sprawie spójności gospodarczej i społecznej*¹, w którym omówiono sytuację gospodarczą, społeczną i terytorialną poszerzonej Unii, która składa się obecnie z 27 państw członkowskich i 268 regionów. W sprawozdaniu przedstawiono szczegółowo sytuację regionów pod kątem produktu krajowego brutto, produktywności i zatrudnienia. Określono również szereg trudności, których pojawienia państwa członkowskie mogą spodziewać się w najbliższych latach, oraz przedstawiono pierwszą ocenę wpływu europejskiej polityki spójności w okresie programowania 2000–2006, jak również ocenę przygotowań do nowego okresu 2007–2013. W sprawozdaniu znalazło się również dziesięć pytań, które mają zapoczątkować debatę nad przyszłością tej ważnej dziedziny polityki, zarówno w obrębie instytucji europejskich, jak i poza nimi.

Dyskusja ta formalnie rozpoczęła się podczas *Forum Spójności*, które odbyło się w Brukseli w dniach 27–28 września z udziałem ponad 800 przedstawicieli szczebla krajowego i regionalnego. Podczas tego forum Komisja rozpoczęła również szeroko zakrojone konsultacje publiczne na temat przyszłości polityki spójności.

Parlament Europejski przyjął w ciągu roku szereg rezolucji w dziedzinie polityki regionalnej.

---

¹ COM(2007) 273 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Między innymi w kwietniu przyjął rezolucję dotyczącą *wpływu przyszłych rozszerzeń Unii na politykę spójności*.

Dnia 10 maja Parlament przyjął rezolucję w sprawie *mieszkalnictwa i polityki regionalnej*. Podkreśla w niej konieczność uwzględniania problematyki związanej z mieszkalnictwem we wszystkich obszarach polityki Unii Europejskiej, aby promować zrównoważoną strategię zagospodarowania przestrzennego, przeciwdziałającą segregacji społecznej i wyludnieniu obszarów wiejskich. Komitet Regionów¹ i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny² również przyjęły w tej sprawie rezolucje zawierające przesłanie podobne do tego z rezolucji Parlamentu.

Dnia 12 lipca Parlament przyjął rezolucję w sprawie roli i skuteczności *polityki spójności w zmniejszaniu dysproporcji rozwojowych w najbardziej niebezpiecznych regionach Unii Europejskiej*. Parlament domaga się podjęcia działań w kierunku przyspieszenia rozwoju najbardziej niebezpiecznych regionów Unii i zwraca uwagę, że nowe państwa członkowskie wymagają szczególnego wsparcia. Wyraża również zaniepokojenie faktem, iż w niektórych regionach pomoc wspólnotowa jest nieodpowiednio ukierunkowana, co prowadzi do braku poprawy sytuacji w tych regionach mimo wieloletniego finansowania.

Dnia 22 marca Komitet Regionów przyjął opinię w sprawie *stymulującego wpływu europejskiej polityki spójności*, w której uznaje, że wpływ taki jest istotnym elementem wartości dodanej wspólnotowej polityki spójności.

Dnia 25 kwietnia³ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię rozpoznawczą zatytułowaną *„Europejskie obszary metropolitalne – konsekwencje społeczno-gospodarcze dla przyszłości Europy”*. W tym samym dniu Komitet wydał opinię zatytułowaną *„Agenda terytorialna”*. Opinia ta określa ramy strategiczne obejmujące priorytety w rozwoju regionalnym Unii Europejskiej.

Ogólnie w polityce spójności nadal uwzględnia się zasadę zrównoważonego rozwoju oraz zasadę przekrojowości jej realizacji, zgodnie z odnowioną strategią zrównoważonego rozwoju przyjętą przez Radę Europejską w czerwcu 2006 r.⁴

Narodowe strategiczne ramy odniesienia i programy operacyjne na lata 2007–2013

W 2007 r. rozpoczęto realizację *nowej serii programów polityki spójności*. Programy te, stanowiące ważny element strategii lizbońskiej, uzyskują finansowanie w wysokości 347,4 mld euro (w cenach bieżących) w okresie 2007–2013. Zgodnie z odnowioną strategią lizbońską celem programów operacyjnych jest promowanie inwestycji stymulujących

¹ Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

² Dz.U. C 161 z 13.7.2007.

³ Dz.U. C 168 z 20.7.2007.

⁴ Zob. rozdział II sekcja 1 część „Strategia zrównoważonego rozwoju” niniejszego sprawozdania.

rozwój gospodarczy i zatrudnienie oraz wspieranie rozwoju gospodarki wiedzy przez badania naukowe i innowacje, nowe technologie informacyjno-komunikacyjne, kapitał ludzki i przedsiębiorczość, jak również zachęcanie do zakładania nowych przedsiębiorstw.

Komisja zatwierdziła narodowe strategiczne ramy odniesienia przygotowane przez dwadzieścia siedem państw członkowskich w oparciu o wspólnotowe wytyczne strategiczne na lata 2007–2013. Otwiera to drogę do zatwierdzania programów operacyjnych finansowanych przez wspólnotowe fundusze strukturalne. Na dzień 31 grudnia formalnie przyjęte przez Komisję były 302 programy (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Fundusz Spójności), co stanowi 96% programów przewidzianych na okres 2007–2013.

Dnia 11 grudnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Realizacja strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia przez państwa członkowskie i regiony za pośrednictwem polityki spójności UE w latach 2007–2013*”¹. W komunikacie tym przedstawiono pierwsze podsumowanie wyników negocjacji dotyczących nowych strategii i programów polityki spójności na lata 2007–2013. W perspektywie posiedzenia Rady Europejskiej, które ma się odbyć wiosną 2008 r., komunikat analizuje również rolę programów polityki spójności w realizacji odnowionej strategii lizbońskiej podczas kolejnego trzyletniego cyklu.

Regiony najbardziej oddalone

Komisja ponownie potwierdziła znaczenie siedmiu regionów najbardziej oddalonych należących do Unii², przyjmując dnia 12 września komunikat pod tytułem „*Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość*”³. Komisja jest zadowolona z postępów poczynionych od 2004 r., na przykład w dziedzinie reformy europejskich rynków cukru i bananów. W przyszłości Komisja zamierza w pełni włączyć te regiony w realizację strategii lizbońskiej i rozwijać konkurencyjność ich gospodarek. W tym celu realizowane będą konkretne działania w ramach polityki spójności na lata 2007–2013, jak również za pośrednictwem siódmego programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego. Równocześnie komunikat otwiera debatę na temat przyszłych wyzwania dla regionów najbardziej oddalonych.

Wymiar społeczny

Ocena realiów społecznych w Europie

W opinii rozpoznawczej z dnia 18 stycznia⁴ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny uznał, że ocena realiów społecznych w Europie powinna opierać się na podejściu

¹ COM(2007) 798.

² Azory, Madera, cztery francuskie departamenty zamorskie oraz Wyspy Kanaryjskie.

³ COM(2007) 507 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁴ Dz.U. C 93 z 27.4.2007.

wykraczającym poza tradycyjnie rozumianą analizę kwestii społecznych. Komitet zaleca zawarcie nowego konsensusu w odniesieniu do wyzwań społecznych dla Europy oraz przygotowanie nowego programu działań społecznych.

Komisja ze swojej strony przyjęła dnia 26 stycznia sprawozdanie okresowe poświęcone ocenie realiów społecznych¹, przygotowane na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej. Stwierdzając, że dotychczas nie istniała wspólna diagnoza zmian społecznych zachodzących w kontekście globalizacji oraz wyzwań demograficznych, Komisja podkreśla, że celem jest opracowanie takiej diagnozy oraz pobudzenie debaty na temat sytuacji społecznej Europy, co również stanie się elementem śródk okresowej analizy planu polityki społecznej. Równocześnie Komisja rozpoczęła konsultacje na temat kwestii społecznych i wyzwań stojących przed Unią w celu nawiązania dialogu z różnymi partnerami i przeanalizowania koncepcji „realiów społecznych”, skupiając się na wysłuchaniu głosu obywateli, a nie na poszukiwaniu opcji politycznych.

Dnia 20 listopada Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Możliwości, dostęp i solidarność: ku nowej wizji społecznej Europy XXI wieku*”², który ma wpisać się w kontekst konsultacji na temat realiów społecznych, przedłużonych do dnia 15 lutego 2008 r., oraz stanowić przygotowanie do nowego programu polityki społecznej, który Komisja przedstawi w połowie 2008 r. W komunikacie przedstawiono nową wizję społeczną „szans życiowych”, opartą na wstępnej analizie zmian społecznych, nowych wyzwań społecznych oraz metod współpracy między państwami członkowskimi i Unią, które umożliwiłyby sprostanie tym wyzwaniom. W swojej wizji społecznej Komisja potwierdza konieczność dokonania inwestycji w pewnych dziedzinach, należących do kompetencji państw członkowskim, nie wykluczając przy tym wkładu europejskiego. Dziedziny te to polityka dotycząca młodzieży, możliwości rozwoju kariery zawodowej, dłuższe życie w dobrym zdrowiu, równość płci, integracja i zwalczanie dyskryminacji, mobilność, kultura, udział w życiu społecznym i dialog społeczny.

Zatrudnienie

Dnia 22 lutego Rada przyjęła *wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu*, zawierające ocenę osiągniętych postępów i podsumowanie tego, co należy jeszcze zrobić do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej.

Ponadto na posiedzeniu w dniach 21–22 czerwca Rada Europejska zadeklarowała, że z zainteresowaniem oczekuje na komunikat w sprawie modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*), który został następnie przyjęty dnia 27 czerwca³. Komisja wyjaśnia w nim konieczność przyjęcia zintegrowanego podejścia do modelu *flexicurity* na drodze do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej oraz konieczność unowocześnienia europejskiego modelu socjalnego. Strategia przyjęta w tym

¹ COM(2007) 63 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 726.

³ COM(2007) 359 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

komunikacie, zakładająca wspieranie koordynacji polityki w celu równoczesnej poprawy elastyczności rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego, została pozytywnie przyjęta przez Radę dnia 9 października. Parlament Europejski z kolei przyjął rezolucję w sprawie wspólnych zasad wdrażania modelu *flexicurity* dnia 29 listopada. Równocześnie, podczas posiedzenia w dniach 5–6 grudnia, Rada przyjęła konkluzję zatytułowaną „*Wspólne zasady wdrażania modelu flexicurity*”.

Dnia 10 lipca Rada przyjęła decyzję¹ w sprawie *wytycznych dla państw członkowskich w dziedzinie polityki zatrudnienia*. W decyzji tej utrzymuje się na 2007 r. wytyczne przewidziane decyzją 2005/600/WE². Wytyczne te zakładają cele osiągnięcia pełnego zatrudnienia, jakości zatrudnienia, produktywności pracy i spójności społecznej.

Po rozpatrzeniu wniosków złożonych przez Francję, dotyczących pracowników zwolnionych przez dostawców przedsiębiorstw Peugeot i Renault, i po raz pierwszy od powołania *Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji*³, dnia 23 października przyjęta została przez Parlament Europejski i Radę decyzja⁴ w sprawie uruchomienia funduszu, przewidująca łączną kwotę 3,8 mln euro. Dnia 4 grudnia Komisja przyjęła stosowne decyzje o finansowaniu.

Dnia 18 grudnia Parlament Europejski i Rada przyjęły decyzję⁵ w sprawie uruchomienia funduszu w odniesieniu do zwolnień grupowych w dwóch przedsiębiorstwach działających w sektorze telefonii komórkowej: BenQ w Niemczech i Perlos w Finlandii, przewidujący łączną kwotę 14,8 mln euro. Tego samego dnia Komisja przyjęła stosowne decyzje o finansowaniu.

Dnia 13 grudnia⁶ Komisja zatwierdziła realizację wniosku złożonego przez Maltę, dotyczącego pracowników zwolnionych w sektorze odzieżowym. Komisja przedłożyła władzy budżetowej wniosek zatwierdzenia środków w wysokości 681 207 euro.

Dnia 24 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Zaostrzenie walki z pracą niezgłoszoną*”⁷, który dokonuje bilansu działań podjętych przez państwa członkowskie i identyfikuje tematy, które mogą stać się przedmiotem wzajemnego uczenia się i wymiany dobrych praktyk w tej dziedzinie. W tym samym dniu Komisja przyjęła również komunikat zatytułowany „*Wyniki publicznych konsultacji w sprawie zielonej księgi Komisji pt. Modernizacja prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku*”⁸. Komisja stwierdza w nim, że konsultacje publiczne osiągnęły swój cel i pobudziły debatę na poziomie krajowym i wspólnotowym.

¹ Decyzja 2007/491/WE (Dz.U. L 183 z 13.7.2007).

² Dz.U. L 205 z 6.8.2005.

³ Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 (Dz.U. L 406 z 30.12.2006).

⁴ Decyzja 2007/726/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007).

⁵ Decyzja 2008/30/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2008).

⁶ SEC(2007) 1657.

⁷ COM (2007) 628 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

⁸ COM(2007) 627 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

W dziedzinie statystyki Komisja przyjęła 12 marca wniosek dotyczący rozporządzenia¹ w sprawie *statystyk kwartalnych w zakresie wolnych miejsc pracy we Wspólnocie*. Celem tego wniosku jest stworzenie podstawy prawnej do regularnego zbierania zharmonizowanych i porównywalnych danych o wolnych miejscach pracy, w podziale na sektory działalności gospodarczej, tak aby Komisja i Europejski Bank Centralny mogły ocenić warunki panujące na rynku pracy.

Ochrona socjalna i integracja społeczna

Dnia 19 stycznia Komisja przyjęła komunikat pod tytułem „*Wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania 2007 w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej*”². Wniosek ten przygotowany został w oparciu o sprawozdania przedłożone przez dwadzieścia siedem państw członkowskich na temat strategii integracji społecznej, systemu emerytur i rent oraz opieki zdrowotnej i długoterminowej. Ze sprawozdań tych wynika, że państwa członkowskie zaangażowały się w przeciwdziałanie ubóstwu dzieci oraz uznały aktywną integrację za skuteczny sposób wspierania integracji społecznej i zawodowej osób w najmniej korzystnej sytuacji społecznej. W dziedzinie opieki zdrowotnej i długoterminowej państwa członkowskie wymieniły kilka priorytetów, takich jak: gwarancja równości dostępu dla wszystkich, ograniczenie dysproporcji w zakresie ochrony zdrowia oraz gwarancja bezpieczeństwa i jakości opieki zdrowotnej. W odniesieniu do systemu emerytur i rent podkreślono konieczność zwiększenia zatrudnienia oraz przedłużenia aktywnego życia zawodowego.

Z kolei Rada przyjęła 22 lutego *wspólne sprawozdanie w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej*.

Dnia 17 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Modernizacja ochrony socjalnej na rzecz większej sprawiedliwości społecznej i spójności gospodarczej: dalsze propagowanie aktywnej integracji osób najbardziej oddalonych od rynku pracy*”³. Komisja wyjaśnia w nim swoje propozycje, które staną się tematem konsultacji publicznych. W odpowiedzi na ten komunikat Rada przyjęła podczas posiedzenia w dniach 5–6 grudnia konkluzje na temat aktywnej integracji osób najbardziej oddalonych od rynku pracy.

Dnia 12 grudnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji⁴ w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010).

Mobilność pracowników i koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego

Dnia 25 stycznia Komisja przyjęła sprawozdanie zatytułowane „*Sprawozdanie końcowe w sprawie realizacji Planu działania Komisji na rzecz umiejętności i mobilności*”⁵. Celem

¹ COM(2007) 76 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 13 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ COM(2007) 620 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁴ COM(2007) 797.

⁵ COM(2007) 24.

sprawozdania jest omówienie poczynionych postępów oraz przedstawienie szeregu kierunków działań na szczeblu wspólnotowym i krajowym, które służą wspieraniu stopniowego rozwoju ogólnoeuropejskiego rynku pracy. Komisja przedstawia w sprawozdaniu szereg wyzwań dotyczących uczenia się przez całe życie, przeszkód prawnych, administracyjnych i kulturowych w mobilności, migracji gospodarczej i zintegrowanego podejścia do mobilności.

Na posiedzeniu w dniach 21–22 czerwca *Rada Europejska* stwierdziła, że z zainteresowaniem oczekuje na złożenie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie minimalnych wymogów służących *zwiększeniu mobilności pracowników dzięki łatwieszemu nabywaniu i zachowywaniu dodatkowych uprawnień emerytalnych*. Rada podkreśliła również, że w dziedzinie polityki społecznej prace dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego powinny być prowadzone energicznie w celu jak najszybszego uregulowania ostatnich niezamkniętych rozdziałów.

Dnia 13 czerwca ¹ Komisja przyjęła komunikat na temat *delegowania pracowników*, zgodnie z zobowiązaniem z kwietnia 2006 r. ². W komunikacie obiektywnie podsumowano sytuację w państwach członkowskich, przeanalizowano postępy, wyciągnięto wnioski operacyjne po zakończeniu etapu realizacji oraz wskazano na działania niezbędne do ewentualnej poprawy sytuacji.

Dnia 3 lipca ³ Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego załączniki do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁴ w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Rozporządzenie to unowocześnia i upraszcza koordynację systemów zabezpieczenia społecznego w Unii Europejskiej. Rozporządzenie weszło w życie w maju 2004 r., ale będzie stosowane dopiero po uzupełnieniu jego załączników. Dnia 23 lipca ⁵ Komisja zaproponowała również rozszerzenie przepisów tego rozporządzenia na obywateli państw trzecich, którzy nie byli do tej pory objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na obywatelstwo, i zastąpienie rozporządzenia (WE) nr 859/2003 ⁶. Celem jest zapewnienie ciągłości prawnej dla obywateli krajów trzecich, którzy zgodnie z prawem zamieszkują we Wspólnocie, i tych, których dotyczy kontekst transgraniczny.

Korzystając z osiągnięć roku 2006 – *Europejskiego Roku Mobilności Pracowników* – oraz bliskiej relacji między kwestią mobilności a różnymi obecnie dyskutowanymi tematami politycznymi, takimi jak model *flexicurity*, uczenie się przez całe życie i zmiany demograficzne, Komisja zainaugurowała dnia 6 grudnia *Europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu (2007–2010)* ⁷. Celami planu są: ulepszenie prawodawstwa i praktyk administracyjnych dotyczących mobilności pracowników; zagwarantowanie

¹ COM(2007) 304 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2006) 159 (Dz.U. C 130 z 3.6.2006).

³ COM(2007) 376 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ Dz.U. L 166 z 30.4.2004.

⁵ COM(2007) 439 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁶ Dz.U. L 124 z 20.5.2003.

⁷ COM(2007) 773.

wsparcia strategicznego dla organów na wszystkich szczeblach; rozbudowa usług europejskich służb ds. zatrudnienia (EURES) jako głównego narzędzia promowania mobilności pracowników i ich rodzin; zwiększanie świadomości społeczeństwa na temat możliwości i korzyści wynikających z mobilności.

W 2007 r. EURES poprawił jakość swoich usług, zwłaszcza swojego portalu internetowego. Portal EURES stał się ważnym narzędziem internetowym dla osób poszukujących pracy oraz pracodawców, odwiedzanym przez około 1 mln osób miesięcznie, które mogą przeglądać około 1,7 mln ofert pracy oraz śledzić rozwój rynku pracy i warunków życia i pracy w różnych krajach Unii.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Dnia 7 lutego Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia¹, które ma ustanowić wspólne ramy systematycznego przygotowywania wspólnotowej statystyki we wszystkich dziedzinach zdrowia publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Dnia 21 lutego Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Podniesienie wydajności i jakości w pracy: wspólnotowa strategia na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012*”². Komisja uznaje, że nowatorskie podejście przyjęte w strategii wspólnotowej na lata 2002–2006³ przynosi dzisiaj owoce, a państwa członkowskie osiągnęły prawdziwy postęp w dziedzinie opracowania strategii i lepiej ukierunkowanych programów działań na szczeblu krajowym. Komisja proponuje kontynuować i rozwijać te działania przez najbliższe pięć lat. Rada Europejska na czerwowym posiedzeniu wezwała państwa członkowskie do jak najszybszej realizacji nowej strategii. Dnia 25 czerwca⁴ Rada przyjęła rezolucję, w której zwraca uwagę na opinię Komisji, zgodnie z którą stała zmniejszanie liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych w sposób zrównoważony i spójny wymaga od wszystkich zainteresowanych stron założenia pewnej liczby celów, do których osiągnięcia konieczne jest opracowanie ogólnego podejścia. W odpowiedzi na komunikat Komisji dnia 28 listopada opinię wydał Komitet Regionów.

W ramach działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy Parlament Europejski i Rada podpisały dnia 20 czerwca dyrektywę 2007/30/WE⁵ zmieniającą dyrektywę 89/391/EWG⁶, jej dyrektywy szczegółowe oraz dyrektywy 83/477/EWG⁷, 91/383/EWG⁸, 92/29/EWG⁹ i 94/33/WE¹⁰ w celu uproszczenia i racjonalizacji sprawozdań z praktycznego wdrażania dyrektyw.

¹ COM(2007) 46 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 62 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ COM(2002) 118.

⁴ Dz.U. C 145 z 30.6.2007.

⁵ Dz.U. L 165 z 27.6.2007.

⁶ Dz.U. L 183 z 29.6.1989.

⁷ Dz.U. L 263 z 24.9.1983.

⁸ Dz.U. L 206 z 29.7.1991.

⁹ Dz.U. L 113 z 30.4.1992.

¹⁰ Dz.U. L 216 z 20.8.1994.

Dnia 26 października ¹ Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2004/40/WE ² w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi). Wniosek zakłada przesunięcie terminu transpozycji dyrektywy 2004/40/WE na dzień 30 kwietnia 2012 r. w celu uwzględnienia obaw wyrażonych przez środowisko lekarskie.

Zwalczanie przejawów dyskryminacji

Rok 2007 został ogłoszony *Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich*. Celem ogólnym było zwiększenie udziału w życiu społecznym grup będących ofiarami dyskryminacji, zwłaszcza poprzez pomoc państwom członkowskim, a także innym państwom, których to dotyczy, we wdrażaniu prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie równości i zwalczania dyskryminacji.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny w swojej opinii rozpoznawczej na temat *równych szans dla osób niepełnosprawnych* z dnia 17 stycznia ³ wezwał do jak najlepszego wykorzystania osiągnięć Europejskiego Roku Równych Szans dla Wszystkich, aby równość została w szczególności zagwarantowana osobom niepełnosprawnym.

W rezolucji z dnia 26 kwietnia na temat *sytuacji kobiet niepełnosprawnych w Unii Europejskiej* Parlament Europejski zalecił lepsze wdrożenie prawodawstwa wspólnotowego w zakresie równości płci oraz zwalczania dyskryminacji, jak również w zakresie lepszego wykorzystania możliwości oferowanych przez odpowiednie programy wspólnotowe i Europejski Fundusz Społeczny.

Dnia 26 listopada Komisja przyjęła komunikat ⁴ zatytułowany „*Sytuacja osób niepełnosprawnych w Unii Europejskiej: europejski plan działania na lata 2008–2009*”. W komunikacie tym przeanalizowano zmianę sytuacji osób niepełnosprawnych, podsumowano drugi etap planu działań Komisji na rzecz osób niepełnosprawnych (2006–2007) oraz zdefiniowano priorytety trzeciego etapu planu działań (2008–2009), zgodnie z celami strategicznymi Komisji zakładającymi promowanie równości szans dla osób niepełnosprawnych.

W dniach 5–6 grudnia Rada przyjęła rezolucję na temat dalszych działań w związku z Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich. W rezolucji wyrażono zadowolenie z wysokiego poziomu uczestnictwa w roku europejskim oraz z faktu, że kraje po raz pierwszy przyjęły zgodne podejście do wszystkich przejawów dyskryminacji wymienionych w traktacie WE, jak również w pełni zaangażowały społeczeństwo obywatelskie i zainteresowane strony w swoje prace.

¹ COM(2007) 669.

² Dz.U. L 159 z 30.4.2004.

³ Dz.U. C 93 z 27.4.2007.

⁴ COM(2007) 738.

Równość kobiet i mężczyzn

Dnia 7 lutego Komisja przyjęła sprawozdanie na temat *równości kobiet i mężczyzn – 2007*¹. W sprawozdaniu przedstawiono najważniejsze zmiany w sytuacji kobiet i mężczyzn w wielu dziedzinach polityki oraz zwrócono uwagę na wyzwania związane z promowaniem równości kobiet i mężczyzn. Podkreślono wkład polityki równości w strategię lizbońską. Potwierdzono również, że pomimo pewnego postępu, w wielu dziedzinach nadal utrzymują się nadal różnice między kobietami a mężczyznami.

Dnia 23 kwietnia Komisja przyjęła „*Program pracy w ramach planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006–2010): realizacja w 2006 r. i plan na 2007 r.*”². W dokumencie omówiono działania zrealizowane w 2006 r., jak również plany na 2007 r. zakładające realizację zobowiązań podjętych przez Komisję w zakresie równości kobiet i mężczyzn w sześciu dziedzinach priorytetowych: jednakowa niezależność ekonomiczna dla kobiet i mężczyzn, pogodzenie życia prywatnego z życiem zawodowym, jednakowa reprezentacja w procesie decyzyjnym, eliminowanie wszelkich form przemocy uwarunkowanych płcią, eliminowanie stereotypów płciowych, promowanie równości w polityce zagranicznej i polityce rozwoju.

W tym kontekście Komisja przyjęła 18 lipca komunikat na temat *znoszenia różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn*³, którego celem jest analiza przyczyn istnienia tych różnic i określenie możliwości ich zwalczania na poziomie wspólnotowym. Do takich możliwości należy zaliczyć analizę warunków ulepszenia ram legislacyjnych i ich wdrożenia; pełne wykorzystanie założeń europejskiej strategii wzrostu gospodarczego i zatrudnienia dotyczących różnic w wynagrodzeniu; promowanie pośród pracodawców zasady równości w wynagrodzeniu; wsparcie dla wymiany dobrych praktyk na poziomie wspólnotowym.

Godzenie życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego

Dnia 10 maja Komisja zdecydowała rozpocząć drugi etap konsultacji z europejskimi partnerami społecznymi w sprawie *godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego*. Komisja zwróciła się zatem do partnerów społecznych o przedstawienie opinii lub, w stosownych przypadkach, sformułowanie zalecenia na temat celów i treści proponowanych zmian, poinformowanie Komisji o ewentualnym zamiarze udziału w negocjacjach nad przepisami porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego w celu wprowadzenia w nim zmian oraz zdanie sprawy z osiągniętych postępów najpóźniej do marca 2008 r.

Dnia 19 czerwca Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie ram prawnych dotyczących *środków służących pogodzeniu życia rodzinnego i okresu studiów młodych kobiet*

¹ COM(2007) 49 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² SEC(2007) 537.

³ COM(2007) 424 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

w *Unii Europejskiej*. Parlament zachęca Komisję i państwa członkowskie do wspierania polityki, która przekonuje młodych ludzi do podejmowania zobowiązań rodzinnych, a także umożliwi im wyeksponowanie ich wkładu we wzrost i konkurencyjność w Europie.

Wyzwania demograficzne

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny w swojej opinii rozpoznawczej z dnia 14 marca na temat *gospodarczych i budżetowych konsekwencji starzenia się społeczeństwa*¹ zastanawia się nad wpływem starzenia się społeczeństwa na kwestie zatrudnienia oraz nad niektórymi aspektami związanymi z tym zjawiskiem. Komitet zaleca zwracanie większej uwagi na włączanie starszych pracowników do cyklu produkcyjnego. Uważa, że programy *kształcenia i szkolenia przez całe życie* są kluczem do docenienia wartości starszych pracowników, zarówno w ramach przedsiębiorstwa, jak i poza nim. Ponadto zdaniem Komitetu imigracja jest jednym z niezbędnych rozwiązań w odpowiedzi na wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa.

Dnia 15 marca Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny w swojej opinii zatytułowanej *„Rodzina a zmiany demograficzne”*¹ uznał, że decydenci polityczni na szczeblu europejskim, krajowym i lokalnym powinni dysponować szczegółowymi analizami przemian demograficznych, aby móc na nie odpowiednio zareagować. Komitet sugeruje Komisji stworzenie europejskiego katalogu dobrych praktyk w dziedzinie polityki rodzinnej.

W konkluzjach z dnia 8 maja zatytułowanych *„Starzenie się społeczeństwa a rynki finansowe”* Rada zatwierdziła sprawozdanie na temat skutków starzenia się społeczeństwa dla rynków finansowych, opracowane przez Komitet ds. Usług Finansowych zgodnie z jego mandatem. Rada podkreśliła w szczególności konieczność opracowania lub rozwoju odpowiednich narzędzi statystycznych umożliwiających lepsze monitorowanie struktury portfeli gospodarstw domowych i zmian w ich profilach ryzyka.

Dnia 10 maja Komisja przyjęła komunikat² zatytułowany *„Promowanie solidarności między pokoleniami”*. Jest to pierwszy krok w procesie zainaugurowanym komunikatem z dnia 12 października 2006 r. na temat przyszłości demograficznej Europy³. W komunikacie mówi się o poprawie warunków życia rodzinnego przez zachęcanie do debaty i prowadzenia badań nad kierunkami politycznymi oraz przez tworzenie partnerstwa społecznego w kontekście, w którym więzy rodzinne stanowią dla

¹ Dz.U. C 161 z 13.7.2007.

² COM(2007) 244 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2006) 571 (Dz.U. C 78 z 11.4.2007).

Europejczyków podstawowy obszar solidarności. W odpowiedzi na ten komunikat dnia 13 grudnia opinię wydał Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny.

W konkluzjach z dnia 30 maja dotyczących *znaczenia dla Europy strategii politycznych przyjaznych rodzinie oraz ustanowienia „sojuszu na rzecz rodzin”* Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich podkreślili, że zasadnicze zmiany w składzie populacji będące wynikiem zmian demograficznych wywrą wpływ na strukturę życia społecznego oraz na gospodarkę, tworząc wyzwania, którym należy sprostać przez opracowanie spójnych długoterminowych strategii. W ich przekonaniu sojusz na rzecz rodzin stanowi platformę wymiany poglądów i wiedzy. Podczas sesji czerwcowej Rada Europejska zachęciła państwa członkowskie do intensywnego korzystania z sojuszu na rzecz rodzin.

Dnia 6 czerwca Komitet Regionów wydał opinię w sprawie *demograficznej przyszłości Europy*¹. Komitet popiera inicjatywę Komisji, która prowadzi debatę na temat zielonej księgi pt. „*Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami*”². Popiera również strategię Komisji polegającą na budowaniu Europy, która sprzyja odnawianiu populacji, pomagając rodzinom w urzeczywistnieniu planów posiadania dzieci, oraz która podkreśla wartość pracy i promuje zatrudnienie i dłuższe, lepszej jakości życie zawodowe.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Działania strukturalne:
http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/prord/sf_en.htm
- Europejski Fundusz Społeczny:
http://ec.europa.eu/employment_social/esf/index_pl.htm
- Agenda Polityki Społecznej:
http://ec.europa.eu/employment_social/social_policy_agenda/social_pol_ag_en.html
- Wspólne sprawozdanie:
http://ec.europa.eu/employment_social/employment_strategy/employ_en.htm
- Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego:
http://ec.europa.eu/employment_social/social_security_schemes/index_en.htm
- Swobodny przepływ pracowników:
http://ec.europa.eu/employment_social/free_movement/index_fr.htm

¹ Dz.U. C 197 z 24.8.2007.

² COM(2005) 94 (Dz.U. C 172 z 12.7.2005).

Sekcja 2

Solidarność z przyszłymi pokoleniami i zarządzanie zasobami naturalnymi

Środowisko

Strategia ogólna

Dnia 30 kwietnia Komisja przyjęła komunikat¹ dotyczący *śródkresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (EAP)*. Komunikat ten zawiera ocenę przestrzegania zobowiązań podjętych w 6. EAP przez Unię oraz potwierdzenie, na podstawie najnowszych danych naukowych na temat stanu środowiska, że zmiany klimatyczne, różnorodność biologiczna, zdrowie i korzystanie z zasobów są nadal najważniejszymi wyzwaniami w zakresie ochrony środowiska. Komisja podsumowuje, że 6. EAP stanowi najwłaściwsze ramy do działania na szczeblu Wspólnoty, ale jest jeszcze za wcześnie, aby zaobserwować rezultaty większości zaproponowanych środków. Należy zatem wdrożyć 6. EAP i jak najlepiej go wykorzystać, poprawiając stosowanie zasad „lepszego stanowienia prawa” w polityce ochrony środowiska, poprzez promowanie włączenia celów związanych z ochroną środowiska do innych dziedzin polityki i wzmocnienie współpracy międzynarodowej. W czerwcu Rada przyjęła konkluzje w sprawie powyższego komunikatu, potwierdzając znaczenie priorytetowych tematów programu działań.

Tego samego dnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Przegląd polityki ochrony środowiska 2006*”², opisujący politykę ochrony środowiska prowadzoną przez Unię Europejską w 2006 r. Zgodnie z komunikatem w rozpatrywanym roku dominowały cztery główne tematy: zwiększone zainteresowanie efektywnością energetyczną i energią ze źródeł odnawialnych, związane z niestabilnością cen ropy i gazu, obawą zakłócenia dostaw oraz wpływem zużycia energii na zmiany klimatyczne; przyspieszenie wdrażania środków dotyczących różnorodności biologicznej; przyjęcie ostatnich trzech z siedmiu strategii tematycznych w dziedzinach związanych ze środowiskiem miejskim, ochroną gleby i pestycydami; oraz ścisłe związki między – z jednej strony – wydajnością zasobów, zmianami klimatycznymi, utratą różnorodności biologicznej a – z drugiej strony – wzrostem zatrudnienia.

Dnia 14 marca Parlament Europejski i Rada podpisały dyrektywę 2007/2/WE ustanawiającą *infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (Inspire)*³. Instrument ten wspiera politykę ochrony środowiska, nakazując państwom członkowskim udostępnić, w sposób skoordynowany, informacji geograficznych.

¹ COM(2007) 225 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 195 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

³ Dz.U. L 108 z 25.4.2007.

Dnia 28 marca Komisja przyjęła zieloną księgę zatytułowaną „*Instrumenty rynkowe na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych*”¹, obejmującą w szczególności podatki i opłaty, systemy wymiany pozwoleń i dotacji. Przedmiotowa zielona księga rozpoczęła konsultacje publiczne i ma na celu ożywienie dyskusji temat propagowania wykorzystywania takich instrumentów w szerszym zakresie.

Dnia 21 maja Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Działania Komisji w ramach procesu »Środowisko dla Europy« po konferencji ministerialnej w Belgradzie w 2007 r.*”². Komisja wyraża w nim zamiar przyznania pierwszeństwa, w ramach powyższego procesu, działaniom na rzecz ochrony środowiska, które gwarantują spójność z dwustronnymi pracami Unii Europejskiej i optymalizują wykorzystanie zasobów.

Komisja przyjęła, dnia 21 grudnia, wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zanieczyszczeń przemysłowych (dyrektywa IPPC – zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola)³. Wniosek Komisji to przekształcenie siedmiu obowiązujących obecnie dyrektyw. Nowa jedna dyrektywa zracjonalizuje i wzmocni politykę Unii Europejskiej w dziedzinie zanieczyszczeń przemysłowych i przyczyni się w ten sposób do poprawy jakości powietrza oraz do realizacji innych podstawowych celów Unii w zakresie ochrony środowiska, zmniejszając jednocześnie obciążenia administracyjne.

Środowisko, zdrowie i jakość życia

W komunikacie z dnia 11 czerwca zatytułowanym „*Śródkresowy przegląd Europejskiego planu działania na rzecz środowiska i zdrowia na lata 2004–2010*”⁴ Komisja bada dokonane postępy, opisuje zmiany zachodzące w odnośnych dziedzinach polityki oraz podkreśla obszary, na które należy w przyszłości zwrócić większą uwagę, takie jak zmiany klimatyczne a zdrowie lub nanotechnologia a oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Komunikat Komisji zatytułowany „*Strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów*”⁵ uzyskał, dnia 13 lutego, pozytywną opinię Komitetu Regionów⁶. W konkluzjach z dnia 20 lutego na temat strategii tematycznej Rada podtrzymała zdanie przedstawione przez Komisję. Parlament Europejski przyjął z kolei, dnia 24 października, rezolucję w sprawie strategii tematycznej dotyczącej zrównoważonego stosowania pestycydów, w której wnioskuje o włączenie do zakresu strategii niektórych produktów biobójczych zbliżonych do środków ochrony roślin, a także o wyznaczenie celów ilościowych dla zmniejszenia stosowania pestycydów.

Dnia 16 lutego Rada wprowadziła maksymalne dopuszczalne wartości stężenia trwałych zanieczyszczeń organicznych, przyjmując *rozporządzenie (WE) nr 172/2007*⁷, które

¹ COM(2007) 140 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 262 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 844.

⁴ COM(2007) 314 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁵ COM(2006) 372.

⁶ Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

⁷ Dz.U. L 55 z 23.2.2007.

zmienia obowiązujące rozporządzenie¹. Nowe maksymalne wartości są bardziej odpowiednie dla zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony.

Dnia 10 lipca Komisja przyjęła komunikat w sprawie realizacji *strategii wspólnotowej w odniesieniu do dioksyn, furanów i polichlorowanych bifenyli*². Stanowi on drugie sprawozdanie z realizacji i podsumowuje postępy dokonane w latach 2004–2006.

Dnia 23 października Parlament i Rada podpisały dyrektywę w sprawie *oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim*³. Celem dyrektywy jest stworzenie ram służących do oceny i zarządzania ryzykiem powodziowym w celu zmniejszenia negatywnych skutków dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej, które są związane z powodzią we Wspólnocie.

Ochrona wód

Dnia 19 marca Komisja przyjęła trzecie sprawozdanie⁴ w sprawie wykonania dyrektywy 91/676/EWG dotyczącej *ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego* za okres 2000–2003.

Dnia 22 marca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany *„W sprawie zrównoważonej gospodarki wodnej na terenie Unii Europejskiej – Pierwszy etap wdrażania ramowej dyrektywy wodnej 2000/60/WE”*⁵. Przedstawiła w nim analizę postępów dokonanych przez państwa członkowskie w tej dziedzinie. W załączniku Komisja przedstawiła czwarte sprawozdanie⁶ w sprawie wykonania dyrektywy 91/271/EWG⁷ dotyczącej *oczyszczania ścieków komunalnych*.

Dnia 18 lipca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany *„Rozwiązanie problemu dotyczącego niedoboru wody i susz w Unii Europejskiej”*⁸. Określa on szereg opcji strategicznych w celu rozpoczęcia debaty na temat możliwości dostosowania do niedoboru wody. Komisja powinna zbadać dokonane postępy w sprawozdaniu przedstawionym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w 2008 r.

Zrównoważone wykorzystanie zasobów: zużycie i zrównoważona produkcja oraz odpady

Dnia 16 stycznia, w sprawozdaniu⁹ dotyczącym celów określonych w dyrektywie w sprawie *pojazdów wycofanych z eksploatacji*, Komisja stwierdziła, że nie ma potrzeby zmiany tych celów.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 (Dz.U. L 158 z 30.4.2004).

² COM(2007) 396 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ Dyrektywa 2007/60/WE (Dz.U. L 288 z 6.11.2007).

⁴ COM(2007) 120 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁵ COM(2007) 128.

⁶ SEC(2007) 363.

⁷ Dz.U. L 135 z 30.5.1991.

⁸ COM(2007) 414 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁹ COM(2007) 5 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

Z kolei Parlament Europejski przyjął, dnia 13 lutego, rezolucję w sprawie strategii tematycznej dotyczącej *recyklingu odpadów*, w której podkreślił, że pełne wykonywanie obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie odpadów i jego równe egzekwowanie we wszystkich państwach członkowskich są kluczowymi priorytetami.

Dnia 21 lutego Komisja przyjęła komunikat¹ w sprawie komunikatu wyjaśniającego dotyczącego odpadów i produktów ubocznych w celu poprawienia *bezpieczeństwa prawnego w dziedzinie odpadów* oraz umożliwienia zrozumienia i stosowania definicji tych ostatnich, w szczególności w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

W rezolucji z dnia 25 kwietnia Parlament Europejski wypowiedział się na temat strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych. Żąda on ustalenia wiążących celów, na szczeblu politycznym i sektorowym, w zakresie rozwoju i wdrażania najlepszych praktyk dla każdego łańcucha produkcji oraz w zakresie zmniejszania wykorzystania zasobów naturalnych. Ponadto wnosi o realokację subsydiów, co sprzyjałoby wykorzystaniu nowych technologii i poprawie konkurencyjności Europy na świecie.

Dnia 22 maja Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie *lepszonych warunków demontażu statków*², która przedstawia problem oraz możliwości działania na poziomie Unii Europejskiej. Po konsultacjach publicznych, które zakończyły się pod koniec września, Komisja zamierza przedstawić analizę otrzymanych odpowiedzi i, w razie potrzeby, swoje propozycje dotyczące strategii Unii w sprawie demontażu statków.

Zmiany klimatyczne

W dziedzinie zmian klimatycznych Komisja przyjęła, dnia 10 stycznia, komunikat zatytułowany „*Ograniczenie globalnego ocieplenia do 2°C w perspektywie roku 2020 i dalszej*”³. Komisja przypomina, że celem Unii jest przeciwdziałanie ociepleniu planety o więcej niż 2°C w porównaniu z poziomami z okresu przedindustrialnego. W przedmiotowym komunikacie przedstawia propozycje środków, które powinny zostać przyjęte przez Unię Europejską i całą wspólnotę międzynarodową w celu zapobieżenia temu, by zmiany klimatyczne na poziomie światowym miały nieodwracalne skutki. Komunikat jest częścią pakietu środków zapoczątkowujących nową strategię energetyczną dla Europy. Stanowi duży wkład w toczące się międzynarodowe dyskusje na temat przyszłości międzynarodowego systemu zwalczania zmian klimatycznych po 2012 r., w którym wygasają zobowiązania do zmniejszenia emisji podjęte w ramach protokołu z Kioto. Temat ten był również przedmiotem rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego⁴. W konkluzjach z dnia 20 lutego Rada potwierdziła cele

¹ COM(2007) 59 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 269 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 2 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁴ Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

zaproponowane przez Komisję w celu wzmoczenia wysiłków zmierzających do przeciwdziałania zmianom klimatycznym po 2012 r. W dniach 8 i 9 marca na podstawie tego komunikatu, podczas posiedzenia wiosennego, Rada Europejska zatwierdziła pakiet „Energia i klimat”.

Decyzją z dnia 25 kwietnia Parlament Europejski postanowił utworzyć *komisję tymczasową* do spraw formułowania wniosków dotyczących przyszłej zintegrowanej polityki Unii Europejskiej w dziedzinie zmian klimatycznych.

Dnia 29 czerwca Komisja przyjęła pierwszy dokument zawierający wytyczne dotyczące przystosowania do skutków zmian klimatycznych. Zielona księga „*Adaptacja do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE*”¹ opiera się na pracy i wnioskach z europejskiego programu w sprawie zmian klimatycznych. Dokument ten stawia przed nami podwójne wyzwanie: znaczne zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, a także przystosowanie się do zmieniającego się środowiska klimatycznego. Dokument proponuje możliwe kierunki działań europejskich. Jego głównym celem jest zapoczątkowanie debaty i konsultacji publicznych na szczeblu europejskim, zmierzających do określenia sposobu działania w tej kwestii. Komisja określa kierunki działań, jakie należy potraktować priorytetowo.

W kontekście zmiany dyrektywy 2003/87/WE w sprawie *europejskiego systemu handlu przydziałami emisji (ETS)* Komisja zapoczątkowała konsultacje i stworzyła, w ramach programu dotyczącego zmian klimatycznych, grupę roboczą składającą się z wielu zainteresowanych stron, której celem jest sformułowanie zaleceń zmierzających do poprawy istniejącego systemu. Grupa pracuje nad: rozszerzeniem zakresu stosowania systemu, jego harmonizacją, kontrolą dla zwiększenia zgodności z systemem i jego stosowaniem oraz nad połączeniem systemu ETS z innymi systemami handlu przydziałami emisji istniejącymi poza Unią.

Dnia 18 września Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się, najbardziej narażonymi na skutki zmian klimatycznych*”². Sojusz zapewni wsparcie techniczne i finansowe dla pewnych środków, a jego działanie przyczyni się do przygotowania międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatycznych na okres po 2012 r.

Dnia 31 stycznia Komisja przyjęła wniosek legislacyjny³ zmieniający specyfikacje dotyczące benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzający *mechanizm nadzoru i zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliw używanych w sektorze transportu drogowego*. Wniosek ten zmierza w szczególności do narzucenia zmniejszenia o 1% rocznie, od 2011 r. do 2020 r., emisji gazów cieplarnianych z tych paliw w odniesieniu

¹ COM(2007) 354 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 540 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

³ COM(2007) 18 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

do całego cyklu ich życia. Dnia 17 października Komisja przyjęła czwarte sprawozdanie roczne na temat jakości *benzyny i oleju napędowego używanych w transporcie drogowym* w Unii Europejskiej, dotyczące roku 2005¹.

Dnia 7 lutego Komisja przedstawiła nową wspólnotową strategię² na rzecz *zmniejszenia emisji dwutlenku węgla* pochodzących z nowych samochodów osobowych i furgonetek sprzedawanych w Unii Europejskiej. Komisja stwierdziła, że dobrowolne zobowiązania nie przyniosły oczekiwanych rezultatów i że trzeba było podjąć inne środki w celu zagwarantowania realizacji celu 120 gramów dwutlenku węgla na kilometr w terminie w odniesieniu do nowych samochodów sprzedanych w Unii Europejskiej. Komisja postanowiła zaproponować, najpóźniej w połowie 2008 r., ramy ustawodawcze zmierzające do zmniejszenia emisji dwutlenku węgla przez nowe samochody osobowe i furgonetki, które pozostawiają przemysłowi samochodowemu wystarczający termin realizacji i zagwarantują przewidywalność przepisów. Dnia 19 grudnia Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia³ określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych.

Dnia 27 listopada Komisja opublikowała roczne sprawozdanie⁴ na temat postępów dokonanych przez Unię w realizacji celów wyznaczonych w protokole z Kioto w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Sprawozdanie stwierdza, że Wspólnota osiągnie cel wyznaczony w protokole z Kioto odnośnie do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, pod warunkiem że państwa członkowskie wprowadzą i wdrożą, tak szybko, jak to możliwe, dodatkowe polityki i środki.

Konferencja Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu odbyła się w dniach 3–14 grudnia na Bali, w Indonezji. Strony Konferencji przyjęły tzw. mapę drogową z Bali, przewidującą otwarcie formalnych negocjacji, która powinna doprowadzić, do 2009 r., do opracowania systemu przeciwdziałania zmianom klimatycznym w okresie po 2012 r.

Przestępczość ekologiczna

Dnia 9 lutego Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy⁵ w sprawie *ochrony środowiska poprzez prawo karne*. Ma on uzupełnić instrumenty prawa administracyjnego i cywilnego w celu zapewnienia takiego samego poziomu ochrony w całej Wspólnocie, aby zagwarantować skuteczniejsze wdrażanie wspólnotowej polityki ochrony środowiska. W opinii z dnia 26 września⁶ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny proponuje zwiększenie odpowiedzialności osób prawnych i usunięcie odesłań do przestępstw popełnionych w ramach przestępczości zorganizowanej.

¹ COM(2007) 617.

² COM(2007) 19 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ COM(2007) 856.

⁴ COM(2007) 757.

⁵ COM(2007) 51 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁶ Dz.U. C 10 z 15.1.2008.

Dnia 14 listopada Komisja przyjęła komunikat¹ w sprawie przeglądu zalecenia 2001/331/WE² przewidującego minimalne kryteria kontroli w zakresie ochrony środowiska. Komunikat ten rozpoczyna szeroko zakrojony proces konsultacji z instytucjami i zainteresowanymi stronami.

Ochrona przyrody i różnorodności biologicznej, lasy

Dnia 15 lutego³ Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał pozytywną opinię na temat komunikatu Komisji zatytułowanego „Zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 i w przyszłości – Utrzymanie usług ekosystemowych na rzecz dobrobytu człowieka”⁴, który podkreśla wagę zachowania różnorodności biologicznej.

Ponadto dnia 22 maja Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której wyraził swoje obawy związane ze *stałą utratą różnorodności biologicznej* w Europie. Wezwał do położenia większego nacisku na kwestię różnorodności biologicznej w polityce rolnej i rybackiej, a także w planach zagospodarowania przestrzennego na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, w celu wzmocnienia odporności ekosystemów na zmiany klimatyczne.

W rezolucji z dnia 6 września Parlament podkreślił cele realizowane przez Unię Europejską w kontekście ósmego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji ONZ w sprawie *Zwalczania Pustynnienia*. Parlament zwraca się o wdrożenie ogólnych środków pozwalających na zachowanie lasów w celu maksymalnego zredukowania zagrożenia pożarowego lasów, rozprzestrzeniania się i szybkości pożarów. Zachęca Komisję do stworzenia Europejskiego Obserwatorium Susz, które gromadziłoby wiedzę w tej dziedzinie i proponowało działania w zakresie łagodzenia skutków i monitoringu, pozwalające na zminimalizowanie skutków susz w Europie.

Ochrona warstwy ozonowej

Dnia 19 września, na dziewiętnastym posiedzeniu stron *Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową*, przyjęto kilka ważnych decyzji, w szczególności zmianę do protokołu dotyczącą przyspieszenia harmonogramu wycofania wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC). Środek ten, wynegocjowany przez 191 stron protokołu, przewiduje wycofanie HCFC do 2020 r. w krajach uprzemysłowionych i do 2030 r. w krajach rozwijających się. W odniesieniu do Wspólnot Europejskich porozumienie przewiduje, że dla lat 2015 i 2020 w rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000 wprowadzone zostaną nieco zmienione etapy ograniczenia, a data wycofania HCFC z użycia ustalona zostanie na rok 2020 zamiast na rok 2025.

¹ COM(2007) 707.

² Dz.U. L 118 z 27.4.2001.

³ Dz.U. C 97 z 28.4.2007.

⁴ COM(2006) 216 (Dz.U. C 184 z 8.8.2006).

Instrument Finansowy na rzecz Środowiska (LIFE)

Dnia 23 maja Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie¹ w sprawie instrumentu finansowego LIFE+. Ten nowy instrument łączy w jednym mechanizmie szeroką gamę istniejących programów i instrumentów w dziedzinie środowiska. Przewidziane w nim dotacje wynoszą prawie 1,9 mld euro na lata 2007–2013.

Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich

Kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR)

Dnia 27 marca Rada przyjęła rozporządzenie², które wprowadza podstawę prawną pozwalającą Portugalii i Zjednoczonemu Królestwu na stosowanie systemu dobrowolnej modulacji.

W rezolucji z dnia 29 marca w sprawie *włączenia nowych państw członkowskich do WPR* Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął zamiar Komisji dotyczący opracowania długoterminowej perspektywy z myślą o rozwoju WPR po 2013 r., która w sposób kompleksowy wykorzysta wyjątkową szansę wynikającą ze wzrostu światowego handlu produktami rolno-spożywczymi i która pozwoli rolnictwu na wypełnienie stawianych przed nim zadań w zakresie produkcji, jak i w innych dziedzinach.

Dnia 23 maja Komisja³ przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie *działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich*. W świetle doświadczenia zdobytego w ostatnich latach i w kontekście uproszczenia Komisja proponuje przekształcenie dwóch rozporządzeń: (WE) nr 2702/1999⁴ i (WE) nr 2826/2000⁵ w jedno rozporządzenie. Ujednolicone w ten sposób ramy prawne ułatwiłyby podmiotom zaangażowanym w politykę promocji w państwach członkowskich dostęp do tych instrumentów i udział w nich. Rada przyjęła rozporządzenie dnia 17 grudnia⁶.

Dnia 29 marca Komisja przyjęła sprawozdanie⁷ w sprawie *stosowania systemu wzajemnej zależności*⁸, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W konkluzjach dotyczących tego sprawozdania, przyjętych dnia 11 czerwca, Rada podkreśliła, że należy szybko osiągnąć cele w zakresie uproszczenia i, w związku z tym, wezwała Komisję do działania skutkującego przyjęciem środków prawnych w krótkim terminie,

¹ Rozporządzenie (WE) nr 614/2007 (Dz.U. L 149 z 9.6.2007).

² Rozporządzenie (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007).

³ COM(2007) 268 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ Dz.U. L 327 z 21.12.1999.

⁵ Dz.U. L 328 z 23.12.2000.

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 3/2008 (Dz. U. L 3 z 5.1.2008).

⁷ COM(2007) 147 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁸ Dz.U. L 270 z 21.10.2003.

tak aby mogły być, tam, gdzie to możliwe, stosowane od 2007 r. Dnia 29 sierpnia ¹ Komisja zaproponowała zmianę wyżej wymienionego rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 ². Celem Komisji jest wdrożenie, począwszy od 2008 r., konkluzji dotyczących sprawozdania w sprawie zasady współzależności, poprzez wprowadzenie w szczególności pojęcia drobnego naruszenia, niewymagającego zmniejszenia płatności, a także zasady *de minimis*, zgodnie z którą zmniejszenie płatności na skutek naruszenia mogłoby jednakże nie być skuteczne, jeżeli kwota zmniejszenia byłaby niższa od określonego wcześniej proggu.

Dnia 13 czerwca ³ Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 814/2000 w sprawie *działań informacyjnych odnoszących się do wspólnej polityki rolnej* ⁴. Sprawozdanie opisuje te działania podjęte z inicjatywy organizacji trzech lub Komisji w latach budżetowych 2003–2006.

Dnia 26 września ⁵ Rada przyjęła, w trybie pilnym, rozporządzenie wprowadzające, w odniesieniu do *odłogowania* w 2008 r., odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Przewiduje ono obniżenie z 10% do 0% odsetka odłogowanych gruntów rolnych na wysiewy tej jesieni i na wiosnę 2008 r. Środek ten powinien umożliwić zwiększenie europejskiej produkcji zbóż.

Dnia 9 listopada, w ramach reformy wspólnej polityki rolnej, Komisja zaproponowała zmienioną reformę systemu wsparcia dla bawełny, która uwzględnia orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości o unieważnieniu obecnego systemu z powodu braków w analizie skutków przygotowanej przez Komisję ⁶. Wniosek przewiduje, że 65% pomocy, zgodnie z zasadą współzależności, zostanie „oddzielone” (to znaczy będzie odtąd niezwiązane z wielkością produkcji), podczas gdy 35% pozostanie związane z produkcją bawełny w formie płatności obszarowej.

Dnia 20 listopada Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR*” ⁷. Komisja proponuje całościowe spojrzenie na zmiany, jakim należy poddać kilka elementów WPR, w szczególności system płatności jednolitej, niektóre instrumenty wspierania rynku oraz to, jak sprostać rodzącym się wyzwaniom, takim jak zmiany klimatyczne, coraz szersze wykorzystanie biopaliw czy gospodarka wodna. Ocena funkcjonowania ma na celu racjonalizację wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej i kontynuację jej modernizacji. Celem jest poprawa funkcjonowania WPR na podstawie doświadczeń zdobytych od 2003 r. oraz dostosowanie jej do nowych wyzwań i możliwości, które pojawiają się w 2007 r. w Unii Europejskiej składającej się z dwudziestu siedmiu państw członkowskich. Komunikat rozpoczyna

¹ COM(2007) 484 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

² Dz.U. L 277 z 21.10.2005.

³ COM(2007) 324 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁴ Dz.U. L 100 z 20.4.2000.

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1107/2007 (Dz.U. L 253 z 28.9.2007).

⁶ COM(2007) 701 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

⁷ COM (2007) 722.

szeroko zakrojone sześciomiesięczne konsultacje, po których zakończeniu Komisja przedstawi wnioski legislacyjne. Należy udzielić odpowiedzi na trzy ważne pytania: jak sprawić, by system pomocy bezpośredniej stał się skuteczniejszy i prostszy, jak zapewnić, w kontekście obecnej sytuacji na świecie, odpowiedniość instrumentów wsparcia rynku stworzonych początkowo dla Wspólnoty sześciu państw członkowskich, i jak sprostać obecnym wyzwaniom. Ocena funkcjonowania jest działaniem przygotowawczym do wypracowania przez Komisję jej podejścia do przeglądu budżetu 2008/2009.

Dnia 26 listopada ¹ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ². Celem tej inicjatywy jest wypełnienie obowiązku publikowania informacji na temat beneficjentów funduszy wspólnotowych, wprowadzonego rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006, które stanowi, że niezbędne szczegóły należy ustalić w odpowiednich przepisach sektorowych ³.

Rozwój obszarów wiejskich

W konkluzjach z dnia 19 marca zatytułowanych „Zatrudnienie na obszarach wiejskich: wypełnianie luki w zatrudnieniu” Rada zwróciła uwagę na znaczenie europejskiego modelu rolnictwa dla zatrudnienia na obszarach wiejskich oraz dla ochrony piękna i różnorodności krajobrazu, a także na konieczność wzmocnienia drugiego filaru WPR jako głównego instrumentu towarzyszącego tej reformie. Rada zwraca się w szczególności do Komisji o przedstawienie aktualnego sprawozdania i podkreśla, że tworzenie i utrzymywanie miejsc pracy musi być jednym z priorytetowych celów w programach rozwoju obszarów wiejskich.

Jakość produktów rolnych

Rozporządzenie (WE) nr 834/2007 ⁴ w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁵ zostało przyjęte przez Radę dnia 28 czerwca. Nowe rozporządzenie ma odpowiedzieć na wzrost zapotrzebowania konsumentów w ostatnich latach oraz na wzrost udziału w rynku rolnictwa ekologicznego w większości państw członkowskich. Jego celem jest poprawa identyfikowalności produktów i informowania konsumentów za pomocą obowiązkowych oznaczeń, takich jak „Rolnictwo UE”, potwierdzających, że surowiec rolny został wyprodukowany w Unii Europejskiej. Umożliwi ono ponadto używanie logo wspólnotowej produkcji ekologicznej równocześnie z logo krajowymi i prywatnymi. Nowe rozporządzenie potwierdza zakaz stosowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) i promieniowania jonizującego oraz ustala zharmonizowane zasady produkcji

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1437/2007 (Dz.U L 322 z 7.12.2007).

² Dz.U L 209 z 11.8.2005.

³ Dz.U L 390 z 30.12.2006.

⁴ Dz.U. L 189 z 20.7.2007.

⁵ Dz.U. L 198 z 22.7.1991.

i znakowania produktów ekologicznych, w tym produktów przetworzonych, oraz zasady kontroli przywozu tych produktów.

Ceny rolne i odnośne środki

Dnia 27 czerwca ¹ Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie *zmian na rynku przetworów mlecznych i produktów konkurencyjnych*. Uważa ona, że rozporządzenie (EWG) nr 1898/87 powinno być nadal stosowane, ponieważ zapewnia zarówno prawidłowe znakowanie mleka i przetworów mlecznych, jak i jednorodność warunków konkurencji między przetworami mlecznymi a innymi produktami. Komisja uważa jednak, że sprawozdanie roczne nie wydaje się już uzasadnione.

Wspólna organizacja rynku (WOR)

W drodze decyzji z dnia 16 kwietnia ² Rada upoważniła Komisję do głosowania, w imieniu Wspólnoty, w ramach *Międzynarodowej Rady Zbożowej*, za przedłużeniem obowiązywania konwencji o handlu zbożem z 1995 r. maksymalnie na okres dwóch lat. Dnia 11 czerwca Rada przyjęła rozporządzenie w sprawie *wspólnej organizacji rynku zbóż* ³. Ustanawia ono maksymalne ilości kukurydzy kwalifikujące się do skupu interwencyjnego. Akt prawny będący podstawą interwencji zachowuje ważność, do czasu gdy w 2008 r. – w ramach przeglądu wspólnej polityki rolnej – przeglądowi zostanie poddane funkcjonowanie wspólnej organizacji rynku zbóż.

W dziedzinie *mleka i przetworów mlecznych* Rada przyjęła, dnia 26 września, dyrektywę i dwa rozporządzenia zmieniające i upraszczające obowiązujące przepisy:

- dyrektywa 2007/61/WE ⁴ zezwala na normalizację zawartości białka w niektórych rodzajach częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi;
- rozporządzenie (WE) nr 1152/2007 ⁴ poprawia system dostarczania mleka do szkół i upraszcza środki interwencyjne dotyczące masła;
- rozporządzenie (WE) nr 1153/2007 ⁴ liberalizuje rynek mleka spożywczego, zezwalając na produkcję i wprowadzenie do obrotu we Wspólnocie mleka mającego różną zawartość tłuszczu.

Dnia 12 grudnia Komisja przyjęła sprawozdanie dotyczące *perspektyw rynkowych sektora mleczarskiego* ⁵. Sprawozdanie zawiera analizę zmian w latach 2003–2007

¹ COM(2007) 360 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² Decyzja 2007/317/WE (Dz.U. L 119 z 9.5.2007).

³ Rozporządzenie (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007).

⁴ Dz.U. L 258 z 4.10.2007.

⁵ COM(2007) 800.

w produkcji przetworów mlecznych i produkcji mleka, w cenach mleka i przetworów mlecznych oraz w wykorzystywaniu narzędzi zarządzania rynkiem. Sprawozdanie przedstawia także perspektywy rynku Unii Europejskiej na lata 2007–2014 oraz perspektywy rynku światowego na lata 2006–2016.

W sektorze *owoców i warzyw* Rada przyjęła, dnia 26 września, rozporządzenie (WE) nr 1182/2007¹ zmieniające i uchylające obowiązujące przepisy. Przedmiotowe rozporządzenie, które dostosowuje sektor owoców i warzyw do innych zreformowanych sektorów wspólnej polityki rolnej, ma na celu: zwiększenie konkurencyjności i orientacji rynkowej sektora w celu osiągnięcia zrównoważonej produkcji – konkurencyjnej zarówno na rynku wewnętrznym, jak i zewnętrznym, ograniczenie fluktuacji dochodów producentów wynikającej z kryzysów na rynku, zwiększenie spożycia owoców i warzyw we Wspólnocie, kontynuowanie podjętych w sektorze prac na rzecz zachowania i ochrony środowiska oraz wzmocnienie roli organizacji producentów.

Dnia 21 grudnia Komisja przyjęła rozporządzenie² ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady obowiązujących³ w sektorze owoców i warzyw.

Dnia 22 października Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁴. Rozporządzenie to ma na celu uproszczenie przepisów dotyczących WPR poprzez stworzenie horyzontalnych ram prawnych dla przepisów dotyczących rynków rolnych. Instrument ten łączy w jednym rozporządzeniu 21 istniejących wspólnych organizacji rynku oraz 23 akty Rady, które ich dotyczą, w ujęciu horyzontalnym.

Dnia 11 czerwca Rada przyjęła rozporządzenie⁵ ustanawiające *system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej*. Przedmiotowe rozporządzenie przedłuża aktualne kwoty na lata gospodarcze 2007/2008 i 2008/2009. Dnia 22 października⁶ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 1947/2005⁷ w odniesieniu do przyznanej przez Finlandię pomocy krajowej obejmującej *nasiona i materiał siewny zbóż*. Nowe rozporządzenie zmienia wspólną organizację rynku, znosząc – po zbiorach w 2010 r. – pomoc krajową przyznawaną przez Finlandię.

W drodze decyzji 2007/316/WE z dnia 16 kwietnia⁸ Rada upoważniła Komisję do głosowania w ramach *Międzynarodowej Rady ds. Cukru*, w imieniu Wspólnoty, za przedłużeniem obowiązywania międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. na dodatkowy okres dwóch lat, do dnia 31 grudnia 2009 r.

¹ Dz.U. L 273 z 17.10.2007.

² Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 (Dz.U. L 350 z 31.12.2007).

³ Rozporządzenia (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007.

⁴ Dz.U. L 299 z 16.11.2007.

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 671/2007 (Dz.U. L 156 z 16.6.2007).

⁶ Rozporządzenia (WE) nr 1247/2007 (Dz.U. L 282 z 26.10.2007).

⁷ Dz.U. L 312 z 29.11.2005.

⁸ Dz.U. L 119 z 9.5.2007.

Komisja przyjęła, dnia 7 maja, komunikat ¹ i wnioski dotyczące zmian rozporządzeń (WE) nr 318/2006 i (WE) nr 320/2006 ² związanych z reformą sektora cukru, przeprowadzoną w listopadzie 2005 r. Dnia 9 października, z uwagi na słaby poziom restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego w dwóch pierwszych latach reformy, Rada przyjęła zmiany tych rozporządzeń ³.

Dnia 11 czerwca Rada przyjęła rozporządzenie ⁴ w sprawie *wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy*.

W rezolucji z dnia 15 lutego Parlament Europejski zaproponował *reformę wspólnej organizacji rynku wina* w celu uproszczenia i harmonizacji środków legislacyjnych i zwiększenia konkurencyjności. Następnie Komisja przyjęła, dnia 4 lipca, wniosek dotyczący rozporządzenia wprowadzającego reformę wspólnej organizacji rynku wina ⁵. Komisja uważa, że gruntowna reforma jest niezbędna w celu zastąpienia nieefektywnych instrumentów polityki trwalszymi i spójniejszymi ramami prawnymi.

Dnia 7 maja Rada przyjęła rozporządzenie ⁶ zezwalające na obecność kwasu jabłkowego w winie przywożonym do Wspólnoty z Argentyny, w ramach kompleksowych negocjacji dotyczących w szczególności umowy między Wspólnotą a Wspólnym Rynkiem Południa (Mercosur) w sprawie wzajemnego uznawania praktyk enologicznych.

Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Sekcja Gwarancji EFOGR)

Dnia 11 czerwca ⁷ Rada przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1883/78 ⁸. Środek ten ma na celu zmniejszenie, w 2007 r. i 2008 r., obciążenia finansowego związanego z operacjami składowania, ponoszonego przez państwa członkowskie, w których stopy procentowe są bardzo wysokie. Dotyczy to Węgier, które są państwem posiadającym największe zapasy kukurydzy.

Rybołówstwo i strategia morska

Kierunki polityki rybackiej

Dnia 10 kwietnia Komisja przyjęła *sprawozdanie* dotyczące monitorowania realizacji wspólnej polityki rybackiej przez państwa członkowskie w latach 2003–2005 ⁹.

¹ COM(2007) 227 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² Dz.U. L 58 z 28.2.2006.

³ Rozporządzenia (WE) nr 1260/2007 i (WE) nr 1261/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 700/2007 (Dz.U. L 161 z 22.6.2007).

⁵ COM(2007) 372 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 519/2007 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007).

⁷ Rozporządzenie (WE) nr 734/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007).

⁸ Dz.U. L 216 z 5.8.1978.

⁹ COM(2007) 167 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

Dnia 5 lutego Komisja przyjęła komunikat w sprawie *poprawy wskaźników zdolności połowowej i nakładu połowowego w ramach wspólnej polityki rybackiej*¹. Celem tego komunikatu jest rozpoczęcie debaty na temat najbardziej właściwego sposobu kwantyfikowania zdolności połowowej oraz nakładu połowowego w ramach wspólnej polityki rybackiej.

Dnia 18 kwietnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia dotyczącego ustanowienia *wspólnotowych ram dla gromadzenia danych, zarządzania danymi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz wsparcia doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybackiej*². Celem jest opracowanie długoterminowych, dobrze zintegrowanych regionalnych programów pobierania próbek obejmujących dane biologiczne, ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. W tym kontekście Rada zmieniła, dnia 13 listopada³, rozporządzenie ustanawiające ramy wspólnotowe w zakresie zbierania i zarządzania danymi niezbędnymi do prowadzenia wspólnej polityki rybołówstwa.

Dnia 28 marca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Strategia na rzecz ograniczenia niepożądanych przyłówów i eliminacji odrzutów w rybołówstwie europejskim*”⁴. Instrumenty zaproponowane do celów tej polityki to: stopniowe wprowadzenie zakazu odrzutów, tak aby doprowadzić do obowiązkowego wyładunku wszystkich złowionych ryb i skorupiaków, oraz zastosowanie środków uzupełniających, takich jak zachęcanie do skuteczniejszej selektywności narzędzi połowowych, nakaz zmiany łowiska i doraźne zamykanie niektórych obszarów połowowych w czasie rzeczywistym.

Z kolei w opinii z dnia 25 kwietnia⁵ Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wypowiedział się w sprawie komunikatu Komisji z lipca 2006 r. dotyczącego uwzględnienia „*maksymalnego podtrzymywalnego odłowu*” we *wspólnej polityce rybackiej*⁶. Komitet zaleca bardzo dokładne rozważenie zalet i wad tej zasady z punktu widzenia ekonomicznego, społecznego i środowiskowego.

Dnia 11 czerwca⁷ Rada zmieniła niektóre postanowienia *decyzji 2004/585/WE* ustanawiającej regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, tak aby komitety te mogły korzystać z pomocy finansowej Wspólnoty jako instytucje promujące cel leżący w ogólnym interesie Europy.

Dnia 10 lipca Rada przyjęła rozporządzenie⁸ w sprawie *ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa*. Celem tego

¹ COM(2007) 39 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2007) 196 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

³ Rozporządzenie (WE) nr 1343/2007 (Dz.U. L 300 z 17.11.2007).

⁴ COM(2007) 136 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁵ Dz.U. C 168 z 20.7.2007.

⁶ COM(2006) 360.

⁷ Decyzja 2007/409/WE (Dz.U. L 155 z 15.6.2007).

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007).

rozporządzenia jest dostosowanie floty rybackiej Unii Europejskiej, tak aby poprawić bezpieczeństwo, warunki pracy, higienę i jakość produktów, a także efektywność energetyczną na statkach rybackich państw członkowskich Unii.

Tego samego dnia Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie *rybołówstwa przemysłowego* oraz *produkcji mączki rybnej i oleju rybnego*. Podkreśla on, że należy kontynuować prace badawcze nad skutkami rybołówstwa przemysłowego oraz jego wpływem na inne rodzaje rybołówstwa, jak również na środowisko morskie. Uwypukla problem odrzutów z połowów morskich i wzywa Komisję do przeprowadzenia badań pozwalających na ocenę aktualnego stanu odrzutów oraz możliwości ich wykorzystania przez sektor rybołówstwa przemysłowego.

Dnia 25 lipca Komisja przyjęła komunikat¹ w sprawie zachowań, które poważnie naruszyły zasady wspólnej polityki rybackiej w 2005 r. Państwa członkowskie poinformowały Komisję o 10 443 przypadkach poważnych naruszeń stwierdzonych w 2005 r., co stanowi nieznaczny wzrost w porównaniu z danymi z poprzedniego roku (9660 przypadków).

Zarządzanie działalnością połowową

W komunikacie z dnia 26 lutego w sprawie *stosowanych w rybactwie metod zarządzania opartego na prawach połowowych*² Komisja zbadała opcje zmierzające do poprawy efektywności zarządzania połowami, przy jednoczesnym ułatwieniu osiągnięcia celów realizowanych przez Wspólnotę i państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rybackiej. Opcje te dotyczą w szczególności zachowania stad ryb oraz konkurencyjności sektora rybołówstwa.

W celu uproszczenia i poprawy procedur związanych z zarządzaniem upoważnieniami do prowadzenia działalności połowowej, Komisja przyjęła, dnia 18 czerwca, wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty³.

Zwalczanie nielegalnych połowów

W rezolucji z dnia 15 lutego⁴ Parlament Europejski potwierdził swoje zaangażowanie w zwalczanie nielegalnych, niezgłoszonych i niezgodnych z przepisami połowów. Parlament uważa, że pierwsze kroki, jakie Unia Europejska powinna podjąć, dotyczą: z jednej strony, wdrożenia istniejących przepisów wspólnej polityki rybackiej i innych odnośnych przepisów prawa wspólnotowego mającego zastosowanie w tej dziedzinie

¹ COM(2007) 448 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

² COM(2007) 73 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ COM(2007) 330 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

w celu ograniczenia nielegalnych połowów dokonywanych przez wspólnotowe statki rybackie na wodach terytorialnych Wspólnoty, z drugiej strony – przeciwdziałania wyłudkowi i wprowadzaniu do obrotu produktów wytworzonych z ryb nielegalnie złowionych poza Unią.

Z kolei Komisja przyjęła dnia 17 października komunikat ¹ i wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymania i eliminowania ².

Ochrona i zarządzanie zasobami rybackimi

Dnia 29 stycznia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Przegląd systemu zarządzania głębinowymi zasobami rybnymi”³.

Dnia 7 maja Rada przyjęła rozporządzenie ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche ⁴ oraz rozporządzenie ustanawiające techniczne środki ochrony, mające zastosowanie do statków rybackich Unii Europejskiej i odnoszące się do połowu i wyładunku zasobów tuńczyka, makreli, mieczników i innych gatunków masowo migrujących, a także przyłówów ⁵. Dnia 11 czerwca Rada przyjęła rozporządzenie ⁶ ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym oraz rozporządzenie ⁷ wprowadzające nowe środki w zakresie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego na podstawie zalecenia Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego. Dnia 18 września Rada przyjęła rozporządzenie ⁸ ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego i rozporządzenie ⁹ ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające i uchylające obowiązujące rozporządzenia ¹⁰.

Dnia 6 czerwca Komisja przyjęła komunikat w sprawie wielkości dopuszczalnych połowów na 2008 r. ¹¹ Komisja wyjaśnia sposób, w jaki chciałaby: sklasyfikować stada ryb w ograniczonej liczbie kategorii obiektywnych, opierając się na opiniach naukowych; traktować w ten sam sposób wszystkie stada tej samej kategorii ochronnej; i zastosować spójne zasady dostosowania do dopuszczalnych poziomów nakładów połowów (TAC) kwot i nakładów połowowych, jakie proponuje na 2008 r.

¹ COM(2007) 601 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

² COM(2007) 602 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

³ COM(2007) 30 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 509/2007 (Dz.U. L 122 z 11.5.2007).

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007).

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 676/2007 (Dz.U. L 157 z 19.6.2007).

⁷ Rozporządzenie (WE) nr 643/2007 (Dz.U. L 151 z 13.6.2007).

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1100/2007 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007).

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007).

¹⁰ Rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 779/97.

¹¹ COM(2007) 295 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

Dnia 11 czerwca Rada przyjęła rozporządzenie ¹ mające na celu wdrożenie na poziomie wspólnotowym *planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego*, zatwierdzonego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Dnia 17 grudnia Rada przyjęła analogiczne rozporządzenie dla wschodniego Atlantyku i dla Morza Śródziemnego ².

Dnia 22 października Rada przyjęła rozporządzenie ³ ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku.

Dnia 26 listopada Rada przyjęła rozporządzenie ⁴ ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych *zasobów rybnych* i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego w 2008 r. Dnia 20 grudnia Rada przyjęła analogiczne rozporządzenie ⁵ dla Morza Czarnego.

Dnia 17 grudnia Rada zmieniła ⁶ rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 i (WE) nr 41/2007 w odniesieniu do uprawnień do połowów i związanych z nimi warunków dla pewnych zasobów rybnych.

Umowy w sprawie połowów z krajami trzecimi

W 2007 r. Komisja rozpoczęła proces renegocjowania umów w sprawie połowów i protokołów do nich z niektórymi krajami trzecimi. Nowe umowy o partnerstwie, które dostarczają środków pozwalających na zapewnienie zrównoważonego wykorzystania zasobów w interesie wszystkich stron, zmierzają również do zapewnienia większej spójności między różnymi politykami wspólnotowymi. W ciągu roku umowy takie zostały zawarte z Gabonem, Grenlandią, Kiribati, Madagaskarem, Mozambikiem oraz Wyspami Świętego Tomasza i Książęcą.

Dnia 15 października Komisja przyjęła wnioski na temat rozporządzenia ⁷ dotyczącego zmian protokołów do umów o partnerstwie w sprawie połowów zawartych między Wspólnotą Europejską i krajami trzecimi.

Polityka morska

W opinii z dnia 13 lutego ⁸ w sprawie zielonej księgi zatytułowanej „*W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz*”, opublikowanej w czerwcu

¹ Rozporządzenie (WE) nr 643/2007 (Dz.U. L 151 z 13.6.2007).

² Rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007).

³ Rozporządzenie (WE) nr 1386/2007 (Dz.U. L 318 z 5.12.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1404/2007 (Dz.U. L 312 z 30.11.2007).

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1579/2007 (Dz.U. L 346 z 29.12.2007).

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1533/2007 (Dz.U. L 337 z 21.12.2007)

⁷ COM(2007) 595 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁸ Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

2006 r.¹, Komitet Regionów wyraził zadowolenie, że Komisja uznała wagę znaczenia regionalnego wymiaru zarządzania działalnością morską. Ze swojej strony Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał dnia 26 kwietnia opinię pozytywną², w której popiera większość propozycji zawartych w zielonej księdze.

Dnia 12 lipca Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie *przyszłej unijnej polityki morskiej*. Ocenia, że polityka ta zmierza do zintegrowania strategii politycznych, działań i decyzji związanych ze sprawami morskimi i promuje lepszą koordynację, większą otwartość i pogłębioną współpracę między wszystkimi podmiotami, których działania wywierają wpływ na europejskie oceany i morza.

Dnia 7 czerwca Komisja przyjęła komunikat³ w związku z oceną europejskiego zalecenia w sprawie *zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną*. Określa w nim dwa priorytetowe tematy dla strefy przybrzeżnej: dostosowanie do ryzyka i zmian klimatycznych oraz wzmocniona współpraca na poziomie mórz regionalnych, w tym większa spójność między planami, programami i zarządzaniem dotyczącymi strefy styku lądu i morza.

Dnia 17 października Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia⁴ w sprawie ochrony wrażliwych ekosystemów morskich na pełnym morzu przed niekorzystnym wpływem przydennych narzędzi połowowych.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Dyrekcja Generalna ds. Środowiska:
http://ec.europa.eu/environment/index_pl.htm
- Zrównoważony rozwój:
<http://ec.europa.eu/environment/eussd/>
- Zmiany klimatyczne:
http://europa.eu/press_room/presspacks/climate/index_en.htm
http://ec.europa.eu/environment/climat/home_en.htm
- Protokół z Kioto:
<http://ec.europa.eu/environment/climat/kyoto.htm>
- Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich:
http://ec.europa.eu/agriculture/index_en.htm
- Dyrekcja Generalna ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej:
http://ec.europa.eu/dgs/fisheries/index_en.htm

¹ COM(2006) 275.

² Dz.U. C 168 z 20.7.2007.

³ COM(2007) 308 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ COM(2007) 605.

Sekcja 3

Promowanie wspólnych wartości w Unii Europejskiej

Obrona praw podstawowych i zwalczanie dyskryminacji

Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej

Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej¹ powołano rozporządzeniem przyjętym przez Radę dnia 15 lutego². Celem Agencji jest dostarczanie pomocy i wiedzy fachowej w zakresie praw podstawowych instytucjom, organom, biurom i agencjom Wspólnoty oraz jej państwom członkowskim przy wdrażaniu przez nie prawa wspólnotowego.

W tym samym dniu Komisja otrzymała zgodę na rozpoczęcie *negocjacji z Radą Europy* w celu zawarcia umowy o współpracy między Agencją i Radą Europy. Dnia 21 sierpnia Komisja przyjęła wniosek w sprawie decyzji³ Rady odnoszącej się do zawarcia takiej umowy między Wspólnotą Europejską a Radą Europy. Umowa negocjowana przez Komisję przewiduje regularne kontakty i spotkania, wymianę informacji w poszanowaniu przepisów z zakresu ochrony danych oraz koordynację działań, zwłaszcza w zakresie przygotowania rocznego programu prac Agencji.

Dnia 12 września Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 168/2007 w odniesieniu do przyjęcia *wieloletnich ram* prac Agencji na lata 2007–2012⁴. Wniosek zawiera dziedziny tematyczne związane z działaniami Agencji w tym okresie.

Ochrona konsularna

W opinii z dnia 14 marca⁵ w sprawie zielonej księgi dotyczącej *ochrony dyplomatycznej i konsularnej obywateli Unii Europejskiej w krajach trzecich* opublikowanej w listopadzie 2006 r.⁶ Komitet Ekonomiczno-Społeczny podkreśla fakt, iż prawo do ochrony dyplomatycznej i konsularnej, z której korzystają obywatele Unii Europejskiej w krajach trzecich, czyni obywatelstwo europejskie bardziej namacalnym. Komitet pozytywnie przyjął propozycję rozszerzenia ochrony obywateli europejskich na członków ich rodzin nieposiadających obywatelstwa żadnego z państw członkowskich, jak również

¹ Zob. również rozdział V sekcja 3 część „Ochrona i promowanie wspólnych wartości poza granicami Unii Europejskiej” niniejszego sprawozdania.

² Rozporządzenie (WE) nr 168/2007 (Dz.U. L 53 z 22.2.2007).

³ COM(2007) 478 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁴ COM(2007) 515 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ Dz.U. C 161 z 13.7.2007.

⁶ COM(2006) 712 (Dz.U. C 126 z 7.6.2007).

propozycję rozszerzenia ochrony dyplomatycznej i konsularnej o identyfikację i repatriację zwłok zmarłych obywateli europejskich i członków ich rodzin, którzy nie mają obywatelstwa Unii.

Dnia 5 grudnia Komisja przyjęła komunikat pt. „*Działania Unii Europejskiej na rzecz efektywnej ochrony konsularnej w krajach trzecich (plan działań na lata 2007–2009)*”¹. Komunikat ten ma na celu wzmocnienie prawa obywateli Unii Europejskiej do wspólnotowej ochrony konsularnej przewidzianej w art. 20 Traktatu WE oraz potwierdzonej w art. 46 karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Komunikat jest wynikiem konsultacji publicznych zainicjowanych przez opublikowanie w lutym 2006 r. zielonej księgi.

Działania wewnątrz Unii Europejskiej

Dnia 26 kwietnia Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie *homofobii w Europie*. Podkreśla w niej, że Unia Europejska jest przede wszystkim wspólnotą wartości, spośród których najważniejsze są poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, demokracji, państwa prawa oraz równości i niedyskryminacji. Wzywa do światowej depenalizacji homoseksualizmu i ogłasza, że co roku 17 maja będzie obchodzony *Międzynarodowy Dzień Walki z Homofobią*.

Europejska Grupa do spraw Etyki w Nauce i Nowych Technologiach (EGE)

W 2007 r. EGE prowadziła działania zmierzające do opublikowania w grudniu opinii na temat *etycznych aspektów klonowania zwierząt w celu produkcji żywności*. Aby zaangażować społeczeństwo obywatelskie, we wrześniu miał miejsce okrągły stół, po którego zakończeniu opublikowano sprawozdanie z jego prac, zorganizowano również konsultacje publiczne. W ramach tych konsultacji otrzymano ponad 800 uwag, które pozwoliły EGE zakończyć wypracowanie opinii na temat klonowania zwierząt w celu produkcji żywności.

W lipcu EGE przyjęła opinię w sprawie *przeglądu z punktu widzenia etyki projektów finansowanych przez Unię Europejską, które dotyczą wykorzystania ludzkich zarodkowych komórek macierzystych*. EGE uznała potrzebę propagowania odpowiedzialnych badań, które charakteryzują się przejrzystością, służą interesowi publicznemu, szanują autonomię państw członkowskich, zachowują zaufanie publiczne, promują współpracę międzynarodową i włączają aspekty etyczne w praktykę badań. Grupa ta zaproponowała również wzięcie pod uwagę w finansowanych przez Unię projektach badawczych problemów dotyczących wykorzystania ludzkich zarodkowych komórek macierzystych.

W trakcie całego roku EGE organizowała zebrania z krajowymi komitetami ds. etyki (KKE) i z przedstawicielami forum KKE z dwudziestu siedmiu państw członkowskich w celu zebrania koniecznych informacji dotyczących aspektów etycznych, ustawodawczych i społecznych tematów dyskutowanych w ramach Grupy.

¹ COM(2007) 767.

Siódme zebranie Międzyinstytucjonalnego Komitetu Narodów Zjednoczonych ds. Bioetyki, które zgromadziło przedstawicieli organizacji działających w tej dziedzinie, zostało zorganizowane pod egidą Komisji w dniach 28–29 listopada. Wydarzenie to stanowiło ważną platformę dyskusji między instytucjami na temat bioetyki i etyki badań naukowych.

Kultura

W komunikacie dotyczącym „*agendy kultury w dobie globalizacji świata*”¹, przyjętym dnia 10 maja, Komisja zaproponowała nową agendę, opartą na wspólnych celach i nowych formach partnerstwa z państwami członkowskimi i społeczeństwem obywatelskim. W komunikacie określono trzy rodzaje celów: propagowanie różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego; propagowanie kultury jako sposób pobudzania kreatywności w ramach strategii lizbońskiej; propagowanie kultury jako istotnego elementu w stosunkach międzynarodowych Unii. Aby osiągnąć ten cel, Komisja proponuje nowe rodzaje partnerstwa i nowe metody pracy: wdrożenie usystematyzowanego dialogu z sektorem kultury, wprowadzenie otwartej metody koordynacji, wspieranie kształtowania polityki w oparciu o fakty, włączenie kultury w zakres wszystkich właściwych polityk. W rezolucji z dnia 16 listopada Rada zatwierdziła te trzy cele, które będą tworzyć wspólną strategię kulturalną, jak również podstawowe metody pracy zaproponowane przez Komisję.

Rok 2008 został ogłoszony *Europejskim Rokiem Dialogu Międzykulturowego*, a jego celem jest stworzenie w dziedzinie dialogu międzykulturowego podwalin dla trwałych strategicznych inicjatyw europejskich, które powinny być kontynuowane po 2008 r. Rok ten pokazuje również znaczenie nowej europejskiej agendy kulturalnej w dobie globalizacji, w ramach której działania na rzecz różnorodności kulturalnej i dialogu międzykulturowego stanowią jeden z trzech głównych celów. W związku z powyższym przewidziano budżet w wysokości 10 mln euro przeznaczony na wzmocnienie kampanii informacyjnej, na badania i studia nad dialogiem międzykulturowym, jak również na finansowanie siedmiu kluczowych projektów europejskich i dwudziestu siedmiu projektów krajowych (po jednym w każdym państwie członkowskim) w dziedzinie dialogu międzykulturowego w ramach całej Unii Europejskiej. Przy tej okazji uruchomiono również stronę internetową <http://www.dialogue2008.eu>.

Młodzież, aktywna postawa obywatelska i sport

Polityka dotycząca młodzieży

Dnia 23 marca Komitet Regionów przedstawił opinię² dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie *polityki europejskiej dotyczącej uczestnictwa młodzieży i informacji*³.

¹ COM(2007) 242 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² Dz.U. C 156 z 7.7.2007.

³ COM(2006) 417.

Uznał w niej za konieczne, zwłaszcza w kontekście obecnej dyskusji na temat przyszłości Europy, rozwijanie udziału młodych ludzi i ich informowanie, poczynając od środowiska, w którym żyją, w celu zwiększenia poczucia ich przynależności do Unii, zagwarantowania im korzystania z praw podstawowych zapisanych w karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i udziału w rozwijaniu projektu europejskiego poprzez skonkretyzowanie idei aktywnej postawy obywatelskiej.

Na posiedzeniu w dniach 24–25 maja Rada dyskutowała o problemie pełnego *uczestnictwa młodzieży w społeczeństwie* i o *równości szans* wszystkich młodych ludzi w Europie. Rada wezwała państwa członkowskie i Komisję przede wszystkim do: ułatwiania przechodzenia ze szkoły do życia zawodowego; umożliwiania godzenia życia rodzinnego, prywatnego i zawodowego; przyznania priorytetu problemom młodzieży w krajowych programach reform i w kluczowych politykach, które wpływają na jakość życia młodych ludzi.

Dnia 5 września Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Działania na rzecz pełnego udziału młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie*”¹. W opinii Komisji stworzenie całościowej strategii dla młodzieży musi stanowić priorytet zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, oraz musi obejmować szeroki wachlarz dziedzin, takich jak edukacja, zatrudnienie, zdrowie, miejsce pracy, kultura, młodzież i sport.

Sport

Dnia 11 lipca w *białej księdze na temat sportu*² Komisja podjęła inicjatywę mającą na celu całościowe potraktowanie zagadnień związanych ze sportem. Księga ta podejmuje problematykę między innymi stosowania prawa wspólnotowego w dziedzinie sportu, a jej celem jest zdefiniowanie działań związanych ze sportem, które należy podjąć na poziomie Unii Europejskiej. Biała księga zawiera cztery części dotyczące: społecznej roli sportu; jego wymiaru ekonomicznego; organizacji sportu; oraz kontynuacji inicjatyw w niej przedstawionych w drodze usystematyzowanego dialogu z poszczególnymi zainteresowanymi stronami i współpracy z krajami członkowskimi. Propozycje przyszłych konkretnych inicjatyw europejskich tworzą wspólnie *plan działań nazwany imieniem Pierre’a de Coubertina*, zawierający działania, które Komisja ma podjąć lub wspierać.

Dnia 29 marca Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie *przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie*. Zwrócono w niej uwagę jednocześnie na wielorakie problemy występujące w tym środowisku oraz na znaczenie tego sportu w Europie i w niektórych krajach trzecich. Dnia 11 października Komitet Regionów przyjął opinię z inicjatywy własnej zatytułowaną „*Równość szans a sport*”.

¹ COM(2007) 498 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² COM(2007) 391 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

Informacje ogólne i przydatne linki

- Prawa człowieka:
http://europa.eu/pol/rights/index_pl.htm
- Europejska Grupa do spraw Etyki w Nauce i Nowych Technologiach:
http://ec.europa.eu/european_group_ethics/index_en.htm
- Młodzież:
http://ec.europa.eu/youth/index_en.html
- Aktywna postawa obywatelska:
http://ec.europa.eu/citizenship/action1/index_fr.html
- Partnerstwo miast:
http://ec.europa.eu/towntwinning/index_fr.html
- Sport:
http://ec.europa.eu/sport/index_en.html
- Kultura:
http://ec.europa.eu/culture/eac/index_en.html
- Europejski Rok Dialogu Międzykulturowego
<http://www.interculturaldialogue2008.eu/333.html?L=15>

Cele w obszarze bezpieczeństwa i wolności

Sekcja 1

Europejska przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

Realizacja programu haskiego

Kontekst

Program haski, przewidziany na lata 2005–2009, obejmuje wszystkie aspekty polityki związane z przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym jej wymiar zewnętrzny, w szczególności: prawa podstawowe i obywatelstwo, azyl i imigrację, zarządzanie granicami, integrację, walkę z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną, współpracę policyjną i sądową oraz prawo cywilne. Program haski uzupełniono strategią antynarkotykową przyjętą przez Radę Europejską w grudniu 2004 r.

W 2005 r. we wspólnym planie działania Rady i Komisji określono szczegółowe priorytety programu haskiego, wokół których powinny skupiać się wysiłki w nadchodzących latach. Określono również strategię związaną z zewnętrznym wymiarem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Dnia 3 lipca Komisja przyjęła sprawozdanie z realizacji programu haskiego za rok 2006¹. W sprawozdaniu tym przeanalizowano przyjęcie środków przewidzianych w programie, a także w planie działań antynarkotykowych, strategii w zakresie aspektów zewnętrznych

¹ COM(2007) 373 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz planie działań w zakresie walki z terroryzmem, które uzupełniają program haski. Sporządzono w nim bilans wszystkich środków przewidzianych na 2006 r. lub niezrealizowanych w 2005 r., jak również środków realizowanych regularnie lub stale w ramach haskiego planu działań.

Europejska przestrzeń sprawiedliwości

Prawa podstawowe

Dnia 19 kwietnia 2007 r. Rada przyjęła decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „*Prawa podstawowe i obywatelstwo*”¹ jako część programu ogólnego „*Prawa podstawowe i sprawiedliwość*”, mający następujące cele: wspieranie rozwoju społeczeństwa europejskiego, w którym szanuje się prawa podstawowe, wzmacnianie społeczeństwa obywatelskiego oraz zachęcanie do otwartego, przejrzystego i regularnego z nim dialogu na temat praw podstawowych, zwalczanie rasizmu, ksenofobii i antysemityzmu oraz upowszechnianie większego *wzajemnego zaufania* i większego zrozumienia dla innych kultur i wyznań oraz większej tolerancji w całej Unii Europejskiej.

Dnia 20 czerwca Parlament Europejski i Rada przyjęły decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „*Daphne III*”² jako część programu ogólnego „*Prawa podstawowe i sprawiedliwość*”, mający na celu wspieranie ochrony dzieci, młodzieży i kobiet przed wszelkimi formami przemocy oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, dobrobytu oraz spójności społecznej.

Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych

Dnia 11 lipca Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (WE) nr 864/2007 dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II)³. W tym samym dniu instytucje te przyjęły również rozporządzenie (WE) nr 861/2007³, którego celem jest uproszczenie i przyspieszenie rozstrzygania sporów dotyczących drobnych roszczeń transgranicznych oraz obniżenie kosztów poprzez ustanowienie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

Dnia 25 września Parlament Europejski i Rada przyjęły decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013, jako część programu ogólnego „*Prawa podstawowe i sprawiedliwość*”, program szczegółowy „*Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych*”⁴, który ma następujące cele: propagowanie współpracy sądowej w celu przyczynienia się do

¹ Decyzja 2007/252/WE (Dz.U. L 110 z 27.4.2007 i Dz.U. L 141 z 2.6.2007).

² Decyzja nr 779/2007/WE (Dz.U. L 173 z 3.7.2007).

³ Dz.U. L 199 z 31.7.2007.

⁴ Decyzja nr 1149/2007/WE (Dz.U. L 257 z 3.10.2007).

utworzenia prawdziwego europejskiego obszaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, opartego na zasadzie wzajemnego uznawania i zaufania; wspieranie usuwania przeszkód zakłócających właściwy przebieg transgranicznych postępowań cywilnych w państwach członkowskich; doprowadzenie do poprawy codziennego życia osób fizycznych i przedsiębiorstw przez umożliwienie im dochodzenia swoich praw na terytorium całej Unii Europejskiej, w szczególności dzięki poprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości; a także rozwijanie kontaktów, wymiany informacji i tworzenie sieci pomiędzy organami prawnymi, sądowniczymi i administracyjnymi oraz zawodami prawniczymi – między innymi poprzez wspieranie szkoleń w dziedzinie sądownictwa, w celu poprawy wzajemnego zrozumienia między tymi organami i między przedstawicielami zawodów prawniczych.

Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych

Dnia 12 lutego 2007 r. Rada przyjęła decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”¹ jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”. Decyzja ta przyczynia się do wzmocnienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Dnia 11 lipca Komisja przyjęła sprawozdanie dotyczące wdrażania od 2005 r. przepisów decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi². W sprawozdaniu wskazano przykłady dobrych praktyk w państwach członkowskich oraz trudności, jakie wystąpiły przy transpozycji europejskiego nakazu aresztowania. Sprawozdanie potwierdza, że pomimo pierwszych opóźnień, które dochodziły nawet do 16 miesięcy, oraz problemów spowodowanych trudnościami konstytucyjnymi w co najmniej dwóch państwach członkowskich decyzja ramowa została z powodzeniem wprowadzona w życie. Mechanizm europejskiego nakazu aresztowania działa we wszystkich państwach członkowskich od dnia 1 stycznia, a jego pozytywny wpływ na kontrolę prawną, skuteczność wymiaru sprawiedliwości oraz szybkie egzekwowanie prawa jest widoczny na co dzień, przy równoczesnym pełnym poszanowaniu praw podstawowych.

Współpraca policyjna i celna

Europol i CEPOL

Dnia 15 lutego Rada przyjęła decyzję³, na mocy której dodano Czarnogórę do wykazu państw trzecich i instytucji niepowiązanych z Unią Europejską, z którymi dyrektor Europejskiego Urzędu Policji (Europol) jest upoważniony do rozpoczęcia rokowań. Tego samego dnia dyrektor Europolu został upoważniony do zawarcia projektu porozumienia

¹ Decyzja 2007/126/WSiSW (Dz.U. L 58 z 24.2.2007).

² COM(2007) 407 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ Decyzja 2007/117/WE (Dz.U. L 51 z 20.2.2007).

z Australią, mającego na celu nawiązanie współpracy w zakresie zwalczania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej i Australię poważnych form przestępczości międzynarodowej, szczególnie poprzez wymianę informacji oraz regularne kontakty na wszystkich właściwych szczeblach.

Ochrona danych i wymiana informacji

Dnia 7 marca Komisja przyjęła komunikat w sprawie *kontynuacji programu prac na rzecz skutecznego wdrażania dyrektywy o ochronie danych*¹. W komunikacie tym Komisja zbadała osiągnięte postępy oraz niezrealizowane cele w ramach programu prac na rzecz skutecznego wdrażania tej dyrektywy, zawartego w pierwszym sprawozdaniu Komisji dotyczącym jej wdrażania². Komisja uważa, że dyrektywa stworzyła odpowiednie i technicznie neutralne ogólne ramy prawne, zapewniające wysoki poziom ochrony danych osobowych w całej UE i przynoszące znaczne korzyści obywatelom, przedsiębiorstwom i władzom. W związku z tym nie przewiduje się przedstawienia żadnego wniosku legislacyjnego, który wprowadzałby zmiany do tej dyrektywy. Natomiast planowane jest przeprowadzenie szeregu działań mających na celu poprawę funkcjonowania dyrektywy. Państwa członkowskie powinny czuwać nad właściwym stosowaniem przepisów krajowych. W celu zmniejszenia rozbieżności między tymi przepisami Komisja zamierza przedstawić komunikat wyjaśniający pewne przepisy dyrektywy. Realizacja programu prac będzie kontynuowana, a grupa robocza powinna w coraz większym stopniu przyczynić się do harmonizacji praktyk stosowanych przez organy nadzorcze. Przeprowadzone zostaną analizy, czy istnieje konieczność wprowadzenia przepisów szczegółowych, w przypadku gdy konkretne technologie powodują regularnie powstawanie problemów związanych z przestrzeganiem zasady ochrony danych.

Dnia 2 maja Komisja przyjęła komunikat w sprawie *lepszej ochrony danych z wykorzystaniem technologii na rzecz ochrony prywatności*³. Wykorzystanie tego rodzaju technologii powinno utrudnić naruszanie niektórych przepisów dotyczących ochrony danych i przyczynić się do wykrywania tego rodzaju naruszeń. W komunikacie przedstawiono zalety tych technologii oraz określono cele, które stawia sobie Komisja w zakresie ich upowszechniania. Ponadto w komunikacie wymieniono konkretne działania służące realizacji określonych celów oraz rozwijaniu tego rodzaju technologii i ich wykorzystywaniu przez osoby odpowiedzialne za przetwarzanie danych oraz przez konsumentów.

Dnia 12 czerwca Rada przyjęła decyzję⁴ określającą przepisy dotyczące *dostępu do danych osobowych przetwarzanych przez Europol* oraz wykorzystywania, zabezpieczania i okresu przechowywania tych danych. Dnia 23 lipca Rada przyjęła decyzję dotyczącą

¹ COM(2007) 87 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

² COM(2003) 265 (Dz.U. C 76 z 25.3.2004).

³ COM(2007) 228 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ Decyzja 2007/413/WSiSW (Dz.U. L 155 z 15.6.2007).

podpisania umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o *przetwarzaniu i przekazywaniu* przez przewoźników lotniczych *danych dotyczących przelotu pasażera (PNR)* do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) ¹.

Dnia 12 lipca Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie umowy ze Stanami Zjednoczonymi o *wykorzystywaniu danych PNR*. Wyraził zaniepokojenie niepewnością prawną co do skutków i zakresu zobowiązań nałożonych na przewoźników lotniczych.

Zwalczanie terroryzmu, przestępczości i narkomanii

Zwalczanie terroryzmu

Dnia 12 lutego Rada przyjęła decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013 szczegółowy program pt. „*Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa*” ². Program ma przyczyniać się do wspierania starań państw członkowskich mających na celu zapobieganie atakom terrorystycznym i innym wydarzeniom powodującym zagrożenie bezpieczeństwa, przygotowanie się na nie oraz ochronę przed nimi ludzi i infrastruktury krytycznej.

Dnia 15 lutego Parlament Europejski przyjął rezolucję ³ dotyczącą *zewnętrznych aspektów walki z terroryzmem*. Parlament podkreślił pilną potrzebę poprawnego i wyczerpującego zastosowania w praktyce wszystkich środków politycznych przyjętych na najwyższym politycznym szczeblu w strategii Unii Europejskiej na rzecz walki z terroryzmem, w planie działań oraz w strategii walki z radykalizacją postaw i rekrutacją terrorystów, tak aby mechanizmy i propozycje zawarte w tych dokumentach przełożyły się jak najszybciej na konkretne i skuteczne środki walki z terroryzmem. Parlament zalecił, aby Unia, realizując swoją politykę antyterrorystyczną w stosunkach z krajami trzecimi, w większym stopniu stawiała na spójność i skuteczność. Zwrócił się również do Komisji i europejskiego koordynatora ds. walki z terroryzmem o przedstawienie Parlamentowi rocznego sprawozdania w sprawie postępów działań w tym zakresie oraz o uwzględnienie uwag i zaleceń formułowanych w tym względzie przez Parlament Europejski.

Dnia 11 lipca Komisja przyjęła *zieloną księgę w sprawie gotowości do przeciwdziałania biozagrożeniom* ⁴. Jej celem jest wywołanie debaty i rozpoczęcie procesu konsultacji na szczeblu europejskim na temat znajomości istniejących ram prawnych oraz niedociągnięć przy wykonywaniu istniejących przepisów. Zwiększenie zdolności UE do

¹ Decyzja 2007/551/WPZiB, WSiSW (Dz.U. L 204 z 4.8.2007).

² Decyzja 2007/124/WE, Euratom (Dz.U. L 58 z 24.2.2007).

³ Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

⁴ COM(2007) 399 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

zapobiegania wypadkom i zamierzonym działaniom przestępczym o charakterze biologicznym, do reagowania w takich przypadkach oraz do przywracania stanu normalnego po tego rodzaju zdarzeniach wymaga spójności działań prowadzonych w różnych obszarach oraz przeprowadzania konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami w państwach członkowskich i na szczeblu europejskim. Na podstawie wyników konsultacji mogłyby zostać przewidziane środki polityczne służące stworzeniu europejskiego programu przeciwdziałania biozagrożeniom, wspierane przez sieć europejską oraz plan działań.

Dnia 6 listopada Komisja przyjęła pakiet wniosków, dzięki któremu Unia będzie mogła skuteczniej zwalczać terroryzm. Pakiet obejmuje wnioski przewidujące wprowadzenie odpowiedzialności karnej za publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, jak również za werbowanie i szkolenie terrorystów, w tym również za pośrednictwem Internetu¹, wniosek dotyczący decyzji ramowej w sprawie wykorzystywania danych PNR w celu egzekwowania prawa², komunikat dotyczący walki z wykorzystywaniem przez terrorystów ładunków wybuchowych na terytorium UE³, wniosek dotyczący decyzji ramowej zmieniającej decyzję ramową⁴ w sprawie zwalczania terroryzmu⁵ oraz sprawozdanie na temat wykonywania decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu⁶. Dzięki pakietowi systemy prawne wszystkich państw Unii Europejskiej powinny dysponować odpowiednimi instrumentami, aby postawić przed sądem przestępców, którzy prowadzą takie działania.

Zwalczanie przestępczości

Dnia 12 lutego Rada przyjęła decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „Zapobieganie i walka z przestępczością”⁷ jako część programu ogólnego „Bezpieczeństwo i ochrona wolności”. Program ma przyczynić się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa obywateli poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości, w szczególności terroryzmu, handlu ludźmi i przestępstw przeciwko dzieciom, nielegalnego handlu narkotykami i nielegalnego handlu bronią, korupcji i nadużyć finansowych.

Dnia 22 maja Komisja przyjęła komunikat pt. „W kierunku ogólnej strategii zwalczania cyberprzestępczości”⁸. W związku ze stwierdzonymi potrzebami i ograniczonymi uprawnieniami Unii w tej dziedzinie polityka ta koncentruje się na działaniach mających usprawnić współpracę i koordynację na szczeblu międzynarodowym, w celu zacieśnienia transgranicznej współpracy operacyjnej policji.

¹ COM(2007) 649.

² COM(2007) 654.

³ COM(2007) 651.

⁴ Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW (Dz.U. L 164 z 22.6.2002).

⁵ COM(2007) 650.

⁶ COM(2007) 681.

⁷ Decyzja 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 58 z 24.2.2007).

⁸ COM(2007) 267 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Dnia 18 czerwca Komisja przyjęła sprawozdanie ¹ dotyczące decyzji ramowej Rady w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym. Ponieważ w ramach trzeciego filaru Komisja nie jest uprawniona do wszczęcia wobec państwa członkowskiego postępowania w sprawie naruszenia przepisów, w sprawozdaniu ograniczono się do oceny faktycznej przyjętych środków służących transpozycji decyzji. Komisja wyraziła zaniepokojenie opóźnieniami w transpozycji decyzji w państwach członkowskich i przypomniała, że państwa te uznały zwalczanie korupcji w sektorze prywatnym za kwestię o istotnym znaczeniu.

W dniach 17 i 20 grudnia Komisja przyjęła sprawozdanie ² na temat wykonania decyzji ramowej Rady ³ w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa oraz sprawozdanie ⁴ na temat wykonania decyzji Rady ⁵ dotyczącej uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji.

Zwalczanie narkomanii

Dnia 25 września Parlament Europejski i Rada przyjęły decyzję ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „Profilaktyka i informacja antynarkotykowa” ⁶ jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”. Cele decyzji to: zapobieganie zażywaniu narkotyków, uzależnieniu od narkotyków oraz szkodliwym skutkom narkotyków i ograniczanie tych zjawisk; przyczynianie się do poprawy informacji na temat zażywania narkotyków oraz wspieranie wdrożenia strategii antynarkotykowej UE.

Dnia 10 grudnia Komisja przyjęła komunikat ⁷ w sprawie przeglądu postępów w realizacji planu działania UE w zakresie narkotyków (2005–2008) z 2007 r. Komunikat zawiera ogólny zarys najważniejszych elementów polityki antynarkotykowej UE oraz szczegółowy opis realizacji celów i działań, które zostały przyjęte w planie działania UE w zakresie narkotyków (2005–2008), w tym ocenę postępów dokonanych w 2007 r. Te ostatnie dotyczą takich dziedzin, jak popyt na narkotyki i ograniczenie podaży narkotyków, jak również takich podstawowych zagadnień, jak koordynacja, współpraca międzynarodowa oraz działania informacyjne, badania naukowe i ocena. Komunikat zawiera szczegółowe informacje otrzymane od wszystkich służb Komisji zajmujących się tymi zagadnieniami, Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (OEDT) oraz Europolu.

Dnia 17 lipca Komisja przyjęła wniosek w sprawie decyzji Rady ⁸ dotyczącej środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowego syntetycznego narkotyku N-benzylpiperazyne (BZP).

¹ COM(2007) 328 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

² COM(2007) 805.

³ Decyzja ramowa 2005/212/WSiSW (Dz.U. L 68 z 15.3.2005).

⁴ COM(2007) 827.

⁵ Decyzja 2000/642/WSiSW (Dz.U. L 271 z 24.10.2000).

⁶ Decyzja nr 1150/2007/WE (Dz.U. L 257 z 3.10.2007).

⁷ COM(2007) 781.

⁸ COM(2007) 430 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Zarządzanie granicami zewnętrznymi i imigracja

Przepływy migracyjne, azyl i imigracja

Dnia 13 lutego Komitet Regionów przyjął opinię¹ dotyczącą komunikatów Komisji pt. „Plan polityki w dziedzinie legalnej migracji”² i „Priorytety polityczne w walce z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich”³ oraz zielonej księgi w sprawie przyszłości europejskiej sieci migracji⁴. Komitet podkreślił ważną rolę władz lokalnych i regionalnych, ze względu na ich doświadczenie, kontakty z krajami pochodzenia, jak również ze względu na działania, jakie podejmują na rzecz integracji imigrantów, głównie w dziedzinie ochrony zdrowia, zakwaterowania, edukacji i zatrudnienia.

Dnia 16 maja Komisja przyjęła komunikat pt. „Zastosowanie podejścia globalnego do migracji do regionów sąsiadujących z Unią Europejską na wschodzie i południowym wschodzie”⁵ oraz komunikat w sprawie migracji wahałowej i partnerstw na rzecz mobilności między Unią Europejską a krajami trzecimi⁶. Te dwa komunikaty stanowią odpowiedź na wezwanie Rady Europejskiej z grudnia 2006 r., aby wzmocnić dialog z krajami trzecimi w kwestiach związanych z migracją oraz zbadać, jakie konkretnie działania należy podjąć. Tego samego dnia Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE⁷.

W maju Rada przyjęła szereg decyzji ustanawiających do 2013 r. w ramach programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” kilka funduszy, tj. Fundusz Granic Zewnętrznych⁸, Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców⁹ oraz Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów¹⁰.

Fundusz Granic Zewnętrznych ma przyczyniać się do skutecznej organizacji kontroli granic zewnętrznych i zadań związanych z ich ochroną, skutecznego zarządzania przepływami osób na granicach zewnętrznych oraz jednolitego stosowania przez straż graniczną przepisów prawa wspólnotowego dotyczącego przekraczania granic zewnętrznych, a także do poprawy zarządzania działaniami organizowanymi w państwach trzecich przez służby konsularne państw członkowskich w zakresie przepływów obywateli państw trzecich. Celem *Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców* jest wspieranie działań podejmowanych przez państwa członkowskie i zachęcanie do

¹ Dz.U. C 146 z 30.6.2007.

² COM(2005) 669 (Dz.U. C 70 z 22.3.2006).

³ COM(2006) 402 (Dz.U. C 78 z 11.4.2007).

⁴ COM(2005) 606 (Dz.U. C 49 z 28.2.2006).

⁵ COM(2007) 247 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁶ COM(2007) 248 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁷ COM(2007) 249 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁸ Decyzja nr 574/2007/WE (Dz.U. L 144 z 6.6.2007).

⁹ Decyzja nr 573/2007/WE (Dz.U. L 144 z 6.6.2007).

¹⁰ Decyzja nr 575/2007/WE (Dz.U. L 144 z 6.6.2007).

podejmowania wysiłków w zakresie przyjmowania uchodźców i wysiedleńców i ponoszenia związanych z tym konsekwencji, z uwzględnieniem prawodawstwa wspólnotowego w tej dziedzinie. Decyzja zastępuje drugą edycję funduszu (2005–2010), aby wspierać nowe cele programu haskiego, szczególnie praktyczną współpracę i przesiedlanie. Celem *Europejskiego Funduszu Powrotu Imigrantów* jest wspieranie wysiłków podejmowanych przez państwa członkowskie, zmierzających do usprawnienia zarządzania powrotami imigrantów we wszystkich jego wymiarach poprzez stosowanie koncepcji zintegrowanego zarządzania. Przewiduje on wspólne działania państw członkowskich lub działania krajowe, zgodne jednocześnie z zasadą solidarności, z prawodawstwem wspólnotowym w tej dziedzinie i z prawami podstawowymi.

W ramach programu haskiego Komisja przedstawiła dnia 6 czerwca *zieloną księgę w sprawie przyszłego wspólnego europejskiego systemu azylowego*¹. Celem księgi jest określenie wariantów dotyczących drugiego etapu tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego, możliwych zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi UE. Wyniki tych konsultacji posłużą do opracowania programu działań, który zostanie opublikowany w 2008 r.

W tym samym dniu Komisja przyjęła *sprawozdanie z oceny systemu dublińskiego*², którego celem jest określenie państwa członkowskiego właściwego do rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich UE, w Norwegii lub Islandii przez obywatela państwa trzeciego.

Dnia 25 czerwca Rada przyjęła decyzję ustanawiającą *Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich* na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”³. Celem funduszu jest wspieranie działań podejmowanych przez państwa członkowskie, mających na celu umożliwienie obywatelom państw trzecich, wywodzącym się z różnych środowisk gospodarczych, społecznych, kulturowych, religijnych, językowych i etnicznych, spełnienia warunków uzyskania prawa pobytu i ułatwienie ich integracji ze społeczeństwami europejskimi.

Dnia 11 lipca Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej⁴, którego celem jest poprawa dostępności, rzetelności i porównywalności tego rodzaju statystyk na poziomie Unii.

Dnia 10 sierpnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji ustanawiającej Europejską Sieć Migracji⁵. Celem sieci jest dostarczanie, według zapotrzebowania, instytucjom Wspólnoty, władzom i instytucjom państw członkowskich oraz obywatelom informacji

¹ COM(2007) 301 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 299 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ Decyzja 2007/435/WE (Dz.U. L 168 z 28.6.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 (Dz.U. L 199 z 31.7.2007).

⁵ COM(2007) 466 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

na temat azylu i imigracji z myślą o wspieraniu w Unii Europejskiej procesów politycznych i decyzyjnych w tym obszarze. Ramy finansowe przewidują na lata 2008–2013 środki w wysokości 56,7 mln euro.

Dnia 11 września Komisja przedstawiła trzecie sprawozdanie na temat migracji i integracji¹, stanowiące przegląd inicjatyw wspólnotowych i krajowych mających na celu lepszą integrację obywateli państw trzecich.

Dnia 23 października Komisja przedstawiła dwa wnioski dotyczące dyrektyw w obszarze migracji ekonomicznej. Pierwszy wniosek dotyczy dyrektywy ramowej, której celem jest określenie warunków wjazdu na terytorium UE obywateli krajów trzecich posiadających wysokie kwalifikacje – w dyrektywie tej zaproponowano stworzenie tzw. błękitnej karty europejskiej². Drugi wniosek dotyczy dyrektywy w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim³.

Dnia 26 listopada Komisja opublikowała sprawozdanie⁴ w sprawie stosowania dyrektywy ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (dyrektywa 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003, zwana również „dyrektywą o warunkach przyjmowania”). Wyniki sprawozdania oceniającego, jak również wnioski końcowe z konsultacji na temat zielonej księgi w sprawie przyszłego wspólnego europejskiego systemu azylowego posłużą do 2010 r. za podstawę bardziej harmonijnych ram prawnych w zakresie warunków przyjmowania, zgodnie z celami programu haskiego.

Dnia 5 grudnia Komisja przyjęła komunikat pt. „*W kierunku wspólnej polityki w dziedzinie imigracji*”⁵. Aby lepiej określić istniejące wyzwania związane z imigracją, komunikat wskazuje sposób, w jaki Unia powinna podjąć nowe zobowiązanie i stworzyć w duchu solidarności i podziału ciężaru zobowiązań wspólną europejską politykę w zakresie imigracji, wykorzystującą lepiej możliwości gospodarcze i środki na rzecz integracji.

Wizy, przekraczanie granic i przemieszczanie się w obrębie Unii

Dnia 1 czerwca weszły w życie umowy między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych⁶ oraz o readmisji⁷. Umowa o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych przewiduje na zasadzie

¹ COM (2007) 512 (Dz.U. C 4 z 9.1.2007).

² COM (2007) 637.

³ COM (2007) 638.

⁴ COM(2007) 745.

⁵ COM(2007) 780.

⁶ Decyzja 2007/340/WE (Dz.U. L 129 z 17.5.2007).

⁷ Decyzja 2007/341/WE (Dz.U. L 129 z 17.5.2007).

wzajemności ułatwienia w wydawaniu wiz na pobyt nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni dla obywateli obu stron. Umowa ta nie dotyczy terytoriów Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa. Umowa o readmisji, która nie ma zastosowania na terytorium Danii, przewiduje na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i powrotu osób niespełniających warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium Rosji lub Unii Europejskiej oraz ułatwia tranzyt takich osób w duchu współpracy.

Dnia 29 listopada przyjęto decyzje w sprawie umów między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych¹ oraz w sprawie readmisji². Takie same umowy zostały zawarte dnia 8 listopada z Republiką Albanii (wyłączenie o wydawaniu wiz)³, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii⁴, Bośnią i Hercegowiną⁵, Republiką Czarnogóry⁶, Republiką Serbii⁷, a dnia 22 listopada z Republiką Mołdowy⁸.

Dnia 11 lipca Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 863/2007 ustanawiające mechanizm *tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy*⁹. Rozporządzenie ustanawia mechanizm służący zapewnieniu pomocy operacyjnej przez ograniczony okres, w postaci zespołów szybkiej interwencji na granicy, wnioskującemu o to państwu członkowskiemu znajdującemu się pod nagłą i wyjątkową presją, w przypadku masowego napływu obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na terytorium tego państwa członkowskiego.

Dnia 25 kwietnia otwarto uroczyste pierwsze *Wspólne ośrodek przyjmowania wniosków wizowych UE* w Kiszyniowie (Mołdawia)¹⁰. Ośrodek ten ma w praktyczny sposób ułatwić wydawanie wiz dla obywateli Mołdawii.

System informacyjny Schengen

Dnia 29 stycznia Rada przyjęła decyzję o *budżecie dla Sisnetu*¹¹ (infrastruktury łączności dla środowiska Schengen) na rok 2007, określając jego wysokość na 4 099 000 euro.

Dnia 16 marca Komisja przyjęła dwie decyzje ustanawiające wymogi sieciowe dla systemu informacyjnego Schengen II¹².

¹ Decyzja 2007/840/WE (Dz.U. L 332 z 18.12.2007).

² Decyzja 2007/839/WE (Dz.U. L 332 z 18.12.2007).

³ Decyzja 2007/821/WE (Dz.U. L 334 z 19.12.2007).

⁴ Decyzje 2007/824/WE i 2007/817/WE (Dz.U. L 334 z 19.12.2007).

⁵ Decyzje 2007/822/WE i 2007/820/WE (Dz.U. L 334 z 19.12.2007).

⁶ Decyzje 2007/823/WE i 2007/818/WE (Dz.U. L 334 z 19.12.2007).

⁷ Decyzje 2007/825/WE i 2007/819/WE (Dz.U. L 334 z 19.12.2007).

⁸ Decyzje 2007/827/WE i 2007/826/WE (Dz.U. L 334 z 19.12.2007).

⁹ Dz.U. L 199 z 31.7.2007.

¹⁰ IP/07/561.

¹¹ Decyzja 2000/265/WE (Dz.U. L 85 z 6.4.2000).

¹² Decyzje 2007/170/WE (Dz.U. L 79 z 20.3.2007) i 2007/171/WE (Dz.U. L 79 z 20.3.2007).

Dnia 12 czerwca Rada przyjęła decyzję sprawie stosowania przepisów dorobku Schengen dotyczących systemu informacyjnego Schengen w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r. (z wyjątkiem Cypru) ¹.

Tego samego dnia Rada przyjęła decyzję dotyczącą systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ². W decyzji tej dokładnie określono przeznaczenie SIS II, jego strukturę techniczną i sposób finansowania oraz ustanowiono zasady jego funkcjonowania i użytkowania. Zawiera ona również szczegółowe przepisy dotyczące danych wprowadzanych do systemu.

Rozszerzenie strefy Schengen

Dnia 8 listopada Rada stwierdziła, że dziewięć państw członkowskich, tj. Republika Czeska, Estonia, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia oraz Słowacja, spełniło konieczne wymogi dotyczące stosowania dorobku Schengen we wszystkich obszarach (granice powietrzne, lądowe i morskie, współpraca policyjna, system informacyjny Schengen, ochrona danych i wydawanie wiz).

Dnia 6 grudnia, po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, Rada podjęła decyzję o zniesieniu z dniem 21 grudnia 2007 r. kontroli na wewnętrznych granicach lądowych i morskich między tymi państwami członkowskimi oraz między tymi państwami a państwami członkowskimi, które stosują już w pełni dorobek Schengen. Dnia 30 marca 2008 r. zniesione zostaną kontrole na granicach powietrznych ³.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Europejska przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości:
http://ec.europa.eu/justice_home/index_en.htm
- Eurojust:
<http://eurojust.europa.eu/>
- Europol:
<http://www.europol.europa.eu/>
- Europejska Akademia Policyjna:
<http://www.cepol.europa.eu/>

¹ Decyzja 2007/471/WE (Dz.U. L 179 z 7.7.2007).

² Decyzja 2007/533/WSiSW (Dz.U. L 205 z 7.8.2007).

³ Decyzja 2007/801/WE (Dz.U. L 323 z 8.12.2007).

Sekcja 2

Zarządzanie ryzykiem

Zdrowie publiczne

Aspekty ogólne

Dnia 20 marca Komisja przyjęła sprawozdanie z funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS) działającego w ramach sieci nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie w latach 2004–2005¹. Z analizy stosowania systemu EWRS wynika, że jest on używany coraz częściej przez państwa członkowskie i że jest obecnie uznawany za odpowiednie narzędzie do szybkiego przekazywania informacji w celu koordynacji działań i zarządzania ryzykiem na poziomie wspólnotowym.

Dnia 23 października Komisja przyjęła białą księgę zatytułowaną „*Razem na rzecz zdrowia: Strategiczne podejście dla UE na lata 2008–2013*”². Celami strategicznymi mają być: propagowanie zdrowia w starzejącej się Europie, ochrona obywateli przed zagrożeniami dla zdrowia, wspieranie dynamicznych systemów zdrowotnych i nowych technologii.

Tego samego dnia Parlament Europejski i Rada przyjęły decyzję³ ustanawiającą drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013.

Ponadto Rada przyjęła podczas posiedzenia dnia 6 grudnia konkluzje na temat strategii Unii Europejskiej w dziedzinie zdrowia.

Uwarunkowania zdrowotne

Dnia 18 kwietnia Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie realizacji zalecenia Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie zapobiegania występowaniu i ograniczania szkód zdrowotnych związanych z uzależnieniem od narkotyków⁴. Komisja stwierdza w nim, że zapobieganie szkodom spowodowanym narkotykami i ich ograniczanie jest celem w dziedzinie zdrowia publicznego jasno określonym na poziomie krajowym oraz że wszystkie państwa członkowskie, chociaż w różnym stopniu, zapewniły usługi i udogodnienia związane z ograniczaniem szkód. W sprawozdaniu podkreśla się również, że nie we wszystkich państwach członkowskich zapewnianie jakości, monitoring i ocena są postrzegane jako zadanie rządu krajowego, jednakże istnieje ogólne poparcie dla

¹ COM (2007) 121.

² COM(2007) 630.

³ Decyzja nr 1350/2007/WE (Dz.U. L 301 z 20.11.2007).

⁴ COM(2007) 199.

potrzeby lepszego uwzględnienia i większego wykorzystania poważniejszych dowodów naukowych w działaniach związanych z ograniczaniem szkód.

Dnia 1 lutego¹ Parlament Europejski przyjął rezolucję zatytułowaną „*Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym*”. Parlament uznaje problem otyłości za priorytet polityczny Unii Europejskiej i państw członkowskich. Zachęca on Komisję do rozwijania mechanizmów promowania najlepszych praktyk w szkołach, służących wpajaniu dzieciom nawyków zdrowego odżywiania. Ponadto Parlament analizuje możliwość włączenia problemów żywienia i aktywności fizycznej do innych polityk wspólnotowych.

Dnia 30 maja Komisja przyjęła białą księgę zatytułowaną „*Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością*”². Biała księga koncentruje się na działaniach, które mogą zostać podjęte w tej dziedzinie na poziomie wspólnotowym w celu zaradzenia bieżącym problemom z odżywianiem i zdrowiem, proponując przy tym konkretne działania, które mogą zostać zrealizowane we wszystkich sektorach przez państwa członkowskie w granicach ich własnych kompetencji. Przewiduje się, że w 2010 r. Komisja podsumuje osiągnięte postępy.

Platforma działania Unii Europejskiej na rzecz właściwego sposobu odżywiania, aktywności fizycznej i zdrowia, utworzona w marcu 2005 r., przyniosła dalsze efekty w 2007 r. Ponadto Komisja wraz z Unią Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA) zainaugurowały wspólnie pod koniec sierpnia telewizyjną kampanię reklamową, która ma przekonywać obywateli Europy do *codziennej aktywności fizycznej*. Innym wydarzeniem propagującym zdrowe żywienie był obchodzony 8 listopada *Europejski Dzień Zdrowego Jedzenia i Gotowania*, który miał przyczynić się do walki z otyłością u dzieci.

Ponadto w czerwcu utworzone zostało *Europejskie Forum ds. Alkoholu i Zdrowia*, które ma opracować konkretne działania na wszystkich poziomach – od poziomu europejskiego do poziomu lokalnego – w celu ograniczenia szkód związanych ze spożyciem alkoholu. Forum składa się z dwóch grup operacyjnych: grupy naukowej odpowiedzialnej za przedkładanie członkom forum opinii naukowych oraz grupy, której zadaniem jest określanie najlepszych praktyk i proponowanie członkom konkretnych działań.

Przeciwdziałanie używaniu tytoniu

Dnia 30 stycznia Komisja przyjęła zieloną księgę zatytułowaną „*Ku Europie wolnej od dymu tytoniowego: alternatywne opcje polityki na szczelbu UE*”³. W dokumencie analizuje się wpływ biernego palenia na zdrowie oraz koszty gospodarcze z nim związane,

¹ Dz.U. C 250E z 25.10.2007.

² COM(2007) 279 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 27 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

przestrzeżenie zakazu palenia przez społeczeństwo oraz działania podjęte na szczeblu krajowym i wspólnotowym. Przewidziano również gromadzenie opinii zainteresowanych stron na temat zasięgu środków przeciwdziałania biernemu paleniu.

Po oddaleniu przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości skargi wniesionej przez Niemcy przeciwko dyrektywie w sprawie reklamy tytoniu wszystkie państwa członkowskie dokonały już transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego. Ponadto, w dziedzinie przeciwdziałania używaniu tytoniu, w reklamach stosowane są już obowiązkowe teksty informacyjne o skutkach dla zdrowia oraz istnieje możliwość stosowania piktoqramów ostrzegawczych.

Jakość powietrza

Dnia 4 lipca Komisja przyjęła komunikat¹ popierający wspólne stanowisko Rady² dotyczące przyjęcia dyrektywy w sprawie jakości powietrza atmosferycznego i w sprawie czystszej powietrza dla Europy.

Dawstwo i przeszczepianie narządów

Dnia 30 maja Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Dawstwo i przeszczepianie narządów: działania polityczne na poziomie UE*”³. W komunikacie zdefiniowano trzy problemy strategiczne: zapewnienie jakości i bezpieczeństwa narządów, zwiększenie ich dostępności oraz walka z handlem narządami. Komisja proponuje plan działań, zakładający ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi w tej dziedzinie, oraz dyrektywę na podstawie art. 152 Traktatu WE, w której zawarte zostaną podstawowe zasady dotyczące jakości i bezpieczeństwa narządów ludzkich.

Ochrona konsumentów

Komisja przyjęła dnia 8 lutego *zieloną księgę w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta*⁴. W ten sposób Komisja zapoczątkowała dynamiczne zmiany w kierunku przekształcenia obowiązujących przepisów, aby poprawić zaufanie konsumentów, przygotowując dla nich jednorodne ramy prawne, oraz aby dostosować przepisy do wyzwań szybko zmieniającego się świata technologii cyfrowych. W tym kontekście, dnia 24 kwietnia, Komisja przyjęła komunikat na temat wykonania dyrektywy 1999/44/WE w sprawie *niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji*⁵.

¹ COM(2007) 320 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² Dz.U. C 263E z 6.11.2007.

³ COM(2007) 275 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ COM(2006) 744 (Dz.U. C 61 z 15.3.2007).

⁵ COM(2007) 210 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

Dnia 13 marca Komisja przyjęła ponadto komunikat zatytułowany „Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007–2013 – Wzmocnienie pozycji konsumentów, polepszenie ich dobrobytu oraz zapewnienie ich skutecznej ochrony”¹. Komisja określa trzy podstawowe cele na ten okres: wzmocnienie pozycji konsumentów europejskich, poprawa ich dobrobytu oraz ich skuteczna ochrona przed zagrożeniami, z którymi nie mogą sobie poradzić sami. Komisja chce w ten sposób wdrożyć do 2013 r. lepiej zintegrowany i skuteczniejszy rynek wewnętrzny, w szczególności w zakresie handlu detalicznego.

Dnia 7 czerwca Komisja przyjęła również wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów *użytkowania nieruchomości w oznaczonym czasie, długoterminowych produktów wakacyjnych, wymiany i odsprzedaży*². Nowy wniosek ma wypełnić luki w istniejących przepisach. W szczególności ma on rozszerzyć zakres stosowania dyrektywy na nowe produkty, które pojawiły się na rynku, oraz rozszerzyć ochronę na ważne dziedziny, takie jak odsprzedaż praw do użytkowania nieruchomości w oznaczonym czasie oraz kluby oferujące wymianę produktów turystycznych.

Dnia 25 lipca Komisja przyjęła drugie sprawozdanie okresowe dotyczące postępów Wspólnego Systemu Odniesienia (WSO) w dziedzinie *europejskiego prawa kontraktowego*³. W sprawozdaniu Komisja podsumowuje rozwój projektu, który będzie stanowił dla Komisji i europejskich organów prawodawczych narzędzie lub podręcznik używany przy przeglądzie istniejącego prawodawstwa i opracowaniu nowych instrumentów w dziedzinie prawa kontraktowego. Komisja przedstawia również swoje podejście do przyszłych prac w ramach WSO.

Bezpieczeństwo żywności, zdrowie roślin, zdrowie i dobrostan zwierząt

Bezpieczeństwo żywności

Dnia 17 kwietnia Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia określającego *wspólnotowe procedury ustanawiania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego* oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/90⁴. Celem jest dalsze ograniczenie poziomu narażenia konsumenta na substancje farmakologicznie czynne stosowane w lekach weterynaryjnych przeznaczonych dla zwierząt, z których pozyskuje się żywność, i ich pozostałości w żywności pochodzenia zwierzęcego.

¹ COM(2007) 99 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 303 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 447 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁴ COM(2007) 194 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

Dodatki do żywności

Dnia 18 lipca Komisja przyjęła sprawozdanie na temat postępów w ponownej ocenie dodatków do żywności¹. W sprawozdaniu tym przedstawiono podsumowanie z ponownej oceny dodatków przeprowadzonej niedawno przez Komitet Naukowy ds. Żywności oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i opisano działania podjęte przez Komisję Europejską w związku z wydaniem odpowiednich opinii naukowych.

Zdrowie roślin

Dnia 29 stycznia Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie *obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców*². Prawodawstwo wspólnotowe w tej dziedzinie zostało przyjęte w 1992 r. w celu ustanowienia zharmonizowanych warunków gwarantujących nabywcom uzyskanie materiałów i roślin w dobrym stanie fitosanitarnym i dobrej jakości. Od czasu przyjęcia prawodawstwo to sprawdziło się jako proste i skuteczne narzędzie harmonizacji rynku wewnętrznego.

Dnia 26 listopada³ Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję 2003/17/WE w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich. Decyzja ta przedłuża równoważność do dnia 31 grudnia 2012 r. w odniesieniu do wszystkich krajów trzecich, o których mowa w decyzji 2003/17/WE.

Zdrowie i dobrostan zwierząt

Dnia 19 września⁴ Komisja przyjęła komunikat w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013) – „Lepiej zapobiegać niż leczyć”. Ocena polityki wspólnotowej w zakresie zdrowia zwierząt potwierdza ciągły postęp osiągnięty na przestrzeni lat oraz formułuje ważne zalecenia na przyszłość.

Ponadto w dziedzinie dobrostanu zwierząt Rada przyjęła dnia 28 czerwca dyrektywę⁵ w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa. Dnia 11 czerwca Rada przyjęła rozporządzenie o ochronie środowiska wodnego przed ryzykiem związanym z wykorzystaniem w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo, stanowiące również wkład w zrównoważony rozwój tego sektora w Europie⁶.

¹ COM(2007) 418 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2007) 31.

³ Decyzja 2007/780/WE (Dz.U. L 314 z 1.12.2007).

⁴ COM(2007) 539 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁵ Dyrektywa 2007/43/WE (Dz.U. L 182 z 12.7.2007).

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 708/2007 (Dz.U. L 168 z 28.6.2007).

Bezpieczeństwo i ochrona transportu

Bezpieczeństwo i ochrona transportu morskiego

Parlament Europejski i Rada rozporządzeniem (WE) nr 457/2007¹ z dnia 25 kwietnia zmieniły rozporządzenie (WE) nr 417/2002 w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania w odniesieniu dla tankowców pojedynczokadłubowych. Nowe rozporządzenie zakazuje wszystkim tankowcom przewożącym ciężkie ładunki produktów naftowych, niezależnie od bandery, z wyjątkiem tankowców podwójnokadłubowych, wejścia do i wyjścia z portów lub przybrzeżnych terminali lub zakotwiczenia się na wodach objętych jurysdykcją jednego z państw członkowskich.

Dnia 22 października Komisja przyjęła zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie *odpowiedzialności przewoźników wobec pasażerów na morzu i wodach śródlądowych z tytułu wypadków*². Celem wniosku jest przygotowanie dla przewoźników i wszystkich pasażerów w transporcie morskim, niezależnie od trasy, zharmonizowanych ram prawnych określających ich prawa i obowiązki.

Ponadto dnia 24 października Komisja przyjęła zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie *odpowiedzialności cywilnej i gwarancji finansowych armatorów*³. Wniosek definiuje zasady umożliwiające równocześnie zapobieganie wypadkom oraz likwidację szkód.

Bezpieczeństwo i ochrona transportu lotniczego

Dnia 24 stycznia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Plan działania w zakresie przepustowości, efektywności i bezpieczeństwa portów lotniczych w Europie*”⁴. W komunikacie Komisja omawia kompleksowy plan działania, który określa spójną strategię zapobiegającą nadmiernemu zatłoczeniu lotnisk europejskich. Komisja proponuje pięć głównych działań: optymalizację wykorzystania istniejącej przepustowości; spójne podejście do procedur bezpieczeństwa w portach lotniczych; wspieranie współmodalności, integrację i współpracę różnych rodzajów transportu; poprawę działalności portów lotniczych w zakresie ochrony środowiska naturalnego oraz ram planowania budowy nowej infrastruktury portów lotniczych; opracowanie i wdrożenie oszczędnych rozwiązań technicznych.

Dnia 14 czerwca Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji w sprawie podpisania *umowy ze Stanami Zjednoczonymi o współpracy w zakresie uregulowań prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego* w celu ułatwienia handlu towarami

¹ Dz.U. L 113 z 30.4.2007.

² COM(2007) 645.

³ COM(2007) 674.

⁴ COM(2006) 819 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

i usługami w sektorze lotniczym, ograniczając w jak największym stopniu dublowanie się ocen, weryfikacji i kontroli¹. Rada przyjęła wniosek dnia 26 listopada.

Bezpieczeństwo energetyczne i ochrona instalacji

W komunikacie z dnia 10 stycznia w sprawie *ramowego programu energetyki jądrowej*² Komisja proponuje utworzenie grupy wysokiego szczebla złożonej z przedstawicieli krajowych organów nadzoru jądrowego, aby doprowadzić do wypracowania wspólnych uzgodnień i europejskich zasad w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony instalacji jądrowych³.

Tego samego dnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Działania na rzecz europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych*”⁴. Komisja podkreśla w nim ważną rolę technologii energetycznych, opisując równocześnie wyzwania polityki energetycznej, takie jak bezpieczeństwo dostaw, zmiany klimatyczne i konkurencyjność. Zapowiada również, że sama przedstawi konkretny europejski plan strategiczny dotyczący technologii energetycznych, który zostanie przedłożony do zatwierdzenia przez Radę Europejską wiosną 2008 r.

Dnia 19 lutego Rada przyjęła rozporządzenie (Euratom) nr 300/2007⁵ ustanawiające instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, który ma propagować wysoki poziom bezpieczeństwa jądrowego, ochrony przed promieniowaniem oraz stosowanie kontroli bezpieczeństwa.

Dnia 27 lutego Komisja przyjęła dokument roboczy, który określa zmienione ramy realizacji kontroli bezpieczeństwa nuklearnego w Unii oraz opisuje zasady ogólne. Dokument ten stał się przedmiotem szczegółowych konsultacji z udziałem ekspertów z państw członkowskich, którzy zgodzili się z jego treścią. Dokument, sfinalizowany w 2007 r., będzie stanowił podstawę dalszych działań w zakresie kontroli bezpieczeństwa. Dnia 28 lutego Rada odnotowała dokument Komisji i osiągnięte porozumienie, co daje początek nowej ery w dziedzinie zabezpieczeń jądrowych we Wspólnocie.

Dnia 10 lipca Rada przyjęła decyzję⁶ zatwierdzającą przystąpienie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych. Komisja podjęła decyzję w sprawie przystąpienia dnia 19 grudnia.

Dnia 17 lipca Komisja przyjęła decyzję powołującą Europejską Grupę Wysokiego Szczebla ds. Bezpieczeństwa Jądrowego i Gospodarowania Odpadami⁷. Grupa ta

¹ COM(2007) 325 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2006) 844 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

³ Zob. również rozdział II sekcja 2 część „Energia” niniejszego sprawozdania.

⁴ COM(2006) 847 (Dz.U. C 138 z 22.6.2007).

⁵ Dz.U. L 81 z 22.3.2007.

⁶ Decyzja 2007/513/Euratom (Dz.U. L 190 z 21.7.2007).

⁷ Decyzja 2007/530/Euratom (Dz.U. L 195 z 27.7.2007).

będzie doradzać i pomagać Komisji w stopniowym opracowaniu wspólnej strategii, a następnie nowych przepisów europejskich w dziedzinie ochrony instalacji jądrowych i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem i odpadami promieniotwórczymi.

Ponadto, zgodnie z zobowiązaniem Unii do pomocy finansowej dla Słowacji na działania prowadzące do zamknięcia reaktorów jądrowych zbudowanych na podstawie radzieckich planów pierwszej generacji, Rada przyjęła dnia 14 maja rozporządzenie¹ określające pomoc finansową na lata 2007–2013.

Dnia 12 grudnia Komisja przyjęła *drugie sprawozdanie w sprawie wykorzystania zasobów finansowych przeznaczonych na likwidację instalacji jądrowych, zużytego paliwa i odpadów promieniotwórczych*². Sprawozdanie to obejmuje wszystkie instalacje jądrowe oraz opisuje wykorzystanie funduszy na demontaż i gospodarowanie odpadami.

Ochrona ludności i Fundusz Solidarności Unii Europejskiej

Ochrona ludności

Dnia 5 marca Rada utworzyła Instrument Finansowy Ochrony Ludności³. Stanowić on będzie podstawę finansową dla działań w ramach gotowości i reagowania, objętych mechanizmami ochrony ludności Unii Europejskiej⁴; będzie on równocześnie podstawą prawną i finansową realizacji wzmożonych działań objętych wcześniej programem działań w dziedzinie ochrony ludności 2000–2006⁵. Ponadto instrument obejmie nowe dziedziny, przyczyniając się między innymi do rozwoju i tworzenia systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania przez badania poświęcone zapotrzebowaniu i wykonalności oraz przez działania sprzyjające wzajemnym powiązaniom między tymi systemami oraz powiązaniu ich z całym mechanizmem. Środki finansowe przeznaczone na ten instrument w ramach finansowych na lata 2007–2013 wynoszą 189,8 mln euro.

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej

Dnia 7 czerwca Parlament Europejski i Rada przyjęły decyzję⁶ w sprawie *uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej*. Po przeanalizowaniu skutków poważnych powodzi w Grecji i na Węgrzech w 2006 r. z Funduszu Solidarności przeznaczono łączną kwotę 24 370 114 euro środków na zobowiązania i płatności. Dnia 24 października Parlament Europejski i Rada przyjęły drugą decyzję⁷ w sprawie *uruchomienia Funduszu*

¹ Rozporządzenie (Euratom) nr 549/2007 (Dz.U. L 131 z 23.5.2007).

² COM(2007) 794.

³ Decyzja 2007/162/WE, Euratom (Dz.U. L 71 z 10.3.2007).

⁴ Decyzja 2001/792/WE, Euratom (Dz.U. L 297 z 15.11.2001) i COM(2005) 137 (Dz.U. C 236 z 24.9.2005).

⁵ Decyzja 2005/12/WE (Dz.U. L 6 z 8.1.2005).

⁶ Decyzja nr 930/2007/WE (Dz.U. L 202 z 3.8.2007).

⁷ Decyzja nr 1530/2007/WE (Dz.U. L 337 z 21.12.2007).

Solidarności Unii Europejskiej. Decyzja ta dotyczy katastroficznych skutków huraganu „Kyrill”, który wyrządził szkody w Niemczech w styczniu, oraz cyklonu tropikalnego „Gamède” na francuskiej wyspie Reunion w lutym. W tych dwóch przypadkach z Funduszu Solidarności przeznaczono łącznie kwotę 172,2 mln euro. Dnia 10 grudnia Komisja zaproponowała przyznanie pomocy z Funduszu Solidarności w wysokości 162 mln euro na pomoc dla regionów brytyjskich dotkniętych powodziami ¹.

Dnia 25 października Komisja przyjęła sprawozdanie zatytułowane „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: Sprawozdanie roczne za 2006 r.”², w którym opisano działania funduszu w 2006 r. i rozpatrywanie nowych wniosków otrzymanych w ciągu roku, opisano monitorowanie realizowanych już dotacji oraz przedstawiono ocenę sprawozdań z realizacji w przygotowaniu do ich ukończenia.

Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej

Dnia 23 lipca ³ Parlament Europejski i Rada przyjęły program „Herkules II”, zmieniając decyzję nr 804/2004/WE ⁴ ustanawiającą „Wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty” i przedłużając okres obowiązywania tej decyzji. Ten akt podstawowy oprócz dotacji obejmuje obecnie również zamówienia publiczne; zawiera też cele walki z przemytem i podrabianiem papierosów. Rozszerzenie celów programu na walkę z przemytem i podrabianiem papierosów odzwierciedla wzmożenie wysiłków w tej dziedzinie dzięki ściślejszej współpracy między organami krajowymi i wspólnotowymi. Program „Herkules II” obejmuje okres 2007–2013 i dysponuje łączną kwotą środków 98,5 mln euro. Program został powołany w celu finansowania wszystkich wydatków operacyjnych związanych z prowadzonymi przez Komisję ogólnymi działaniami walki z nadużyciami; przewiduje on wsparcie finansowe na wiele działań, takich jak pomoc techniczna dla władz krajowych, organizacja szkoleń, konferencji i seminariów oraz przygotowanie porównawczych analiz prawa. Program skierowany jest do organów krajowych w państwach członkowskich, ośrodków badań oraz stowarzyszeń o celu niezarobkowym mających siedzibę w państwach członkowskich lub w krajach kandydujących lub przystępujących. Ponadto koszty udziału przedstawicieli niektórych krajów trzecich są również kwalifikowalne w ramach tego programu.

Dnia 17 grudnia Komisja przyjęła komunikat w sprawie dynamicznego podejścia do kwestii odporności przepisów na nadużycia finansowe⁵, którego celem jest wprowadzenie nowego mechanizmu zapobiegawczego.

¹ IP/07/1885.

² COM(2007) 632 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

³ Decyzja nr 878/2007/WE (Dz.U. L 193 z 25.7.2007).

⁴ Dz.U. L 143 z 30.4.2004.

⁵ COM(2007) 806.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów:
http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/index_en.htm
- Konsumenci:
http://ec.europa.eu/consumers/index_pl.htm
- Bezpieczeństwo żywności:
http://ec.europa.eu/food/food/index_en.htm
- Zdrowie publiczne:
http://ec.europa.eu/health/index_en.htm
- Transport:
http://ec.europa.eu/transport/index_en.html
- Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu:
<http://emsa.europa.eu/>
- Energia:
http://ec.europa.eu/energy/index_en.html
- Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej:
<http://www.iaea.org/>
- Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych:
http://ec.europa.eu/anti_plaud/index_pl.html

Europa jako partner na arenie światowej

Kontekst

Wzmocnienie roli Unii na arenie światowej

W następstwie nieformalnego spotkania szefów państw lub rządów, które odbyło się w Hampton Court w październiku 2005 r., postanowiono, że pomimo niepowodzenia procesu ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy Unia Europejska powinna dołożyć starań w celu wzmocnienia swoich działań zewnętrznych, a także powiązań między obszarami polityki wewnętrznej i zewnętrznej. W związku z tym w 2006 r. Komisja przyjęła komunikat zawierający szereg konkretnych propozycji niewymagających zmiany traktatu, służących umacnianiu spójności oraz zwiększaniu skuteczności i widoczności Europy na świecie. Działania te mają wzmocnić rolę Unii na arenie światowej dzięki lepszemu planowaniu strategicznemu oraz organizowaniu debaty poświęconej planowaniu strategicznemu po każdej zmianie przewodnictwa w Radzie Europejskiej, ściślejszej współpracy między Komisją i sekretariatem Rady, zacieśnianiu stosunków z państwami członkowskimi poprzez programy wymiany pracowników obejmujące służby dyplomatyczne państw członkowskich i sekretariat Rady oraz polepszeniu sprawozdawczości w zakresie działań zewnętrznych Unii, informowania obywateli i widoczności Unii na świecie.

Sekcja 1

Stosunki sąsiedzkie

Proces rozszerzenia Unii i strategia przedakcesyjna

Koncepcja ogólna

W następstwie wejścia w życie Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej te dwa państwa uzyskały dnia 1 stycznia status państw członkowskich.

Dnia 6 listopada Komisja przyjęła komunikat pt. „*Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2007–2008*”¹. Komunikat odwołuje się do aktualnego programu rozszerzenia, obejmującego kraje Bałkanów Zachodnich i Turcji. Komunikat stanowi kontynuację odnowionego konsensusu w sprawie rozszerzenia, przyjętego przez Radę Europejską w grudniu 2006 r., które opiera się na zasadzie konsolidacji zobowiązań, uczciwym stawianiu warunków i rygorystycznym ich przestrzeganiu oraz lepszym informowaniu opinii publicznej, w połączeniu z uwzględnieniem zdolności UE do zintegrowania nowych państw członkowskich. W komunikacie przedstawiono działania podjęte w celu poprawienia jakości procesu rozszerzenia dzięki wprowadzaniu na wczesnym etapie trudnych reform, pełnemu korzystaniu z kryteriów odniesienia oraz zwiększaniu przejrzystości całego procesu negocjacji i opracowaniu pierwszych ocen skutków w kluczowych obszarach polityki. Oprócz tego w komunikacie przyjęto podejście zmierzające do podjęcia najważniejszych wyzwań w krajach kandydujących do przystąpienia do UE, takich jak wzmocnienie władzy publicznej, państwa prawa, pojednanie, reformy administracji i sądownictwa, zwalczanie przestępczości zorganizowanej i korupcji. Komunikat zawiera również propozycje działań służących wsparciu krajów ubiegających się o członkostwo w UE, w tym w szczególności środki sprzyjające rozwojowi społeczeństwa obywatelskiego i dialogu, a także wzmocnionej koordynacji działań ofiarodawców pomocy oraz zachęcaniu opinii publicznej do wsparcia procesu rozszerzenia.

Aby określić uaktualnione priorytety w zakresie reform, wraz z komunikatem Komisja przedstawiła wnioski dotyczące decyzji Rady w sprawie *przeglądu partnerstw dla członkostwa* zawartych z Turcją², Chorwacją³ i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii⁴ oraz partnerstw europejskich zawartych z Albanią⁵, Bośnią i Hercegowiną⁶ i Serbią⁷⁸. Jeżeli chodzi o Czarnogórę, Rada przyjęła już partnerstwo europejskie dnia 22 stycznia⁹ (zob. poniżej). W partnerstwach tych zawarto wykaz priorytetów poszczególnych krajów w procesie przygotowań do przyszłej integracji z UE. Priorytety te stanowią podstawę programowania pomocy finansowej Wspólnoty, która będzie nadal udzielana z odpowiednich instrumentów finansowych, w tym z instrumentu przedakcesyjnego.

W 2007 r. podpisano *umowy mające na celu ułatwienie wydawania wiz i umowy o readmisji*¹⁰ między Unią Europejską a krajami Bałkanów Zachodnich (umowa o readmisji

¹ COM(2007) 663.

² COM(2007) 661.

³ COM(2007) 658.

⁴ COM(2007) 659 i COM(2007) 662.

⁵ COM(2007) 656.

⁶ COM(2007) 657.

⁷ Łącznie z Kosowem pozostającym pod administracją Organizacji Narodów Zjednoczonych na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

⁸ COM(2007) 660.

⁹ Decyzja 2007/49/WE (Dz.U. L 20 z 27.1.2007).

¹⁰ Zob. rozdział IV sekcja 1 część „Zarządzanie granicami zewnętrznymi i imigracja” niniejszego sprawozdania.

z Albanią już obowiązują). Umowy te weszły w życie dnia 1 stycznia 2008 r. Ich skutkiem będzie znaczna poprawa warunków uzyskiwania wiz przy wjeździe do UE; umowy te stanowią ważny krok na drodze do całkowitego zniesienia obowiązku wizowego.

Wsparcie finansowe

Nowy *instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA)*, który wszedł w życie dnia 1 stycznia¹, łączy całość pomocy przedakcesyjnej w jednym instrumencie i zastępuje instrumenty finansowe przedakcesyjne Phare, ISPA i SAPARD, instrument przedakcesyjny dla Turcji oraz instrument finansowy dla Bałkanów Zachodnich – CARDS. W latach 2007–2013 z instrumentu IPA, obejmującego kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące, zostanie udzielona pomoc w wysokości 11,468 mld euro.

Wieloletnie orientacyjne ramy finansowe IPA na okres 2009–2011 przyjęto dnia 6 listopada 2007 r.² Dostarczają one informacji o indykatywnym podziale łącznych środków przyznanych na ten instrument, zaproponowanym przez Komisję i przewidzianym w rozporządzeniu w sprawie IPA. Ramy łączą kontekst polityczny, określony na potrzeby wszystkich działań dotyczących rozszerzenia, z procedurą budżetową, określają podział środków na pomoc przedakcesyjną we wspomnianym okresie według krajów i według komponentów i podają orientacyjną wielkość środków przyznanych na programy regionalne i horyzontalne oraz kwot przeznaczonych na wydatki pomocnicze. Podział środków z instrumentu pomocy przedakcesyjnej w 2007 r.³ według kraju i według obszaru komponentu jest szczegółowo przedstawiony w tabeli 1.

W pierwszym półroczu 2007 r. Komisja przyjęła pierwsze *dokumenty dotyczące wieloletniego planowania orientacyjnego* dla wszystkich krajów ubiegających się o członkostwo. Te dokumenty programowania strategicznego, określone dla każdego kraju beneficjenta i dla programów przeznaczonych dla wielu beneficjentów uwzględniają indykatywny podział wydatków proponowany w orientacyjnych wieloletnich ramach finansowych. Na ich podstawie udziela się pomocy przedakcesyjnej. W drugim półroczu Komisja przyjęła wszystkie *programy roczne i wieloletnie*, w których główne obszary działań i priorytety określone w dokumentach dotyczących wieloletniego planowania orientacyjnego przełożono na konkretne działania i projekty, które należy sfinansować.

W 2007 r. Turcja, Chorwacja oraz Była Jugosłowiańska Republika Macedonii stały się beneficjentami środków z komponentów „*rozwój regionalny*” oraz „*rozwój zasobów*”

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1085/2006 (Dz.U. L 210 z 31.7.2006).

² COM(2007) 689.

³ COM(2006) 672.

ludzkich” instrumentu pomocy przedakcesyjnej. Celem komponentu „rozwój regionalny” jest wspieranie przygotowań tych krajów do wprowadzenia w życie wspólnotowej polityki spójności, w szczególności do korzystania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności, natomiast komponent „rozwój zasobów ludzkich” dotyczy przygotowania do uczestnictwa w polityce spójności oraz do korzystania z Europejskiego Funduszu Społecznego. Na okres 2007–2009 przewidziano programy operacyjne na kwotę 920 mln euro, aby pomóc krajom ubiegającym się o członkostwo w tych istotnych dziedzinach. Kraje te otrzymają także wsparcie w ramach komponentu IPA „rozwój obszarów wiejskich”, który dotyczy przygotowań do objęcia wspólną polityką rolną i działań z nią związanych, jak również do korzystania z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). Środki przewidziane na ten cel na lata 2007–2009 wynoszą 255 mln euro.

Dnia 27 lutego w związku ze sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego na temat absolutorium dla Komisji z wykonania budżetu za rok 2005 Rada wyraziła swoje uznanie co do właściwego zarządzania funduszami przedakcesyjnymi.

Dnia 6 listopada Komisja przyjęła „Sprawozdanie za 2006 r. w sprawie Phare, instrumentów pomocy przedakcesyjnej i środków przejściowych”¹. W sprawozdaniu oceniono stan realizacji programu Phare w dziesięciu nowych państwach członkowskich oraz w Bułgarii, Rumunii i Chorwacji. Oceniono także postępy w realizacji programu środków przejściowych przeznaczonych dla nowych państw członkowskich oraz instrumenty przedakcesyjne dla Cypru, Malty i Turcji.

Dnia 7 listopada Komisja przyjęła „Sprawozdanie roczne dotyczące Instrumentu Przedakcesyjnej Polityki Strukturalnej (ISPA) 2006”². Sprawozdanie to zawiera analizę postępów we wprowadzaniu w życie ISPA w trzech krajach będących beneficjentami tego instrumentu (w Bułgarii, Chorwacji i Rumunii). W związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej w styczniu Chorwacja pozostała jedynym odbiorcą środków z ISPA.

Dnia 9 listopada Komisja przyjęła „Sprawozdanie ogólne w sprawie pomocy przedakcesyjnej (Phare – ISPA – SAPARD) w 2006 r.”³, obejmujące działania finansowane w 2006 r. z trzech instrumentów przedakcesyjnych.

---

¹ COM(2007) 679.

² COM(2007) 685.

³ COM(2007) 692.

TABELA 1
Podział środków z instrumentu pomocy przedakcesyjnej w 2007 r. według kraju i według komponentu (EUR)

Kraj	Komponent	2007
Chorwacja	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	49 611 775
	Współpraca transgraniczna	9 688 225
	Rozwój regionalny	45 050 000
	Rozwój zasobów ludzkich	11 377 000
	Rozwój obszarów wiejskich	25 500 000
	Ogółem	141 227 000
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	41 641 613
	Współpraca transgraniczna	4 158 387
	Rozwój regionalny	7 400 000
	Rozwój zasobów ludzkich	3 200 000
	Rozwój obszarów wiejskich	2 100 000
	Ogółem	58 500 000
Turcja	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	256 702 720
	Współpraca transgraniczna	2 097 280
	Rozwój regionalny	167 500 000
	Rozwój zasobów ludzkich	50 200 000
	Rozwój obszarów wiejskich	20 700 000
	Ogółem	497 200 000
Albania	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	54 318 790
	Współpraca transgraniczna	6 681 210
	Ogółem	61 000 000
Bośnia i Hercegowina	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	58 136 394
	Współpraca transgraniczna	3 963 606
	Ogółem	62 100 000
Czarnogóra	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	27 490 504
	Współpraca transgraniczna	3 909 496
	Ogółem	31 400 000
Serbia	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	181 496 352
	Współpraca transgraniczna	8 203 648
	Ogółem	189 700 000
Kosowo ¹	Pomoc w okresie przejściowym oraz rozwój instytucjonalny	68 300 000
	Współpraca transgraniczna	0
	Ogółem	68 300 000
Programy według kraju ogółem		1 109 427 000
Programy regionalne i horyzontalne		108 980 000
Koszty administracyjne		44 793 000
Ogółem		1 263 200 000

¹ Zgodnie ze statusem określonym w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244.

Kraje ubiegające się o członkostwo

Turcja

Kontynuowano negocjacje w sprawie przystąpienia Turcji do UE. Komisja przedstawiła Radzie 27 z 33 sprawozdań z przeglądu (*screening*). Dotychczas otwarto negocjacje dotyczące czterech rozdziałów dorobku prawnego (nauka i badania, polityka przemysłowa, statystyka i kontrola finansowa), a tymczasowo zamknięto jeden rozdział (nauka i badania).

Postępuje wzmożony dialog polityczny Unii Europejskiej z Turcją. W czerwcu i listopadzie odbyły się spotkania na szczeblu ministerialnym w ramach dialogu politycznego, a w marcu i we wrześniu spotkali się dyrektorzy polityczni. W marcu zebrał się Komitet Stowarzyszenia. Dzięki unii celnej WE-Turcja po raz kolejny nasiliła się wymiana dwustronna między UE a Turcją, przez co Turcja uzyskała rangę siódmego pod względem wielkości partnera handlowego UE.

Według sprawozdania z kontroli z 6 listopada ¹ Turcja nadal w wystarczającym stopniu spełnia kopenhaskie kryteria polityczne. Jeżeli chodzi o kryteria gospodarcze, można uznać Turcję za kraj o stabilnej gospodarce rynkowej. Jej zdolność do spełnienia zobowiązań związanych z przystąpieniem do Unii polepsza się, zaobserwowano także postępy w większości dziedzin, chociaż należy kontynuować proces dostosowania.

Chorwacja

Kontynuowano negocjacje w sprawie przystąpienia Chorwacji do UE. W związku z wnioskami z procesu analizy Komisja przedłożyła Radzie 33 sprawozdania z przeglądu (*screening*). Dotychczas otwarto negocjacje w czternastu rozdziałach dorobku prawnego (nauka i badania, edukacja i kultura, polityka gospodarcza i pieniężna, polityka przemysłowa, cła, prawa własności intelektualnej, usługi, prawo spółek, statystyka, usługi finansowe, kontrola finansowa, społeczeństwo informacyjne i media, ochrona konsumentów i zdrowia oraz stosunki zewnętrzne), a zamknięto tymczasowo w dwóch rozdziałach (nauka i badania, edukacja i kultura).

W kwietniu w ramach dialogu politycznego odbyły się w Brukseli spotkania na szczeblu ministerialnym, natomiast w czerwcu spotkali się w tej sprawie urzędnicy wysocy rangą. W kwietniu zebrała się Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Dnia 25 kwietnia Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie sprawozdania Komisji o postępach w 2006 r. Dnia 10 grudnia na podstawie wspomnianego sprawozdania Rada wyraziła zadowolenie z dalszych postępów osiągniętych przez Chorwację w ubiegłym roku, które pozwoliły jej rozpocząć coraz ważniejsze i bardziej wymagające etapy procesu. Stwierdzając, że negocjacje postępują w dobrym kierunku, Rada podkreśliła jednocześnie, że w wielu dziedzinach nadal konieczne są znaczne wysiłki. Chorwacja

¹ COM(2007) 663 i SEC(2007) 1436.

musi właściwie wykorzystać uzyskane rezultaty i osiągnąć dodatkowe postępy, szczególnie w zakresie reform systemu sądownictwa i administracji publicznej, walki z korupcją, reform gospodarczych, praw mniejszości, powrotu uchodźców i ścigania zbrodni wojennych. Dalsze starania są również konieczne, aby zapewnić stosunki dobrosąsiedzkie, w szczególności aby znaleźć zadowalające rozwiązania istniejących problemów dwustronnych z sąsiadami, zwłaszcza tych dotyczących granic.

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia zebrał się w czerwcu, a Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia – w lipcu.

Dnia 12 lipca Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie sprawozdania Komisji z postępów w 2006 r. Parlament wyraża w nim zadowolenie z poczynionych postępów, jednak podkreśla, że należy utrzymać tempo reform i wprowadzić w życie szybko i we właściwy sposób przyjęte przepisy prawne, szczególnie w dziedzinie policji, wymiaru sprawiedliwości i administracji publicznej oraz walki z korupcją.

W swoim sprawozdaniu z postępów z dnia 6 listopada¹ Komisja wyraża zadowolenie z niektórych uzyskanych przez Chorwację rezultatów, szczególnie w zakresie walki z korupcją i niektórych reform gospodarczych. Komisja wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że napięcia polityczne w kraju nadal opóźniają proces reform.

Kraje będące potencjalnymi kandydatami do członkostwa

Albania

Umowa przejściowa z Albanią obowiązuje od grudnia 2006 r. W czerwcu odbyło się spotkanie trojki ministerialnej z Albanią, poświęcone priorytetowym obszarom polityki, w tym kwestiom regionalnym. Dnia 6 grudnia wspólny komitet odbył swoje doroczne spotkanie służące kontroli prawidłowego funkcjonowania umowy przejściowej, zawartej w ramach układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.

Dnia 10 grudnia na podstawie sprawozdania Komisji z postępów Rada stwierdziła, że Albania poczyniła postępy w niektórych dziedzinach i wypełniła swoje zobowiązania handlowe podjęte w ramach układu. Jednakże sprawozdanie wykazało, że dobre rządy i państwo prawa, w szczególności w zakresie walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, pozostają wyzwaniem wymagającym podjęcia dalszych starań.

Bośnia i Hercegowina

W marcu i lipcu Rada ponownie przeanalizowała mandat specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej i przedłużyła go do lutego 2008 r. Dnia 18 czerwca Rada przyjęła decyzję w sprawie mianowania Miroslava Lajčaka na stanowisko Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do

¹ COM(2007) 663 i SEC(2007) 1432.

dnia 29 lutego 2008 r.¹ (zob. również sekcja 4 część „Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa” niniejszego rozdziału).

We wrześniu przy okazji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych zorganizowano spotkanie trojki ministerialnej z Bośnią i Hercegowiną. W listopadzie Rada przedłużyła mandat misji policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) do końca 2009 r. Dnia 10 grudnia, na podstawie sprawozdania z postępów z dnia 6 listopada², Rada wyraziła zadowolenie odnośnie do ostatnich pozytywnych zmian, szczególnie odnowionego zobowiązania do przeprowadzenia reformy policji. Rada po raz kolejny wyraziła zaniepokojenie sytuacją polityczną w Bośni i Hercegowinie i spowolnieniem procesu reform w ubiegłym roku.

Czarnogóra

Dnia 22 stycznia, po ogłoszeniu przez Czarnogórę niepodległości w czerwcu 2006 r., Rada przyjęła partnerstwo europejskie z Czarnogórą³. W dokumencie tym zawarto elementy partnerstwa europejskiego z Serbią i Czarnogórą dotyczące Czarnogóry⁴ oraz dodano zalecenia dotyczące nowych kompetencji i wyzwań, przed jakimi stoi niepodległa Czarnogóra.

Dnia 15 października podpisano układ o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem z Republiką Czarnogóry⁵. Umowa przejściowa weszła w życie dnia 1 stycznia 2008 r. Aby umożliwić Czarnogórze udział w programach Wspólnoty Europejskiej, Rada podjęła decyzję o tymczasowym zastosowaniu protokołu nr 8. Delegatura Komisji w Czarnogórze rozpoczęła działalność dnia 1 listopada.

W swoim sprawozdaniu z postępów z dnia 6 listopada⁶ Komisja podkreśliła postępy poczynione przez Czarnogórę w zakresie rozwoju instytucjonalnego i rozwoju sądownictwa, w szczególności przyjęcia konstytucji, w znacznym stopniu zgodnej z normami europejskimi. Komisja zachęciła także Czarnogórę do kontynuacji reform, szczególnie w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną i korupcją, oraz do wzmocnienia potencjału administracyjnego.

Serbia⁷

W marcu w ramach dialogu politycznego odbyło się spotkanie na szczeblu ministerialnym z Serbią. W listopadzie Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji w sprawie

¹ Decyzja 2007/427/WPZiB (Dz.U. L 159 z 20.6.2007).

² COM(2007) 663 i SEC(2007) 1430.

³ Decyzja 2007/49/WE (Dz.U. L 20 z 27.1.2007).

⁴ Decyzja 2006/56/WE (Dz.U. L 35 z 7.2.2006).

⁵ COM(2007) 350 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

⁶ COM(2007) 633 i SEC(2007) 1434.

⁷ Łącznie z Kosowem, pozostającym pod administracją Organizacji Narodów Zjednoczonych na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

podpisania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu¹. Warunkiem podpisania układu jest pełna i całkowita współpraca z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii.

Dnia 10 grudnia na podstawie sprawozdania Komisji z postępów z dnia 6 listopada² Rada zwróciła się do Serbii o podejmowanie dalszych wysiłków na rzecz reform, szczególnie w sektorze sądownictwa i w dziedzinie bezpieczeństwa oraz w zakresie walki z korupcją i strukturalnych reform gospodarczych. Biorąc pod uwagę potencjał instytucjonalny Serbii, Rada jest przekonana, że kraj ten będzie w stanie zapewnić wykonanie przyszłego układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz przyspieszyć przygotowania do członkostwa w Unii Europejskiej.

W marcu specjalny wysłannik ONZ odpowiedzialny za nadzorowanie rozmów na temat ostatecznego statusu Kosowa, były prezydent fiński Martti Ahtisaari, przedstawił ogólny wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie statusu Kosowa sekretarzowi generalnemu ONZ. Ponieważ Rada Bezpieczeństwa ONZ nie osiągnęła porozumienia w sprawie przyszłego statusu Kosowa, dnia 28 września rozpoczęto szereg spotkań i rozmów bezpośrednich pomiędzy Prisztiną a Belgradem, prowadzonych pod egidą i dzięki mediacji trojki Unia Europejska – Stany Zjednoczone – Rosja. Jako że rozmowy te również nie doprowadziły do żadnych wyników, dnia 7 grudnia grupa kontaktowa trojki przedłożyła sprawozdanie ze stanu faktycznego procesu sekretarzowi generalnemu ONZ. W marcu i listopadzie odbyły się dwa spotkania w ramach mechanizmu kontroli procesu stabilizacji i stowarzyszenia z Kosowem, zgodnie ze statusem określonym rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 (1999).

Dnia 10 grudnia Rada przyjęła do wiadomości osiągnięcia tymczasowych organów autonomicznej administracji w zakresie niektórych priorytetów, ale podkreśliła, że konieczne są znaczne wysiłki na rzecz wzmocnienia państwa prawa, polityki zwalczania korupcji i przestępczości zorganizowanej oraz nasilenia dialogu pomiędzy społecznościami. Rada przypomniała, jak ważne jest zapewnienie kontynuacji wprowadzania w życie norm dla Kosowa, w szczególności ochrony mniejszości, zabytków i miejsc kultu religijnego, a także podkreśliła, że określenie statusu Kosowa ułatwiłoby postępy w realizacji programu reform. Rada potwierdziła, że Unia Europejska nadal będzie wypełniać swoje zobowiązania w stosunku do Kosowa.

Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii (MTKJ)

Dnia 5 marca Rada ponownie przedłużyła okres obowiązywania środków służących skutecznemu wykonaniu mandatu Międzynarodowego Trybunału dla Byłej Jugosławii (MTKJ)³. Celem tych środków jest zakazanie wjazdu na terytorium Unii Europejskiej osobom zaangażowanym w działania ułatwiające osobom przebywającym na wolności

¹ COM(2007) 743.

² COM(2007) 663 i SEC(2007) 1435.

³ Wspólne stanowisko 2007/150/WPZiB (Dz.U. L 66 z 6.3.2007).

dalsze unikanie odpowiedzialności za zbrodnie, o które oskarżył je Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii (MTKJ), lub osobom działającym w jakikolwiek inny sposób mogący utrudniać MTKJ skuteczne wykonywanie mandatu.

W dniach 18 czerwca¹ i 23 lipca² Rada przyjęła decyzje wprowadzające w życie wspólne stanowisko 2004/293/WPZiB odnawiające środki wspierające skuteczne wykonanie mandatu MTKJ. Dnia 28 czerwca³ przyjęła decyzję wprowadzającą w życie wspólne stanowisko 2004/694/WPZiB w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu MTKJ. W drodze wspomnianych trzech decyzji zmieniono wykaz osób podlegających restrykcjom.

Pozostałe informacje dotyczące MTKJ znajdują się w sekcji 4 część „Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa” niniejszego rozdziału.

Spółeczność Turków cypryjskich

W konkluzjach z dnia 22 stycznia Rada odnotowała postępy w dziedzinie rozwoju społeczności Turków cypryjskich, w szczególności w zakresie prac dotyczących rozporządzenia w sprawie pomocy finansowej, którego celem ma być ułatwienie ponownego zjednoczenia Cypru. Należy bezzwłocznie wznowić prace podjęte z myślą o rozporządzeniu Rady w sprawie specjalnych warunków handlu z obszarami Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli.

Europejska polityka sąsiedztwa

Aspekty ogólne

Dnia 7 marca Komisja przyjęła *dokumenty strategiczne na lata 2007–2013 i programy orientacyjne na lata 2007–2010* dla krajów będących partnerami w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI)⁴ oraz Rosji. Szczególny akcent zostanie położony na programy dla poszczególnych krajów. Programy te wspierają realizację programów reform politycznych, gospodarczych, społecznych i reform rządów, rozpoczętych przez partnerów. Około 73% z 5,6 mld euro dostępnych na okres 2007–2010 zostanie zainwestowanych w działania wspierające realizację przez partnerów ich europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS). Jeżeli chodzi o część Rosji, pozwoli ona sfinansować sporządzenie map drogowych dla wspólnych przestrzeni. 865 mln euro jest dostępnych na działania z zakresu współpracy regionalnej, a 227 mln (plus taka sama kwota z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego) na współpracę transgraniczną, co

¹ Decyzja 2007/423/WPZiB (Dz.U. L 157 z 19.6.2007).

² Decyzja 2007/521/WPZiB (Dz.U. L 192 z 24.7.2007).

³ Decyzja 2007/449/WPZiB (Dz.U. L 169 z 29.6.2007).

⁴ Algieria, Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Egipt, Gruzja, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Mołdawia, Syria, Tunezja, Ukraina.

wymaga współdziałania z władzami lokalnymi i regionalnymi spoza granic Unii. Na podstawie priorytetów określonych w tych dokumentach Komisja wskaże działania, które zostaną objęte rocznym wsparciem wspólnotowym.

Dnia 11 kwietnia Komisja przyjęła komunikat pt. „*Synergia czarnomorska – nowa inicjatywa współpracy regionalnej*”¹. Od czasu przystąpienia Bułgarii i Rumunii do UE Morze Czarne stanowi jedną z granic Unii Europejskiej. Synergia czarnomorska służyłaby jako ramy polityczne różnorodnych działań praktycznych. Na początku skupiałaby się na obszarach współpracy, w których obecność i/lub wsparcie UE są już wyraźnie widoczne, takich jak energia, transport i środowisko naturalne. Synergia taka mogłaby również zapewnić dodatkowe środki służące rozwiązaniu problemów leżących u podstaw „zamrożonych” konfliktów. Priorytetowym celem będzie ponadto wsparcie społeczeństwa obywatelskiego i wymiaru społecznego. Z zasady stosowano by współfinansowanie. W stosownych wypadkach można by przyznać wspólnotową pomoc finansową z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa² oraz z wielu innych instrumentów. W konkluzjach z dnia 14 maja Rada przychylnie przyjęła wspomniany komunikat.

Na szczycie w dniach 21–22 czerwca Rada Europejska przypominała ogromną wagę europejskiej polityki sąsiedztwa, której celem jest utworzenie w sąsiedztwie Unii obszaru dobrobytu, stabilności i bezpieczeństwa, opartego na prawach człowieka, demokracji i państwie prawa, oraz wspieranie procesu reform i modernizacji krajów partnerskich objętych EPS. Rada Europejska popiera konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia EPS i sprawozdanie prezydencji na temat stanu prac, który zawiera w szczególności szereg działań mających wzmocnić ten obszar polityki.

Dnia 3 września Komisja zorganizowała konferencję pt. „*Wspólna praca nad wzmocnieniem europejskiej polityki sąsiedztwa*”. Po raz pierwszy ministrowie krajów objętych EPS z południa i wschodu oraz przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego spotkali się, aby wymienić opinie. Wyniki konferencji posłużą za podstawę do dalszych prac.

Dnia 5 grudnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Silna europejska polityka sąsiedztwa*”³. Przedstawiono w nim działania, których powinny się podjąć w krajach sąsiadujących z Unią Europejską zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja, między innymi w dziedzinie handlu, mobilności oraz „zamrożonych” konfliktów. Na rok 2008 przewidziano pewne działania zmierzające do wzmocnienia reform sektorowych rozpoczętych w krajach sąsiadujących z UE.

Południowe kraje śródziemnomorskie

W 2007 r. Unia Europejska i śródziemnomorskie kraje partnerskie kontynuowały negocjacje mające na celu zacieśnienie stosunków handlowych w perspektywie utworzenia

¹ COM(2007) 160 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² Rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 (Dz.U. L 310 z 9.11.2006).

³ COM(2007) 774.

do 2010 r. *eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu*. Negocjacje dotyczyły w szczególności liberalizacji usług i inwestycji, rolnictwa i rybactwa oraz zbliżenia technicznych przepisów prawnych. Ponadto regionalna integracja między południowymi krajami śródziemnomorskimi pogłębiła się, w szczególności dzięki wejściu w życie *porozumień z Agadiru* między Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją.

Dnia 15 marca ¹ Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie *stosunków eurośródziemnomorskich*. Parlament uznał, że należałoby rozszerzyć na południe polityczny wymiar sąsiedztwa, mając na uwadze rosnącą złożoność stosunków z regionem Morza Śródziemnego, których znaczącym etapem jest proces barceloński. Tego samego dnia Parlament przyjął rezolucję w sprawie utworzenia do 2010 r. *eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu*. Podkreślono w niej brak starań ze strony partnerów europejskich i skrytykowano niewystarczające środki finansowe na pomoc techniczną i finansową dla lokalnych gospodarek. Wyrażono również pragnienie utworzenia eurośródziemnomorskiego rynku energii w celu stawienia czoła obecnym wyzwaniom.

Dnia 17 października Komisja przyjęła komunikat ² w sprawie przygotowań do eurośródziemnomorskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych w Lizbonie pt. „*Partnerstwo eurośródziemnomorskie: umacnianie współpracy regionalnej w celu wspierania pokoju, postępu i dialogu międzykulturowego*”. Wspomniani ministrowie spotkali się w Lizbonie w dniach 5–6 listopada. Spotkanie to stało się okazją do oceny poczynionych w ciągu roku postępów w realizacji programu z Tampere określonego w listopadzie 2006 r., który wynika z pięcioletniego programu pracy przyjętego w Barcelonie w 2005 r., i do osiągnięcia porozumienia co do priorytetów na rok 2008.

Dnia 6 marca w Brukseli odbyło się spotkanie *Rady Stowarzyszenia UE – Egipt*. Rada przyjęła plan działań w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa między Unią Europejską a Egiptem, w którym wyszczególniono uzgodnione priorytety w zakresie reformy i współpracy w wielu sektorach. W czerwcu pierwsze posiedzenia podkomitetów zapoczątkowały dialog na temat realizacji priorytetowych zadań z planu działania.

Dnia 26 września w Nowym Jorku odbyło się spotkanie *trojki UE – Autonomia Palestyńska*, które wpisuje się w nowy kontekst zapoczątkowanej w czerwcu normalizacji stosunków Unii z Autonomią Palestyńską. Z tej okazji Komisja potwierdziła wznowienie bezpośredniej pomocy dla Autonomii Palestyńskiej, szczególnie w dziedzinie wsparcia instytucjonalnego i zwiększenia potencjału administracyjnego. Komisja przypomniała również, że nadal udzielana jest pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych i pomoc humanitarna na rzecz całości okupowanych terytoriów palestyńskich – Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy. W 2007 r. łączna pomoc Unii Europejskiej dla Palestyńczyków przekroczyła kwotę 800 mln euro, z czego 427 mln euro pochodziło z budżetu Unii; reszta została sfinansowana w ramach programów dwustronnych państw członkowskich.

¹ Dz.U. C 301E z 13.12.2007.

² COM(2007) 598 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

Dnia 5 marca w Brukseli odbyło się spotkanie *Rady Stowarzyszenia UE – Izrael*. Unia wyraziła zadowolenie z zaangażowania Izraela w politykę sąsiedztwa i z powołania podkomitetu tematycznego w dziedzinie dialogu politycznego. Strony podkreśliły istotne postępy, poczynione w ciągu dwóch ubiegłych lat, w zakresie realizacji planu działania, a także na wniosek rządu izraelskiego uzgodniły powołanie zespołu analitycznego, którego zadaniem byłoby wspólne badanie dalszego rozwoju stosunków między Unią Europejską a Izraelem.

Dnia 14 listopada w Brukseli odbyło się spotkanie *Rady Stowarzyszenia UE – Jordania*. Rada omówiła stosunki dwustronne między Unią Europejską a Jordanią i zaaprobowwała wyniki owocnego dialogu, prowadzonego w różnych podkomitetach – w tym w podkomitecie ds. praw człowieka – i w Komitecie Stowarzyszenia. Unia podkreśliła, jak ważne jest przyspieszenie realizacji krajowego procesu reform w Jordanii, który powinien przynieść obywatelom jordańskim wymierne korzyści.

Dnia 23 lipca w Brukseli odbyło się spotkanie *Rady Stowarzyszenia UE – Maroko*. Unia wyraziła zadowolenie z zaangażowania Maroka w zacieśnianie partnerstwa z UE i w prawidłowe wprowadzenie w życie układu o stowarzyszeniu i planu działania „sąsiedztwo”. Strony postanowiły powołać grupę roboczą, której zadaniem byłoby badanie nowych celów partnerstwa i dalszych etapów rozwoju stosunków dwustronnych.

Dnia 18 czerwca Rada przyjęła decyzję¹ w sprawie *stanowiska Wspólnoty w Radzie Stowarzyszenia w sprawie wykonania art. 76 i 98 Układu eurośródziemnomorskiego* ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a *Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną* z drugiej strony. Decyzja przewiduje powołanie grupy roboczej odpowiedzialnej za sprawy społeczne oraz sześciu podkomitetów technicznych mających wspomóc Radę i Komitet Stowarzyszenia w realizacji układu eurośródziemnomorskiego. Układ ten przewiduje ustanowienie do 2017 r. strefy wolnego handlu między Unią i Algierią.

Dnia 19 stycznia² *Rada Stowarzyszenia UE – Liban* przyjęła zalecenie w sprawie realizacji planu działania w zakresie europejskiej polityki sąsiedztwa między UE a Libanem. Spotkanie Rady Stowarzyszenia odbyło się dnia 24 kwietnia w Luksemburgu. Dnia 24 maja Rada przyjęła decyzję³ w sprawie *stanowiska Wspólnoty w Radzie Stowarzyszenia* dotyczącego wdrażania *art. 75 Układu eurośródziemnomorskiego* ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a *Republiką Libańską* z drugiej strony. Tego samego dnia Rada przyjęła decyzję⁴ w sprawie wdrażania art. 80 wspomnianego układu. Decyzja przewiduje powołanie dziesięciu podkomitetów mających wspomóc Radę i Radę Stowarzyszenia w realizacji wspomnianego układu.

¹ Decyzja 2007/835/WE (Dz.U. L 330 z 15.12.2007).

² Dz.U. L 89 z 24.4.2007.

³ COM(2007) 64.

⁴ COM(2007) 84.

Dnia 10 grudnia Rada przyjęła decyzję¹ w sprawie przyznania *Libanowi* wspólnotowej pomocy makrofinansowej. Przyznana pomoc ma być wyjątkowa i ograniczona w czasie; wesprze ona starania Libanu na rzecz konsolidacji budżetowej, zmierzające do zredukowania długu publicznego do zrównoważonego poziomu dzięki wdrożeniu programu reform gospodarczych.

Europa Wschodnia

W 2007 r. kontynuowano realizację planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa uzgodnionych z Mołdawią i Ukrainą, natomiast w kwietniu dokonano ogólnej oceny poczynionych postępów.

Dnia 6 lutego w Kijowie odbyło się spotkanie *trojki UE – Ukraina*. Trojka rozpoczęła negocjacje w sprawie ulepszonej umowy o współpracy między stronami. Jednym z filarów umowy ma być ambitna koncepcja strefy wolnego handlu, która przyczyni się do jak najszybszej integracji handlowej Unii i Ukrainy. Negocjacje w sprawie tej nowej, rozszerzonej umowy rozpoczęły się dnia 5 marca. W 2007 r. odbyło się sześć tur negocjacji, dotyczących aspektów politycznych, wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych oraz współpracy sektorowej, w tym w sektorach energii i transportu. Jednakże strony uzgodniły, że negocjacje w sprawie utworzenia strefy wolnego handlu rozpoczną się dopiero po przystąpieniu Ukrainy do Światowej Organizacji Handlu (WTO).

Dnia 18 czerwca w Luksemburgu odbyło się posiedzenie *Rady Współpracy UE – Ukraina*; wyrażono na nim zadowolenie z postępów negocjacji w sprawie nowej, rozszerzonej umowy. Rada Współpracy ustanowiła ramy z myślą o podpisaniu umów o złagodzeniu zasad przyznawania wiz, readmisji² i handlu produktami stalowymi³.

Dnia 14 września odbył się w Kijowie *szczyt UE – Ukraina*. Wśród tematów poruszonych podczas spotkania znalazły się postępy w umacnianiu demokracji na Ukrainie, przede wszystkim w kontekście wyborów parlamentarnych odbywających się we wrześniu, oraz osiągnięcia we wdrażaniu planu działania uzgodnionego pomiędzy Unią Europejską a Ukrainą. Przywódcy Unii podkreślili, że zdolność Ukrainy do ustabilizowania swojego systemu politycznego będzie głównym czynnikiem decydującym o jej zdolności do kontynuacji reform politycznych i gospodarczych, i z zadowoleniem przyjęli sprawozdanie z postępów negocjacji w sprawie nowej, rozszerzonej umowy.

Na posiedzeniu *Rady Współpracy UE – Mołdawia*, odbywającym się dnia 19 czerwca w Luksemburgu, dokonano w szczególności oceny realizacji planu działania w ramach EPS, w tym najnowszych wydarzeń politycznych i gospodarczych oraz postępów na drodze do pokojowego rozwiązywania konfliktu w Naddniestrzu.

¹ Decyzja 2007/860/WE (Dz.U. L 337 z 21.12.2007).

² Zob. rozdział IV sekcja 1 część „Zarządzanie granicami zewnętrznymi i imigracja” niniejszego sprawozdania.

³ Zob. sekcja 2 część „Handel międzynarodowy” niniejszego rozdziału.

Sposób zarządzania granicą między Mołdawią a Ukrainą stał się bardziej przejrzysty. Komisja i oba zainteresowane kraje za obopólną zgodą przedłużyły do listopada 2009 r. mandat misji szkoleniowo-kontrolnej na granicy Mołdawii i Ukrainy (EUBAM). W grudniu odbyło się również spotkanie trójstronne z Mołdawią i Ukrainą, poświęcone kwestiom granicznym.

Podejmując inicjatywy zbliżone do tych z poprzedniego roku, Komisja w dalszym ciągu wspierała działania mające na celu rozwiązanie konfliktu w Naddniestrzu.

Komisja podjęła dalsze działania w kwestii możliwości przyznania Mołdawii dodatkowych autonomicznych preferencji handlowych i dnia 14 listopada przedstawiła Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w tej sprawie ¹.

Dnia 16 kwietnia Rada postanowiła przyznać Mołdawii wspólnotową pomoc makrofinansową w wysokości do 45 mln euro w celu wsparcia bilansu płatniczego Mołdawii i złagodzenia ograniczeń finansowych utrudniających realizację programu gospodarczego rządu ². W związku z poważną suszą, która dotknęła Mołdawię, szczególnie regiony południa, Komisja przyznała wyjątkowo i na ograniczony czas pomoc humanitarną w wysokości 3 mln euro na rzecz ludności najbardziej podatnej na zagrożenie, zamieszkującej obszary wiejskie.

Poczyniono postępy w zakresie propagowania i wdrażania koncepcji zawartych w dokumencie Komisji z dnia 21 listopada 2006 r. ³, w którym przedstawiono, co Unia mogłaby zaoferować Białorusi, gdyby państwo to postanowiło zaangażować się w proces demokratyzacji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.

Kaukaz

Realizacja europejskiej polityki sąsiedztwa i planów działania w jej ramach w trzech krajach Kaukazu Południowego (Armenii, Azerbejdżanie i Gruzji) postępowała przez cały rok. Dnia 16 października rady stowarzyszeń z tymi trzema krajami spotkały się w Luksemburgu, aby omówić stosunki dwustronne i stan realizacji planów działania.

Dnia 10 lipca Rada przyjęła wspólne działanie ⁴ dotyczące dalszego wkładu Unii Europejskiej w proces rozstrzygnięcia konfliktu w Gruzji/Osetii Południowej.

Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI)

Dnia 1 stycznia programy MEDA i TACIS zastąpiono jednym instrumentem – *Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa i Partnerstwa* – w kontekście reform instrumentów pomocy wspólnotowej. ENPI obejmuje kraje trzecie uczestniczące w europejskiej polityce sąsiedztwa oraz kraje Kaukazu Południowego. W ramach tego instrumentu

¹ COM(2007) 705.

² Decyzja 2007/259/WE (Dz.U. L 111 z 28.4.2007).

³ IP/06/1593.

⁴ Wspólne działanie 2007/484/WPZiB (Dz.U. L 181 z 11.7.2007).

wspiera się również wspólnotowe partnerstwo strategiczne z Rosją. Środki dostępne w ramach tego instrumentu na lata 2007–2013 wynoszą 11,2 mld euro.

Po przyjęciu przez Komisję wieloletnich programów orientacyjnych dla wszystkich krajów z wyjątkiem okupowanych terytoriów palestyńskich w 2007 r. przyjęto również roczne programy działań. Na rzecz siedemnastu krajów graniczących z Unią od wschodu i południa przeznaczono w ramach projektów i programów wsparcia łączną kwotę 1,7 mld euro.

W 2007 r. przekazano na potrzeby okupowanych terytoriów palestyńskich oraz na wsparcie procesu pokojowego znaczne dodatkowe środki budżetowe (275 mln euro). Większą część pomocy wspólnotowej skierowano z wykorzystaniem tymczasowego mechanizmu międzynarodowego (MIT), ustanowionego przez państwa członkowskie i Komisję w 2006 r.

Proces reform w krajach śródziemnomorskich otrzymywał w dalszym ciągu wsparcie w ramach programów dwustronnych, w szczególności programów partnerstwa oraz programów wsparcia budżetowego i sektorowego.

Działania prowadzone w ramach programów dwustronnych na rzecz Rosji, Europy Wschodniej oraz Kaukazu Południowego skupiały się między innymi na reformie sektora energetycznego (Azerbejdżan, Ukraina), a także na zmniejszaniu ubóstwa (Mołdawia). Innymi obszarami o podstawowym znaczeniu były walka z bezrobociem (Armenia) lub projekty odbudowy w strefie konfliktu gruzińsko-abchaskiego.

W Azerbejdżanie i Mołdawii rozpoczęto prowadzenie działań partnerskich, a w pozostałych krajach objętych EPS zanotowano ich szybki rozwój. Na prośbę krajów objętych EPS zorganizowano ogółem 65 imprez w ramach programu pomocy technicznej i wymiany informacji (TAIEX), a liczba wniosków w tym zakresie wynosiła średnio 20 miesięcznie.

Ustanowiono Fundusz Inwestycyjny na rzecz Sąsiedztwa, którego zadania obejmowały umożliwienie prowadzenia w okresie do początku 2008 r. wspólnych operacji europejskich, lepsze gromadzenie środków pochodzących od największych donatorów w celu finansowania najważniejszych operacji oraz wsparcie partnerów w przeprowadzanych przez nich reformach oraz realizowanych inwestycjach.

Na poziomie regionalnym uruchomiono także programy zmierzające do rozwiązania problemów mających znaczenie dla obu stron, takich jak energia, środowisko, transport i sprzyjanie inwestycjom. W dalszym ciągu zapewniano wsparcie współpracy transgranicznej oraz programu Partnerstwa dla Pokoju na Bliskim Wschodzie. Pozostałe inicjatywy dotyczyły równouprawnienia płci oraz dialogu między kulturami.

Stosunki z Rosją

Dnia 19 marca Rada przyjęła wspólne działanie wspierające *zniszczenie broni chemicznej* w Federacji Rosyjskiej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni

masowego rażenia¹. W ramach tego wspólnego działania Unia wspomóże Rosję w dotrzymaniu terminu całkowitego rozbrojenia wszystkich zasobów broni chemicznej, tak jak zostało to przewidziane w konwencji o broni chemicznej. Wspólne działanie przyczyni się także do zakończenia prac nad budową niezbędnej infrastruktury elektrycznej w obiekcie niszczenia broni chemicznej w Szczuczie. Unia weźmie udział w realizowanym obecnie projekcie wielostronnym, koordynowanym przez Zjednoczone Królestwo, wspierając go kwotą 3 mln euro.

Dnia 10 maja Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie szczytu *UE – Rosja*, w której potwierdza konieczność nawiązania strategicznej współpracy z Rosją – ważnym partnerem, z którym UE łączą nie tylko interesy gospodarcze i handlowe, ale także cel polegający na ścisłej współpracy na arenie międzynarodowej oraz we wspólnym sąsiedztwie.

W dniach 17–18 maja w Samarze w Rosji odbył się dziewiętnasty szczyt *UE – Rosja*. Mimo znacznych rozbieżności poglądów, szczególnie w dziedzinie praw człowieka, Unia podkreśliła swoje głębokie zaangażowanie w partnerstwo strategiczne z Rosją. Strony wyraziły zainteresowanie negocjacjami w sprawie kontynuacji umowy o partnerstwie i zdecydowanie postanowiły bliżej współpracować ze sobą w przyszłości w dziedzinie energii, ochrony klimatu, badań naukowych i starań na rzecz rozwiązania konfliktów międzynarodowych.

Dnia 26 października w Mafrze (Portugalia) odbył się dwudziesty szczyt *UE – Rosja*, którego celem było omówienie możliwości zacieśnienia współpracy w czterech wspólnych przestrzeniach, wydarzeń w Unii i Rosji oraz problematyki międzynarodowej i regionalnej, w szczególności dotyczącej Kosowa. Podczas szczytu przeanalizowano również dialog w dziedzinie inwestycji między Unią a Rosją, wspólne inicjatywy na rzecz rozwiązania problemu kolejek na wielu przejściach granicznych i przystąpienia Rosji do WTO. W dziedzinie energii przeanalizowano możliwość opracowania mechanizmu wczesnego ostrzegania w przypadku trudności z dostawami i sporządzania systematycznych sprawozdań dotyczących dialogu na temat energii między Unią a Rosją. Unia podkreśliła również znaczenie wymiany handlowej z Rosją i potencjał wzajemnych stosunków.

W 2007 r. odbyły się posiedzenia Stałej Rady Partnerstwa UE – Rosja w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, stosunków zewnętrznych i kultury.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Dyrekcja Generalna ds. Rozszerzenia:
http://ec.europa.eu/enlargement/index_pl.htm
- Dyrekcja Generalna ds. Stosunków Zewnętrznych:
http://ec.europa.eu/external_relations/index.htm

¹ Wspólne działanie 2007/178/WPZiB (Dz.U. L 81 z 22.3.2007).

- Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii:
<http://www.un.org/icty/index.html>
- Europejska polityka sąsiedztwa:
http://ec.europa.eu/world/enp/index_en.htm
- Południowe kraje śródziemnomorskie i kraje Bliskiego Wschodu:
http://ec.europa.eu/external_relations/med_mideast/intro/index.htm
- Proces barceloński:
http://ec.europa.eu/external_relations/euromed/bd.htm
- Stosunki Unia Europejska – Rosja:
http://ec.europa.eu/external_relations/russia/intro/index.htm
- Stosunki Unia Europejska – Ukraina:
http://ec.europa.eu/external_relations/ukraine/intro/index.htm

Sekcja 2

Rola Unii Europejskiej w gospodarce światowej

Handel międzynarodowy

Aspekty ogólne

W swojej rezolucji z dnia 22 maja w sprawie Europy w czasach globalizacji i zewnętrznych aspektów konkurencyjności Parlament Europejski stwierdza, że Unia Europejska powinna nadal starać się o ukończenie procesu tworzenia jednolitego rynku, w dalszym ciągu propagować coraz szerszą globalną liberalizację oraz wolny i uczciwy handel i przeciwstawiać się protekcjonizmowi. Parlament uważa, że zniesienie lub zmniejszenie wysokich ceł na import z UE oraz ograniczenie barier nietaryfowych powinno być, przy należyтым uwzględnieniu kwestii rozwojowych, jednym z głównych priorytetów polityki handlowej Unii.

Dnia 31 maja Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię rozpoznawczą w sprawie *wyzwań i szans stojących przed UE w kontekście globalizacji*¹. Przedstawia w niej strategię opartą na czterech punktach:

- Podejście globalne odpowiedzią na wyzwania globalizacji;
- Przyczynianie się do ustanowienia skuteczniejszych ogólnoswiatowych zasad z myślą o wspieraniu „globalizacji z ludzką twarzą”;

¹ Dz.U. C 175 z 27.7.2007.

- Opracowanie dla UE wspólnej strategii handlu międzynarodowego;
- Przekształcenie globalizacji w szansę dla społeczności Europy dzięki przeprowadzeniu intensywniejszej integracji.

Dnia 26 września Komitet przyjął opinię z inicjatywy własnej zatytułowaną „*Integracja handlu światowego i outsourcingu. Jak stawić czoło nowym wyzwaniom?*”¹. Komitet bada w niej, w jaki sposób zjawisko outsourcingu dóbr i usług na świecie jest uwarunkowane przez rozwój sytuacji w krajach azjatyckich oraz przez integrację nowych państw członkowskich UE. Rozważa on również, czy i w jakim stopniu Unia jest osłabiona poprzez pojawienie się nowych potęg handlowych działających na skalę globalną oraz przez związane z tym zmiany przewag komparatywnych.

W swoim komunikacie z dnia 20 listopada² pt. „*Jednolity rynek Europy XXI wieku*”³ Komisja podkreśla, że jednolity rynek stanowi potężną dźwignię umożliwiającą Europejczykom osiągnięcie korzyści z globalizacji. Przedstawia w niej strategię opartą na trzech filarach:

- rozszerzanie przestrzeni konkurencyjnej dla przedsiębiorstw europejskich poza fizyczne granice jednolitego rynku;
- rozszerzanie przestrzeni regulacyjnej jednolitego rynku poprzez zachęcanie do współpracy za granicą w zakresie europejskich norm i wartości;
- zapewnienie, by korzyści płynące z otwartości docierały do europejskich obywateli.

Dnia 30 października Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia⁴ w sprawie zmienionego systemu statystycznego Wspólnoty w zakresie handlu zagranicznego z państwami trzecimi (Extrastat). Inicjatywa ta ma między innymi stanowić odpowiedź na nowe potrzeby użytkowników poprzez opracowywanie dodatkowych statystyk handlowych w zależności od charakterystyki prowadzonej działalności, waluty fakturowania przywozu i wywozu, charakteru transakcji i kontyngentu taryfowego.

Negocjacje wielostronne: runda dauhańska

Negocjacje mające na celu zamknięcie rundy dauhańskiej toczyły się przez cały 2007 r., w następstwie wznowienia w sposób bardziej elastyczny prac, które zostały zahamowane z powodu umiarkowanych wyników szczytu Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu w grudniu 2005 r. Na sesji w dniach 15–16 lutego Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyraził życzenie szybkiego zakończenia rundy negocjacyjnej z Ad-Dauhy⁵; chęć taką wyraziła również Rada, stwierdzając w konkluzjach z dnia

¹ Dz.U. C 10 z 15.1.2008.

² COM(2007) 724.

³ Zob. rozdział II sekcja 2 część „Przegląd rynku wewnętrznego i jego rozwój” niniejszego sprawozdania.

⁴ COM (2007) 653.

⁵ Dz.U. C 97 z 28.4.2007.

22 maja, że zakończenie rundy dauhańskiej odegrałoby znaczną rolę dla konkurencyjności europejskiego przemysłu. W konkluzjach prezydencji z dnia 8–9 marca Rada Europejska podkreśla ponadto potrzebę ambitnego, zrównoważonego i kompleksowego porozumienia w sprawie programu rozwoju z Ad-Dauhą i wzywa kluczowych partnerów, by w duchu pozytywnego zaangażowania działali na rzecz pomyślnego zakończenia negocjacji.

Rozstrzygnięcie sporów

W 2007 r. Unia Europejska była stroną w 31 sporach wniesionych do WTO (w 15 jako strona skarżąca i w 16 jako strona pozwana). W większości Unia była stroną w sporach ze Stanami Zjednoczonymi (w 8 sprawach występowała jako strona skarżąca, a w 3 jako strona pozwana). Najważniejsze z nich dotyczyły w dalszym ciągu sporów „Airbus/Boeing” wszczętych z powodu domniemyanych subwencji przyznanych tym konstruktorom. Spór trwał przez cały rok, a ostateczna decyzja w tej sprawie ma zapaść w połowie 2008 r. Grupa specjalna WTO potwierdziła stanowisko Unii Europejskiej kwestionującej ograniczenia przywozu opon bieżnikowanych wprowadzone przez Brazylię. Indie zniosły opłaty dodatkowe na wina i napoje alkoholowe. Ekwador i Stany Zjednoczone wystosowały wniosek o utworzenie grupy specjalnej WTO ds. uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Unii Europejskiej. Odnośnie do sporu dotyczącego środków antydumpingowych nałożonych przez Unię na łosiosa norweskiego, specjalna grupa WTO rozstrzygnęła na korzyść Norwegii pewną liczbę argumentów, ale odrzuciła wnioski Norwegii o zniesienie środków.

Instrumenty polityki handlowej

Dnia 1 sierpnia Komisja przedstawiła swoje sprawozdanie za 2006 r. w sprawie *środków ochrony handlu stosowanych przez kraje trzecie przeciwko Wspólnocie*¹. Wylicza w nim obowiązujące na koniec 2006 r. 143 środki wprowadzone przeciwko Wspólnocie, głównie przez Chiny, Stany Zjednoczone i Indie.

W sierpniu ukazało się również sprawozdanie za 2006 r. w sprawie *wspólnotowych działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych*². Według sprawozdania rok 2006 charakteryzował się wzrostem liczby wszczętych spraw oraz wzrostem liczby dochodzeń zakończonych bez wprowadzania środków.

Wywóz towarów podwójnego zastosowania

Dnia 18 września Rada zmieniła i zaktualizowała rozporządzenie (WE) nr 1334/2000 ustanawiające wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania³.

¹ COM(2007) 461 (Dz.U. 246 z 20.10.2007).

² COM(2007) 479.

³ Rozporządzenie (WE) nr 1183/2007 (Dz.U. L 278 z 22.10.2007).

Dostęp do rynków zewnętrznych

Dnia 18 kwietnia Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Globalny wymiar Europy: wzmocnione partnerstwo na rzecz lepszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów*”¹. Inicjatywa ta jest kluczowym elementem strategii na rzecz globalnego wymiaru Europy oraz przyczynia się znacznie do realizacji strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Zaleca ona nowe partnerstwo między Komisją, państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami oraz kładzie nacisk na koordynację działań na szczeblu europejskim i lokalnym, w krajach trzecich, gdzie doświadczenie na szczeblu lokalnym umożliwi łatwiejszą identyfikację barier w handlu i ich przeciężenie. Znaczenie tego komunikatu zostało podkreślone w konkluzjach Rady wydanych po posiedzeniu w dniach 17–18 czerwca.

Dnia 13 grudnia² Komisja zaproponowała zmianę *rozporządzenia w sprawie barier w handlu*³, co umożliwi poprawę dostępu do rynków zewnętrznych dla eksporterów europejskich oraz pobudzi wzrost gospodarczy i zatrudnienie we Wspólnocie.

Dostęp do rynków Unii

W kontekście znaczenia przywiązywanego przez Unię Europejską do aspektu rozwoju w jej polityce handlowej Komisja nadal rozwija i propaguje instrument *Export Helpdesk dla krajów rozwijających się*, mający na celu ułatwienie dostępu krajom rozwijającym się do rynków UE.

Dnia 21 czerwca weszło w życie rozporządzenie Rady cofające czasowo dostęp do ogólnych preferencji taryfowych Republice Białorusi⁴. Środek ten jest odpowiedzią na brak podjęcia działań ze strony Białorusi na rzecz przestrzegania zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy. W wyniku rozporządzenia zostaną przywrócone standardowe taryfy mające zastosowanie do towarów przywożonych do Unii, różniące się o 3% od taryf systemu ogólnych preferencji taryfowych.

Dnia 14 listopada Komisja przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia⁵ wprowadzającego autonomiczne preferencje handlowe dla Mołdawii. Wniosek ma na celu zwolnienie ze wszelkich należności i opłat oraz wszystkich ograniczeń ilościowych prawie wszystkich produktów pochodzących z Mołdawii przywożonych do Unii.

Wyroby tekstylne

W styczniu przyjęto zmiany do rozporządzenia Rady w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich⁶ oraz kilka decyzji

¹ COM(2007) 183 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 796.

³ Rozporządzenie (WE) nr 3286/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1933/2006 (Dz.U. L 405 z 30.12.2006).

⁵ COM(2007) 705.

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 54/2007 (Dz.U. L 18 z 25.1.2007).

dotyczących zawarcia umów lub protokołów do umów z Azerbejdżanem¹, Kazachstanem² i Ukrainą³.

Dnia 18 września Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne odnośnie do projektu umowy z Białorusią, dotyczącego odnowienia umowy w sprawie handlu wyrobami tekstylnymi. Dnia 10 grudnia Rada przyjęła decyzję⁴ zatwierdzającą zasady przedłużenia tej umowy o jeden rok.

Dnia 18 października Komisja zmieniła⁵ załącznik do rozporządzenia⁶ w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich, wprowadzając w 2008 r. system kontroli przywozu niektórych towarów z Chin.

Wyroby stalowe i żelazne

Dnia 30 maja Rada przyjęła decyzję dotyczącą zawarcia umowy w sprawie handlu niektórymi wyrobami stalowymi z Ukrainą⁷ oraz rozporządzenie⁸ w sprawie zarządzania ograniczeniami ilościowymi na przywóz tych wyrobów z Ukrainy, przewidzianymi we wspomnianej umowie. Nowa umowa, podpisana dnia 18 czerwca w Luksemburgu, będzie stosowana, począwszy od daty jej podpisania, do dnia 31 grudnia lub do dnia przystąpienia Ukrainy do WTO, jeśli wydarzy się to wcześniej. Dnia 12 grudnia Komisja przyjęła rozporządzenie ustalające poziom ograniczeń ilościowych na 2008 r.⁹

Dnia 22 października Rada przyjęła decyzję dotyczącą zawarcia umowy w sprawie handlu niektórymi wyrobami stalowymi¹⁰ oraz rozporządzenie¹¹ w sprawie zarządzania ograniczeniami ilościowymi na przywóz niektórych wyrobów stalowych z Rosji, przewidzianymi w tej umowie. Nowa umowa, podpisana dnia 26 października w Mafrze, w Portugalii, przy okazji szczytu UE – Rosja, będzie stosowana, począwszy od daty jej podpisania, do dnia 31 grudnia 2008 r. lub do dnia przystąpienia Rosji do WTO, jeśli wydarzy się to wcześniej. Umowa jest automatycznie odnawiana każdego roku.

Dnia 10 grudnia Komisja przyjęła decyzję¹² Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia Wspólnot Europejskich i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w sprawie zniesienia systemu podwójnej kontroli, bez ograniczeń ilościowych, w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty wyrobów stalowych pochodzących z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

¹ Decyzja 2007/35/WE (Dz.U. L 17 z 24.1.2007).

² Decyzja 2007/36/WE (Dz.U. L 17 z 24.1.2007).

³ Decyzja 2007/37/WE (Dz.U. L 17 z 24.1.2007).

⁴ Decyzja 2007/861/WE (Dz.U. L 337 z 21.12.2007).

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1217/2007 (Dz.U. L 275 z 19.10.2007).

⁶ Rozporządzenie (EWG) nr 3030/93 (Dz.U. L 275 z 8.11.1993).

⁷ Decyzja 2007/451/WE (Dz.U. L 178 z 6.7.2007).

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 752/2007 (Dz.U. L 178 z 6.7.2007).

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1465/2007 (Dz.U. L 327 z 13.12.2007).

¹⁰ Decyzja 2007/739/WE (Dz.U. L 300 z 17.11.2007).

¹¹ Rozporządzenie (WE) nr 1342/2007 (Dz.U. L 300 z 17.11.2007).

¹² COM(2007) 437 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

Załączony jest do niej wniosek ¹ o uchylenie rozporządzenia (WE) nr 152/2002 zawierającego reguły stosowania tego systemu we Wspólnocie. Proponuje się, aby decyzja i rozporządzenie weszły w życie dnia 1 stycznia 2008 r.

W tym samym dniu Rada przyjęła rozporządzenie ² zawierające autonomiczne środki określające ograniczenia ilościowe na przywóz stali z Republiki Kazachstanu na okres przejściowy od dnia 1 stycznia 2008 r. do wejścia w życie nowej umowy w dziedzinie stali.

Własność intelektualna

Dnia 19 listopada Rada przyjęła decyzję ³ w sprawie przyjęcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Protokołu zmieniającego porozumienie dotyczące aspektów prawa własności intelektualnej dotyczącego handlu („porozumienie TRIPS”). Zmiana porozumienia TRIPS doprowadzi do ułatwienia dostępu do podstawowych leków krajom rozwijającym się, nieposiadającym zdolności produkcyjnych w sektorze farmaceutycznym.

Unia celna

Dnia 12 lutego Rada przyjęła rozporządzenie przewidujące bezcłowe traktowanie określonych aktywnych składników farmaceutycznych, noszących międzynarodową niezastrażoną prawnie nazwę (INN) Światowej Organizacji Zdrowia, i określonych produktów używanych do wytwarzania gotowych produktów farmaceutycznych ⁴.

Dnia 16 kwietnia Parlament Europejski i Rada przyjęły program działań dla ceł we Wspólnocie („Cła 2013”) ⁵. Realizację tego programu, na który została przeznaczona kwota 323,8 mln euro, przewidziano na styczeń 2008 r. Ma on przede wszystkim pomóc organom celnym w ułatwieniu handlu i przyspieszeniu procedur, przyczynić się do wdrożenia unowocześnionego kodeksu celnego i do ulepszenia wymiany informacji ze służbami celnymi krajów trzecich.

Dnia 25 czerwca Rada przyjęła wniosek w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Światowej Organizacji Celnej oraz tymczasowego wykonywania praw i obowiązków identycznych z prawami i obowiązkami członka tej organizacji. Wspólnota złożyła wniosek o członkostwo w tej organizacji, aby móc wykonywać swe kompetencje w stosunkach międzynarodowych w zakresie polityki celnej. Ustalono, że w pierwszym okresie Wspólnota będzie członkiem tymczasowym Światowej Organizacji Celnej,

¹ COM(2007) 436 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

² Rozporządzenie (WE) nr 1531/2007 (Dz.U. L 337 z 21.12.2007).

³ Decyzja 2007/768/WE (Dz.U. L 311 z 29.11.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 129/2007 (Dz.U. L 56 z 23.2.2007).

⁵ Decyzja nr 624/2007/WE (Dz.U. L 154 z 14.6.2007).

dopóki wszyscy członkowie nie ratyfikują zmienionej konwencji ustanawiającej tę organizację¹.

Dnia 17 października Komisja przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 918/83 ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych². Zmianę tę proponuje się w przewidywaniu przyjęcia dyrektywy w sprawie zwolnień z podatku VAT i z akcyz pobieranych przy przywozie towarów.

Dnia 17 grudnia Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 2505/96 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne i przemysłowe³ i rozporządzenie (WE) nr 1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne⁴.

W 2007 r. różne instytucje kontynuowały prace mające na celu opracowanie unowocześnionego *Wspólnotowego Kodeksu Celnego*⁵ oraz ustanowienie *elektronicznego środowiska celnego* mającego zastąpić wszystkie procedury celne krajowymi procedurami elektronicznymi⁶ połączonymi ze sobą.

W zakresie stosunków międzynarodowych Komisja zaproponowała, dnia 11 kwietnia, zawarcie umowy między Wspólnotą Europejską i Japonią w sprawie współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych⁷.

Stosunki transatlantyczne

Dnia 30 kwietnia odbył się w Białym Domu szczyt Unia Europejska – Stany Zjednoczone z udziałem prezydenta Stanów Zjednoczonych George'a W. Busha, przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso, wiceprzewodniczących Komisji Jacquesa Barrota i Güntera Verheugena oraz członków Komisji Benity Ferrero-Waldner i Petera Mandelsona oraz Angeli Merkel, kanclerz Republiki Federalnej Niemiec i ówczesnej przewodniczącej Rady, oraz Javiera Solany, sekretarza generalnego i wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB). W trakcie szczytu:

- Przyjęto *nowe ramy na rzecz propagowania transatlantycznej integracji gospodarczej*. Mają one na celu pogłębienie współpracy i zmniejszenie obciążeń regulacyjnych po obu stronach Atlantyku. Opierają się na priorytetowych projektach, dołączonych do deklaracji końcowej, takich jak prawa własności intelektualnej, handel, rynki finansowe, innowacja i technologia oraz inwestycje. Nad wdrażaniem

¹ COM(2007) 252 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 614 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

³ Rozporządzenie (WE) nr 1526/2007 (Dz.U. L 349 z 31.12.2007).

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1527/2007 (Dz.U. L 349 z 31.12.2007).

⁵ COM(2005) 608 (Dz.U. C 49 z 28.2.2006).

⁶ COM(2005) 609 (Dz.U. C 49 z 28.2.2006).

⁷ COM(2007) 177 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

i dostosowaniem tych celów czuwać będzie *Transatlantycka Rada Gospodarcza*. Jej przewodnictwo zapewnione będzie wspólnie przez jednego członka Komisji i jednego przedstawiciela wysokiego szczebla administracji amerykańskiej, a jej posiedzenia będą odbywały się przynajmniej raz do roku;

- obie strony przyjęły *deklarację w kwestiach polityki i bezpieczeństwa*, zawierającą zobowiązania dotyczące wspólnych działań mających na celu umocnienie wolności, dobrobytu, bezpieczeństwa, pokoju i praw człowieka oraz reagowanie na problemy regionalne, zwłaszcza w Kosowie, Afganistanie, na Bliskim Wschodzie, w Iraku, w Sudanie oraz w Ameryce Łacińskiej. Strony uzgodniły również, że podejmą wysiłki mające na celu walkę z terroryzmem oraz działania zmierzające do ustanowienia systemu bezwizowego dla obywateli amerykańskich i europejskich;
- we *wspólnej deklaracji* obaj partnerzy zobowiązali się ponadto do odpowiedzi na potrójne wyzwanie bezpieczeństwa energetycznego, zmian klimatycznych i zrównoważonego rozwoju. Podkreślili obopólny interes w zagwarantowaniu bezpiecznych dostaw czystej energii, po przystępnych cenach, oraz zmniejszeniu zanieczyszczenia i emisji gazów cieplarnianych, przy jednoczesnym utrzymaniu wzrostu gospodarczego.

Przy okazji szczytu partnerzy podpisali porozumienie o „otwartym niebie” („Open skies”), pierwszy etap porozumienia w sprawie transportu lotniczego¹.

Przed rozpoczęciem szczytu Parlament Europejski wydał dnia 25 kwietnia *rezolucję w sprawie stosunków transatlantyckich*, w której poparł inicjatywę niemieckiej prezydencji Rady Europejskiej dotyczącą zawarcia nowego transatlantyckiego partnerstwa gospodarczego, wraz z planem działania na rzecz utworzenia rynku transatlantyckiego pozbawionego barier celnych.

Posiedzenie pierwszej *Transatlantyckiej Rady Gospodarczej* odbyło się w Waszyngtonie dnia 9 listopada. Rozmowy dotyczyły zwłaszcza postępów transatlantyckiej integracji gospodarczej oraz propozycji wspólnych środków mających zmniejszyć bariery w handlu transatlantyckim. Strony rozpoczęły dialog na rzecz ułatwiania inwestycji transatlantyckich oraz opracowały plan działania mający doprowadzić do wzajemnego uznania programów partnerstw handlowych między Stanami Zjednoczonymi i Unią Europejską do 2009 r. Odbyły się również rozmowy w sprawie zgodności standardów dotyczących biopaliw, zgodności ocen bezpieczeństwa produktów i udostępniania konsumentom informacji dotyczących produktów farmaceutycznych.

Dnia 1 lutego odbyła się w Genewie konferencja między Unią Europejską i Stanami Zjednoczonymi w sprawie *walki z piractwem i podrabianiem towarów*. Dzięki temu spotkaniu dokonano oceny sytuacji i przygotowano przyszły rozwój współpracy w tej dziedzinie.

¹ Decyzja 2007/339/WE (Dz.U. L 134 z 25.5.2007).

W Waszyngtonie podpisano Umowę w sprawie *bezpieczeństwa informacji niejawnych*¹, która weszła w życie dnia 30 kwietnia. Umożliwia ona wymianę tego typu informacji między Unią i Stanami Zjednoczonymi.

Dnia 2 lipca, w Brukseli, podpisano ustalenia dotyczące poufności zmiernące do *poprawy ochrony zdrowia i ułatwienia handlu* między Unią Europejską i Stanami Zjednoczonymi. Partnerzy mogą od tej pory wymieniać poufne informacje na temat bezpieczeństwa produktów kosmetycznych i wyrobów medycznych.

Dnia 23 lipca podpisano umowę między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi o *przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR)* do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych².

Stosunki z innymi krajami uprzemysłowionymi bądź z krajami o wysokim dochodzie narodowym

Szczyt G8

Szefowie państw i rządów grupy G8 spotkali się w Heiligendamm, w Niemczech, w dniach 6–8 czerwca. Szczyt odbył się pod przewodnictwem Angeli Merkel, kanclerz Republiki Federalnej Niemiec i ówczesnej przewodniczącej Rady Europejskiej. Rozmowy odbywały się głównie na temat zmian klimatycznych, pomocy na rzecz rozwoju, zwłaszcza dla Afryki, na temat sposobów ulepszenia warunków inwestycji i odpowiedzialności, handlu międzynarodowego (runda dauhańska), z uwzględnieniem aspektu społecznego globalizacji.

Na posiedzeniu w czerwcu Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła rozpoczęcie procesu z Heiligendamm przez grupę G8, który ustanawia nową formę dialogu, między innymi z Republiką Południowej Afryki, Brazylią, Chinami, Indiami i Meksykiem. Rada Europejska ma świadomość wciąż rosnącego znaczenia tych krajów oraz innych krajów o szybko rozwijającej się gospodarce. Według Rady proces z Heiligendamm przyczyni się do zintensyfikowania dialogu politycznego i wzmocnienia współpracy z tymi krajami.

Japonia

Szczyt UE – Japonia odbył się w Berlinie dnia 5 czerwca. Partnerzy raz jeszcze podkreślili chęć wzmocnienia długoterminowego partnerstwa między Japonią i Unią Europejską oraz swoje zaangażowanie w rozwiązywanie globalnych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne i kwestia bezpieczeństwa energetycznego. Przyjęto również eurojapoński

¹ Decyzja 2007/274/WSiSW (Dz.U. L 115 z 3.5.2007).

² Decyzja 2007/551/WPZiB, WSiSW (Dz.U. L 204 z 4.8.2007).

plan działania na rzecz ochrony i wzmocnienia praw własności intelektualnej oraz, przy okazji szczytu, została parafowana umowa o współpracy celnej.

Kanada

Szczyt UE – Kanada odbył się w Berlinie dnia 4 czerwca. W deklaracji końcowej partnerzy uznali swe dwustronne stosunki za solidne i porozumieli się w sprawie dalszej realizacji trzech głównych celów: pokoju i bezpieczeństwa, partnerstwa gospodarczego oraz bezpieczeństwa energetycznego i klimatycznego. Przyjęto również plan działania 2007–2008 na rzecz współpracy w zakresie uregulowań prawnych między Wspólnotą i Kanadą.

Nowa Zelandia

Spotkanie trojki ministerialnej UE – Nowa Zelandia odbyło się w Lizbonie dnia 21 września. Przy okazji tego spotkania Unia Europejska i Nowa Zelandia przyjęły nową wspólną deklarację w sprawie stosunków i współpracy, która będzie podstawą ich stosunków w ciągu następnych pięciu lat. W deklaracji tej jest mowa o zacieśnieniu współpracy, zwłaszcza w zakresie dwustronnej wymiany i inwestycji, bezpieczeństwa regionalnego, bezpieczeństwa energetycznego, zmian klimatycznych i walki z terroryzmem.

Europejski Obszar Gospodarczy

Dnia 15 maja odbyło się w Brukseli 27. posiedzenie Rady Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Rozmowy toczyły się głównie na temat sytuacji na Bliskim Wschodzie, w Afganistanie i w Kosowie. Rada przyjęła ze szczególnym zadowoleniem zakończenie negocjacji w sprawie rozszerzenia porozumienia EOG mającego na celu włączenie Bułgarii i Rumunii jako stron umawiających się oraz przygotowania do uczestnictwa EOG/EFTA w programach UE mających znaczenie dla EOG w okresie 2007–2013.

Dnia 23 lipca Rada przyjęła decyzję w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii, po ich przystąpieniu do Unii Europejskiej, w Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz czterech umów powiązanych¹. EOG liczy w tej chwili 30 państw członkowskich i stanowi rynek wewnętrzny obejmujący około 500 mln konsumentów. Jako że negocjacje w sprawie rozszerzenia EOG nie zostały zakończone, jak przewidywano, przed dniem 29 marca, konieczne było dopilnowanie, aby umowa o rozszerzeniu EOG weszła w życie jak najszybciej – dlatego zaproponowano jej tymczasowe stosowanie.

Dnia 20 listopada odbyło się w Brukseli 28. posiedzenie Rady Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Rozmowy toczyły się na temat sytuacji w Kosowie, na Bliskim Wschodzie i w Sudanie/Darfurze. Uczestnicy z zadowoleniem przyjęli podpisanie Umowy o rozszerzeniu EOG w lipcu oraz jej tymczasowe stosowanie, dzięki czemu Bułgaria

¹ Decyzja 2007/566/WE (Dz.U. L 221 z 25.8.2007).

i Rumunia stały się stronami umawiającymi się porozumienia EOG, oraz zachęcili państwa członkowskie do jak najszybszego zakończenia procedury ratyfikacyjnej.

Stosunki z krajami wschodzącymi

Szczyt *UE – Chiny* odbył się dnia 28 listopada w Pekinie. Przywódcy UE i Chin zajęli się serią kwestii dwustronnych dotyczących rozwoju stosunków gospodarczych i handlowych, poświęcając szczególną uwagę następującym kwestiom: kurs wymiany, deficyt handlowy i negocjacje w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy oraz rozwój sytuacji w dziedzinie nauki i technologii, środowiska naturalnego, edukacji i społeczeństwa informacyjnego. Omówiono również kwestie regionalne i międzynarodowe dotyczące np. zmian klimatycznych, energii, rozwoju Afryki, rozwoju sytuacji w Związku Myanmar (Birmie), na Półwyspie Koreańskim, w Iranie i na Bliskim Wschodzie.

Dnia 30 listopada w New Delhi odbył się szczyt *UE – Indie*. Partnerzy dokonali podsumowania sytuacji związanej z wdrażaniem planu działań przyjętego we wrześniu 2005 r., musi zostać poddany przeglądowi w 2008 r. Podpisali protokół ustaleń w sprawie współpracy finansowej między UE i Indiami na okres 2007–2010. Odnowili również Umowę w sprawie współpracy naukowej i technologicznej z 2001 r. i zapowiedzieli ustanowienie europejskiego centrum technologii i biznesu w Indiach. Obydwie strony zapoznały się z postępami dwustronnych negocjacji handlowych, którym nadano oficjalną formę w Helsinkach w 2006 r. i które rozpoczęto w czerwcu ubiegłego roku. W omawianych kwestiach politycznych położono po raz kolejny nacisk na takie kwestie, jak wielostronność, energia, zmiany klimatyczne, rozbrojenie i nierozprzestrzenianie broni, walka z terroryzmem.

Pierwszy szczyt *UE – Brazylia* odbył się dnia 4 lipca w Lizbonie i miał na celu ustanowienie strategicznego partnerstwa mającego pogłębić stosunki między partnerami¹. Unia Europejska utrzymuje od tej pory strategiczne partnerstwo ze wszystkimi krajami wschodzącymi grupy BRIC (Brazylia, Rosja, Indie i Chiny).

Stosunki z krajami *Ameryki Łacińskiej* przedstawione są w sekcji 3 część „Strategie regionalne” niniejszego rozdziału.

Stosunki z organizacjami międzynarodowymi

Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)

Komisja wzięła aktywny udział w pracach *Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju* dotyczących aspektów gospodarczych i społecznych globalizacji, w tym w spotkaniu

¹ Zob. sekcja 3 część „Strategie regionalne” niniejszego rozdziału.

ministrów Rady OECD w maju na temat „*Innowacje: propagowanie programu OECD na rzecz wzrostu gospodarczego i sprawiedliwości*”, w międzynarodowym forum poświęconym tematowi „*Pomiar postępu społeczeństwa i sprzyjanie mu*” oraz w nowym procesie z Heiligendamm, zapewniającym realizację konkluzji czerwcowego szczytu grupy G8 dotyczących wzrostu i odpowiedzialności w światowej gospodarce. OECD rozpoczęła również pierwszą ogólną ocenę aspektów polityki wspólnotowej, w odniesieniu do których końcowe sprawozdanie zostało opublikowane dnia 20 września. Komisja podtrzymuje swoje poparcie dla reformy instytucjonalnej OECD oraz dla lepszej integracji wschodzących gospodarek w jej pracach. Nadal popiera przystąpienie do OECD państw członkowskich Unii, które nie są jeszcze członkami OECD: Bułgarii, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Malty, Rumunii i Słowenii.

Bank Światowy i Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF)

W dniach 5–6 lutego instytucje europejskie przyjęły po raz czwarty grupę europejskich dyrektorów zarządzających Banku Światowego w celu omówienia kwestii głosów Unii w Banku Światowym, pomocy budżetowej, odbudowania środków Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju (IDA 15), Europejskiego Banku Inwestycyjnego i nowych donatorów. W rozmowach wzięli udział przedstawiciele wszystkich głównych podmiotów Wspólnoty Europejskiej, organizacji pozarządowych oraz Parlamentu Europejskiego. W 2007 r. europejscy dyrektorzy zarządzający przedstawili ponad trzydzieści wspólnych deklaracji Radzie Gubernatorów Banku Światowego.

W dniach 14–15 kwietnia, w ramach wiosennego spotkania Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Unia Europejska wzięła udział we wspólnym spotkaniu europejskich dyrektorów zarządzających, Banku Światowego i IMF, w celu omówienia interakcji między procesem reformy IMF i Banku Światowego a postępami w koordynacji stanowiska Unii w tych instytucjach.

Doroczne zgromadzenie Banku Światowego i IMF oraz posiedzenie Komitetu ds. Rozwoju odbyły się w Waszyngtonie w dniach 20–22 października. Komisja wzięła udział w rozmowach dotyczących reform zarządzania i finansów IMF oraz reformy dyrekcyjnej strategicznej Banku Światowego.

Pozostałe aspekty stosunków z Bankiem Światowym znajdują się w rozdziale V sekcja 5 część „Bank Światowy i banki rozwoju regionalnego” niniejszego rozdziału.

Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR)

W 2007 r. EBOR przyznał sumę 5,6 mld euro na finansowanie projektów zlokalizowanych zwłaszcza w krajach leżących na południe i na wschód od Unii Europejskiej.

Dwa programy zostały zakończone w ramach trójstronnego porozumienia zawartego w grudniu 2006 r. między Komisją, EBOR-em i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, natomiast trzy inne są jeszcze w zaawansowanej fazie przygotowań.

Została wzmocniona współpraca w ramach programu Jaspers (wspólna inicjatywa wsparcia projektów w regionach europejskich), którego celem jest pomoc państwom członkowskim Europy Środkowej i Wschodniej w opracowaniu wysokich jakościowo projektów kwalifikujących się do pomocy ze środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności. Otworzono trzy biura regionalne (w Bukareszcie, Warszawie i Wiedniu).

Dnia 13 lipca Komisja i EBOR podpisały protokół ustaleń na rzecz zacieśnienia współpracy w dziedzinie energetyki oraz rozszerzenia jej zakresu poza likwidację instalacji jądrowych. Strony wyraziły chęć rozszerzenia współpracy, wspomagając projekty dotyczące zarówno bezpieczeństwa dostaw energii, jak i skuteczności energetycznej. Rozpoczęto również rozmowy między Komisją i EBOR-em dotyczące przeglądu polityki ochrony środowiska Banku.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Dyrekcja Generalna ds. Handlu:
http://ec.europa.eu/trade/index_en.htm
- Światowa Organizacja Handlu:
<http://www.wto.org/index.htm>
- Dauhńska agenda rozwoju:
http://ec.europa.eu/trade/issues/newround/doha_da/index_en.htm
http://www.wto.org/english/tratop_e/dda_e/dda_e.htm
- Dyrekcja Generalna ds. Stosunków Zewnętrznych:
http://ec.europa.eu/comm/external_relations/index.htm
- Stosunki Unia Europejska – Stany Zjednoczone:
http://ec.europa.eu/comm/external_relations/us/intro/index.htm

Sekcja 3

Wkład w rozwój solidarności międzynarodowej

Ochrona i promowanie wspólnych wartości poza granicami Unii Europejskiej

W celu promowania i ochrony praw człowieka oraz wspierania postępów demokracji i poszanowania praworządności w świecie Unia Europejska podejmuje działania w ramach instrumentów finansowych, zarówno wielostronnych, jak i dwustronnych.

W 2007 r. podjęto znaczne wysiłki w celu umożliwienia rozpoczęcia działalności przez *Radę Praw Człowieka*, utworzoną niedawno przez Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ),

co umożliwiło jej zajęcie stanowiska w niektórych pilnych sprawach dotyczących pogwałcenia praw człowieka, jak na przykład w Darfurze (Sudan) i w Związku Myanmar (Birmie). Jednak w swoim dorocznym sprawozdaniu na temat sytuacji w dziedzinie praw człowieka na świecie w 2006 r., przyjętym dnia 26 kwietnia, Parlament Europejski skrytykował Radę Praw Człowieka z powodu niezdolności do osiągnięcia racjonalnych kompromisów w sytuacjach nagłego łamania praw człowieka. Przy tej okazji wśród głównych problemów dotyczących praw człowieka na świecie Parlament wymienił również: podejście Chin do praw człowieka, obóz w Guantanamo, handel bronią, zwłaszcza bronią strzelecką, który, według Parlamentu, powinien zostać unormowany w umowie międzynarodowej.

Ponadto Unia uczestniczyła w pracach *Zgromadzenia Ogólnego ONZ* w dziedzinie praw człowieka, poświęconych między innymi ustanowieniu nowych norm, takich jak Konwencja ONZ w sprawie wymuszonych zaginięć lub Konwencja ONZ w sprawie praw osób niepełnosprawnych. Ta ostatnia konwencja jest aktem prawnym z dziedziny praw człowieka o istotnym i wyraźnym wymiarze społecznym; jest ona również pierwszą ważną konwencją w dziedzinie praw człowieka, której sygnatariuszem jest Wspólnota Europejska.

Prawa człowieka włączano systematycznie do dialogów strategicznych ustanawianych w ramach układów o stowarzyszeniu i współpracy zawartych z *krajami trzecimi* – takich jak umowa z Kotonu między Unią Europejską a krajami AKP (kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku) – lub w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa. Unia kontynuowała również intensywny dialog w sprawie praw człowieka z *Chinami* oraz konsultacje w tej samej sprawie z *Rosją*, jak również z *Kanadą*, *Stanami Zjednoczonymi*, *Japonią*, *Nową Zelandią* oraz krajami kandydującymi do przystąpienia do Unii. Nowy etap stanowi rozpoczęcie dialogu w sprawie praw człowieka z *Uzbekistanem*, tym bardziej że przewiduje się rozpoczęcie podobnego dialogu z wszystkimi krajami regionu w ramach strategii Unii Europejskiej na rzecz Azji Środkowej.

Oprócz tego podejścia opartego na współpracy Unia nie waha się podejmować *szczególnych działań* w przypadkach poważnych pogwałceń praw człowieka na świecie, takich jak w *Chinach*, w *Iranie*, w *Sudanie*, na *Sri Lance* lub w *Jemenie*. Wspiera ona nadal walkę z torturami i przemocą wobec dzieci w czasie konfliktów zbrojnych. Zwiększyła również poparcie dla obrońców praw człowieka na całym świecie. Unia opowiada się nadal zdecydowanie za zniesieniem kary śmierci, a swoje silne zaangażowanie polityczne udowodniła podczas 62. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ poprzez decyzję o przyjęciu, w ramach porozumienia międzyregionalnego, rezolucji przeciwko karze śmierci.

W ramach ogólnej reformy programów pomocy zewnętrznej Unii w 2006 r. stworzono nowy *Instrument na rzecz Demokracji i Praw Człowieka*¹. Wszedł on w życie z dniem 1 stycznia. Przewiduje pomoc w wysokości 1104 mln euro na działania na rzecz praw

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 (Dz.U. L 389 z 29.12.2006).

człowieka, demokratyzacji i praworządności w krajach trzecich w latach 2007–2013. Pomoc przekazana z tytułu tego instrumentu jest przede wszystkim ukierunkowana na partnerstwo ze społeczeństwem obywatelskim i organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się ochroną i promocją praw człowieka, demokracji, sprawiedliwości i praworządności. Nowy instrument stanowi podstawę finansowania licznych działań Unii Europejskiej związanych z obserwacją wyborów, które to działania stały się kluczowymi czynnikami wzmocnienia procesów demokratycznych w krajach trzecich.

Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, utworzona dnia 15 lutego ¹, ma za zadanie ochronę praw podstawowych w Unii Europejskiej. Rozporządzenie podstawowe przewiduje jednak ścisłą współpracę agencji z *Radą Europy* oraz z *Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE)*, *Organizacją Narodów Zjednoczonych* i innymi organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie praw podstawowych. Jest ona ponadto otwarta na uczestnictwo krajów kandydujących do członkostwa w Unii, jak również krajów, z którymi podpisano układ o stabilizacji i stowarzyszeniu (Bałkany Zachodnie).

Dnia 15 października Rada przyjęła dziewiąte sprawozdanie roczne Unii Europejskiej dotyczące praw człowieka.

Spśród wielu instrumentów i programów dotyczących rozwoju, jakimi dysponuje Komisja, niektóre szczególnie dobrze uwidaczniają zasługi Unii na arenie międzynarodowej. Unia, w imieniu swoich obywateli, w duchu solidarności z ludźmi całego świata, przeprowadza rocznie ponad 2000 działań. Tego typu działania tematyczne są konkretnymi przykładami walki z ubóstwem i głodem, z torturami, AIDS i handlem ludźmi, walki na rzecz silniejszego społeczeństwa obywatelskiego, leczenia ofiar narkomanii, ochrony środowiska oraz bardziej demokratycznego i sprawiedliwego społeczeństwa. Projekty realizuje się często w trudnych warunkach w partnerstwie z organizacjami pozarządowymi, które działają przy wsparciu finansowym Komisji. Przekazuje ona na ten cel około 870 mln euro rocznie.

Polityka rozwoju

Koncepcja ogólna

Dnia 28 lutego Komisja przyjęła komunikat w sprawie „*Wspólnotowego kodeksu postępowania w sprawie podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju*”². Zdaniem Komisji porozumienie w sprawie podziału pracy zwiększyłoby skuteczność pomocy, wzmocniłoby znaczenie współpracy na rzecz rozwoju w stosunkach zewnętrznych UE i przyczyniłoby się do ukształtowania tożsamości europejskiej w oparciu o wartości

¹ Rozporządzenie (WE) nr 168/2007 (Dz.U. L 53 z 22.2.2007). Zob. rozdział III sekcja 3 część „Ochrona praw podstawowych i zwalczanie dyskryminacji” niniejszego sprawozdania.

² COM(2007) 72 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

zawarte w europejskim konsensusie w sprawie rozwoju. Rada poświęciła kodeksowi postępowania konkluzje z dnia 15 maja.

Od konferencji w Monterrey w 2002 r. na temat finansowania rozwoju Unia Europejska podjęła szereg zobowiązań dotyczących wielkości, źródeł i skuteczności pomocy na rzecz rozwoju. Rada powierzyła Komisji zadanie czuwania nad wypełnieniem tych zobowiązań. W tym celu dnia 4 kwietnia przyjęto trzy komunikaty:

- pierwszy, zatytułowany *„Od Monterrey do konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju: wypełnianie zobowiązań”*¹, ma za zadanie regulację całości procesu poprzez syntezę polityczną określającą przekazy przydatne do celów komunikacji zewnętrznej. Przeprowadzone analizy wykazują, że Unia jest na dobrej drodze, jednak pełne wypełnienie podjętych zobowiązań wymagać będzie nieustannej woli politycznej i większej mobilizacji opinii publicznej. Ważnym etapem będzie więc szerokie upowszechnienie dokonanych analiz technicznych i odpowiednich zaleceń;
- drugi, zatytułowany *„W kierunku strategii Unii Europejskiej dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej – wkład Komisji”*², jest nowym etapem zaangażowania Unii w podejmowanie daleko idących wysiłków związanych z pomocą na rzecz wymiany handlowej i w lepszą koordynację pomocy na rzecz rozwoju. Komunikat poświęca szczególną uwagę krajom Afryki, Karaibów i Pacyfiku w kontekście umów o partnerstwie gospodarczym. Parlament Europejski i Rada wypowiedziały się na temat komunikatu odpowiednio w dniach 15 i 23 maja;
- trzeci, zatytułowany *„Wypełnianie zobowiązań Europy w zakresie finansowania rozwoju”*³, stanowi piąte sprawozdanie roczne dotyczące postępów poczynionych od czasu konferencji w Monterrey oraz podsumowanie realizacji zobowiązań powziętych przez Radę w maju 2005 r. w ramach przeglądu milenijnych celów rozwoju. Komunikatowi towarzyszy dokument roboczy zawierający bardziej szczegółowe analizy. Sprawozdanie opiera się na odpowiedziach państw członkowskich na ostatnie badanie coroczne przeprowadzone w styczniu. Rada poświęciła komunikatowi konkluzje z dnia 15 maja.

Dnia 7 czerwca⁴ Komitet Regionów wypowiedział się na temat komunikatu Komisji z 2006 r. poświęconego sposobowi sprawowania rządów w świetle konsensusu europejskiego w sprawie polityki rozwoju⁵. Uznaje on w szczególności, że sprawowanie rządów wymaga, aby na wszystkich szczeblach władzy danego kraju zarządzanie oparte było na zasadach przejrzystości, uczestnictwa ludności i poszanowania pomocniczości.

¹ COM(2007) 158 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2007) 163 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

³ COM(2007) 164 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ Dz.U. C 197 z 24.8.2007.

⁵ COM(2006) 421.

W rezolucji z dnia 20 czerwca Parlament Europejski przypomniał wagę zobowiązań podjętych w ramach milenijnych celów rozwoju, wyrażając jednocześnie obawy co do wypełnienia zobowiązań powziętych przez ofiarodawców wobec Afryki. Dnia 12 lipca przypomniał o konieczności kontroli demokratycznej, której wymaga wdrożenie Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, ustanowionego w grudniu 2006 r.¹

Dnia 21 czerwca Komisja przyjęła sprawozdanie roczne za 2007 r. na temat wspólnotowej polityki rozwoju i realizacji pomocy zewnętrznej w 2006 r.²

Komisja przyjęła dnia 20 września pierwszy „Raport UE na temat spójności polityki na rzecz rozwoju”³. Unia Europejska podjęła wysiłki w celu wzmocnienia spójności polityki na rzecz rozwoju w dwunastu obszarach tematycznych: handel zewnętrzny; środowisko naturalne; zmiany klimatyczne; bezpieczeństwo; rolnictwo; rybołówstwo; wymiar społeczny; zatrudnienie i godne warunki pracy; migracja; badania naukowe; społeczeństwo informacyjne; transport i energia. Raport wskazuje, że wysiłki zmierzające do zwiększenia spójności powinny umożliwić szybsze osiągnięcie milenijnych celów rozwoju. Rada poświęciła raportowi konkluzje z dnia 20 listopada, które stanowią wytyczne dla działań Unii na rzecz zwiększania spójności w dziedzinie rozwoju w 2008 r. i 2009 r.

Dnia 25 października Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Strategie reagowania UE na sytuacje niestabilności – podejmowanie działań w trudnych warunkach na rzecz zrównoważonego rozwoju, stabilności i pokoju”⁴. Komunikat przekazano pozostałym instytucjom Unii w celu wywołania dyskusji, która powinna umożliwić opracowanie wspólnotowej strategii reagowania na sytuacje niestabilności. Parlament Europejski wypowiedział się w sprawie tego komunikatu 15 listopada, a Rada podczas posiedzenia 19 i 20 listopada.

Zatrudnienie, spójność społeczna oraz rozwój indywidualny i społeczny

Komisja umocniła swą rolę na forum światowym i w znacznym stopniu przyczyniła się do postępów w dziedzinie *oświaty i ochrony zdrowia* w ramach współpracy na rzecz rozwoju. Przez rok (lipiec 2006 r. – czerwiec 2007 r.) Komisja współprzewodniczyła inicjatywie przyspieszonego finansowania „Edukacja dla wszystkich”, dzięki czemu znalazła się w samym centrum prowadzonych na szczeblu międzynarodowym dyskusji w celu usprawnienia koordynacji działań podejmowanych przez poszczególnych donatorów i w celu oceny skuteczności pomocy w dziedzinie oświaty. Wspólnie z rządem Zjednoczonego Królestwa i Bankiem Światowym Komisja zorganizowała spotkanie na wysokim szczeblu poświęcone sprawom oświaty, podczas którego stwierdzono potrzebę zwiększonego, lepszego, szybszego oraz długoterminowo bardziej przewidywalnego finansowania oświaty w krajach rozwijających się.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 (Dz.U. L 378 z 27.12.2006).

² COM(2007) 349 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

³ COM(2007) 545 (Dz.U. C 4 z 9.1.2008).

⁴ COM(2007) 643.

Komisja wzmocniła także swoją rolę w *Światowym Funduszu na rzecz Walki z HIV/AIDS, Gruźlicą i Malarią* dzięki mianowaniu jej przedstawiciela na stanowisko wiceprzewodniczącego zarządu (kwiecień 2006 r. – kwiecień 2007 r.). W tym kontekście dnia 23 kwietnia Rada przyjęła konkluzje w sprawie najnowszych problemów w zakresie HIV/AIDS na podstawie dokumentu przedłożonego przez prezydentkę niemiecką, w którym zwrócono uwagę na najnowsze problemy i przeszkody utrudniające postępowanie w walce z HIV i AIDS oraz skuteczną realizację programu działań UE na rzecz walki z HIV/AIDS, gruźlicą i malarią, przyjętego w 2005 r.

Rola kobiet w ramach polityki rozwoju była nadal w centrum zainteresowań Unii w 2007 r. Dnia 8 marca Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Równość płci i równouprawnienie kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju*”¹. Komunikat opracowany na podstawie wyników szeroko zakrojonych konsultacji z państwami członkowskimi, organizacjami międzynarodowymi i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego stanowi odpowiedź na zobowiązania powzięte w konsensusie europejskim. Stanowi on również element dotyczący „stosunków zewnętrznych” w mapie drogowej w sprawie równości kobiet i mężczyzn. W komunikacie tym po raz pierwszy przedstawiono europejską strategię promowania równości płci i niezależności kobiet, która kładzie nacisk na równoległe uwzględnianie problematyki płci i szczególne działania w tym zakresie. Rada poparła tę inicjatywę w konkluzjach z dnia 14 maja.

Tego samego dnia Rada zatwierdziła program działań zgłoszony przez Komisję w grudniu 2006 r. na rzecz rozwiązania problemu poważnego niedoboru *pracowników służby zdrowia* w krajach rozwijających się².

Podczas sesji w dniach 17–18 czerwca Rada przyjęła konkluzje w sprawie *promocji zatrudnienia w ramach unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju*. Konkluzje te poprzedziło przyjęcie roboczego dokumentu Komisji w tej samej sprawie. Podkreśla się w nich rosnące znaczenie kwestii zatrudnienia w kontekście unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju.

Dnia 10 maja Komisja przyjęła strategię tematyczną w sprawie rozwoju indywidualnego i społecznego „*Inwestowanie w ludzi*” na lata 2007–2013. Jej celem jest pomoc krajom partnerskim Unii w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju. Zawiera ona propozycje wsparcia działań w czterech głównych dziedzinach: zdrowie dla wszystkich; wykształcenie, wiedza i umiejętności; równość kobiet i mężczyzn; inne aspekty rozwoju indywidualnego i społecznego (w tym spójność społeczna, zatrudnienie, godne warunki pracy, młodzież i dzieci, kultura) oraz przewiduje ogólny budżet w wysokości 1,06 mld euro na lata 2007–2013 w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju.

Dnia 23 maja Parlament Europejski przyjął szczegółowe sprawozdanie w sprawie promowania godnych warunków pracy na świecie, które poprzedził komunikat Komisji

¹ COM(2007) 100 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

² COM(2006) 870 (Dz.U. C 126 z 7.6.2007).

z dnia 24 maja 2006 r. i konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2006 r. na ten sam temat¹. Parlament podkreślił w szczególności, że polityka rozwoju i współpraca zewnętrzna Unii powinny w pełni uwzględniać promowanie godnych warunków pracy. Poparł również zacieśnienie współpracy między Unią Europejską a Międzynarodową Organizacją Pracy. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny zajął podobne stanowisko w opinii wydanej 17 stycznia.

Unia aktywnie uczestniczyła w negocjacjach prowadzonych przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dotyczących konwencji w sprawie *praw osób niepełnosprawnych*, które miały miejsce 30 marca w Nowym Jorku, i została jednym z jej pierwszych sygnatariuszy².

Dnia 10 maja³ Komisja przyjęła komunikat dotyczący europejskiej agendy *kultury w dobie globalizacji świata*⁴. Jednym z jego celów jest uczynienie z kultury ważnego elementu stosunków zewnętrznych UE w celu budowy porozumienia z innymi regionami świata.

Zrównoważony rozwój

W rezolucji przyjętej 1 lutego⁵ Parlament Europejski podkreślił konieczność zapewnienia należytej integracji trzech elementów zrównoważonego rozwoju (ochrony środowiska, sprawiedliwości i spójności społecznej oraz dobrobytu gospodarczego) oraz ich włączenia do wszystkich obszarów polityki dotyczących współpracy na rzecz rozwoju. Parlament zwrócił się do Komisji o regularne kontrolowanie tego procesu.

Dnia 25 maja Rada przyjęła deklarację w sprawie zwalczania suszy i pustoszczenia, dając tym samym poparcie reformie konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustoszczenia⁶.

Dnia 20 czerwca Komisja przyjęła dokument zatytułowany „*Strategia tematyczna na rzecz środowiska i gospodarowania zasobami naturalnymi, w tym energią (ENRTP)*”. Celem strategii, której budżet szacuje się na 804 mln euro na lata 2007–2010, jest włączenie wymogów w zakresie ochrony środowiska do wspólnotowej polityki rozwoju i innych obszarów polityki zewnętrznej, a także wsparcie promowania za granicą wspólnotowej polityki ochrony środowiska i polityki energetycznej we wspólnym interesie Wspólnoty oraz krajów i regionów partnerskich.

¹ Zob. również sekcja 2 część „Stosunki z organizacjami międzynarodowymi” niniejszego rozdziału.

² Zob. sekcja 3 część „Ochrona i promowanie wspólnych wartości poza granicami Unii Europejskiej” niniejszego rozdziału.

³ COM(2007) 242 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

⁴ Zob. rozdział III sekcja 3 część „Kultura” niniejszego sprawozdania.

⁵ Dz.U. C 250E z 25.10.2007.

⁶ Zob. rozdział III sekcja „Solidarność z przyszłymi pokoleniami i zarządzanie zasobami naturalnymi” niniejszego sprawozdania.

Dnia 18 września¹ Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*Stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się, najbardziej narażonymi na skutki zmian klimatycznych*”².

W pierwszym *Sprawozdaniu z realizacji strategii zrównoważonego rozwoju*³, przyjętym przez Komisję 22 października⁴, ponownie uznano, że eliminacja ubóstwa stanowi jeden z najważniejszych problemów do rozwiązania. Sprawozdanie, które zawiera wyniki realizacji strategii zrównoważonego rozwoju, potwierdza budujące postępy w osiąganiu milenijnych celów rozwoju. Światowy wskaźnik ubóstwa spadł o 4%, a wskaźnik ukończenia nauki szkolnej wzrósł z 78% w 2000 r. do 83% w 2005 r. Sprawozdanie pokazuje również, że poprawiła się skuteczność i jakość pomocy. Nie słabną jednak naciski na zrównoważony rozwój w sferze środowiska naturalnego, szczególnie jeżeli chodzi o dostęp do ważnych zasobów, a skrajne ubóstwo jest wciąż udziałem miliarda ludzi. Mając na uwadze w szczególności większy wkład w osiągnięcie celu milenijnego związanego z ograniczeniem głodu, dnia 4 maja Komisja przyjęła *strategię tematyczną na lata 2007–2013 w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego* w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju.

Podczas grudniowej konferencji na Bali² podjęto decyzje w takich kwestiach, jak wylesianie, utworzenie funduszu pomocy krajom rozwijającym się w przystosowaniu się do skutków zmian klimatu oraz zwiększenie finansowania na rzecz transferu technologii do państw rozwijających się.

W kwestii zrównoważonego rozwoju Unia jest nadal największym na świecie donatorem pomocy dla Afryki i jest bardzo aktywna w regionie Morza Śródziemnego. Nadal istnieje jednak wiele problemów, szczególnie kwestie imigracji i przemieszczania się ludności z przyczyn związanych z jakością środowiska naturalnego, a także inicjatywy dotyczące wody i lasów. Unia musi również zapewnić należyte uwzględnienie w zrównoważonym rozwoju elementu ochrony środowiska oraz działać na rzecz utworzenia międzynarodowego systemu zarządzania środowiskiem.

Antynarkotykowa współpraca międzynarodowa

Wielostronne działania w zakresie walki z narkotykami podejmowane w 2007 r. doprowadziły do dwóch ważnych zmian. Po pierwsze rozpoczęto przygotowania do oceny realizacji zobowiązań podjętych przez wspólnotę międzynarodową na sesji nadzwyczajnej Zgromadzenia Ogólnego ONZ w 1998 r. w sprawie narkotyków. W związku z tym Unia Europejska, na 50. posiedzeniu Komisji ONZ ds. Środków Odurzających,

¹ COM(2007) 540.

² Zob. rozdział III sekcja 2 część „Środowisko” niniejszego sprawozdania.

³ COM(2007) 642.

⁴ Zob. rozdział II sekcja 1 część „Strategia zrównoważonego rozwoju” niniejszego sprawozdania.

poparła przyjęcie rezolucji w sprawie środków koniecznych do przeprowadzenia takiej oceny, a Komisja sfinansowała pracę grupy ekspertów, których zadaniem było zadbanie o to, by ocenę oparto na sprawdzonych danych. Po drugie rozpoczęto nową fazę realizacji paktu paryskiego. Proces ten, którego finansowanie zapewnia głównie Wspólnota Europejska, ma na celu zwiększenie intensywności międzynarodowej walki z narkotykami na szlaku przemytu heroiny. W ramach tej inicjatywy w 2007 r. zorganizowano trzy spotkania przy okrągłym stole w sprawie zapobiegania kierowaniu na inne cele prekursorów, w sprawie walki z narkotykami w regionie Morza Kaspijskiego i w sprawie współpracy między Afganistanem i państwami sąsiadującymi. Komisja i niektóre państwa członkowskie aktywnie uczestniczyły w tych pracach, a także w spotkaniu grupy konsultacyjnej zajmującej się generalną polityką paktu. Komisja i niektóre państwa członkowskie wzięły również aktywny udział w jedynym tegorocznym posiedzeniu plenarnym grupy dublińskiej. Do częściowego udziału w obradach po raz pierwszy zaproszono państwo niebędące członkiem grupy (Iran).

W kontekście stosunków dwustronnych zorganizowano spotkania w sprawie narkotyków między trójką Unii Europejskiej a Afganistanem, Stanami Zjednoczonymi, Rosją, krajami Bałkanów oraz, po raz pierwszy, Ukrainą i Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS). W maju w Port-of-Spain odbyło się coroczne spotkanie w ramach mechanizmu koordynacji i współpracy w zakresie narkotyków między Unią Europejską, Ameryką Łacińską i Karaibami, a w listopadzie w Bogocie miało miejsce spotkanie w ramach dialogu na wysokim szczeblu między Unią Europejską i Wspólnotą Andyjską w sprawie walki z narkotykami.

Podobnie jak w poprzednich latach Afganistan pozostaje, przed Wspólnotą Andyjską, głównym obiektem zainteresowania Unii Europejskiej w jej współpracy z krajami trzecimi w dziedzinie narkotyków. W obu przypadkach strategia Unii ma na celu przede wszystkim wspieranie rozwoju dziedzin, które mogą zastąpić produkcję narkotyków, jednak ważnym elementem programu WE w Afganistanie są również inicjatywy w zakresie egzekwowania prawa. Azja Środkowa, Europa Wschodnia i Kaukaz również korzystają z programów regionalnych dotyczących walki z narkotykami w zakresie kontroli granic, przemytu i ograniczenia popytu w tych regionach. Realizuje się również wiele innych inicjatyw międzyregionalnych finansowanych przez Komisję (Ameryka Łacińska i Karaiby; Ameryka Łacińska, Karaiby i Azja; Bałkany i basen Morza Śródziemnego, Ameryka Łacińska, Karaiby i Afryka). Dotyczą one głównie wymiany informacji, leczenia narkomanii i zmniejszenia niekorzystnych skutków zażywania narkotyków.

Towary

Dnia 22 stycznia Rada zgodziła się na przedłużenie okresu obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r., która miała wygasnąć 24 września ¹.

¹ Dz.U. L 42 z 14.2.2007.

Dnia 5 września Komisja przyjęła wniosek legislacyjny dotyczący stanowiska w ramach Międzynarodowej Rady ds. Kakao w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2001 r.¹, które wygasa dnia 30 września 2008 r.

W 2007 r. rozpoczęto realizację programu wspierającego towary rolne – „Wszystkie kraje AKP”; tempa nabrało również wdrażanie partnerstwa UE – Afryka w sprawie bawełny.

W ramach środków towarzyszących dla krajów AKP objętych protokołem w sprawie cukru, ustanowionych w związku ze wstrząsem handlowym, jaki stanowi reforma europejskiego systemu cukrowego, Komisja zdecydowała dnia 18 kwietnia o podziale budżetu tego instrumentu pomiędzy uprawnione kraje, a także przyjęła krajowe strategie wsparcia na rzecz pięciu ostatnich zainteresowanych krajów.

Pomoc humanitarna

Koncepcja ogólna

W ramach swojej polityki pomocy humanitarnej Komisja niesie pomoc ofiarom klęsk żywiołowych lub spowodowanych przez człowieka w krajach trzecich wyłącznie na podstawie kryterium potrzeb humanitarnych. W 2007 r. działania Komisji w przypadkach kryzysów humanitarnych objęły ponad 70 krajów, oznaczały podjęcie 75 decyzji o finansowaniu i zamknęły się kwotą 768,5 mln euro.

Komisja nie realizuje programów pomocy humanitarnej samodzielnie. Działa jako donator pomocy i wypełnia swoją misję, finansując humanitarne działania Wspólnoty za pośrednictwem partnerów, którzy podpisali ramową umowę o partnerstwie, jak np. organizacje pozarządowe i międzynarodowe (np. działające w ramach Czerwonego Krzyża), lub finansową i administracyjną umowę ramową między Wspólnotą Europejską i ONZ (FAFA) w przypadku agencji ONZ.

W 2007 r. 47% środków przekazano organizacjom pozarządowym, 42% agencjom ONZ i 11% innym organizacjom międzynarodowym.

Najważniejsze cele na 2007 r. zostały osiągnięte zgodnie ze strategią opracowaną na początku roku.

Mimo że w 2007 r. nie nastąpiły żadne ogromne (z punktu widzenia pomocy humanitarnej) klęski żywiołowe, miały jednak miejsce zdarzenia o średniej skali, jak np. powódzie w Afryce, Indiach i Bangladeszu, cyklony w Nikaragui (*Felix*) i w Bangladeszu (*Sidr*), huragan *Dean* na Karaibach i trzęsienie ziemi w Peru.

¹ COM(2007) 499.

Nie odnotowano żadnych nowych złożonych sytuacji kryzysowych na świecie, jednak te, które istniały w 2006 r., jak np. kryzys w Kolumbii, Somalii, Sudanie, na Sri Lance i w Czadzie, nie zostały rozwiązane, a w niektórych przypadkach nawet pogorszyły się.

Jeśli chodzi o liczbę beneficjentów pomocy, projekty finansowane w ramach linii budżetowej przeznaczonej na pomoc humanitarną objęły 104 mln osób.

Komisja stara się przywiązywać szczególną wagę do „zapomnianych” kryzysów, czyli istniejących sytuacji kryzysowych, gdzie ogromnym potrzebom humanitarnym donatorzy pomocy poświęcają niewiele uwagi (co pokazuje wskaźnik pomocy humanitarnej i rozwoju *per capita*). W 2007 r. całkowita pomoc przeznaczona na „zapomniane” kryzysy (sytuacja uchodźców z Sahary Zachodniej w Algierii, Czeczenia, konflikt separatystyczny w Dżammu i Kaszmirze w Indiach, konflikty w Nepalu, w Związku Myanmar [Birmie] i w Kolumbii) wyniosła 59 mln euro, co stanowi 12% kwoty przeznaczonej w 2007 r. na decyzje geograficzne przyjęte w ramach linii budżetowej przeznaczonej na pomoc humanitarną. Z wyjątkiem Kolumbii wszystkie te sytuacje uznano za „zapomniane” kryzysy już w 2006 r.

Jeśli chodzi o politykę pomocy humanitarnej, w 2007 r. uczyniono ważny krok w postaci przyjęcia deklaracji dotyczącej europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej na podstawie komunikatu Komisji „*Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej*”, przedstawiony 13 czerwca¹. Podczas opracowywania tego komunikatu Komisja uwzględniła doświadczenia zdobyte w ramach reagowania na poważne sytuacje kryzysowe oraz przeprowadziła wiele konsultacji z partnerami akcji humanitarnych i państwami członkowskimi. Wykazały one istnienie szerokiego porozumienia w zakresie wyzwań stojących przed podmiotami zajmującymi się taką działalnością oraz potrzebę zajęcia wyraźnego stanowiska przez Unię w tej sprawie. Po przyjęciu komunikatu podjęto intensywne negocjacje z Parlamentem Europejskim i Radą, które doprowadziły do przyjęcia dnia 18 grudnia deklaracji dotyczącej konsensusu. Konsensus europejski, podpisany przez trzy instytucje (Parlament Europejski, Radę i Komisję), potwierdza zasady i sprawdzone rozwiązania w zakresie działań humanitarnych w celu propagowania skoordynowanego podejścia, które umożliwiłoby Unii zwiększenie jej wkładu w międzynarodowe działania humanitarne.

Pomoc żywnościowa

Zgodnie z komunikatem Komisji², w którym w celu zwiększenia skuteczności działań wspólnotowych ustanowiono zasadę jednego instrumentu przypadającego na jeden obszar polityki, zdecydowano o powiązaniu pomocy żywnościowej w nagłych wypadkach z pomocą humanitarną, aby umożliwić koordynację zarządzania krótkoterminowym bezpieczeństwem żywnościowym i pomocą żywnościową. W pierwszym roku realizacji postanowień komunikatu Komisja podjęła dwie decyzje finansowe o całkowitej

¹ COM(2007) 317 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

² COM(2004) 101 (Dz.U. C 98 z 23.4.2004).

wartości 220 mln euro w celu zaspokojenia potrzeb żywnościowych najsłabszej ludności w środowisku podlegającym ciągłym zmianom.

W ciągu pierwszego roku po połączeniu pomocy żywnościowej z pomocą humanitarną pomoc otrzymało 25 mln osób.

Gotowość na wypadek klęsk

Komisja wspiera działania mające na celu utrzymanie stanu gotowości na wypadek klęsk żywiołowych w wielu regionach świata. W 2007 r. w ramach programu DIPECHO Komisja rozpoczęła realizację nowych projektów w regionie Karaibów, w Azji Południowej, Ameryce Środkowej i Ameryce Łacińskiej, których łączny koszt wynosi 19,5 mln euro. We właściwych przypadkach Komisja włącza działania związane z gotowością na wypadek klęsk do nurtu swoich działań humanitarnych. Współpracuje również na poziomie europejskim i międzynarodowym z najważniejszymi podmiotami aktywnymi na rzecz rozwoju w celu lepszej integracji działań redukujących ryzyko klęsk z działaniami na rzecz rozwoju oraz w celu koordynacji wysiłków zmierzających do przystosowania do zmian klimatycznych w krajach wysokiego ryzyka.

Jeśli chodzi o liczbę beneficjentów pomocy, projekty finansowane w ramach linii budżetowej przeznaczonej na utrzymanie gotowości na wypadek klęsk objęły blisko 20 mln osób.

Działania w zakresie pomocy humanitarnej

W 2007 r. Komisja przeznaczyła, za pośrednictwem Dyrekcji Generalnej ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO), kwotę 768,5 mln euro na pomoc humanitarną.

Ważniejsze operacje, które w tej dziedzinie sfinansowano, przedstawiono w podziale na regiony w tabeli 2.

Najważniejsze działania podjęto w następujących krajach i regionach:

- w Afryce:
  - w Sudanie (110 mln euro) w celu zaspokojenia potrzeb humanitarnych (w tym żywnościowych) zaistniałych na skutek konfliktu, klęsk żywiołowych i epidemii;
  - w Demokratycznej Republice Konga (50 mln euro) w celu zapewnienia ludności podstawowej opieki zdrowotnej oraz pomocy osobom przesiedlonym i uchodźcom, koncentrując wysiłki na osobach najsłabszych (kobietach i dzieciach). Kontynuowano również działania lotniczej służby humanitarnej ECHO-Flight ;
  - w Czadzie (30,5 mln euro) w celu niesienia pomocy najsłabszym członkom grup uchodźców, przesiedleńców i społeczności lokalnych. Obszary działań obejmowały zapewnienie ochrony, zdrowia i wyżywienia, a także kwestie wody i jej uzdatniania, podstawowej edukacji itp.;

- na Bliskim Wschodzie:
  - na rzecz ludności palestyńskiej (60 mln euro), przy czym pomoc skierowano do najsłabszych członków społeczności w następujących obszarach: żywność, zdrowie, schronienie, woda i higiena, wsparcie psychologiczne i ochrona. Dodatkową pomoc w wysokości ponad 28 mln euro skierowano do najsłabszych członków społeczności dotkniętych kryzysem na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy oraz do uchodźców palestyńskich w Jordanii, Libanie i Syrii;
- w nowych państwach niepodległych:
  - w Czeczenii (21 mln euro) na zaspokojenie najpilniejszych potrzeb (odbudowa zniszczonych domów, bezpieczeństwo żywnościowe, działania przynoszące dochód, ochrona i pomoc psychologiczna);
- w Azji:
  - w Afganistanie (27 mln euro), gdzie rozpoczęto realizację programów pomocy dla uchodźców i przesiedleńców oraz świadczenie wielosektorowej pomocy na rzecz najsłabszych członków społeczności;
- w Ameryce Łacińskiej:
  - w Kolumbii (13 mln euro), gdzie pomoc na rzecz niedawno przesiedlonych miała na celu przywrócenie im samowystarczalności. Pomoc objęła również podstawowe usługi dla ludności odizolowanej lub znajdującej się pod kontrolą grup zbrojnych.

TABELA 2
**Decyzje finansowe dotyczące pomocy humanitarnej (budżet na 2007 r.)
w podziale na obszary geograficzne**

(EUR)

Regiony działań	Kwota przeznaczona w 2007 r.
Afryka, Karaiby i Pacyfik (ogółem)	422 760 000
Afryka	2 000 000
Róg Afryki	217 950 000
Wielkie Jeziora Afrykańskie	89 500 000
Afryka Zachodnia	46 600 000
Karaiby, Pacyfik	16 310 000
Afryka Południowa, Ocean Indyjski	50 400 000
Nowe państwa niepodległe, Bliski Wschód i basen Morza Śródziemnego (ogółem)	124 897 000
Nowe państwa niepodległe (<i>Czeczenia, Kaukaz, Tadżykistan itd.</i>)	25 807 000
Bliski Wschód, basen Morza Śródziemnego	99 090 000
Azja i Ameryka Łacińska (ogółem)	157 366 000
Azja	117 301 000
Ameryka Łacińska	40 065 000
Finansowanie tematyczne i dotacje	28 900 000
Pomoc techniczna (eksperti i biura)	25 400 000
Inne wydatki (audyty, oceny, informacje itp.)	9 207 000
Ogółem	768 530 000

Strategie regionalne

Współpraca z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ)

Współpraca finansowa

Dnia 19 marca ¹ Rada zmieniła decyzję z 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską ² w następującym celu: po pierwsze, aby wydłużyć pierwotny, przewidziany w 2001 r. okres jej obowiązywania do dnia 31 grudnia 2013 r., tak aby pokrywał się z okresem obowiązywania (2008–2013) Dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju oraz wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013; po drugie, aby włączyć nowe postanowienia dotyczące w szczególności pomocy technicznej i dostępu KTZ do programów tematycznych finansowanych przez Unię. W ramach 10. EFR na kraje i terytoria zamorskie przeznaczono ogółem fundusze w wysokości 286 mln euro.

Dnia 16 lipca Komisja przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do Dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju ³. Dnia 18 lipca przedstawiła wniosek w sprawie przyjęcia nowego regulaminu Komitetu Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁴.

Komisja zrealizowała swój cel poprzez rozdysponowanie wszystkich środków 9. EFR przed końcem 2007 r. Po raz pierwszy wszystkie środki EFR zostały rozdysponowane przed wejściem w życie kolejnego EFR. Tempa nabrało również wdrażanie współpracy na rzecz rozwoju. Kontrakty i płatności w ramach EFR w 2007 r. były bardzo wysokie. Większość zobowiązań EFR w tym roku przeznaczono na infrastrukturę (27%) i rozwój gospodarczy (8%). Programy pomocy budżetowej i sektorowej stanowiły 22% nowych programów przyjętych w 2007 r.

Komisja nadal przeznaczała znaczne środki na ważne inicjatywy na arenie globalnej, takie jak Światowy Fundusz na rzecz Walki z HIV/AIDS, Gruźlicą i Malaria, a także na inicjatywy Unii Europejskiej, takie jak Fundusz Wodny i Energetyczny AKP – UE oraz Instrument na rzecz Pokoju w Afryce. Komisja utworzyła również fundusz powierniczy UE na rzecz infrastruktury w Afryce, na który udostępniono pierwsze środki w wysokości 108 mln euro.

W 2007 r. środki finansowe z EFR na rzecz krajów AKP i KTZ wzrosły zatem do całkowitej kwoty 3,63 mld euro. Kwotę tę przedstawiono w rozbiciu na poszczególne regiony w tabeli 3.

¹ Decyzja 2007/249/WE (Dz.U. L 109 z 26.4.2007).

² Decyzja 2001/822/WE (Dz.U. L 314 z 30.11.2001).

³ COM(2007) 410 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

⁴ COM(2007) 427 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

TABELA 3**Działania finansowane z EFR na rzecz krajów AKP i KTZ w 2007 r.***(EUR)*

Regiony działań	Kwota przeznaczona w 2007 r.
Afryka	2 156 876 551,74
Karaiby	241 715 281,13
Pacyfik	112 431 663,45
KTZ	150 475 235,47
Programy inne niż terytorialne	971 283 375,98
Ogółem	3 632 782 107,77

Regionalne umowy o partnerstwie gospodarczym

Dnia 15 maja Rada potwierdziła swoje zaangażowanie w trwające negocjacje z sześcioma regionami Afryki, Karaibów i Pacyfiku w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym, które przed 1 stycznia 2008 r. zastąpią obecny system preferencji jednostronnych. Ustalono również, że po upływie określonych okresów przejściowych kraje AKP będą miały bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku UE. Rada uznała, że istnieje potrzeba poprawy reguł pochodzenia, tak aby kraje AKP mogły w pełni korzystać z lepszego dostępu do rynku UE. Rada uznała również, że otwieranie rynków AKP dla UE powinno odbywać się stopniowo i ostrożnie oraz że zachowanie elastyczności na korzyść krajów AKP (wyłączenie niektórych produktów, długie okresy przejściowe i klauzule ochronne) powinno być zgodne z zasadami Światowej Organizacji Handlu.

Dnia 23 maja Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym, zwracając się do Komisji o złagodzenie warunków podpisania umów dla krajów AKP, ze względu na opóźnienie w negocjacjach i brak gotowości ze strony tych krajów do przeprowadzenia wymaganych reform. Parlament zasugerował, aby tempo, harmonogram i zakres liberalizacji miały charakter stopniowy i elastyczny w celu poprawy integracji w regionie i zwiększenia konkurencyjności krajów AKP. Zaapelował o całkowicie bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku UE dla krajów AKP oraz o uproszczenie, liberalizację i większą elastyczność reguł pochodzenia.

Dnia 19 października Komisja przyjęła komunikat w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym¹. Przedstawia on planowaną strategię Komisji w negocjacjach z regionami AKP w sprawie tych umów.

Dnia 20 listopada Rada przyjęła kolejne konkluzje w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym, popierając wysiłki Komisji zmierzające do pomyślnego zamknięcia

¹ COM(2007) 635.

negocjacji, jeśli to konieczne w dwóch etapach, oraz do poprawy dostępu do rynku UE, począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r.

W tym celu dnia 20 grudnia Rada przyjęła rozporządzenie¹ w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym.

Afryka

W 2007 r. nastąpiła modernizacja stosunków politycznych między Unią Europejską i Afryką, rozumianą jako cały kontynent, której zwieńczeniem było ustanowienie partnerstwa strategicznego zawartego między 80 szefami państw lub rządów na szczycie w Lizbonie dnia 9 grudnia. Ta zasadnicza zmiana pozwoliła umieścić dialog Afryka – Europa na wyższym poziomie politycznym, potwierdzając tym samym główną rolę Unii Afrykańskiej jako partnera do rozmów Unii Europejskiej w Afryce. Podejście to jest wynikiem długotrwałego procesu rozpoczętego w 2005 r., obejmującego przyjęcie strategii Unii Europejskiej dla Afryki, której celem była poprawa spójności polityki Unii wobec Afryki oraz koordynacja działań między Komisją a państwami członkowskimi.

Zgodnie z konkluzjami Rady z grudnia 2006 r. negocjacje dotyczące wspólnej strategii oraz organizacja drugiego szczytu Afryka – Europa mają rangę priorytetów politycznych w stosunkach zewnętrznych Unii w 2007 r. i rangę priorytetów Unii Afrykańskiej, co zostało powtórzone w konkluzjach szczytu Unii Afrykańskiej, która miała miejsce w lipcu w Akrze (Ghana).

Wspomniana wspólna strategia i pierwszy plan działania w jej ramach były przedmiotem negocjacji między Unią Europejską i Unią Afrykańską przez cały rok 2007. W tym celu na spotkaniu ministerialnej trojki UE – Afryka dnia 15 maja zatwierdzono proponowane główne linie wspólnej strategii. W komunikacie z dnia 27 czerwca zatytułowanym „*Od Kairu do Lizbony – Partnerstwo strategiczne między UE i Afryką*”² Komisja proponowała nowe kierunki w stosunkach między tymi dwoma kontynentami, które miałyby stanowić wkład do przyszłej wspólnej strategii Unia Europejska – Afryka. Wspomniany komunikat uzupełniono dokumentem zatytułowanym „*Po strategii lizbońskiej: jak zrealizować partnerstwo Unia Europejska – Afryka?*”³.

Wspólna strategia Unia Europejska – Afryka i jej pierwszy plan działania (2008–2010) zostały zatwierdzone w Akrze dnia 31 października przez trojkę ministerialną

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1528/2007 (Dz.U. L 348 z 31.12.2007).

² COM(2007) 357 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

³ SEC(2007) 856.

Unia Europejska – Afryka, a następnie dnia 5 grudnia w Kairze przez ministrów spraw zagranicznych Unii Europejskiej i Unii Afrykańskiej, zanim szefowie państw lub rządów – zebrani w Lizbonie w dniach 8 i 9 grudnia – formalnie je przyjęli.

Wspólna strategia Unia Europejska – Afryka proponuje długoterminową wizję stosunków między Unią a Afryką i ma na celu umożliwienie tym stosunkom wyjścia „poza zagadnienia związane z rozwojem”, „poza Afrykę” i „poza instytucje”, ustanawiając ramy dialogu politycznego „równego z równym”, włączając szeroką grupę podmiotów instytucjonalnych i niepaństwowych w prace nad kwestiami leżącymi we wspólnym interesie o zasięgu globalnym, takimi jak migracja, energia i zmiany klimatyczne. Jej realizację rozpocznie *pierwszy plan działania (2008–2010)*, który przewiduje osiem partnerstw strategicznych: pokój i bezpieczeństwo; rządy demokratyczne i prawa człowieka; handel, integracja regionalna i infrastruktura; milenijne cele rozwoju; energia; zmiany klimatyczne; migracja, mobilność i zatrudnienie; nauka, społeczeństwo informacyjne i przestrzeń kosmiczna.

W grudniu Komisja i Rada wyznaczyły wspólnie po raz pierwszy szefa delegatury Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej, na którym będzie spoczywała podwójna odpowiedzialność: specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej i szefa delegatury Unii Europejskiej i który rozpocznie sprawowanie funkcji w styczniu 2008 r. w Addis Abebie w Etiopii. Nominacja ta świadczy o ogólnym zacieśnieniu więzi między Unią Europejską a Unią Afrykańską oraz o znaczeniu – zwłaszcza dla Komisji – zacieśnienia stosunków z Komisją Unii Afrykańskiej, a także innymi jej instytucjami.

W dziedzinie rolnictwa Komisja przyjęła dnia 24 lipca komunikat zatytułowany „*Wspieranie rozwoju rolnictwa w Afryce – Wniosek dotyczący współpracy na szczeblu kontynentalnym i regionalnym na rzecz rozwoju rolnictwa w Afryce*”¹. Stanowi on odpowiedź na wnioski ze strony różnych ogólnokontynentalnych organizacji afrykańskich o określenie dziedzin współpracy w ramach kompleksowego programu rozwoju rolnictwa w Afryce (CAADP). Jak zostało to już potwierdzone przez odpowiednie konkluzje Rady przyjęte dnia 20 listopada, Unia Europejska zamierza wspierać rozwój rolnictwa w Afryce w ramach długoterminowej współpracy, między innymi z afrykańskimi organizacjami na szczeblu regionalnym i kontynentalnym, koordynującymi kompleksowy program rozwoju rolnictwa w Afryce. Wsparcie to – bazując na siedmiu osiach priorytetowych – umożliwi wzmocnienie wzrostu gospodarczego sektora, szczególnie za sprawą poprawienia polityki rolnej i sposobu zarządzania. Wspólnie z prezydentką niemiecką Komisja zorganizowała drugie europejskie forum w sprawie zrównoważonego rozwoju, które odbyło się w dniach 18–21 czerwca w Berlinie pod hasłem „*Trwałego wzrostu i ograniczania ubóstwa na obszarach wiejskich Afryki: w jaki sposób Europa może być skuteczniejszym partnerem?*”.

Na płaszczyźnie stosunków dwustronnych Unia w 2007 r. nadal przywiązywała duże znaczenie do rozwoju sytuacji politycznej i humanitarnej w regionie Darfuru w Sudanie,

¹ COM(2007) 440 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

na wschodzie Czadu i północnym wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Uważnie analizowała także zagadnienia związane z przestrzeganiem praw człowieka i przechodzeniem do demokracji, jak również kwestie dotyczące państwa prawa. Uwaga ta była szczególnie widoczna w przypadku takich krajów, jak: Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, Nigeria, Demokratyczna Republika Konga, Somalia i Zimbabwe.

W 2007 r. nadal udzielano wsparcia w ramach *Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce* dla szeregu operacji pokojowych prowadzonych przez Afrykańczyków, takich jak: misja Unii Afrykańskiej w regionie Darfuru w Sudanie (AMIS) (około 300 mln euro od początku operacji), siły wielonarodowe w Republice Środkowoafrykańskiej (23,4 mln euro ogółem) oraz misja Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) (15 mln euro). Wspomniany instrument przyczynił się w znacznym stopniu do wzmocnienia zdolności krajów afrykańskich w zakresie pokoju i bezpieczeństwa na szczeblu regionalnym i subregionalnym (łącznie około 35 mln euro).

Pacyfik

W rezolucji z dnia 1 lutego¹ Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął inicjatywę Komisji przedstawioną w maju 2006 r.², zmierzającą do opracowania strategii na rzecz zacieśnionego partnerstwa z wyspami Pacyfiku w kontekście trzydziestu lat współpracy. Na płaszczyźnie stosunków dwustronnych okoliczności, które doprowadziły do zmiany władz na Fidżi, skłoniły Unię do rozpoczęcia konsultacji z nowymi przywódcami w celu wyjaśnienia sytuacji w zakresie przestrzegania zasad demokracji i państwa prawa oraz praw człowieka.

Współpraca z krajami Azji

W 2007 r. Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej i Unia Europejska świętowały trzydziści lat partnerstwa. Rocznicą tą stała się okazją do poparcia w marcu deklaracji dotyczącej przyszłości, której celem jest wzmocnienie stosunków zarówno dwu-, jak i wielostronnych. Ze swojej strony Javier Solana, sekretarz generalny i wysoki przedstawiciel ds. WPZiB, udał się do Manili (Filipiny), aby w dniach 31 lipca – 2 sierpnia uczestniczyć w czternastym forum regionalnym ASEAN.

Dodatkowo na posiedzeniu w dniach 23 i 24 kwietnia Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne w sprawie *projektu umowy o wolnym handlu z Republiką Korei, Republiką Indii i ASEAN*. Negocjacje rozpoczęto dnia 3 maja i od tamtej pory odbyło się kilka rund negocjacyjnych.

Rada zwróciła się jednocześnie do Komisji o rozpoczęcie dyskusji rozpoznawczych w celu odnowienia umowy o współpracy i partnerstwie z *Republiką Korei i Republiką Indii* lub stworzenia nowej umowy. W ciągu roku odbył się szereg cykli konsultacji.

¹ Dz.U. C 250E z 25.10.2007.

² COM(2006) 248 (Dz.U. C 184 z 8.8.2006).

Centralnymi tematami trzeciego spotkania ministrów środowiska ASEM (dialog Azja – Europa), które miało miejsce w kwietniu, były: zmiany klimatyczne i odnawialne źródła energii, zmniejszanie się bioróżnorodności i wylesianie w kontekście zmian klimatycznych; zmiany klimatyczne i zrównoważone eksploataowanie źródeł energii, przyszła współpraca Europa – Azja w dziedzinie środowiska. Spotkanie to stało się okazją do podpisania wspólnej deklaracji, w której podjęto na nowo zaangażowanie obu stron w kwestiach środowiska.

W ramach wysiłków mających na celu wspieranie integracji regionalnej w Azji Południowej, Unii Europejskiej przyznano status obserwatora przy SAARC (Południowoazjatyckim Stowarzyszeniu na rzecz Współpracy Regionalnej), dzięki czemu mogła uczestniczyć w szczycie SAARC, który odbył się w dniach 3 i 4 kwietnia w New Delhi (Indie).

Na *plaszczyźnie stosunków dwustronnych* Rada bacznie obserwowała rozwój sytuacji w Związku Myanmar (Birmie), o czym świadczą – z jednej strony – kwietniowe konkluzje, w których deklaruje swoje zaniepokojenie przypadkami poważnego łamania praw człowieka oraz restrykcjami nałożonymi na organizacje międzynarodowe i międzynarodowe instytucje praw człowieka, a z drugiej strony – wspólne stanowisko przedłużające obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko temu krajowi¹. Dnia 21 czerwca Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której potępia ciągle prześladowania narodu Związku Myanmar (Birmy) przez Państwową Radę Pokoju i Rozwoju (SPDC) oraz jej stałą politykę prześladowań i aresztowań działaczy prodemokratycznych. Ubolewa też nad faktem, że minister spraw zagranicznych Związku Myanmar (Birmy) Nyan Win mógł wziąć udział w ósmym spotkaniu ministrów spraw zagranicznych ASEM, zaledwie kilka dni po tym, jak junta wojskowa rządząca Związkiem Myanmar (Birmą) przedłużyła o rok nielegalny areszt domowy Daw Aung San Suu Kyi. W lipcu Rada przyjęła także rozporządzenie przedłużające obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko Związkowi Myanmar (Birmie)². Przy okazji swoich posiedzeń w dniach 15 i 16 października Rada zażądała od władz Związku Myanmar (Birmy) natychmiastowego zaprzestania wszelkich prześladowań i zastraszania. Zażądała też od władz podania informacji na temat miejsca przetrzymywania osób zatrzymywanych od połowy sierpnia i zezwolenia przedstawicielom organizacji międzynarodowych na udanie się do nich. Rada uznała za niezbędne zwiększenie bezpośredniego nacisku na reżim poprzez przyjęcie bardziej zdecydowanych środków oraz zastosowanie następujących dodatkowych środków ograniczających: zakazu wywozu urządzeń przeznaczonych dla przedsiębiorstw działających w branżach związanych z: pozyskiwaniem drewna, przetwarzaniem drewna oraz wydobywaniem metali, minerałów, kamieni szlachetnych i półszlachetnych, zakazu przywozu produktów pochodzących z tych branż i zakazu inwestowania w nie. Rada potwierdziła utrzymanie swoich głównych programów pomocy humanitarnej na rzecz najsłabszej ludności Związku Myanmar (Birmy) oraz uciekinierów birmańskich znajdujących się w krajach sąsiadujących. Ponownie zadeklarowała gotowość do udzielania tym

¹ Wspólne stanowisko 2007/248/WPZiB (Dz.U. L 107 z 25.4.2007).

² Rozporządzenie (WE) nr 830/2007 (Dz.U. L 185 z 17.7.2007).

krajom pomocy w procesie przemian i chęć dalszego udzielania pomocy ich ludności na drodze prowadzącej do demokracji, bezpieczeństwa i dobrobytu.

W rezolucji z dnia 15 lutego ¹ w sprawie dialogu między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy Parlament Europejski skupił się nad rozwojem *sytuacji tybetańskiej* i wezwał Komisję do podniesienia kwestii Tybetu oraz do podjęcia na nowo rozmów między tymi dwiema stronami przy okazji negocjacji dotyczących nowej umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i Chińską Republiką Ludową.

Dnia 24 maja Parlament Europejski przyjął rezolucję dotyczącą obecnej sytuacji i *przyszłych perspektyw Kaszmiru*, w której wyraża życzenie zacieśnienia stosunków dwustronnych między Indiami i Pakistanem w celu unormowania sytuacji w tym regionie.

W tym samym dniu odbyło się posiedzenie pierwszej wspólnej komisji w ramach trzeciej generacji umowy o współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską i *Pakistanem*. Wspomniana komisja, która spotkała się po raz pierwszy od jedenastu lat, powołała trzy podgrupy tematyczne w dziedzinach: gospodarki, współpracy na rzecz rozwoju i sposobu rządzenia oraz praw człowieka i migracji.

Komisja dała wyraz swemu zaangażowaniu na rzecz demokracji i praw człowieka, wysyłając do *Bangladeszu* misję obserwacyjną Unii Europejskiej ds. obserwacji wyborów i zawieszając jej działanie, kiedy tylko stało się jasne, że przewidziane na styczeń 2007 r. wybory parlamentarne będą poważnie fałszowane. Wizyta trzech dyrektorów regionalnych Unii w Dhace w czerwcu stała się nową ważną okazją do przekazania rządowi tymczasowemu wiadomości o demokracji i prawach człowieka. Komisja jest największym donatorem pomocy w ramach projektu koordynowanego przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, który polega na przygotowaniu listy wyborczej ze zdjęciami na wybory przeniesione na koniec 2008 r.

Współpraca z Azją Środkową

W dniach 27 i 28 marca po raz pierwszy miało miejsce spotkanie trojki ministerialnej Unii Europejskiej oraz ministrów spraw zagranicznych Kazachstanu, Kirgistanu, Uzbekistanu, Tadżykistanu i Turkmenistanu w celu przeanalizowania ważnych zagadnień regionalnych. Dyskusje skupiły się wokół kwestii gospodarczych i handlowych, bezpieczeństwa, szkolnictwa, demokracji, państwa prawa i praw człowieka, energii i środowiska, a także kwestii regionalnych, takich jak te dotyczące Afganistanu czy Iranu. Unia skonkretyzowała swoje zaangażowanie wobec tego regionu, obiecując podwoić swoją pomoc w latach 2007–2013 do wysokości 750 mln euro.

Podczas swojej czerwcowej sesji Rada Europejska przyjęła *strategię nowego partnerstwa z Azją Środkową*. Określiła ona strategiczne interesy Unii we wspomnianym regionie w zakresie współpracy dwustronnej i regionalnej, a także zasugerowała możliwość

¹ Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

utworzenia partnerstw w takich sektorach, jak: młodzież i szkolnictwo, prawa człowieka, państwo prawa, sposób rządzenia i demokratyzacja, rozwój gospodarczy, handel i inwestycje, energia i transport, zrównoważony rozwój w dziedzinie środowiska naturalnego i woda. Strategia ta obejmuje między innymi walkę przeciwko wspólnym zagrożeniom oraz podejmowanie wspólnych wyzwań.

Na płaszczyźnie stosunków dwustronnych, w swoich konkluzjach z dnia 5 marca i 14 maja, Rada dwukrotnie wyraziła swoje zaniepokojenie w sprawie stanu praw człowieka w *Uzbekistanie* i potwierdziła gotowość Unii Europejskiej do zaangażowania się w pełny dialog z Uzbekistanem, zwłaszcza w dziedzinie praw człowieka. Dnia 14 maja Rada przyjęła wspólne stanowisko¹ odnawiające ograniczenia wizowe wobec ośmiu funkcjonariuszy uzbeckich, wprowadzone po wydarzeniach, które miały miejsce w Andidżanie w maju 2005 r. W konkluzjach z dnia 15 października dotyczących Uzbekistanu Rada dokonała przeglądu kwestii embarga na broń i zakazu wydawania wiz. Zdecydowała przedłużyć obie te decyzje o rok, zawieszając jednocześnie stosowanie zakazu wydawania wiz na najbliższe sześć miesięcy.

Gurbanguly Berdimuhammedow, prezydent *Turkmenistanu*, przebywał w dniach 5–7 listopada z wizytą w Brukseli, gdzie spotkał się z przewodniczącym José Manuelem Barroso, a także komisarzami Benitą Ferrero-Waldner, Peterem Mandelsonem i Andriem Piebalgsem. Dyskusje toczyły się przede wszystkim wokół kluczowych zagadnień dotyczących stosunków między Unią Europejską a Turkmenistanem, takich jak zacieśnienie współpracy, w tym także otwarcie „Europa Haus” w Aszchabadzie, kwestie przejścia od umowy o współpracy i handlu do umowy o partnerstwie i współpracy między Unią a Turkmenistanem, wzmocnienie dwustronnej współpracy w dziedzinie energetyki na mocy protokołu do umowy. Wspólny Komitet Unii Europejskiej i Turkmenistanu spotkał się dnia 17 września, aby omówić takie kwestie, jak priorytety tego kraju w ramach strategii na rzecz Azji Środkowej, współpraca w dziedzinie energetyki, pomocy Wspólnoty Europejskiej i praw człowieka.

Rada Współpracy między Unią Europejską a *Kazachstanem* spotkała się dnia 12 lutego w Brukseli w celu przeanalizowania i omówienia programu stosunków dwustronnych. Pierwsza runda dialogu w ramach wykonania protokołu ustaleń o współpracy w dziedzinie energetyki między Unią a Kazachstanem odbyła się w Astanie dnia 10 lipca. W grudniu w Brukseli Komitet Współpracy między Unią Europejską a Kazachstanem skoncentrował się na wdrożeniu strategii i na priorytetach Kazachstanu. Przez cały rok Komisja prowadziła rozmowy z władzami kazachskimi w sprawie przystąpienia tego kraju do WTO, a także na temat postępów w zakresie transkaspjskiego projektu energetycznego.

Dnia 13 lutego w Brukseli odbyło się spotkanie Rady Współpracy między Unią Europejską a *Kirgistanem*. Przeprowadziła ona analizę reform politycznych w Kirgistanie,

¹ Wspólne stanowisko 2007/338/WPZiB (Dz.U. L 128 z 16.5.2007).

zagadnień państwa prawa i praw człowieka, kwestii współpracy regionalnej w dziedzinach handlu i gospodarki w Azji Środkowej, kwestii środowiska w dziedzinie transportu oraz zagadnienia wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Dnia 1 czerwca podpisano umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Kirgiską dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych.

W Brukseli odbyły się w grudniu obrady siódmego Wspólnego Komitetu Unii Europejskiej i *Tadżykistanu*. Wśród kwestii poruszonych w ramach strategii Unii Europejskiej na rzecz Azji Środkowej znalazły się priorytety dotyczące konkretnie Tadżykistanu, takie jak doradztwo techniczne ds. rozwoju sektora energii wodnej w celu poprawy zaopatrzenia gospodarstw domowych w energię i jej eksportu. Wymieniono poglądy na temat kwestii związanych z handlem, poprawą klimatu inwestycyjnego i analizą istniejących i przyszłych projektów rozwoju, obejmujących zwłaszcza pomoc w procesie demokratyzacji, praw człowieka i państwa prawa oraz walki z problemem ubóstwa.

Współpraca finansowa

Wśród najważniejszych z ogólnego punktu widzenia zagadnień dla Unii Europejskiej znalazły się w 2007 r.: wspieranie trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zlikwidowanie problemu ubóstwa, zwłaszcza poprzez nacisk na reformy sektorów społecznych, a także poprzez plany rozwoju regionalnego w Azji i Azji Środkowej.

Wspólnota udzieliła wsparcia w sektorze *ochrony zdrowia* w Afganistanie, Bangladeszu, Indiach, w Związku Myanmar (Birmie) i na Filipinach. Na szczeblu regionalnym położono nacisk na profilaktykę związaną z ptasią grypą i walkę z chorobami zakaźnymi. Zlikwidowanie problemu biedy obejmuje także podjęcie kroków na rzecz *bezpieczeństwa żywnościowego* w Afganistanie, Bangladeszu, Kambodży, Laosie, Korei Północnej, Kirgistanie, Tadżykistanie, a także *pomoc dla przesiedleńców* w Afganistanie, Bangladeszu, Indonezji, Związku Myanmar (Birmie), Nepalu, na Filipinach i w Tajlandii.

Udzielono wsparcia dla *sektora edukacji* w Bangladeszu, Kambodży, Indonezji, Pakistanie i Wietnamie. Kazachstan, Kirgistan, Związek Myanmar (Birma), Nepal, Pakistan i Turkmenistan skorzystają także z nowych programów rozpoczętych w 2007 r. Kraje Azji i Azji Środkowej mogą już uczestniczyć w programach regionalnych „Erasmus Mundus”, a będą mogli również uczestniczyć w programie „Tempus IV” dla szkolnictwa wyższego.

Głównym punktem zainteresowania pomocy wspólnotowej jest także poprawa sprawowania rządów, w tym zarządzanie finansami publicznymi, reformy i przemiany gospodarcze. Dotyczy to zwłaszcza Afganistanu, ale także Kambodży, Chin, Laosu i Sri Lanki. W 2007 r. rozpoczęto także nowe programy, mające na celu poprawienie sprawowania rządów w Afganistanie, Bangladeszu, Indonezji, Laosie i Wietnamie.

W 2007 r. Unia Europejska wspierała wykonanie postanowień umów o partnerstwie i współpracy ze wszystkimi krajami Azji Środkowej, chcąc tym samym ułatwić

wprowadzanie przemian oraz zmniejszyć problem ubóstwa. Komisja rozpoczęła konsultacje z państwami członkowskimi w sprawie wykonania postanowień nowego partnerstwa dla Azji Środkowej, przyjętego w czerwcu.

Kraje Azji będą korzystać ze współpracy wielokrajowej, zwłaszcza w dziedzinach energii, transportu, edukacji i środowiska. Rozpoczęte w 2007 r. działania przygotowawcze będą prowadzić do przyszłej współpracy z Chinami i Indiami w dziedzinie handlu, nauki i technologii. Rok 2007 stanowił ważny etap we współpracy Wspólnoty Europejskiej z Azją i Azją Środkową w dziedzinie: *środowiska, energii* oraz w kwestii *zmian klimatycznych*.

Współpraca z krajami Ameryki Łacińskiej

Od dnia 1 stycznia weszło w życie nowe rozporządzenie dotyczące *Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju*. Celem ogólnym jest wyeliminowanie problemu ubóstwa i osiągnięcie milenijnych celów rozwoju. Celami bardziej szczegółowymi dla Ameryki Łacińskiej są: spójność społeczna, edukacja, integracja regionalna i zrównoważony rozwój. W kontekście wspomnianego rozporządzenia oraz przyjęcia w 2007 r. dokumentów strategii krajowych i dokumentów programowania regionalnego na okres 2007–2013, Komisja przyznała tego roku kwotę w wysokości 340 mln euro w ramach programów współpracy na rzecz rozwoju. Ogólna kwota została rozbita na 17 rocznych programów działań dotyczących 36 działań dla całej Ameryki Łacińskiej na poziomie regionalnym (2), subregionalnym (2) i na płaszczyźnie stosunków dwustronnych (13). Głównymi dziedzinami interwencji były edukacja i kultura (8 działań), spójność i integracja społeczna (6 działań), modernizacja państwa i jego instytucji (6 działań) oraz wsparcie w zakresie gospodarki (4 działania).

W dniach 19 i 20 kwietnia odbyło się w Santo Domingo (Republika Dominikańska) spotkanie ministerialne między Unią Europejską a „Grupą z Rio”, forum łączącym kraje Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Rozmowy dotyczyły Haiti, energii, środowiska, zmian klimatu, wzmocnienia zasady wielostronności (zwłaszcza w dziedzinie praw człowieka i zwalczania narkotyków), krajów o średnich dochodach, walki z problemem ubóstwa, a także przyszłości stosunków między Unią a „Grupą z Rio”.

Negocjacje w sprawie *umów o stowarzyszeniu ze Wspólnotą Andyjską* rozpoczęto dnia 14 czerwca, a z *Ameryką Środkową* w dniach 28 i 29 czerwca. Pierwsze części negocjacji miały miejsce w Kolumbii we wrześniu i na Kostaryce w październiku. Druga część negocjacji ze Wspólnotą Andyjską odbyła się w dniach 10–14 grudnia w Brukseli. Przyszłe umowy dotyczą dialogu politycznego między wspomnianymi dwiema stronami, zacieśnienia współpracy przez ułatwienie kontaktów gospodarczych między nimi, zwłaszcza jeśli chodzi o handel preferencyjny i umowę o wolnym handlu.

W dniach 23–25 września w Santiago (Chile) odbyło się *forum na temat spójności społecznej*, mające przygotować szczyt UE – Ameryka Łacińska i Karaiby, i promujące dialog i współpracę w dziedzinie równości, zlikwidowania problemu ubóstwa oraz

integrację społeczną między tym dwoma regionami. W dniach 29 i 30 listopada w Paryżu miało miejsce forum przedstawicieli władz lokalnych Unii Europejskiej oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w trakcie którego na poziomie dialogu dwustronnego między regionami wprowadzono wymiar współpracy zdecentralizowanej.

Dnia 30 maja Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „*W stronę partnerstwa strategicznego pomiędzy UE a Brazylią*”¹, stanowiący wprowadzenie do pierwszego szczytu UE – Brazylii dnia 4 lipca. Podczas szczytu, który miał miejsce w Lizbonie, zapoczątkowano nowe partnerstwo strategiczne między Unią Europejską i Brazylią, opierające się na ich związkach historycznych, kulturowych i gospodarczych. Partnerzy potwierdzili między innymi swoje zaangażowanie w zacieśnianie dialogu politycznego na szczeblu dwustronnym między regionami oraz zacieśnianie dialogu na poziomie polityki sektorowej, takiej jak transport morski, nauka i technologia, społeczeństwo informacyjne, energia i edukacja. Zgodzili się co do konieczności określenia i umacniania wspólnych strategii w zakresie podejścia do wyzwań globalnych. Uzgodniono także, że najlepszym sposobem rozpatrywania kwestii globalnych jest posłużenie się zasadą wielostronności, zorientowaną na system Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zadeklarowali też przywiązywanie dużej wagi do zacieśnienia stosunków między Unią Europejską a Mercosurem i zobowiązali się zawrzeć umowę o stowarzyszeniu między tymi dwiema organizacjami. Pierwsza wizyta prezydenta Ignacia Luli da Silvy w Komisji dnia 5 lipca potwierdza otwarcie nowego rozdziału w stosunkach między Unią i Brazylią.

Dnia 24 lipca Bruksela gościła trzecią *Radę Stowarzyszenia UE – Chile*. Komisarz Benita Ferrero-Waldner i minister Alejandro Foxley Rioseco podpisali program współpracy na lata 2007–2013 między Unią Europejską i Chile, którego budżet wynosi 41 mln euro. Program ten skupi się na trzech sektorach priorytetowych: spójności społecznej, szkolnictwie wyższym oraz innowacjach i konkurencyjności.

W dniach 26 i 27 listopada miało miejsce regularne posiedzenie Wspólnego Komitetu Unii Europejskiej i Meksyku w ramach obowiązujących umów o stowarzyszeniu.

Dnia 19 listopada Wspólnota Europejska i Międzyamerykański Bank Rozwoju podpisały drugi protokół ustaleń.

Państwa Zatoki Perskiej, Iran i Jemen

Dnia 8 maja w Rijadzie (Arabia Saudyjska) odbyło się posiedzenie ósmej wspólnej Rady Współpracy z *Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (GCC)*. Rozmowy dotyczyły trwających negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu, współpracy UE – GCC, wspólnych kwestii politycznych i sytuacji regionalnej. Rozmowy kontynuowano podczas posiedzenia trojki ministerialnej UE z GCC, odbywającego się na marginesie obrad

¹ COM(2007) 281 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Walnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 25 września w Nowym Jorku.

Wydarzenia związane z instalacjami jądrowymi Iranu stały się obiektem uważnej obserwacji i odpowiednich działań ze strony Unii Europejskiej. Dnia 23 lutego Rada przyjęła wspólne stanowisko ustanawiające środki ograniczające wobec Iranu¹, zgodnie z rezolucją 1737 (2006) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wykonanie tych środków ograniczających (zakaz dostaw towarów, technologii oraz udzielania pomocy technicznej lub finansowej; zamrożenie aktywów należących do osób lub podmiotów wymienionych we wspomnianej rezolucji) stało się przedmiotem rozporządzenia Rady z dnia 19 kwietnia². Wspomniane wyżej wspólne stanowisko i rozporządzenie były następnie zmieniane w celu włączenia dodatkowych środków ograniczających przyjętych na mocy rezolucji 1747 (2007) Rady Bezpieczeństwa.

Czwarta runda dialogu politycznego z *Jemenem* odbyła się dnia 25 października w Brukseli i dotyczyła reform rozpoczętych przez rząd Jemenu, praw człowieka, bezpieczeństwa i regionalnej sytuacji geopolitycznej.

Unia – stosując kroki dyplomatyczne – nadal zwracała uwagę na łamanie praw człowieka.

Unia Europejska uruchomiła nowy program „*Erasmus Mundus*” w celu zacieśnienia stosunków między uniwersytetami europejskimi, irańskimi, irackimi i jemeńskimi. Unia wspiera także szereg projektów w dziedzinie *współpracy antynarkotkowej*. W Iranie trwa ogółem dziewięć projektów Unii, opiewających na kwotę 5,2 mln euro. Trzy z tych projektów prowadzone są wspólnie z Organizacją Narodów Zjednoczonych.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Dyrekcja Generalna ds. Stosunków Zewnętrznych:
http://ec.europa.eu/external_relations/index.htm
- Biuro Współpracy EuropeAid:
http://ec.europa.eu/europeaid/index_en.htm
- Programy współpracy zewnętrznej:
http://ec.europa.eu/europeaid/where/worldwide/index_en.htm
- Prawa człowieka:
http://ec.europa.eu/external_relations/human_rights/intro/index.htm
- Globalna strategia pomocy przy wyborach i obserwacji wyborów:
http://ec.europa.eu/external_relations/human_rights/eu_election_ass_observ/index.htm
- Promowanie demokracji i praw człowieka:
http://ec.europa.eu/europeaid/where/worldwide/eidhr/index_en.htm
- Polityka UE w zakresie ochrony praw człowieka:
<http://www.consilium.europa.eu/showPage.asp?lang=PL&id=822&mode=g&name=>
<http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/default.htm>

¹ Wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 61 z 28.2.2007).

² Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 103 z 20.4.2007).

- Współpraca na rzecz rozwoju i Dyrekcja Generalna ds. Rozwoju:
http://ec.europa.eu/development/index_en.cfm
- Milenijne cele rozwoju:
<http://www.un.org/millenniumgoals/>
- Strategia tematyczna na rzecz środowiska i gospodarowania zasobami naturalnymi:
http://ec.europa.eu/development/policies/9interventionareas/environment/funding/funding_en.cfm
- Dyrekcja Generalna ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO):
http://ec.europa.eu/echo/index_en.htm
- Ocena potrzeb humanitarnych i identyfikacja zapomnianych sytuacji kryzysowych:
http://ec.europa.eu/echo/pdf_files/strategic_methodologies/methodology_2007_en.pdf
- Stosunki z krajami AKP:
<http://www.acpsec.org/index.htm>
- Umowa o partnerstwie z Kotonu:
http://ec.europa.eu/development/geographical/cotonouintro_en.cfm
- Stosunki z krajami śródziemnomorskimi:
http://ec.europa.eu/external_relations/med_mideast/intro/index.htm
- Stosunki z krajami Azji:
http://ec.europa.eu/external_relations/asia/index.htm
http://ec.europa.eu/europeaid/where/asia/index_en.htm
- Stosunki z krajami Ameryki Łacińskiej:
http://ec.europa.eu/external_relations/la/index.htm
http://ec.europa.eu/europeaid/where/latin-america/index_en.htm

Sekcja 4

Działania na rzecz bezpieczeństwa światowego

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa

Aspekty ogólne

W 2007 r. Unia nieustannie poprawiała widoczność i skuteczność swoich działań zewnętrznych. Wzmocniła spójność i efekt synergii, tak aby móc zrealizować wszystkie swoje cele w obszarach polityki zewnętrznej, w tym polityki bezpieczeństwa, handlu, pomocy na rzecz rozwoju i zapobiegania konfliktom.

Aby móc prowadzić skuteczne działania wielostronne, Unia nie tylko wspierała procesy pokojowe i odbudowy, lecz także utworzyła wiele instrumentów w ramach stosunków zewnętrznych z przeznaczeniem na misje cywilne (misje „państwa prawa”) oraz operacje wojskowe.

Rok 2007 był również pierwszym rokiem wdrażania *Instrumentu na rzecz Stabilności*¹, który zastąpił mechanizm szybkiego reagowania. Jego główny element, którego budżet wynosi 93 mln euro (budżet całkowity na 2007 r. to 140 mln euro), umożliwia zarządzanie środkami reagowania na kryzysy przez okres 18 miesięcy. Instrument na rzecz Stabilności obejmuje bardzo różnorodne działania wspierające mediację i budowanie zaufania, tworzenie i funkcjonowanie administracyjnych misji tymczasowych, tymczasowe organy wymiaru sprawiedliwości, środki cywilne na rzecz demobilizacji i reintegracji kombatantów, a także odbudowę infrastruktury i reagowanie na wypadek klęsk.

W obszarze europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony w 2007 r. zainicjowano cztery nowe działania: misję policyjną w Afganistanie (EUPOL Afganistan); misje policyjne i bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL RD Konga); zespół ds. planowania Unii Europejskiej (ZPUE dla Kosowa) na wypadek przyszłej ewentualnej operacji policyjnej w Kosowie; oraz operację wojskową Unii Europejskiej w Republice Czadu i Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Czad/RŚA). Komisja była nadal odpowiedzialna za zarządzanie budżetem operacji cywilnych finansowanych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Dnia 29 stycznia wysoki przedstawiciel ds. WPZiB Javier Solana powołał Michaela Matthiessena na stanowisko swojego osobistego przedstawiciela do Parlamentu Europejskiego w zakresie WPZiB oraz Riinę Kionkę na osobistego przedstawiciela w zakresie praw człowieka. Dnia 23 kwietnia Javier Solana wygłosił przemówienie na konferencji przewodniczących komisji obrony parlamentów krajowych państw członkowskich w Berlinie, gdzie wyraził zadowolenie z faktu, że odbywają oni regularne spotkania w celu przedyskutowania kwestii związanych z europejską polityką bezpieczeństwa i obrony.

Dnia 17 czerwca Rada przyjęła sprawozdanie prezydencji w sprawie działań Unii w obszarze zapobiegania konfliktom. Sprawozdanie zawiera zalecenia oparte na doświadczeniu zdobytym w zakresie wczesnego ostrzegania, planowania, wykorzystania instrumentów Unii Europejskiej i współpracy z partnerami.

Nowy traktat lizboński przyjęty przez szefów państw i rządów dnia 13 grudnia² poprawi skuteczność i legitymację demokratyczną powiększonej Unii oraz spójność jej działań zewnętrznych. Przewiduje on również powołanie wysokiego przedstawiciela ds. WPZiB, który będzie jednocześnie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji, a wspierać go będzie Europejska Służba Działań Zewnętrznych.

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa ma do dyspozycji instrumenty wszystkich obszarów polityki Unii i jest coraz lepiej zintegrowana z realizacją strategicznych celów Unii w zakresie rozwoju długoterminowego i eliminacji ubóstwa. W tym kontekście na posiedzeniach w dniach 19 i 20 listopada Rada przyjęła konkluzje dotyczące działań

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 (Dz.U. L 327 z 24.11.2006).

² Zob. rozdział I sekcja 3 część „Reforma traktatów” niniejszego sprawozdania.

podejmowanych przez Unię na wypadek sytuacji niestabilności oraz związków między bezpieczeństwem i rozwojem.

Realizacja WPZiB

Dnia 18 września Rada zatwierdziła zaktualizowane wytyczne w zakresie powoływania, mandatu i finansowania specjalnych przedstawicieli Unii Europejskiej (SPUE). Stanowią one, że okres sprawowania mandatu specjalnego przedstawiciela nie może zasadniczo przekraczać czterech lat, zakładają wzmocnienie procesu oceny oraz roli przedstawicieli we wspieraniu koordynacji działań politycznych w terenie, przy jednoczesnym zapewnieniu równowagi płci.

Tego samego dnia Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne upoważniające prezydencję, w koniecznych wypadkach wspieraną przez sekretarza generalnego i wysokiego przedstawiciela ds. WPZiB, do otwarcia, na wypadek przyszłych operacji wojskowych w zakresie zarządzania sytuacjami kryzysowymi prowadzonych przez Unię, negocjacji z państwami przyjmującymi w sprawie zawarcia umów dotyczących statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską na podstawie zmienionej umowy modelowej.

Wspólne działania i wspólne stanowiska przyjęte przez Radę w ramach realizacji WPZiB w ciągu 2007 r. dotyczyły:

- na Bałkanach:
  - zmiany i rozszerzenia wspólnego stanowiska 2004/133/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko ekstremistom z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii ¹;
  - zmiany i rozszerzenia mandatu specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ²;
  - mianowania Miroslava Lajčaka specjalnym przedstawicielem Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ³;
  - zmiany i przedłużenia mandatu specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii ⁴;
  - odnowienia środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii ⁵;
  - wprowadzenia w życie wspólnego stanowiska Rady 2004/293/WPZiB w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii ⁶;

¹ Wspólne stanowisko 2007/86/WPZiB (Dz.U. L 35 z 8.2.2007).

² Wspólne działanie 2007/87/WPZiB (Dz.U. L 35 z 8.2.2007).

³ Decyzja 2007/427/WPZiB (Dz.U. L 159 z 20.6.2007).

⁴ Wspólne działanie 2007/109/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

⁵ Wspólne stanowisko 2007/150/WPZiB (Dz.U. L 66 z 6.3.2007).

⁶ Decyzja 2007/521/WPZiB (Dz.U. L 192 z 24.7.2007).

- przedłużenia mandatu zespołu UE uczestniczącego w przygotowaniach do ewentualnego ustanowienia międzynarodowej misji cywilnej w Kosowie z elementem funkcji specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej (zespół przygotowawczy MMC/SPUE) ¹;
- zmiany i przedłużenia obowiązywania wspólnego działania Rady 2006/304/WPZiB dotyczącego utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie ^{2 3};
- zmiany i przedłużenia obowiązywania wspólnego działania 2006/623/WPZiB dotyczącego utworzenia zespołu UE uczestniczącego w przygotowaniach do ewentualnego ustanowienia międzynarodowej misji cywilnej w Kosowie z elementem funkcji specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej (zespół przygotowawczy MMC/SPUE) ^{4 5};
- zmiany wspólnego działania 2002/921/WPZiB przedłużającego mandat Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej ⁶;
- przedłużenia obowiązywania wspólnego stanowiska Rady 2004/694/WPZiB w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii ⁷;
- mianowania dowódcy sił UE dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁸;
- zmiany wspólnego działania 2004/570/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁹;
- mianowania dowódcy operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ¹⁰;
- mianowania szefa grupy dowodzenia UE w Neapolu dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ¹¹;
- zmiany wspólnego działania 2007/87/WPZiB zmieniającego i rozszerzającego mandat specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ¹²;

¹ Wspólne działanie 2007/203/WPZiB (Dz.U. L 90 z 30.3.2007).

² Wspólne działanie 2007/520/WPZiB (Dz.U. L 192 z 24.7.2007).

³ Wspólne działanie 2007/778/WPZiB (Dz.U. L 312 z 30.11.2007).

⁴ Wspólne działanie 2007/517/WPZiB (Dz.U. L 190 z 21.7.2007).

⁵ Wspólne działanie 2007/744/WPZiB (Dz.U. L 301 z 20.11.2007).

⁶ Wspólne działanie 2007/40/WPZiB (Dz.U. L 17 z 24.1.2007).

⁷ Wspólne stanowisko 2007/635/WPZiB (Dz.U. L 256 z 2.10.2007).

⁸ Dokument 2007/711/WPZiB – Decyzja BiH/11/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 288 z 6.11.2007).

⁹ Wspólne działanie 2007/720/WPZiB (Dz.U. L 291 z 9.11.2007).

¹⁰ Dokument 2007/724/WPZiB – Decyzja BiH/10/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 293 z 10.11.2007).

¹¹ Dokument 2007/725/WPZiB – Decyzja BiH/12/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 293 z 10.11.2007).

¹² Wspólne działanie 2007/748/WPZiB (Dz.U. L 303 z 21.11.2007).

- przedłużenia Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ¹;
- wdrożenia wspólnego działania 2007/749/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ²;
- mianowania szefa misji i komendanta policji Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ³;
- mianowania szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) ⁴;
- na Południowym Kaukazie:
  - zmiany i przedłużenia mandatu specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Południowego Kaukazu ⁵;
  - przedłużenia wspólnego działania 2006/439/WPZiB dotyczącego dalszego wkładu Unii Europejskiej w proces rozstrzygnięcia konfliktu w Gruzji/Osetii Południowej ⁶;
- w Azji Środkowej:
  - odnowienia niektórych środków ograniczających skierowanych przeciwko Uzbekistanowi ⁷;
  - środków ograniczających skierowanych przeciwko Uzbekistanowi ⁸;
  - zmiany wspólnego działania 2007/113/WPZiB zmieniającego i przedłużającego mandat specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej ⁹;
- w Azji:
  - przedłużenia mandatu specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie ¹⁰;
  - przedłużenia obowiązywania środków ograniczających wobec Związku Myanmar (Birma) ¹¹;
  - utworzenia Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ¹²;
  - zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ¹³;

¹ Wspólne działanie 2007/749/WPZiB (Dz.U. L 303 z 21.11.2007).

² Decyzja 2007/791/WPZiB (Dz.U. L 317 z 5.12.2007).

³ Decyzja EUPM/3/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 329 z 14.12.2007).

⁴ Dokument 2007/888/WPZiB - Decyzja EPUE/2/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 346 z 29.12.2007).

⁵ Wspólne działanie 2007/111/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

⁶ Wspólne działanie 2007/484/WPZiB (Dz.U. L 181 z 11.7.2007).

⁷ Wspólne stanowisko 2007/338/WPZiB (Dz.U. L 128 z 16.5.2007).

⁸ Wspólne stanowisko 2007/734/WPZiB (Dz.U. L 295 z 14.11.2007).

⁹ Wspólne działanie 2007/634/WPZiB (Dz.U. L 256 z 2.10.2007).

¹⁰ Wspólne działanie 2007/106/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

¹¹ Wspólne stanowisko 2007/248/WPZiB (Dz.U. L 107 z 25.4.2007).

¹² Wspólne działanie 2007/369/WPZiB (Dz.U. L 139 z 31.5.2007).

¹³ Decyzja 2007/665/WPZiB (Dz.U. L 270 z 13.10.2007).

- zawarcia Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią w sprawie udziału Nowej Zelandii w Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ¹;
- mianowania szefa misji EUPOL Afganistan ²;
- zmiany wspólnego działania 2007/106/WPZiB przedłużającego mandat specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie ³;
- zmiany wspólnego działania 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ⁴;
- udziału Unii Europejskiej w Organizacji Rozwoju Energetyki Półwyspu Koreańskiego (KEDO) ⁵;
- zmiany wspólnego stanowiska 2006/318/WPZiB w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Związkowi Myanmar (Birmie) ⁶;
- ustanowienia Komitetu Uczestników Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ⁷;
- w Afryce:
  - przedłużenia środków ograniczających skierowanych przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej ^{8 9};
  - zmiany i odnowienia wspólnego stanowiska 2004/137/WPZiB dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii ¹⁰;
  - zmiany wspólnego stanowiska 2002/960/WPZiB dotyczącego środków ograniczających w odniesieniu do Somalii ¹¹;
  - przedłużenia mandatu specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie ¹²;
  - mianowania specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich ¹³;
  - odnowienia środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe ¹⁴;

¹ Decyzja 2007/670/WPZiB (Dz.U. L 274 z 18.10.2007).

² Dokument 2007/685/WPZiB - Decyzja EUPOL AFG/1/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 281 z 25.10.2007).

³ Wspólne działanie 2007/732/WPZiB (Dz.U. L 295 z 14.11.2007).

⁴ Wspólne działanie 2007/733/WPZiB (Dz.U. L 295 z 14.11.2007).

⁵ Wspólne stanowisko 2007/762/WPZiB (Dz.U. L 305 z 23.11.2007).

⁶ Wspólne stanowisko 2007/750/WPZiB (Dz.U. L 308 z 24.11.2007).

⁷ Dokument 2007/886/WPZiB - Decyzja EUPOL AFGH/2/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 346 z 29.12.2007).

⁸ Wspólne stanowisko 2007/92/WPZiB (Dz.U. L 41 z 13.2.2007).

⁹ Wspólne stanowisko 2007/761/WPZiB (Dz.U. L 305 z 23.11.2007).

¹⁰ Wspólne stanowisko 2007/93/WPZiB (Dz.U. L 41 z 13.2.2007).

¹¹ Wspólne stanowisko 2007/94/WPZiB (Dz.U. L 41 z 13.2.2007).

¹² Wspólne działanie 2007/108/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

¹³ Wspólne działanie 2007/112/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

¹⁴ Wspólne stanowisko 2007/120/WPZiB (Dz.U. L 51 z 20.2.2007).

- uchylenia wspólnego działania 2006/319/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej wspierającej Misję Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas wyborów ¹;
- zmiany wspólnego działania 2005/355/WPZiB w sprawie misji doradczej i pomocowej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga ²;
- wprowadzenia w życie wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB przedłużającego obowiązywanie środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe ³;
- mianowania specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie ⁴;
- wdrożenia wspólnego działania 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego Misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie ⁵;
- zmiany wspólnego działania 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego Misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie w zakresie wprowadzenia elementu wsparcia wojskowego wspomagającego utworzenie Misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) ⁶;
- zmiany wspólnego stanowiska 2002/960/WPZiB dotyczącego środków ograniczających w odniesieniu do Somalii ⁷;
- uchylenia niektórych środków ograniczających przeciwko Liberii ⁸;
- misji policyjnej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOLD RD Konga) ⁹;
- misji doradczej i pomocowej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa Demokratycznej Republiki Konga (EUSEC RD Konga) ¹⁰;
- zmiany wspólnego stanowiska 2005/440/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Demokratycznej Republice Konga ¹¹;
- operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej ¹²;

¹ Wspólne działanie 2007/147/WPZiB (Dz.U. L 64 z 2.3.2007).

² Wspólne działanie 2007/192/WPZiB (Dz.U. L 87 z 28.3.2007).

³ Decyzja 2007/235/WPZiB (Dz.U. L 101 z 18.4.2007).

⁴ Decyzja 2007/238/WPZiB (Dz.U. L 103 z 20.4.2007).

⁵ Decyzja 2007/244/WPZiB (Dz.U. L 106 z 24.4.2007).

⁶ Wspólne działanie 2007/245/WPZiB (Dz.U. L 106 z 24.4.2007).

⁷ Wspólne stanowisko 2007/391/WPZiB (Dz.U. L 146 z 8.6.2007).

⁸ Wspólne stanowisko 2007/400/WPZiB (Dz.U. L 150 z 12.6.2007).

⁹ Wspólne działanie 2007/405/WPZiB (Dz.U. L 151 z 13.6.2007).

¹⁰ Wspólne działanie 2007/406/WPZiB (Dz.U. L 151 z 13.6.2007).

¹¹ Wspólne stanowisko 2007/654/WPZiB (Dz.U. L 264 z 10.10.2007).

¹² Wspólne działanie 2007/677/WPZiB (Dz.U. L 279 z 23.10.2007).

- wprowadzenia w życie wspólnego działania 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misje Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie oraz w Somalii ¹;
- zmiany wspólnego działania 2007/108/WPZiB przedłużającego mandat specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie ²;
- mianowania specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej ³;
- uchylecia wspólnego działania 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misje Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie oraz w Somalii ⁴;
- na Bliskim Wschodzie:
  - przedłużenia i zmiany mandatu specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego ⁵;
  - przyjęcia środków ograniczających wobec Iranu ⁶;
  - zmiany wspólnego stanowiska 2007/140/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁷;
  - zmiany i przedłużenia wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EUBAM Rafah) ⁸;
  - przyjęcia na pobyt czasowy niektórych Palestyńczyków przez państwa członkowskie Unii Europejskiej ⁹;
  - przedłużenia mandatu szefa misji i komendanta policji Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) ¹⁰;
  - zmiany i przedłużenia wspólnego działania 2005/190/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX ¹¹;
  - zmiany wspólnego działania 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ¹²;

¹ Decyzja 2007/690/WPZiB (Dz.U. L 282 z 26.10.2007).

² Wspólne działanie 2007/809/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007).

³ Wspólne działanie 2007/805/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007).

⁴ Wspólne działanie 2007/887/WPZiB (Dz.U. L 346 z 29.12.2007).

⁵ Wspólne działanie 2007/110/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

⁶ Wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 61 z 28.2.2007).

⁷ Wspólne stanowisko 2007/246/WPZiB (Dz.U. L 106 z 24.4.2007).

⁸ Wspólne działanie 2007/359/WPZiB (Dz.U. L 133 z 25.5.2007).

⁹ Wspólne stanowisko 2007/705/WPZiB (Dz.U. L 285 z 31.10.2007).

¹⁰ Dokument 2007/737/WPZiB – Decyzja EUPOL COPPS/1/2007 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 298 z 16.11.2007).

¹¹ Wspólne działanie 2007/760/WPZiB (Dz.U. L 305 z 23.11.2007).

¹² Wspólne działanie 2007/806/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007).

- zmiany wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EUBAM Rafah) ¹;
- zmiany decyzji 2006/807/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ²;
- w Europie Wschodniej:
  - mianowania specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Republiki Mołdowy ³;
  - przedłużenia i zmiany wspólnego stanowiska 2004/179/WPZiB dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko kierownictwu regionu transdnistrzańskiego w Republice Mołdowy ⁴;
  - przedłużenia obowiązywania środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym urzędnikom z Białorusi ⁵;
- w innych sprawach i regionach:
  - aktualizacji wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁶;
  - wdrożenia strategii Unii Europejskiej w sprawie zwalczania terroryzmu oraz strategii walki z radykalizacją postaw i rekrutacją terrorystów ⁷;
  - wsparcia upowszechnienia szesnastu konwencji i protokołów ONZ w sprawie zwalczania terroryzmu oraz wsparcia działań pod egidą ONZ na rzecz podpisania światowej konwencji w sprawie terroryzmu międzynarodowego;
  - zmiany decyzji 2004/197/WPZiB ustanawiającej mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe i obronne (Athena) ⁸;
  - zniszczenia broni chemicznej w Federacji Rosyjskiej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ⁹;
  - wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ¹⁰;
  - ustanowienia mechanizmu zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena) ¹¹;

¹ Wspólne działanie 2007/807/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007).

² Decyzja 2007/808/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007).

³ Wspólne działanie 2007/107/WPZiB (Dz.U. L 46 z 16.2.2007).

⁴ Wspólne stanowisko 2007/121/WPZiB (Dz.U. L 51 z 20.2.2007).

⁵ Wspólne stanowisko 2007/173/WPZiB (Dz.U. L 79 z 20.3.2007).

⁶ Wspólne stanowisko 2007/871/WPZiB (Dz.U. L 340 z 22.12.2007).

⁷ COM(2007) 649 i COM(2007) 681 (Dz.U. C 9 z 15.1.2008).

⁸ Decyzja 2007/91/WPZiB (Dz.U. L 41 z 13.2.2007).

⁹ Wspólne działanie 2007/178/WPZiB (Dz.U. L 81 z 22. 3.2007).

¹⁰ Wspólne działanie 2007/185/WPZiB (Dz.U. L 85 z 27.3.2007).

¹¹ Decyzja 2007/384/WPZiB (Dz.U. L 152 z 13.6.2007).

- wsparcia w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki ¹;
- wsparcia działań Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w zakresie monitorowania i weryfikacji w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ²;
- aktualizacji wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylającego wspólne stanowisko 2007/448/WPZiB ³.

Europejska strategia oraz europejska polityka bezpieczeństwa i obrony

Europejska Agencja Obrony (EDA)

Dnia 18 września Rada przyjęła decyzję w sprawie przepisów finansowych Europejskiej Agencji Obrony oraz przepisów dotyczących zamówień publicznych i przepisów dotyczących wkładów finansowych z budżetu operacyjnego Europejskiej Agencji Obrony ⁴.

Zarządzanie kryzysowe

W 2007 r. poczyniono znaczne postępy w zakresie koordynowania reakcji na sytuacje kryzysowe. Komisja wydała szefom delegacji instrukcje dotyczące konkretnych działań, które należy podjąć w celu usprawnienia koordynacji lokalnych działań różnych służb Komisji oraz państw członkowskich i organizacji międzynarodowych w ostrej fazie kryzysu, oraz stworzyła w delegacjach sieć koordynatorów ds. „sytuacji kryzysowych”. W lipcu powołano grupę badawczą, która zajmuje się rolą Komisji w reagowaniu na sytuacje kryzysowe i koncentruje się szczególnie na wzmocnieniu koordynacji operacyjnej. Grupa ta bada przebieg wcześniejszych sytuacji kryzysowych, w celu ustalenia mocnych i słabych punktów podjętych wtedy działań.

Zagadnienia związane z reagowaniem Unii na sytuacje kryzysowe były również omawiane na konferencji wysokiego szczebla pt. „*Od wczesnego ostrzegania po wczesne działanie: w jaki sposób poprawić zdolność reagowania UE na sytuacje kryzysowe i długotrwałe zagrożenia*”, która odbyła się w dniach 12–13 listopada.

¹ Wspólne działanie 2007/528/WPZiB (Dz.U. L 194 z 26.7.2007).

² Wspólne działanie 2007/753/WPZiB (Dz.U. L 304 z 22.11.2007).

³ Wspólne stanowisko 2007/871/WPZiB (Dz.U. L 340 z 22.12.2007).

⁴ Decyzja 2007/643/WPZiB (Dz.U. L 269 z 12.10.2007).

Nierozprzestrzenianie broni

W rezolucji z dnia 18 stycznia¹ Parlament Europejski wyraził żal, że nie podjęto żadnych działań w celu przyjęcia jako wspólnego stanowiska kodeksu postępowania UE w dziedzinie wywozu broni, choć dokument ten został zatwierdzony w czerwcu 2005 r.

Dnia 14 marca² Parlament Europejski wezwał społeczność międzynarodową do wspierania inicjatyw na rzecz wielostronnego międzynarodowego procesu wzbogacania uranu prowadzonego pod kontrolą Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.

Dnia 17 czerwca Rada przyjęła do wiadomości rozpoczęcie prac nad przygotowaniem wiążącego prawnie międzynarodowego traktatu o handlu bronią oraz zatwierdziła sprawozdanie z postępów w realizacji europejskiej strategii przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, przyjęte przez Radę Europejską w grudniu 2003 r.

Dnia 19 marca, poprzez przyjęcie wspólnego działania 2007/185/WPZiB, Unia wsparła działalność Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW), finansując siedem projektów w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia³.

Dnia 14 maja Rada przyjęła mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe i obronne (*Athena*)⁴. Decyzja ta ujednocila pierwotną decyzję z dnia 23 lutego 2004 r. ustanawiającą mechanizm *Athena* w związku z późniejszymi zmianami wprowadzonymi do tej decyzji.

Dnia 19 czerwca Rada zatwierdziła *sprawozdanie na temat realizacji europejskiej strategii zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji, a także handlu taką bronią i amunicją*. Rada wyraziła zadowolenie z osiągnięcia przez UE oraz państwa członkowskie znacznych postępów w realizacji tej strategii i planu przyjętego w 2005 r. oraz zdecydowanie poparła program ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką oraz zwalczania i likwidacji nielegalnego handlu taką bronią. Dnia 11 grudnia Rada przyjęła drugie sprawozdanie półroczne. Dnia 19 listopada Rada przyjęła szóste sprawozdanie roczne w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i lekkiej. Komisja uczestniczy w opracowywaniu tych sprawozdań, sporządzając wykaz wszystkich działań administracyjnych, legislacyjnych i finansowych zrealizowanych w ramach tej strategii.

Rada przyjęła dnia 28 czerwca wspólne działanie 2007/468/WPZiB w sprawie wsparcia działalności Komisji Przygotowawczej Organizacji Traktatu o całkowitym zakazie prób

¹ Dz.U. C 244E z 18.10.2007.

² Dz.U. C 287E z 29.11.2007.

³ Dz.U. L 85 z 27.3.2007.

⁴ Decyzja 2007/384/WPZiB (Dz.U. L 152 z 13.6.2007).

jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności monitorowania i oceny w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia¹.

Unia przeznaczyła na zwalczanie nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji, a także handlu taką bronią i amunicją, środki finansowe w łącznej wysokości około 15 mln euro ze środków WPZiB (1999–2007) oraz około 366 mln euro ze środków Wspólnoty Europejskiej i Europejskiego Funduszu Rozwoju (1992–2007).

Terroryzm

W lutym Unia Europejska dokonała przeglądu swojej strategii walki z radykalizacją postaw i rekrutacją terrorystów, przyjętej w grudniu 2005 r. Unia skoncentrowała się na działaniach terrorystycznych przeprowadzanych i inspirowanych przez Al-Kaidę.

W wielu regionach, od Bałkanów po Azję Południowo-Wschodnią, Komisja wspiera szereg projektów związanych ze zwalczaniem terroryzmu, szczególnie w zakresie ochrony granic i walki z finansowaniem terroryzmu.

Nowy Instrument na rzecz Stabilności (2007–2013), który wszedł w życie w styczniu, pozwoli Unii znacznie zwiększyć pomoc dla krajów trzecich, aby umożliwić skuteczniejsze zwalczanie terroryzmu. Dnia 16 lipca zostało wdrożone pierwsze wspólne działanie Unii dotyczące terroryzmu². Na mocy tego wspólnego działania przyznano pomoc finansową Afrykańskiemu Centrum Studiów i Badań nad Terroryzmem utworzonemu przez Unię Afrykańską, z siedzibą w Algierze.

Działania na rzecz pokoju i stabilności w Afryce

W 2007 r. partnerstwo między Europą a Afryką zacieśniło się dzięki dobrowolnym wkładom finansowym państw członkowskich do Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce w ramach Misji Unii Afrykańskiej w Sudanie/Darfurze oraz Misji Unii Afrykańskiej w Somalii.

W 2007 r. zwiększyła się obecność cywilnych i wojskowych operacji w ramach EPBiO w Afryce. Najważniejsza interwencja przeprowadzona w październiku nie dotyczyła, jak dawniej, Republiki Demokratycznej Konga, ale działań we wschodnim Czadzie i północno-wschodniej Republice Środkowoafrykańskiej, a także na obszarach graniczących z Darfurem. Większość działań w ramach instrumentu na rzecz stabilności, zarówno planowanych, jak i tych, co do których podjęto już decyzję, jest przeznaczona dla wspomnianych regionów oraz innych afrykańskich obszarów dotkniętych kryzysem.

¹ Dz.U. L 176 z 6.7.2007.

² Wspólne działanie 2007/501/WPZiB (Dz.U. L 185 z 17.7.2007).

Sudan/Darfur

W swoich konkluzjach z dnia 22 stycznia na temat Sudanu Rada wyraziła głębokie zaniepokojenie niedopuszczalną sytuacją panującą w Darfurze w zakresie stanu bezpieczeństwa, sytuacji humanitarnej i praw człowieka. Wezwała do ukrócenia bezkarności w Darfurze. Rada przypomniała w konkluzjach z dnia 5 marca o wielkim wsparciu, jakie Unia i jej państwa członkowskie udzielają Misji Unii Afrykańskiej w Darfurze (AMIS) – od 2004 r. przekazano 400 mln euro za pośrednictwem Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce oraz poprzez wkłady państw członkowskich w ramach stosunków dwustronnych.

W odpowiedzi na wezwanie Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa z dnia 24 lipca Sekretariat Rady i Komisja, w ścisłej współpracy ze specjalnym przedstawicielem Unii Europejskiej w Sudanie, przedstawiły założenia planu służącego wzmocnieniu politycznych działań Unii w Darfurze i w całym regionie. W planie przewidziano bezpośrednio, techniczne, finansowe i polityczne wsparcie procesu negocjacyjnego oraz wsparcie mediacji prowadzonych przez Unię Afrykańską i ONZ w celu rozwiązania konfliktu w Darfurze. Unia kładzie w tej kwestii – zgodnie z „modelem trypolitańskim” – szczególny nacisk na kontakty między wszystkimi zainteresowanymi stronami na arenie międzynarodowej, tj. Chinami, krajami arabskimi oraz państwami regionu, zwłaszcza Egiptem, Erytreą, Libią i Czadem.

Unia Europejska wyraża zadowolenie z ustanowienia połączonej operacji sił pokojowych ONZ i Unii Afrykańskiej w Darfurze (misja ONZ i Unii Afrykańskiej w Darfurze UNAMID). Rada stwierdziła, że społeczność międzynarodowa powinna udzielić misji Unii Afrykańskiej w Sudanie koniecznego wsparcia, aby mogła ona realizować swoje zadania w okresie przekazywania misji siłom UNAMID. W związku z tym dnia 19 listopada Rada potwierdziła, że Unia Europejska zamierza nadal wspierać Misję Unii Afrykańskiej w Sudanie, tak jak to robiła dotychczas, do momentu przekazania dowodzenia misją pokojową siłom UNAMID.

Demokratyczna Republika Konga

Rada przypomniała wsparcie dla działań realizowanych przez misję EUSEC RD Konga. EUPOL RD Konga, nowa misja policyjna prowadzona przez Unię Europejską w ramach EPBiO i jej punktów stycznych z wymiarem sprawiedliwości, stanowi kontynuację misji EUPOL Kinszasa, która zakończyła się pomyślnie dnia 30 czerwca.

Czad, Republika Środkowoafrykańska

W związku z jednogłośnie przyjęciem przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji nr 1778 (2007), zezwalającej na wielowymiarową obecność sił pokojowych w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej i upoważniającej Unię Europejską do realizacji militarnej części operacji, Unia Europejska rozmieściła w tych krajach swoje siły na okres dwunastu miesięcy od momentu ogłoszenia wstępnej zdolności operacyjnej. Operacja EUFOR Czad/Republika Środkowoafrykańska stanowi część ogólnych wysiłków UE,

która pragnie przyczynić się do trwałego rozwiązania konfliktu w Darfurze i wspierać stabilność w regionie.

Gwinea Bissau

Rada zaznaczyła, że po przeprowadzonej wspólnie z Komisją w maju 2007 r. wstępnej misji w *Gwinei Bissau*, służącej zgromadzeniu informacji, zaczęto rozważać możliwość wysłania do tego państwa, w celu wsparcia krajowego procesu reform w sektorze bezpieczeństwa, niewielkiej liczby cywilnych i wojskowych ekspertów technicznych w ramach misji doradczej i pomocowej EPBiO.

Proces pokojowy na Bliskim Wschodzie

Postęp procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie został poważnie zagrożony wiosną przez ponowną eskalację przemocy, spowodowaną walką wewnętrzną ugrupowań palestyńskich, prowadzoną szczególnie brutalnie w Strefie Gazy, jak również starciami w Libanie między libańskimi siłami zbrojnymi a islamskimi rebeliantami. Szereg spotkań między prezydentem Autonomii Palestyńskiej Mahmudem Abbasem a premierem Izraela Ehudem Olmertem oraz międzynarodowa konferencja, która odbyła się w listopadzie w Annapolis, wzbudziły jednak nowe nadzieje na znalezienie trwałego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego.

Okupowane terytoria palestyńskie

Na początku roku wzrosło napięcie między Izraelem a rządem Autonomii Palestyńskiej kontrolowanym przez ugrupowanie Hamas. W konkluzjach z dnia 22 stycznia Rada wezwała Izrael do przesłania wstrzymanych palestyńskich dochodów z podatków i ceł. Wyraziła również zaniepokojenie rozwojem osadnictwa oraz dalszą budową muru granicznego na terytorium palestyńskim. Rada zaapelowała również o natychmiastowe uwolnienie porwanego żołnierza izraelskiego oraz ministrów i parlamentarzystów palestyńskich przetrzymywanych w Izraelu.

W konkluzjach z dnia 23 kwietnia Rada wyraziła poparcie dla inicjatywy pokojowej potwierdzonej w deklaracji ze szczytu Ligi Arabskiej z dnia 29 marca. Rada wezwała również do niezwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia dziennikarza BBC Alana Johnstona, porwanego 12 marca w Strefie Gazy. Parlament Europejski poparł to wezwanie w swojej rezolucji z dnia 26 kwietnia.

Dnia 23 maja Rada przyjęła wspólne działanie¹ dotyczące ustanowienia misji pomocowej Unii Europejskiej na przejściu granicznym w Rafah (EUBAM Rafah), przedłużające mandat misji UE do dnia 24 maja 2008 r. oraz przyznające 7 mln euro na pokrycie kosztów związanych z tą misją.

¹ Wspólne działanie 2007/359/WPZiB (Dz.U. L 133 z 25.5.2007).

Rada potępiła w swoich konkluzjach z dnia 17 i z dnia 18 czerwca przejęcie przez Hamas kontroli nad Gazą. Zadeklarowała swoje poparcie dla apelu wystosowanego przez Ligę Arabską dotyczącego przywrócenia jedności narodowi palestyńskiemu oraz terytorium palestyńskiemu, a także dla wysiłków rządu egipskiego służących wynegocjowaniu zawieszenia broni. Wyraziła również poparcie dla prezydenta Ahmuda Abbasa i jego decyzji o ogłoszeniu stanu wyjątkowego i powołaniu rządu Autonomii Palestyńskiej pod przewodnictwem premiera Salama Fayyada. Rada potwierdziła, że Unia Europejska niezwłocznie wznowi normalne stosunki z Autonomią Palestyńską i stworzy warunki do niezwłocznego udzielenia pomocy praktycznej i finansowej.

Dnia 16 lipca Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której potępił zbrojne przejęcie kontroli nad Strefą Gazy przez Hamas i wezwał do wznowienia wewnętrznego dialogu politycznego między Palestyńczykami w duchu jedności narodowej i pojednania, aby zapobiec podziałowi geograficznemu i politycznemu Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy.

Dnia 23 lipca Rada zdecydowanie potępiła ataki na terytorium izraelskie z użyciem rakiet Kassam. Uznała zasadne prawo Izraela do samoobrony, lecz jednocześnie wezwała Izrael do jak największej powściągliwości i do nieuciekania się do działań niewspółmiernych do sytuacji lub naruszających międzynarodowe prawo humanitarne. Rada ponowiła wezwanie do natychmiastowego, całkowitego i systematycznego uwolnienia pozostałych i przyszłych palestyńskich wpływów z ceł i podatków oraz przyjęła z zadowoleniem uwolnienie w ramach zobowiązań zawartych z Izraelem pierwszej grupy 255 więźniów i osób zatrzymanych.

W konkluzjach z dnia 15 i 16 października Rada wyraziła zadowolenie z istniejącej obecnie możliwości osiągnięcia postępów w przywracaniu pokoju między Izraelem a Palestyńczykami. Przyjęła z zadowoleniem wysiłki podejmowane przez palestyńskiego prezydenta Mahmuda Abbasa oraz izraelskiego premiera Ehuda Olmerta i wezwała ich do podjęcia inicjatyw w ramach prowadzonego dialogu politycznego.

W celu skonsolidowania dotychczas osiągniętych postępów oraz wykorzystania potencjału obecnie zachodzącego procesu w swoich konkluzjach z dnia 19 i 20 listopada Rada wezwała obie strony do podjęcia dodatkowych działań służących wywiązaniu się z podjętych już zobowiązań, szczególnie w zakresie mapy drogowej i porozumienia o przemieszczaniu się osób i dostępie do Strefy Gazy.

Dnia 10 grudnia Rada z zadowoleniem przyjęła zorganizowanie konferencji w Annapolis poświęconej procesowi pokojowemu na Bliskim Wschodzie oraz porozumienie między izraelskim premierem Ehudem Olmertem i palestyńskim prezydentem Mahmudem Abbasem co do natychmiastowego rozpoczęcia negocjacji dwustronnych i prowadzenia ich w dobrej wierze w celu zawarcia traktatu pokojowego przed końcem 2008 r.

Działanie tymczasowego mechanizmu międzynarodowego, który ma umożliwić udzielanie celowej pomocy ludności palestyńskiej, zostało w 2007 r. kilkakrotnie przedłużone przez „kwartet bliskowschodni” na kolejne trzy miesiące.

Liban

Stan bezpieczeństwa w Libanie pogorszył się w związku z impasem politycznym trwającym od listopada 2006 r. W konkluzjach z dnia 22 stycznia Rada z uznaniem odniosła się do ambitnego programu uzdrowienia, odbudowy i reformy przyjętego przez rząd Libanu dnia 4 stycznia 2007 r. oraz wyraziła zadowolenie z decyzji rządu libańskiego o przyjęciu planu działań w zakresie europejskiej polityki sąsiedztwa.

Dnia 25 stycznia w Paryżu odbyła się międzynarodowa konferencja dotycząca wsparcia dla Libanu. Unia Europejska i jej państwa członkowskie zobowiązały się do udzielenia ponad 40% pomocy, którą społeczność międzynarodowa udostępni na rzecz wsparcia ludności oraz prawomocnie i demokratycznie wybranego rządu Libanu – kwoty wynoszącej ponad 7,6 mld USD.

Na posiedzeniu w dniach 17–18 czerwca Rada wyraziła zaniepokojenie gwałtownym pogorszeniem się stanu bezpieczeństwa w Libanie w maju, spowodowanym starciami libańskiej armii z bojownikami Fatah al-Islam.

Rada potępiła również dokonane dnia 13 czerwca zabójstwo posła Walida Eidy, jego syna i innych osób. Ponownie wezwała wszystkie siły polityczne w Libanie do podjęcia działań na rzecz znalezienia rozwiązania obecnego impasu politycznego i osiągnięcia jak najszerzego porozumienia przed zbliżającymi się wyborami prezydenckimi. Rada przyjęła z zadowoleniem powołanie specjalnego trybunału do zbadania i osądzenia sprawy zabójstwa byłego libańskiego premiera Rafika Hariri, gdyż dzięki temu ludność Libanu może potwierdzić poszanowanie praworządności w swoim państwie.

Dnia 23 lipca Rada potępiła ataki terrorystyczne dokonywane na Tymczasowe Siły Zbrojne ONZ w Libanie (FINUL), w szczególności atak, w którym zginęło sześciu pracowników hiszpańskiego kontyngentu sił pokojowych dnia 24 czerwca 2007 r. Rada wyraziła głębokie zaniepokojenie aktami przemocy, do których wciąż dochodzi w Libanie, w szczególności walkami w obozie uchodźców w Nahr al Bared.

Dnia 16 października Rada potępiła zabójstwo posła Antoine'a Ghanema i pięciu innych osób. Powtórnie zaapelowała o przeprowadzenie wolnych i uczciwych wyborów prezydenckich, bez ingerencji zewnętrznej i w terminie określonym w konstytucji.

Proces odbudowy (Afganistan, Irak)

Afganistan

W 2007 r. Unia Europejska w dalszym ciągu odgrywała ważną rolę w procesie odbudowy Afganistanu. Komisja była nadal jednym z głównych ofiarodawców funduszy na rzecz Afganistanu i jest jednym z niewielu donatorów, którzy podjęli w tym względzie zobowiązania wieloletnie. W maju Komisja rozpoczęła realizację swojej nowej strategii

dla Afganistanu i ogłosiła ramowy program pomocy na okres 2007–2010, na który przeznaczono kwotę 610 mln euro. Nowa pomoc koncentruje się na trzech najważniejszych dziedzinach: reformie wymiaru sprawiedliwości i policji, rozwoju obszarów wiejskich (w tym alternatywach dla uprawy maku) oraz ochronie zdrowia.

Nowy program w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości był szczególnie ważnym wydarzeniem w 2007 r. Komisja oddelegowała do głównych instytucji wymiaru sprawiedliwości ekspertów, których zadaniem było opracowanie programu gruntownych reform w afgańskich służbach prawnych i sądowych, w celu podniesienia kwalifikacji, poprawy warunków zatrudnienia i wprowadzenia lepszego systemu wynagrodzenia i rozwoju kariery zawodowej.

Komisja wspierała również nadal krajową policję afgańską. W lipcu podczas konferencji w Rzymie na temat praworządności w Afganistanie potwierdzono udostępnienie pomocy w wysokości 200 mln euro na wsparcie policji i systemu sądownictwa. Wsparcie to wpisuje się w ramy nowej koncepcji, której głównym celem jest wzmocnienie praworządności i systemu rządów w prowincjach.

Na posiedzeniu w dniach 17–18 czerwca Rada z zadowoleniem przyjęła utworzenie Misji Policyjnej UE w Afganistanie (EUPOL Afganistan) w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony. Misja ta ma przyczynić się do ustanowienia pozostających w gestii Afganistanu trwałych i skutecznych rozwiązań dotyczących cywilnych sił policyjnych. Misja, której mandat trwać będzie co najmniej trzy lata, ma za zadanie obserwować i wspierać szkolenia w afgańskim ministerstwie spraw wewnętrznych oraz na poziomie regionów i prowincji, a także zapewniać odpowiednie doradztwo.

Większość państw członkowskich Unii nadal uczestniczy w Międzynarodowych Siłach Wspierania Bezpieczeństwa (ISAF) pod dowództwem Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), działających w ramach mandatu ONZ. Łącznie liczba żołnierzy tych państw członkowskich w siłach ISAF to prawie 17 tys.

Irak

Komisja w dalszym ciągu wspierała w znacznym stopniu międzynarodowe wysiłki na rzecz odbudowy Iraku i była głównym ofiarodawcą środków do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Odbudowy Iraku, zarządzanego przez Bank Światowy i ONZ. Pomoc z Międzynarodowego Funduszu na rzecz Odbudowy Iraku koncentruje się głównie na podstawowych świadczeniach (edukacja, ochrona zdrowia i wyżywienie, unowocześnienie infrastruktury, wsparcie dla uchodźców), rolnictwie i zasobach naturalnych, budowaniu potencjału (dobry system rządów, rozwój społeczny i wsparcie instytucjonalne) oraz na wsparciu wyborów.

Pomoc Komisji w wysokości 90 mln euro została w 2007 r. wykorzystana w takich obszarach, jak: praworządność, energia, proces polityczny, reforma zarządzania finansami publicznymi oraz pomoc dla uchodźców irackich w Jordanii i Syrii. Komisja

przeprowadziła globalną ocenę potrzeb uchodźców w celu opracowania kompleksowej strategii średniookresowej. Ponadto 4 mln euro przeznaczono na wsparcie dla przesiedleńców wewnętrznych w Iraku.

Komisja przyczyniła się także do wzmocnienia praworządności w Iraku poprzez misję EUJUST LEX. W 2007 r. odbyły się również dwie rundy negocjacyjne w sprawie umowy o handlu i współpracy z Irakiem.

Informacje ogólne i przydatne linki

- Stosunki zewnętrzne:
http://ec.europa.eu/comm/external_relations/index.htm
- Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa:
http://ec.europa.eu/comm/external_relations/cfsp/intro/index.htm
- Organizacja Narodów Zjednoczonych:
<http://www.un.org/english/>
- Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej:
<http://www.iaea.org/>
- Strona internetowa Rady poświęcona europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony (EPBiO):
http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=261&lang=pl&mode=g
- Europejska Agencja Obrony:
<http://eda.europa.eu/>
- Operacje cywilne:
http://ec.europa.eu/external_relations/cfsp/fin/pja.htm
- Obudowa Iraku:
http://ec.europa.eu/external_relations/iraq/intro/index.htm
- Międzynarodowy Fundusz na rzecz Odbudowy Iraku:
<http://www.irffi.org/>
- Bliskowschodni proces pokojowy:
http://ec.europa.eu/external_relations/mepp/index.htm

Sekcja 5

Współpraca wielostronna

Współpraca z Organizacją Narodów Zjednoczonych

W 2007 r. nastąpiło dalsze zacieśnienie współpracy Unii Europejskiej i Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wagę tego partnerstwa podkreślił w szczególności nowy sekretarz generalny ONZ Ban Ki-Moon podczas swej wizyty w Brukseli dnia 24 stycznia.

Unia Europejska kontynuowała wysiłki na rzecz wspierania procesu reformy ONZ (między innymi poprzez przyjęcie dnia 15 czerwca konkluzji Rady w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa – FAO) oraz umacniania nowych organów utworzonych w następstwie światowego szczytu w 2005 r. (Komisji Budowania Pokoju i Rady Praw Człowieka).

Wspólnota Europejska, zapraszana do udziału w spotkaniach jako donator instytucjonalny, jak również niektóre państwa członkowskie UE aktywnie uczestniczyły w pracach Komisji Budowania Pokoju, która kontynuowała swoje prace dotyczące Burundi oraz Sierra Leone, przyjmując dnia 20 czerwca strategię budowania pokoju dla Burundi.

Dnia 17 czerwca Rada zatwierdziła priorytety UE na 62. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Do priorytetów tych zaliczono reformę systemu ONZ, utrzymywanie pokoju, tworzenie struktury systemu budowania pokoju, prawa człowieka, spójność działań operacyjnych na szczeblu systemu ONZ, praworządność, międzynarodowy wymiar sprawiedliwości, odpowiedzialność za ochronę ludności cywilnej, rozwój oraz walkę z ubóstwem, środowisko, zmiany klimatyczne i globalne ocieplenie, walkę z terroryzmem, rozbrojenie, kontrolę zbrojeń i nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, organizacje regionalne oraz budżet ONZ.

Dnia 7 czerwca przedstawiciel państwa sprawującego przewodnictwo w UE oraz sekretarz generalny ONZ podpisali wspólną deklarację o współpracy Unii Europejskiej i ONZ w dziedzinie zarządzania w sytuacjach kryzysowych. Nowy tekst służy rozwinięciu współpracy Unii Europejskiej i ONZ oraz poprawie koordynacji działań obu tych organizacji.

Rada Europy

W 2007 r. nastąpiło pogłębienie współpracy z Radą Europy. Świadczy o tym podpisanie dnia 23 maja *Protokołu ustaleń pomiędzy Unią Europejską a Radą Europy* w sprawie zacieśnienia współpracy między tymi dwoma organizacjami w kwestiach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. To porozumienie polityczne nadaje konkretny wymiar decyzji podjętej podczas trzeciego szczytu szefów państw lub rządów państw członkowskich Rady Europy, który odbył się w maju 2005 r. w Warszawie, w celu ustanowienia nowych ram ściślejszej współpracy i intensywniejszego dialogu politycznego z Unią Europejską.

Dnia 23 października odbyło się spotkanie czterostronne Unii Europejskiej i Rady Europy (z udziałem prezydencji Rady Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, prezydencji Rady Europy oraz Sekretariatu Rady Europy), które przebiegało w konstruktywnej atmosferze, a zainteresowane strony zwróciły uwagę na istotne znaczenie tego etapu współpracy. Podczas dyskusji poruszono dwa następujące wątki: działania na rzecz wspierania demokracji oraz wspólne inicjatywy, które mają zostać podjęte w krajach objętych polityką sąsiedztwa Unii Europejskiej. Komisja w sposób szczególnie

podkreślała możliwości współpracy wynikające z polityki sąsiedztwa UE, zwracając uwagę, że stwarza ona również możliwość wspólnego propagowania współpracy na szczeblu regionalnym (np. w regionie Morza Czarnego).

Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie

W 2007 r. Komisja kontynuowała współpracę z OBWE, dbając o to, by priorytety i cele UE, określone na konferencji ministerialnej w Brukseli w dniach 4 i 5 grudnia 2006 r., zostały odpowiednio uwzględnione w działaniach i polityce OBWE. Współpraca Komisji i OBWE pogłębiła się, zarówno w samych instytucjach, jak i w terenie, i ma służyć zapewnieniu optymalnego wykorzystania zasobów ludzkich i środków finansowych, zwiększeniu efektu synergii i wzajemnemu uzupełnianiu się działań tych dwóch organizacji. W tym celu dnia 11 lipca Wspólnota Europejska oraz OBWE podpisały umowę finansową dotyczącą wkładów UE do budżetu OBWE.

W kwestiach związanych z gospodarką i środowiskiem naturalnym Komisja w dalszym ciągu dokładała starań, by Wspólnota pełniła czołową rolę podczas różnych comiesięcznych spotkań oraz na forum ekonomicznym zorganizowanym w Pradze w dniach 21–23 maja, które było poświęcone konsekwencjom degradacji i zanieczyszczenia gleby dla bezpieczeństwa środowiskowego oraz gospodarce wodnej.

Natomiast w kwestiach związanych z aspektem ludzkim Komisja wniosła swój wkład w prace prowadzone podczas corocznego spotkania w Warszawie, które odbyło się w dniach 24 września – 5 października.

Ponadto komisarz europejska Benita Ferrero-Waldner uczestniczyła w sesji Rady Ministerialnej w Madrycie w dniach 29–30 listopada, podczas której podjęto ważne decyzje (ustalenie przewodnictwa do 2011 r. i pomoc dla Afganistanu).

Bank Światowy i banki rozwoju regionalnego

Wprawdzie Wspólnota, w przeciwieństwie do państw członkowskich, nie jest akcjonariuszem Banku Światowego, należy jednak do grona najważniejszych partnerów i ofiarodawców środków na działalność banku oraz jego funduszy powierniczych na całym świecie. W ostatnich latach współpraca UE i Banku Światowego rozwijała się w dużej mierze w kontekście umowy ramowej podpisanej w listopadzie 2001 r. (ostatecznie zmienionej w 2006 r.) oraz protokołu ustaleń dwustronnych na poziomie geograficznym (region Morza Śródziemnego, kraje AKP, kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa, Azja Środkowa itp.).

W 2007 r. nastąpiło zacieśnienie stosunków dwustronnych nowego prezesa Banku Światowego Roberta Zoellicka i jego współpracowników ze Wspólnotą. Robert Zoellick

osobiście spotkał się z przewodniczącym José Manuelem Barroso oraz komisarzami europejskimi w czerwcu (w charakterze prezesa desygnowanego) oraz w listopadzie.

Wizyty te dotyczyły przede wszystkim: nowych strategii banku w zakresie rozwoju, sposobów przywrócenia równowagi państw niestabilnych, ochrony powszechnych dóbr publicznych (w tym kwestii związanych z energią i zmianami klimatycznymi), utrwalania dobrego systemu rządów w krajach będących w okresie dostosowawczym, wsparcia udzielanego krajom rozwijającym się o średnich dochodach, sposobów na zaangażowanie nowych, wschodzących gospodarek i nowych ofiarodawców, a także eksponowania znaczenia Unii oraz sposobów współfinansowania/prowadzenia wspólnych działań ze Wspólnotą.

W dialog Unii Europejskiej z Bankiem Światowym zaangażowane były również delegatury Unii i lokalne oddziały banku. W 2007 r. bank zaprosił Wspólnotę do uczestniczenia w prezentacji swoich sprawozdań rocznych. Bank uczestniczył również w przesłuchaniach związanych z tematyką rozwoju, które odbyły się w Parlamencie Europejskim. W 2007 r. doszło również do spotkania przedstawicieli Banku Światowego oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

W ciągu całego roku europejscy członkowie Rady Administracyjnej Banku Światowego spotykali się raz w miesiącu w Waszyngtonie, by wypracować jednolite stanowisko Unii i „mówić jednym głosem” w kwestii podstawowych zagadnień i decyzji przed ich przyjęciem przez Radę Administracyjną banku.

Jeśli chodzi o operacje, kwota środków wypłaconych w ciągu roku przez Wspólnotę (w postaci dotacji) na rzecz około trzydziestu funduszy powierniczych Banku Światowego sięgnęła 0,5 mld euro. Jedna trzecia tych inicjatyw dotyczyła szczegółowych projektów w poszczególnych krajach, natomiast pozostałe związane były z tematycznymi horyzontalnymi działaniami międzynarodowymi (redukcja zadłużenia w ramach programu na rzecz głęboko zadłużonych krajów ubogich, zdrowie, środowisko, badania w dziedzinie rolnictwa w strefie tropikalnej) oraz z programami odbudowy krajów zniszczonych wskutek wojen i kataklizmów, których koordynacją zajmuje się Bank Światowy, a które realizowane są w Afganistanie, Iraku, Timorze Wschodnim oraz w krajach Azji Południowej zniszczonych przez tsunami.

Taki sam dialog polityczny oraz taka sama współpraca operacyjna, w jakie Wspólnota była zaangażowana w 2007 r. z Bankiem Światowym, rozwijała także z bankami rozwoju regionalnego (Afrykańskim Bankiem Rozwoju, Azjatyckim Bankiem Rozwoju oraz Międzypamerykańskim Bankiem Rozwoju).

Informacje ogólne i przydatne linki

- Stosunki między Unią Europejską a ONZ:
http://ec.europa.eu/external_relations/un/index.htm
- Organizacja Narodów Zjednoczonych:
<http://www.un.org/english/>

- Stosunki między Unią Europejską a Radą Europy:
http://ec.europa.eu/external_relations/coe/index.htm
- Unia Europejska i Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie:
http://ec.europa.eu/external_relations/osce/index.htm
- Rada Europy:
http://www.coe.int/t/pl/Com/about_coe/
- Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie:
<http://www.osce.org/>

Funkcjonowanie instytucji i organów

Parlament Europejski

Skład Parlamentu Europejskiego

W związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii zwiększono liczbę miejsc w Parlamencie Europejskim, podnosząc liczbę posłów do 785. Dnia 31 grudnia podział 785 miejsc między grupami politycznymi w Parlamencie przedstawiał się następująco:

- Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci) i Europejskich Demokratów (PPE-DE), przewodniczący: Joseph Daul 284
- Grupa Socjalistyczna w Parlamencie Europejskim (PSE), przewodniczący: Martin Schulz 215
- Grupa Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE), przewodniczący: Graham Watson 103
- Grupa Unii na rzecz Europy Narodów (UEN), współprzewodniczący: Cristiana Muscardini i Brian Crowley 44
- Grupa Zielonych / Wolne Przymierze Europejskie (Verts/ALE), współprzewodniczący: Monica Frassoni i Daniel Cohn-Bendit 42
- Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej / Nordycka Zielona Lewica (GUE/NGL), przewodniczący: Francis Wurtz 41
- Grupa „Niepodległość i Demokracja” (ID), współprzewodniczący: Jens-Peter Bonde i Nigel Farage 24
- niezrzeszeni (NI) 32

Należy również wspomnieć o krótkim istnieniu grupy „Tożsamość, Tradycja i Suwerenność”, która ukształtowała się w trakcie styczniowej sesji, gromadząc dwudziestu posłów z siedmiu krajów (Belgii, Bułgarii, Francji, Austrii, Włoch, Rumunii, Zjednoczonego Królestwa) i która przestała istnieć w trakcie pierwszej sesji plenarnej w listopadzie z powodu odejścia z niej pięciu posłów rumuńskich. Członkowie tej grupy ponownie stali się niezrzeszeni.

Status posła

W listopadzie Parlament podjął decyzję o zmianie swojego regulaminu (art. 8) ze skutkiem od początku siódmej kadencji Parlamentu (2009 r.) w celu wprowadzenia zapisu, że organem odpowiedzialnym za przyjmowanie przepisów wykonawczych dotyczących statusu posłów do Parlamentu Europejskiego jest – co do zasady – Prezydium Parlamentu.

Przyszły skład

W odpowiedzi na wezwanie Rady Europejskiej i zgodnie z nowym art. 9A Traktatu o Unii Europejskiej (zgodnie ze zmianami przewidzianymi w traktacie lizbońskim) Parlament przyjął projekt decyzji dotyczącej swojego przyszłego składu. Projekt ten określa ramy dla przejściowego podziału miejsc podczas kadencji parlamentarnej 2009–2014, opierając się przede wszystkim na zasadzie degresywnej proporcjonalności. Zawiera on jednak klauzulę o rewizji postanowień przed kadencją parlamentarną 2014–2019 w celu ustanowienia stałego systemu podziału miejsc. Maksymalną liczbę posłów ustalono na 750; jeśli jednak w latach 2009–2014 będzie mieć miejsce kolejne rozszerzenie, pułap ten może zostać tymczasowo przekroczony.

W ostatecznej decyzji przyjętej podczas szczytu Rady Europejskiej w październiku ustanowiono pułap „750+1” posłów, gdzie „+1” oznacza przewodniczącego Parlamentu. W odniesieniu do tej ostatniej kwestii przewodniczący Hans-Gert Pöttering podczas drugiej sesji plenarnej w październiku uściślił, że przewodniczącemu Parlamentu nadal będzie przysługiwało prawo głosu.

Ponadto, poprzez przyjęcie sprawozdania na temat wykonywania prawa do głosowania i kandydowania w wyborach europejskich przez obywateli Unii zamieszkałych w innym państwie członkowskim niż państwo pochodzenia, Parlament poczynił pierwsze kroki w ogólnej refleksji nad inicjatywami, które przyczyniłyby się do zwiększenia uczestnictwa obywateli w wyborach europejskich.

Ponowne wybory do organów kierowniczych Parlamentu

Na początku roku, w połowie kadencji, miały miejsce w Parlamencie ponowne wybory do organów kierowniczych, na stanowiska przewodniczącego, wiceprzewodniczących, kwestorów oraz przewodniczących i wiceprzewodniczących komisji parlamentarnych.

W związku z porozumieniem zawartym uprzednio między dwiema największymi grupami (PPE-DE i PSE) wybór Hansa-Gerta Pötteringa na nowego przewodniczącego nastąpił znaczną większością głosów.

Jeśli chodzi o komisje parlamentarne, w ośmiu z nich nastąpiła zmiana przewodniczącego i obecnie dziewięciu przewodniczących komisji wywodzi się z PPE-DE, siedmiu z PSE, trzech z ALDE, i po jednym z grup Verts/ALE, GUE/NGL i UEN (wraz z przewodniczącymi podkomisji); ten nowy podział nie zmienia równowagi ustanowionej w 2004 r. Całkowita liczba i zakres kompetencji poszczególnych komisji parlamentarnych nie uległy zmianie.

Ponadto, w związku z przybyciem nowych posłów bułgarskich i rumuńskich, Parlament podjął decyzję o wprowadzeniu zmian do regulaminu wewnętrznego w celu zwiększenia liczby kwestorów (z pięciu do sześciu) i wiceprzewodniczących komisji parlamentarnych (z trzech do czterech) na okres od stycznia 2007 r. do lipca 2009 r.

Reforma Parlamentu

Parlament Europejski podjął rozważania na temat sposobu zreformowania swoich metod pracy i ustanowił w tym celu specjalną grupę roboczą. Będą one kontynuowane w przyszłym roku, jednak już w październiku Konferencja Przewodniczących przyjęła pierwszą serię środków, które dotyczą przebiegu sesji plenarnych.

Prace Parlamentu

W 2007 r. prace Parlamentu odbywały się według porządku określonego w tabeli 4.

W 2007 r. Parlament skierował 6790 pytań do Komisji: 6066 pytań pisemnych, 59 pytań ustnych przy okazji debaty i 665 zadanych podczas tury pytań. Parlament skierował także 1026 pytań do Rady: 594 pytania pisemne, 23 pytania ustne przy okazji debaty i 409 zadanych podczas tury pytań.

Parlament jest adresatem *petycji* na poziomie europejskim zgodnie z art. 194 Traktatu WE. Rozpatrywanie petycji obywateli europejskich jest dla Parlamentu ważnym, praktycznym narzędziem umożliwiającym mu sprawowanie nadzoru i czuwanie nad należytym stosowaniem prawa wspólnotowego. W 2007 r. do Parlamentu wpłynęło około tysiąca nowych petycji. Stopniowo coraz większa ich część dotyczyła problemów ochrony środowiska naturalnego, będącego obecnie głównym tematem petycji. W wielu przypadkach Parlament odwołał się do Komisji w celu uzyskania pomocy w dokonaniu głębszej analizy sytuacji opisanych przez osoby składające petycje. Kwestie związane z petycjami stanowią więc dziedzinę, w której następuje rozwój znaczącej współpracy międzyinstytucjonalnej.

Jeśli chodzi o cel strategiczny związany z *dobrobytem*, Parlament wypowiedział się na wiele różnych tematów, takich jak: ogólne wytyczne polityki gospodarczej na 2007 r.

– wytyczne dla polityki zatrudnienia w państwach członkowskich; przegląd jednolitego rynku: przezwyciężanie barier i niewydolnych rozwiązań poprzez lepsze wprowadzanie w życie i stosowanie przepisów; zobowiązania dostawców usług transgranicznych; usługi socjalne użyteczności publicznej w Unii Europejskiej; wspólne ramy referencyjne dla europejskiego prawa zobowiązań; wykorzystanie wiedzy w praktyce: rozszerzona strategia innowacji dla Unii Europejskiej; europejska polityka widma radiowego i europejska polityka w zakresie łączności szerokopasmowych; biblioteki cyfrowe; prawo spółek i statut prywatnej spółki europejskiej; ponadgraniczne zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi; polityka konkurencji na rok 2005; polityka w dziedzinie usług finansowych na lata 2005–2010; finanse publiczne w państwach unii gospodarczej i walutowej w 2006 r.; terminowe przekazywanie oraz weryfikacja danych statystycznych przekazywanych przez państwa członkowskie; brak stabilności finansowej i jej konsekwencje dla obiegu gospodarczego; sprawozdanie za 2007 r. dotyczące strefy euro oraz wprowadzenie euro na Cyprze i na Malcie, a także polepszenie sposobu konsultacji Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do kwestii rozszerzenia strefy euro; wkład polityki fiskalnej i taryfowej do strategii lizbońskiej; szczególne problemy związane z transpozycją i stosowaniem prawodawstwa dotyczącego zamówień publicznych oraz związków tego prawodawstwa z agendą lizbońską, a także odstępstwa od zasad stosujących się do rynku wewnętrznego w odniesieniu do zamówień publicznych w dziedzinie obronności na podstawie art. 296 Traktatu WE; strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007–2013 oraz zielona księga w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta; przyszłość europejskiego przemysłu lotniczego; umowa o transporcie lotniczym między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi oraz umowa wielostronna w sprawie utworzenia Europejskiej Wspólnej Przestrzeni Lotniczej; wdrożenie pierwszego pakietu kolejowego; zrównoważona mobilność dla naszego kontynentu („Utrzymać Europę w ruchu”); Galileo; zielona księga na temat transportu miejskiego; logistyka transportu towarowego w Europie; przepustowość portów lotniczych i obsługi naziemnej; w kierunku bardziej skutecznej polityki oraz skarga Boeing/Airbus rozpatrywana w ramach WTO; nowa europejska polityka turystyczna: ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej; skuteczność i równość systemów edukacji i szkoleń w Europie; rola sportu w edukacji; przyszłość zawodowej piłki nożnej w Europie; społeczny status artystów.

Rok 2007 zaznaczył się rosnącym zaangażowaniem w wyzwania związane z sektorem energetycznym i zmianami klimatycznymi. Jeśli chodzi o sektor energetyczny, tegoroczne dyskusje skupiały się na takich kwestiach, jak skutki makroekonomiczne wzrostu cen energii; Euratom: bilans 50 lat istnienia europejskiej polityki w dziedzinie energii jądrowej; perspektywy rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu; plan działań na rzecz energii odnawialnej w Europie; działania na rzecz wspólnej polityki zagranicznej w dziedzinie energii, konwencjonalnych źródeł energii oraz technologii energetycznych. Wśród działań związanych z kwestią zmian klimatycznych należy wspomnieć kwietniową decyzję Parlamentu o utworzeniu komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych, której zadaniem jest opracowanie propozycji przyszłego kształtu zintegrowanej polityki Unii Europejskiej w dziedzinie zmian klimatycznych i koordynowanie

pozycji Parlamentu Europejskiego dotyczącej negocjacji w zakresie międzynarodowej polityki klimatycznej po 2012 r. Ponadto Parlament wysłuchał deklaracji Rady i Komisji w sprawie zmian klimatycznych i debatował nad strategią Rady na Konferencję Klimatyczną na Bali (COP 13 i COP/MOP 3). Przyjęto również sprawozdanie w sprawie związku między handlem a zmianami klimatycznymi.

Z punktu widzenia prac prawodawczych, najważniejszymi wydarzeniami tego roku było między innymi osiągnięcie w pierwszym czytaniu kompromisowego rozwiązania w sprawie *roamingu* oraz przyjęcie w pierwszym czytaniu opinii w sprawie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii oraz w sprawie usług pocztowych. Ponadto Parlament przyjął tekst będący wynikiem postępowania pojednawczego, dotyczący trzeciego pakietu kolejowego i zamknął prace nad szeregiem ważnych projektów w drugim czytaniu (np. koordynacja niektórych przepisów państw członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej) oraz w pierwszym czytaniu (np. definicja, opis, prezentacja i etykietowanie napojów spirytusowych; procedury odwoławcze w dziedzinie udzielania zamówień publicznych i program „Fiscalis 2013”). Po negatywnej stronie tegorocznego bilansu prawodawczego należy zapisać odrzucenie podczas sesji plenarnej wniosku Komisji w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (sprawozdanie w tej sprawie zostało najpierw odesłane do właściwej komisji parlamentarnej w maju, a wniosek został ostatecznie odrzucony w lipcu) oraz wniosku dotyczącego dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich w ramach WPR (wniosek odesłano do właściwej komisji parlamentarnej do ponownego przeanalizowania w listopadzie 2006 r. i ostatecznie odrzucono w lutym 2007 r.). Trzeba jednak wspomnieć o tym, że podczas sesji plenarnej nie zastosowano się do zalecenia komisji parlamentarnej w sprawie odrzucenia wniosku dotyczącego mechanizmu interwencyjnego w odniesieniu do zbóż.

W ramach strategicznego celu dotyczącego *solidarności* do problemów, jakimi zajął się Parlament, należą przede wszystkim: równouprawnienie kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej oraz harmonogram działań w tym zakresie na lata 2006–2010; dyskryminacja młodych kobiet i dziewcząt w dziedzinie edukacji; wdrażanie zasady równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne; sytuacja niepełnosprawnych kobiet w Unii Europejskiej; strategia UE na rzecz praw dziecka: przeciwko dyskryminacji i wykluczeniu osób cierpiących na zaburzenia typu „dys”; ocena realiów społecznych i wspólnych zasad wdrażania modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego; działania Wspólnoty dotyczące świadczenia ponadgranicznych usług opieki zdrowotnej oraz wpływ i skutki wyłączenia usług zdrowotnych z dyrektywy o usługach; homofobia w Europie; postęp w negocjacjach dyrektywy ramowej dotyczącej zwalczania rasizmu i ksenofobii i środków, które należy przyjąć w celu zwalczania nasilających się ekstremizmów w Europie; swobodny przepływ Romów w granicach Unii Europejskiej; stosowanie dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich; osoby zaginione na Cyprze; inicjatywy mające na celu upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich i unowocześnienie prawa pracy; wzmocnienie prawodawstwa europejskiego

w dziedzinie informacji i konsultacji pracowników; społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: nowe partnerstwo; pomoc na rzecz rolników, których uprawy ucierpiały w wyniku mrozów; wzrost cen żywności, ochrona konsumentów; włączenie nowych państw członkowskich do WPR; wpływ i skutki polityki strukturalnej na spójność Unii Europejskiej i skuteczność polityki spójności w zmniejszaniu dysproporcji rozwojowych w najbiedniejszych regionach Unii Europejskiej; przyszła unijna polityka morska: europejska wizja oceanów i mórz oraz starania państw członkowskich podjęte w 2005 r. zmierzające do osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zdolnością połowową a wielkościami dopuszczalnymi połowów; sprzeczne z prawem połowanie na ptaki na Malcie; Via Baltica; strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych, strategia tematyczna w dziedzinie ochrony gleby i strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów; wspólnotowa strategia na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych i lekkich pojazdów dostawczych; starania na rzecz zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej do 2010 r. oraz wstrzymania międzynarodowego handlu gatunkami dzikich zwierząt i roślin zagrożonych wyginięciem; plan działania Unii Europejskiej przeciwko nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom; zakaz wyrobów otrzymywanych z fok; konwencja w sprawie zwalczania pustynnienia.

Przyjęciem sprawozdania końcowego zakończyła w czerwcu swe prace komisja śledcza do zbadania sprawy kryzysu w towarzystwie ubezpieczeń „Equitable Life”. W tekście sprawozdania zawarto nie tylko (krytyczne) uwagi dotyczące konkretnych kwestii, ale sformułowano również serię ogólnych zaleceń dotyczących transpozycji prawodawstwa europejskiego oraz roli Komisji Europejskiej i komisji śledczych.

W dziedzinie solidarności rok ten zaznaczył się również ważnymi osiągnięciami na poziomie prawodawczym, wśród których należy wyróżnić ostateczny tekst na temat zobowiązań pozaumownych (Rzym II) przyjęty w drodze postępowania pojednawczego oraz tekst dotyczący instrumentu finansowego na rzecz środowiska, a także osiągnięcie w drugim czytaniu kompromisu w sprawie programu „Daphne III”.

W ramach strategicznego celu dotyczącego *bezpieczeństwa* Parlament wypowiedział się na następujące tematy bieżące: strategia związana z zewnętrznym wymiarem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; porozumienia ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera oraz systemu bankowego SWIFT; ograniczenia nałożone przez Unię Europejską dotyczące ilości płynów, jakie pasażerowie mogą wnieść na pokład samolotów; zewnętrzny wymiar zwalczania terroryzmu; zdefiniowanie koncepcji strategicznej w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej; decyzja Rady w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci; kroki podjęte w stronę przyjęcia międzynarodowego traktatu dotyczącego zakazu podamunicji oraz traktatu w sprawie handlu bronią; dziesiąta rocznica konwencji ottawskiej o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych; zarządzanie granicami morskimi Europy, solidarność europejska i ochrona praw migrantów; współpraca praktyczna oraz poprawa jakości procesu decyzyjnego w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego; priorytety polityczne w ramach walki z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich

i plan działania w dziedzinie legalnej migracji, a także zielona księga w sprawie ochrony dyplomatycznej i konsularnej obywateli Unii Europejskiej w krajach trzecich; zabezpieczenie hoteli przed ryzykiem pożaru; europejski program działań na rzecz bezpieczeństwa drogowego – przegląd śródk okresowy; bezpieczeństwo zabawek oraz zabawki niebezpieczne wyprodukowane w Chinach; zaufanie konsumentów do środowiska cyfrowego; operacja EPBiO we wschodnim Czadzie i na północy Republiki Środkowoafrykańskiej; katastrofy naturalne i pożary lasów w Grecji, ich skutki oraz wnioski, jakie należy wyciągnąć w odniesieniu do środków zapobiegawczych i gotowości; walka z HIV/AIDS; kodeks dobrych praktyk w zakresie stwardnienia rozsianego; środki stosowane w leczeniu chorób sercowo-naczyniowych; strategia UE w zakresie wspierania państw członkowskich w ograniczaniu szkodliwych skutków spożywania alkoholu; europejski wymiar zapobiegania nadwadze i otyłości; alternatywne możliwości polityki na szczęblu UE: ku Europie wolnej od dymu tytoniowego; zarządzanie ryzykiem związanym z genetycznie zmodyfikowaną kukurydzą MON 863.

Należy wspomnieć o pozytywnej opinii Parlamentu dotyczącej wniosku Rady w sprawie rozszerzenia dorobku Schengen na dziewięć nowych państw członkowskich.

W lutym tymczasowa komisja ds. rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez Centralną Agencję Wywiadowczą (CIA) Stanów Zjednoczonych do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów zakończyła swe prace, przyjmując końcowe sprawozdanie. Podczas obrad plenarnych oparto się naciskom pewnych grup, zmierzającym do złagodzenia tonu wspomnianego sprawozdania.

Jeśli chodzi o dziedzinę *Europa jako partner na arenie międzynarodowej*, Parlament dokonał przeglądu rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych kierunków WPZiB, z uwzględnieniem skutków finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich na rok 2005, a także dotyczącego perspektyw wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa dla UE w 2007 r., w tym rozmieszczenia przez Stany Zjednoczone w Europie systemów obrony antybalistycznej. Ponadto przeprowadzono ważne debaty dotyczące następujących problemów w różnych krajach i regionach świata: sytuacja w Darfurze, na Bliskim Wschodzie, w Palestynie i w Pakistanie, w Związku Myanmar (Birmie), Kaszmirze, Nigerii, Zimbabwie, Gruzji; przyszłość Kosowa i rola Unii Europejskiej; sprawozdanie z postępów w 2006 r. dotyczące Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii; sytuacja w Bośni i Hercegowinie (w odpowiedzi na zalecenia Rady); sytuacja w Czarnogórze (zawarcie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu); stosunki z Rosją, Serbią i Ukrainą (wraz z negocjacjami dotyczącymi nowego rozszerzonej umowy z Unią Europejską); stosunki transatlantyckie; stosunki z Chinami wraz z dialogiem w sprawie praw człowieka; stosunki ze Szwajcarią; wzmocnienie europejskiej polityki sąsiedztwa; strategia UE na rzecz reform w świecie arabskim; stosunki gospodarcze i handlowe z Koreą Południową; negocjacje w sprawie międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu z Mercosurem i nowego dwustronnego partnerstwa strategicznego między UE a Brazylią; negocjacje układu o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową i ze Wspólnotą Andyjską; stosunki UE z rejonem Morza Śródziemnego – utworzenie eurośródziemnomorskiej

strefy wolnego handlu; stosunki Unii Europejskiej z wyspami Pacyfiku – strategia na rzecz zacieśnionego partnerstwa; stan stosunków między UE a Afryką i drugi szczyt Unia Europejska – Afryka (Lizbona, w dniach 8–9 grudnia 2007 r.); referendum w Wenezueli i skazanie na karę śmierci personelu medycznego w Libii.

Wielostronnej analizie poddano także kwestie związane z polityką rozwoju i handlem zewnętrznym, przede wszystkim w zakresie: wsparcia budżetowego dla krajów rozwijających się; pomocy związanej z handlem przyznawanej przez Unię Europejską; ogłoszenia konsensu osiągniętego w sprawie pomocy humanitarnej – Unia Europejska i pomoc humanitarna; wspólnot lokalnych i współpracy na rzecz rozwoju; nadania aspektu trwałości polityce współpracy na rzecz rozwoju; renegocjowania porozumienia w sprawie zamówień rządowych; zielonej księgi Komisji i konsultacji publicznych w sprawie ewentualnej reformy narzędzi polityki handlowej Unii Europejskiej; umów o partnerstwie gospodarczym; dokumentów „Interes Europy: Sukces w dobie globalizacji” i „Europa w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji”; porozumienia TRIPS i dostępu do leków; konkluzji ze spotkania G8 – śródkresowy przegląd realizacji milenijnych celów rozwoju; prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP – WE w 2006 r.; ostatnich wydarzeń w ramach dwustronnych stosunków handlowych Unii Europejskiej z Chinami i przywozu niektórych wyrobów włókienniczych i odzieżowych; odpowiedzi Unii Europejskiej na sytuacje niestabilności i wspieranie rozwoju rolnictwa w Afryce.

Należy zauważyć, że w tym roku Parlament rygorystycznie korzystał ze swojego prawa do nadzoru demokratycznego w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i wielokrotnie zwracał się do Komisji o wycofanie / ponowne opracowanie niektórych projektów decyzji (np. szczególne środki w odniesieniu do Iraku 2007 r., regionalny dokument strategiczny i wieloletni program indykatywny dla Azji), jeśli przekraczała ona swoje uprawnienia wykonawcze.

Wielokrotnie elementem porządku obrad były również prawa człowieka, w szczególności kwestie związane ze sprawozdaniem rocznym Unii Europejskiej dotyczącym praw człowieka, z piątą sesją Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych, która miała miejsce w Genewie w dniach 11–19 czerwca oraz funkcjonowaniem dialogu i procesu konsultacji w zakresie praw człowieka z krajami trzecimi.

W dziedzinie rozszerzenia Parlament przyjął sprawozdanie z postępów za 2006 r. dotyczące Chorwacji i przeprowadził debatę na temat stosunków Unii Europejskiej z Turcją. Osobno rozważano również takie kwestie, jak rola kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji. Zdolność Unii do przyjęcia Turcji była elementem debaty na temat wpływu przyszłych rozszerzeń na wydajność unijnej polityki spójności.

Stosunki Parlamentu Europejskiego z innymi instytucjami

W ramach stosunków z innymi instytucjami i organami Unii Parlament omówił programy prac i podsumowanie niemieckiego i portugalskiego okresu przewodnictwa

w Radzie, jak również przygotowanie do szczytów Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 21–22 czerwca i 13–14 grudnia oraz ich wyniki. Parlament przedyskutował również: przygotowanie wiosennego szczytu Rady Europejskiej (8–9 marca) oraz jego wyniki; przygotowanie nieformalnego spotkania Rady Europejskiej w Lizbonie (18–19 października); sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Inwestycyjnego za 2005 r.; sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego za 2006 r.; sprawozdanie roczne z działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich za 2006 r. (w obecności samego rzecznika Nikiforosa Diamandourosa) oraz sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2005 r., przedstawione przez jego prezesa, Huberta Webera.

Parlament Europejski przyjął budżet na 2008 r. i udzielił absolutorium z wykonania budżetu za 2005 r. Budżet przyjęty na 2008 r. odzwierciedla priorytety polityczne przyjęte przez Parlament w pierwszym czytaniu, w szczególności w związku ze wspólnotowym finansowaniem programu Galileo, Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii oraz misji Unii Europejskiej w Kosowie i w Palestynie. Parlament zdecydował zatrzymać tylko 5 mln euro w rezerwie zablokowanej w pozycji 5, przeznaczonej na wydatki na personel Komisji Europejskiej. Parlament omówił ponadto przyszłość zasobów własnych Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o ramy polityczne i instytucjonalne, Parlament wyraził swoją opinię na temat wielu ważnych bieżących kwestii o dużym znaczeniu politycznym, takich jak: deklaracja berlińska; harmonogram dotyczący kontynuacji procesu konstytucyjnego w Unii Europejskiej; zwołanie konferencji międzyrządowej (opinia Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 48 Traktatu UE); zatwierdzenie karty praw podstawowych Unii Europejskiej i przestrzeganie karty we wnioskach legislacyjnych Komisji: metodologia systematycznej i ścisłej kontroli; procedura współdecyzji (przyjęcie wspólnej deklaracji w sprawie praktycznych zasad stosowania procedury współdecyzji) oraz komitologia. Kwestia „lepszego stanowienia prawa” nadal pozostawała w tym roku w centrum uwagi, a Parlament przyjął rezolucje w sprawie rocznego sprawozdania za rok 2005 poświęconego „lepszemu stanowieniu prawa” w zakresie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, w sprawie oceny strategicznej programu „lepszego stanowienia prawa” w Unii Europejskiej, w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego oraz w sprawie skutków prawnych i instytucjonalnych korzystania z instrumentów miękkiego prawa (*soft law*). Wśród osiągnięć w dziedzinie prawodawstwa należy również wymienić przyjęcie w listopadzie dwóch sprawozdań (jednego w zwyczajnej procedurze konsultacji, drugiego w procedurze współdecyzji) w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania. Pierwsze czytanie (w ramach procedury współdecyzji) zostało przeprowadzone w rekordowym czasie.

Podczas grudniowej sesji plenarnej nagrodę Sacharowa otrzymał Salih Mahmoud Mohamed Osman, sudański adwokat i obrońca ofiar wojny w Darfurze. Podczas uroczystego posiedzenia do Parlamentu Europejskiego zwrócili się w swoich wystąpieniach: w styczniu – Traian Băsescu, prezydent Rumunii; w lutym – Georgi Părvanov, prezydent Republiki Bułgarii; w kwietniu – Abdul Kalam, prezydent Republiki Indii; we wrześniu – Aníbal Cavaco Silva, prezydent Republiki Portugalskiej; w listopadzie

TABELA 4

Procedury parlamentarne w okresie od stycznia do grudnia — przyjęte rezolucje i decyzje

Konsultacja ¹	Procedury prawodawcze					Budżet i absoltorium	Inne procedury			Ogółem	
	Współpraca		Współdecyzja				Procedury inicjatywne	Rezolucje (art. 103 i 108)	Prawa człowieka		Inne
	Pierwsze czytanie	Drugie czytanie	Pierwsze czytanie ²	Drugie czytanie ³	Trzecie czytanie						
Styczeń I				4		1	3	2		10	
Styczeń II	2					2	6	2		13	
Luty	8		5		1		12	5	3	34	
Marzec I	5		3				11	8	3	30	
Marzec II	3		5			1	4	1		15	
Kwiecień	10		12	2		27	8	7	3	70	
Maj I			1	3			6	2		13	
Maj II	6		2	2	1		11	5	3	33	
Czerwiec I	8		3			3	2	2		19	
Czerwiec II	13		17				14	5	3	53	
Lipiec	14		20	3	1	1	14	8	3	69	
Wrzesień I	4		2	1		1	12	4	3	27	
Wrzesień II	11		8		3		9	6		37	
Październik I	5						4	3		12	
Październik II	20		6	2		3	10	5	3	56	
Listopad I	9		19			1	9	10	3	53	
Listopad II	13		11	1			4	2		33	
Grudzień	21		5	4		1	5	11	3	55	
Ogółem 2007	152		119	22	6	9	144	88	30	632	

¹ W tym 66 przypadków, w których Parlament Europejski zaproponował poprawki do wniosków Komisji + 2 przypadki odrzucenia.

² W tym 79 przypadków, w których Parlament Europejski zaproponował poprawki do wniosków Komisji.

³ W tym 15 przypadków, w których Parlament Europejski wprowadził poprawki do wspólnego stanowiska Rady.

– Nicolas Sarkozy, prezydent Republiki Francuskiej; w grudniu – Jego Wysokość Abdallah II, Król Jordañskiego Królestwa Haszymidzkiego.

Parlament Europejski zaprosił również kilku członków Rady Europejskiej do udziału w debacie nad przyszłością Europy, między innymi: w maju – Romana Prodiego, premiera Republiki Włoskiej oraz Jana Petera Balkenendego, premiera Królestwa Niderlandów, a w listopadzie – José Luisa Rodrígueza Zapatero, premiera Królestwa Hiszpanii. W oświadczeniach przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczących grup politycznych Parlament dał w maju wyraźny wyraz solidarności w Unii Europejskiej, reagując na napięcia, jakie wystąpiły między Estonią a Rosją.

Liczba pracowników

Dnia 31 grudnia służby sekretariatu Parlamentu liczyły 4998 osób zatrudnionych na etatach stałych i 126 osób na etatach czasowych.

Współpraca między Parlamentem Europejskim a Komisją

Jeśli chodzi o planowanie prac legislacyjnych, na grudniowej sesji Parlament zdecydowaną większością głosów przyjął rezolucję w sprawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2008 r. Podkreślono w niej ulepszenia wprowadzone przez Komisję i przedstawiono szereg propozycji.

Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, Nikiforos Diamandouros, wszczął na podstawie art. 195 Traktatu WE około 180 dochodzeń dotyczących domniemanych przypadków niewłaściwego administrowania ze strony Komisji. Przypadki te dotyczyły w szczególności kwestii przejrzystości (dostępu do dokumentów), sporów związanych z przetargami i przyznawaniem środków, spraw pracowniczych, roli Komisji jako strażnika traktatów oraz „klasycznych” przykładów niewłaściwego administrowania, takich jak poważne opóźnienia lub brak odpowiedzi. W ciągu ubiegłych lat około 15% dochodzeń zostało zakończonych sformułowaniem przez rzecznika uwag krytycznych. Rzecznik coraz częściej proponował zastosowanie polubownego rozwiązywania sporów między obywatelami a Komisją. Należy również wspomnieć, że – w celu zwiększenia wymiaru odpowiedzialności politycznej – w przypadku dochodzenia na pytania rzecznika odpowiedzi udziela obecnie właściwy komisarz, a nie Sekretariat Generalny Komisji.

W październiku Nikiforos Diamandouros odbył spotkania z koordynatorami z dyrekcji generalnych, którzy zajmują się rozpatrywaniem skarg pochodzących od rzecznika, a w listopadzie – z dyrektorami generalnymi i kierownikami służb. W Parlamencie trwają dyskusje na temat propozycji zmian statutu rzecznika, złożonych przez niego samego przewodniczącemu Parlamentu. W trakcie debaty nad rocznym sprawozdaniem dotyczącym działalności rzecznika w 2006 r. Nikiforos Diamandouros wskazał na

postęp, jaki dokonał się w wiedzy obywateli na temat roli i działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Rada Unii Europejskiej i Rada Europejska

Rada Unii Europejskiej

W pierwszym półroczu 2007 r. spotkaniom Rady przewodniczyły Niemcy, a w drugim półroczu Portugalia. Rada odbyła łącznie 79 posiedzeń w różnym składzie w zależności od obszaru tematycznego.

Dnia 31 grudnia służby sekretariatu Rady liczyły 3461 osób na etatach stałych i 369 osób zatrudnionych na czas określony.

Rada Europejska

W 2007 r. Rada Europejska spotkała się pięć razy:

Posiedzenie w dniach 8 i 9 marca

Rada Europejska spotkała się w Brukseli pod przewodnictwem kanclerz Republiki Federalnej Niemiec Angeli Merkel. Prace Rady skupiły się przede wszystkim na: zainauguowaniu przyszłej europejskiej polityki energetycznej, przygotowaniu do negocjacji, mających rozpocząć się w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, dotyczących porozumienia światowego na okres po 2012 r. w sprawie ochrony klimatu na poziomie światowym, wprowadzeniu w życie strategii lizbońskiej i osiągniętych w jej ramach rezultatów. Rozmowy dotyczyły również nowego partnerstwa ze Stanami Zjednoczonymi, ochrony praw własności intelektualnej, zwalczania fałszerstwa i piractwa produktów na poziomie międzynarodowym, utworzenia Europejskiego Instytutu Technologii, poprawy jakości europejskich regulacji prawnych i zmniejszenia obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa wspólnotowego oraz powołania czterech koordynatorów europejskich dla czterech projektów w sektorze energii.

Nieoficjalne spotkanie w Berlinie w dniach 24 i 25 marca

W dniach 24 i 25 marca szefowie państw lub rządów zgromadzili się w Berlinie na nieformalnym spotkaniu z okazji pięćdziesiątej rocznicy podpisania traktatów rzymskich, które miało miejsce dnia 25 marca 1957 r. W trakcie spotkania doszło do podpisania „deklaracji berlińskiej”, która podkreśla wkład zjednoczonej Europy w zaprowadzenie pokoju i dobrobytu i potwierdza podstawowe wartości Unii Europejskiej.

Posiedzenie w dniach 21 i 22 czerwca

Rada Europejska spotkała się w Brukseli pod przewodnictwem kanclerz Republiki Federalnej Niemiec Angeli Merkel. Prace Rady dotyczyły przede wszystkim perspektywy

podpisania nowego traktatu dla Unii Europejskiej. Po długich naradach Rada Europejska podjęła decyzję o zwołaniu konferencji międzyrządowej. Szczegółowo określono mandat tej konferencji, kładąc przede wszystkim nacisk na fakt, że jej prace powinny zakończyć się przed końcem 2007 r. Wynikiem tych prac miał być traktat, zmieniający dwa obecnie obowiązujące traktaty (UE i WE). Inne poruszone kwestie dotyczyły zarządzania migracjami, przeprowadzenia serii inicjatyw związanych ze strategią lizbońską i modernizacją gospodarki, wyników ostatniego spotkania G8 w zakresie energii i zmian klimatycznych, zewnętrznego wymiaru polityki sąsiedztwa i stosunków z Afryką i Środkową Azją oraz postępów procesu pokojowego w Irlandii Północnej.

Nieformalne spotkanie w Lizbonie (19 października)

Prezydencja portugalska zwołała nieformalne spotkanie Rady Europejskiej dotyczące globalizacji i zewnętrznego wymiaru strategii lizbońskiej. Przywódcy europejscy dyskutowali na temat niedawnego komunikatu Komisji zatytułowanego „*Interes Europy: Sukces w dobie globalizacji*”, potwierdzając tym samym zaangażowanie Unii Europejskiej na rzecz otwarcia rynków, ale jednocześnie nawołując do silnej ochrony interesów Unii na zewnątrz i interesów konsumentów wewnątrz Unii. Wspomniano również o roli i doświadczeniu Unii w dziedzinie prawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska naturalnego oraz prawodawstwa socjalnego, a także o coraz większej konieczności zachowania przejrzystości, o mechanizmie wczesnego ostrzegania na rynkach finansowych oraz o zmianach klimatycznych. Przy okazji tego nieformalnego spotkania Rady Europejskiej, dnia 18 października, zamknięto prace konferencji międzyrządowej, osiągnąwszy porozumienie szefów państw lub rządów na temat projektu traktatu, który miał zostać podpisany dnia 13 grudnia w Lizbonie. Karta praw podstawowych miała zostać podpisana przez przewodniczących Parlamentu, Rady i Komisji dnia 12 grudnia.

Posiedzenie w dniach 14 i 15 grudnia

Rada Europejska spotkała się w Brukseli pod przewodnictwem premiera Portugalii José Sócratesa. W odniesieniu do traktatu reformującego Rada wyraziła zadowolenie z porozumienia osiągniętego dnia 18 października na zakończenie konferencji międzyrządowej i z podpisania w konsekwencji dnia 13 grudnia traktatu lizbońskiego, jak również z uroczystego ogłoszenia dnia 12 grudnia karty praw podstawowych. Rada wezwała państwa członkowskie do szybkiej ratyfikacji tych dokumentów, zakładając ich wejście w życie od dnia 1 stycznia 2009 r., co pozwoliłoby Unii w pełni zająć się odpowiedzią na konkretne wyzwania, a szczególnie kwestią zmian klimatycznych i globalizacją. Rada Europejska przyjęła „deklarację w sprawie globalizacji”, która określa wyzwania, na które należy odpowiedzieć, oraz środki, które Unia powinna podjąć w ramach starań, aby globalizacja stanowiła raczej szansę niż zagrożenie. Aby pomóc Unii w przewidywaniu długoterminowych wyzwań i reagowaniu na nie w skuteczniejszy sposób, Rada Europejska powołała niezależną grupę analizującą przyszłość UE w perspektywie lat 2020–2030, której zadaniem będzie określenie głównych kwestii i wydarzeń, z którymi Unia się prawdopodobnie zmierzy, i przeanalizowanie, jak można by

rozwiązać problemy z nimi związane. Omawiano również takie tematy, jak: wdrażanie polityki migracyjnej; strategia zwalczania terroryzmu, wprowadzenie w życie odnowionej strategii lizbońskiej, energia, zmiany klimatyczne i strategia na rzecz zrównoważonego rozwoju, poprawa warunków ramowych dla przedsiębiorców, wspólne zasady modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*), zintegrowana polityka morską, sytuacja w Iranie, Kongu, Libanie i Związku Myanmar (Birmie).

Komisja

Podsumowanie osiągnięć w 2006 r.

Osiągnięcia polityczne Komisji w 2006 r. podsumowano w komunikacie wydanym przez nią dnia 28 lutego. Oprócz tego dnia 30 maja Komisja opublikowała podsumowanie swoich osiągnięć w 2006 r. w dziedzinie zarządzania.

Planowanie strategiczne i programowanie na 2008 r.

Dnia 21 lutego, inaugurując pierwszą fazę rocznego cyklu programowania, Komisja przyjęła *roczną strategię polityczną* na 2008 r. Określa ona priorytety polityczne każdego z czterech celów strategicznych Komisji (patrz powyżej).

Dnia 23 października Komisja przedstawiła *program działalności legislacyjnej i prac na 2008 r.* W programie tym nadal kładzie nacisk na uzyskiwanie konkretnych wyników w ramach ogólnych celów strategicznych ustalonych na początku mandatu. Program działalności legislacyjnej skoncentrowany będzie wokół wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zrównoważonego rozwoju i zwalczania zmian klimatycznych, zintegrowanego podejścia do migracji i integracji społecznej, dobrobytu obywateli w dobie globalizacji, szczególnie w zakresie ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa, roli Unii Europejskiej w świecie.

Działalność legislacyjna

Komisja zebrała się 43 razy w ciągu roku. Przedstawiła 462 wnioski dotyczące dyrektyw, rozporządzeń i decyzji oraz 3 wnioski dotyczące zalecenia. Przedstawiła również 358 komunikatów i sprawozdań, 11 zielonych ksiąg i 4 białe księgi. Poza podjętymi przez Komisję w ramach jej programu prac na 2007 r. nowymi inicjatywami, rozpoczętymi debatami, programami i planami działania oraz kontynuacją rozpoczętych wcześniej działań, te ogólne dane liczbowe obejmują między innymi wnioski dotyczące aktów prawnych z zakresu zarządzania bieżącego oraz wnioski dotyczące kodyfikacji obowiązujących aktów prawnych.

Stosunki z parlamentami krajowymi

Dnia 8 maja Komisja przyjęła drugie sprawozdanie roczne w sprawie stosunków z parlamentami krajowymi. W sprawozdaniu tym przeanalizowano stan realizacji w 2006 r.

takich celów, jak wizyty członków Komisji w zgromadzeniach narodowych czy uwzględnianie w większym stopniu opinii parlamentów krajowych przez komisarzy podczas wykonywania przez nich obowiązków instytucjonalnych.

W 2007 r. Komisja kontynuowała realizację celów przedstawionych w lutym 2005 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji Margot Wallström poprzez uczestnictwo w spotkaniach stałych przedstawicieli parlamentów krajowych, poprzez zapewnienie uczestnictwa przedstawicieli wysokiego szczebla w spotkaniach konferencji wyspecjalizowanych w sprawach wspólnotowych i europejskich komisji parlamentów krajowych Unii (COSAC), jak również w spotkaniach parlamentów krajowych z Parlamentem Europejskim, organizowanych przez Parlament, a także publikując biuletyn informacyjny itd.

Ponadto w komunikacie skierowanym do Rady Europejskiej pt. *„Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach”*, przyjętym dnia 10 maja 2006 r.¹, Komisja wyraziła życzenie przekazywania wszystkich przygotowywanych przez siebie nowych wniosków i dokumentów konsultacyjnych bezpośrednio parlamentom krajowym, prosząc tym samym o ich wkład w ulepszenie procesu definiowania polityki. W wyniku zaaprobowania tego wniosku przez Radę Europejską od września 2006 r. służby Komisji przekazują wyżej wspomniane dokumenty zgromadzeniom krajowym i zgodnie z obowiązującymi przepisami ustosunkowują się do wyrażanych przez nie opinii².

Od października 2006 r. Komisja otrzymała 167 opinii wydanych przez 27 parlamentów krajowych siedemnastu państw członkowskich i dotyczących 82 różnych dokumentów. W 112 przypadkach odwołano się do procedury uprawnienia, a w 17 – wszczęto postępowanie uproszczone. 38 opinii było pozytywnych.

W ramach kontroli stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności przeprowadzonych w ramach COSAC złożono 35 opinii. 19 opinii dotyczyło „wniosku w sprawie rozwodów” – 16 z nich było pozytywnych, trzy zawierały elementy krytyki w odniesieniu do uzasadnienia zgodności z zasadą pomocniczości (parlamenty czeski oraz niderlandzki złożyły opinie negatywne); 16 opinii dotyczyło wniosku w sprawie urzeczywistnienia rynku wewnętrznego wspólnotowych usług pocztowych (parlamenty belgijski, niemiecki, francuski i luksemburski wyraziły wątpliwości co do niektórych aspektów wniosku).

132 pozostałe opinie dotyczyły różnych dokumentów Komisji; niektóre wnioski pociągnęły za sobą wiele opinii. Następujące dokumenty Komisji były przedmiotem opinii ze strony przynajmniej trzech parlamentów krajowych: wniosek dotyczący Europejskiego Instytutu Technologii (EIT), wspólna organizacja rynku wina i sankcje skierowane przeciwko pracodawcom zatrudniającym obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terenie UE; zielona księga dotycząca dymu tytoniowego; zielona księga dotycząca modernizacji prawa pracy; zielona księga dotycząca ochrony dyplomatycznej

¹ COM(2006) 211 (Dz.U. C 176 z 28.7.2006).

² SEC(2006) 1252.

i konsularnej, zielona księga dotycząca publicznego dostępu do dokumentów instytucji europejskich; zielona księga dotycząca Europejskiej Przestrzeni Badawczej; zielona księga w sprawie przyszłego wspólnego europejskiego systemu azylowego; komunikat zatytułowany „Europejska wizja oceanów i mórz” oraz roczna strategia polityczna na 2008 r.

Dużą aktywnością wykazują się wyższe izby niektórych parlamentów: czeski Senat, niemiecki Bundesrat, francuski Senat i brytyjska Izba Lordów – są one autorami 92 z 167 opinii skierowanych przez parlamenty krajowe. Tego rodzaju działania podjęły również szwedzki Riksdag, duński Folketinget i portugalskie Zgromadzenie Republiki.

Komisja przystąpi do pierwszej oceny omawianej procedury i określi, w jaki sposób można ulepszyć ten nowy instrument bezpośredniego dialogu z parlamentami krajowymi. W perspektywie ratyfikacji traktatu lizbońskiego Komisja rozważy kwestie dostosowania tej procedury do przepisów nowego traktatu od momentu ich wejścia w życie.

Polityka kadrowa i zarządzanie zasobami ludzkimi

W 2007 r. służby Komisji zatrudniały w ramach budżetu operacyjnego 19 004 osoby na etatach stałych i 366 osób zatrudnionych na czas określony, natomiast w ramach budżetu na badania naukowe – 3828 osób na etatach stałych. Ponadto urzędy podległe Komisji zatrudniały 1920 osób na etatach stałych i 117 osób zatrudnionych na czas określony. Liczba dozwolonych stanowisk w agencjach regulacyjnych wynosiła 3733,5 w przypadku urzędników i pracowników czasowych oraz 164 w przypadku pracowników czasowych w agencjach wykonawczych.

W ramach wymiany pracowników 230 urzędników Komisji jest obecnie oddelegowanych do pracy lub oddanych do dyspozycji poza Komisją, natomiast w służbach Komisji pracuje 1171 ekspertów krajowych. Ponadto w 2007 r. 261 urzędników służb krajowych miało okazję zapoznać się z systemem pracy Komisji dzięki specjalnemu programowi dla stażystów o charakterze „strukturalnym”.

Trybunał Sprawiedliwości i inne organy sądowe

Nominacje w Trybunale Sprawiedliwości

W 2007 r. na stanowiska sędziowskie w Trybunale Sprawiedliwości zostali mianowani: Alexander Arabadjiev i Camelia Toader.

Nominacje w Sądzie Pierwszej Instancji

W 2007 r. na stanowiska sędziowskie w Sądzie Pierwszej Instancji zostali mianowani: Valeriu M. Ciucă, Teodor Tchișev, Alfred Dittrich, Sten Frimodt Nielsen, Santiago Soldevila Frago i Laurent Truchot.

Marc Jaeger, sędzia w Sądzie Pierwszej Instancji od dnia 11 lipca 1996 r., został dnia 17 września mianowany prezesem Sądu Pierwszej Instancji.

Liczba pracowników organów sądowych

Dnia 31 grudnia służby Trybunału Sprawiedliwości, Sądu Pierwszej Instancji i Sądu do spraw Służby Publicznej liczyły 1453 osoby na etatach stałych i 429 osób zatrudnionych na czas określony.

Orzecnictwo Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji

Trybunał wydał trzy wyroki w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych:

- w sprawie *Advocaten voor de Wereld*¹ (wyrok z dnia 3 maja) Trybunał potwierdza ważność decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania, odrzucając skierowane przeciwko niej zarzuty dotyczące nieodpowiedniego rodzaju użytego instrumentu prawnego i rzekomego pogwałcenia zasady ustawowej określności czynów zabronionych i kar oraz zasady niedyskryminacji;
- w sprawie *Ordre des barreaux francophones et germanophone i in.*² (wyrok z dnia 26 czerwca) Trybunał stwierdza, że dyrektywa w sprawie zwalczania prania pieniędzy, nakładająca w niektórych szczególnych okolicznościach na adwokatów i notariuszy obowiązek informowania odpowiednich organów o każdej okoliczności mogącej wskazywać na pranie pieniędzy, nie narusza prawa do rzetelnego procesu sądowego gwarantowanego przez Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
- w sprawie *Komisja/Rada*³ (wyrok z dnia 23 października), dotyczącej kompetencji wspólnotowych w zakresie wprowadzania sankcji w celu zwalczania zanieczyszczeń pochodzących ze statków, Trybunał, potwierdzając swoje wcześniejsze orzecznictwo w dziedzinie środowiska, stwierdza nieważność decyzji ramowej ze względu na fakt, iż sporne przepisy należą do kompetencji Wspólnoty, i jednocześnie szczegółowo wyjaśnia ograniczenia tej kompetencji.

W dziedzinie konkurencji, w sprawie *Microsoft/Komisja*⁴ (wyrok z dnia 17 września), Sąd Pierwszej Instancji potwierdził zgodność z prawem decyzji wydanej przez Komisję i kary pieniężnej nałożonej przez nią na koncern Microsoft za nadużywanie pozycji dominującej, polegające na zatrzymaniu informacji pozwalających na pewną interoperacyjność systemów operacyjnych PC Windows z innymi systemami operacyjnymi oraz na sprzedaży związanej odtwarzacza multimedialnych Windows Media Player.

¹ Sprawa C-303/05.

² Sprawa C-305/05.

³ Sprawa C-440/05.

⁴ Sprawa T-201/04.

W dziedzinie pomocy państwa Trybunał wydał wyrok w sprawie *Lucchini*¹ (wyrok z dnia 18 lipca), w którym wypowiada się na temat zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego. Zasada ta stoi na przeszkodzie stosowaniu przez sądy krajowe przepisu prawa krajowego, który naruszałby wyłączną kompetencję Wspólnoty do stanowienia w sprawie zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem, w tym przepisu prawa krajowego wprowadzającego zasadę powagi rzeczy osądzonej, w przypadku gdy jego stosowanie uniemożliwia odzyskanie pomocy państwa przyznanej z naruszeniem prawa wspólnotowego, której niezgodność ze wspólnym rynkiem została stwierdzona przez Komisję.

W dziedzinie obywatelstwa i polityki imigracyjnej, w sprawach połączonych *Morgan i Bucher*² (wyrok z dnia 23 października), Trybunał stwierdza, iż warunek przewidziany w ustawodawstwie niemieckim, zgodnie z którym, aby móc skorzystać ze stypendium edukacyjnego przyznanego tytułem odbycia nauki zagranicą, nauka ta powinna stanowić kontynuację kształcenia, trwającego przynajmniej rok odbytego na terytorium Niemiec, jest niezgodny z zasadą swobodnego przepływu obywateli wspólnotowych, gwarantowaną przez art. 18 Traktatu WE.

Trybunał wydał trzy wyroki w dziedzinie rynku wewnętrznego i zasad swobodnego przepływu:

- w sprawie *Stamatelaki*³ (wyrok z dnia 19 kwietnia), potwierdzając swe wcześniejsze orzecznictwo, Trybunał uznał, że grecki zakaz zwrotu kosztów leczenia powstałych w związku z hospitalizacją w prywatnej placówce opieki zdrowotnej w innym państwie członkowskim, podczas gdy koszty leczenia w prywatnej placówce opieki zdrowotnej w Grecji podlegają zwrotowi, stanowi nieuzasadnione ograniczenie swobody świadczenia usług;
- w sprawach *The International Transport Workers' Federation i The Finnish Seamen's Union*⁴ (wyrok z dnia 11 grudnia) i *Laval un Partneri*⁵ (wyrok z dnia 18 grudnia) Trybunał potwierdził, iż prawo do podejmowania działań zbiorowych stanowi podstawowe prawo będące integralną częścią ogólnych zasad prawa wspólnotowego, uściślając jednak, że prawo to nie powinno stwarzać przeszkód w korzystaniu ze swobody przedsiębiorczości we wspólnym rynku. W związku z powyższym Trybunał orzekł, że działania związków zawodowych opisywane w sprawie *The International Transport Workers' Federation i The Finnish Seamen's Union* stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości w rozumieniu art. 43 Traktatu WE i mogą być uzasadnione interesem ochrony pracowników, tylko jeśli zostanie wykazane, że są one odpowiednie dla zapewnienia realizacji słusznego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia. W wyroku w sprawie *Laval un Partneri* Trybunał stwierdził, że blokada placów budowy stanowi ograniczenie zasady

¹ Sprawa C-119/05.

² Sprawy połączone C-11/06 i C-12/06.

³ Sprawa C-444/05.

⁴ Sprawa C-438/05.

⁵ Sprawa C-341/05.

swobodnego świadczenia usług, które w opisywanym przypadku nie może być uzasadnione celem interesu ogólnego ochrony pracowników, biorąc pod uwagę, że ochrona ta zapewniona jest w dużej mierze przez obowiązujące prawo wspólnotowe, a ponadto działania związkowe wpisują się w kontekst krajowy, którego cechą jest brak przepisów, które byłyby wystarczająco jasne i precyzyjne.

W dziedzinie opodatkowania, w sprawie *Meilicke i in.*¹ (wyrok z dnia 6 marca), Trybunał orzekł, że przepisy krajowego prawa podatkowego wprowadzające rozróżnienie między systemem dywidend otrzymywanych od spółek krajowych a dywidend otrzymywanych od spółek z siedzibą w innych państwach członkowskich w opisywanym przypadku stanowią nieuzasadnione ograniczenie zasady swobodnego przepływu kapitału gwarantowanej przez art. 56 Traktatu WE. Ponadto Trybunał wyjaśnił zasady, na podstawie których może on ograniczyć w czasie skutki swoich wyroków i jednocześnie stwierdził, że brak jest podstaw, by ograniczyć w czasie skutki omawianego wyroku.

Trybunał Obrachunkowy

Sprawozdanie roczne

Dnia 13 listopada prezes Trybunału Obrachunkowego przedstawił Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne za rok budżetowy 2006². Sprawozdanie to odnotowuje pewne postępy, szczególnie w zakresie wydatków na rolnictwo. Jednocześnie wspomina się w nim o ciągłym istnieniu uchybień, ujemnie wpływających na zgodność z prawem i prawidłowość większej części wydatków wspólnotowych, a które wynikają z niedociągnięć w systemach kontroli wewnętrznej zarówno w Komisji, jak w państwach członkowskich.

Sprawozdania specjalne

Sprawozdania specjalne, opublikowane przez Trybunał Obrachunkowy w 2007 r., dotyczyły następujących kwestii:

- ocena ramowych programów badań i rozwoju technologicznego Unii Europejskiej;
- współpraca administracyjna w dziedzinie podatku od wartości dodanej;
- systemy kontroli, inspekcji i sankcji dotyczących zasad ochrony wspólnotowych zasobów rybnych;
- skuteczność pomocy technicznej w kontekście rozwoju zdolności;
- zarządzanie przez Komisję programem CARDS;
- kontrole bezpośrednie i kontrole podmioty w zakresie przesyłek objętych refundacjami wywozowymi;

¹ Sprawa C-292/04.

² Dz.U. C 273 z 15.11.2007.

- zarządzanie Europejskim Funduszem na rzecz Uchodźców (2000–2004);
- wydatki instytucji na budynki;
- realizacja procedur śródkresowych w zakresie funduszy strukturalnych na lata 2000–2006;
- wspólnotowy system tranzytowy.

Specjalne sprawozdania roczne

Specjalne sprawozdania roczne sporządzone przez Trybunał Obrachunkowy w 2007 r. odnosiły się do rocznych sprawozdań finansowych różnych organów i agencji Unii Europejskiej w roku budżetowym 2006.

Opinie

W 2007 r. Trybunał Obrachunkowy wydał opinie dotyczące różnych wniosków legislacyjnych o znaczeniu finansowym, między innymi wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz wniosku dotyczącego zmiany typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Rok 2007 był dla Komitetu bardzo owocny.

Od dnia 1 stycznia – momentu urzeczywistnienia drugiej części piątego rozszerzenia Unii Europejskiej – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny liczy 344 członków. Podczas styczniowej sesji plenarnej w obecności komisarza Olliego Rehna uroczyście rozpoczęło pracę 12 członków bułgarskich i 15 członków rumuńskich.

W 2007 r. Komitet, powołując Centrum Monitorowania Zrównoważonego Rozwoju oraz Centrum Monitorowania Rynku Pracy, stworzył sobie nowe możliwości do prowadzenia działań w dwóch kluczowych obszarach polityki wspólnotowej. W dziedzinie stosunków zewnętrznych powołano okrągły stół UE – Chiny na kształt istniejącej już tego typu platformy z Indiami.

W ciągu roku Komitet odbył 9 sesji plenarnych, w których prawie zawsze uczestniczył jeden lub więcej komisarzy. Wydał on 188 opinii na temat wielu zagadnień wspólnej polityki. Wśród priorytetów politycznych w ciągu roku należy wymienić znaczące opinie Komitetu w dziedzinie polityki energetycznej Unii Europejskiej. W 2007 r. Komitet wzmógł wysiłki zmierzające do racjonalizacji swoich metod pracy poprzez wprowadzenie podziału wydawanych opinii na kategorie ze względu na priorytety polityczne i poprzez potwierdzenie zasad dotyczących formy i długości wydawanych przez siebie opinii.

W 2007 r. Komitet prowadził wzmożony dialog polityczny z innymi instytucjami, czego dowodem jest np. dziewięć opinii rozpoznawczych wydanych przez Komitet na wniosek Komisji na podstawie protokołu o współpracy, który reguluje stosunki między Komitetem a Komisją. Ponadto państwa sprawujące prezydencję w Radzie coraz częściej zasięgają opinii Komitetu w odniesieniu do zagadnień uważanych przez nie za priorytetowe.

Podczas sesji plenarnej Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dnia 31 maja wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej Margot Wallström i przewodniczący Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego Dimitris Dimitriadis podpisali dodatek do protokołu dotyczącego zasad współpracy między Komisją a Komitetem. Podpisany dokument, który stanowi uzupełnienie protokołu o współpracy z listopada 2005 r., ustanawia podstawowe zasady w zakresie polityki komunikacji.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny kontynuował współpracę tematyczną z krajowymi komitetami ekonomicznymi i społecznymi w Unii Europejskiej. Współpraca ta dotyczyła zagadnień stanowiących sedno programu europejskiego. W jej kontekście odbyła się w lipcu owocna debata na temat reformy traktatów, zmian klimatycznych i polityki energetycznej, w której wzięli udział wiceprzewodniczący Komisji Jacques Barrot oraz przewodniczący i sekretarze generalni rad społeczno-gospodarczych.

Oprócz roli doradczej, polegającej na wydawaniu opinii, Komitet wypełniał również rolę rzecznika europejskiego społeczeństwa obywatelskiego poprzez organizację wielu znaczących spotkań i konferencji. Warto wśród nich wymienić konferencję zatytułowaną: *„Konferencja międzyrządowa 2007: głos zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego na temat przyszłości Unii Europejskiej”* (w dniach 27 i 28 września), w której udział wzięli między innymi Margot Wallström i portugalski sekretarz stanu Manuel Lobo Antunes, a także bardzo wiele organizacji społeczeństwa obywatelskiego z państw członkowskich.

Dnia 17 grudnia Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów podpisały nowe porozumienie o współpracy, w którym określono ramy wzajemnych stosunków na nadchodzące lata.

Dnia 31 grudnia liczba pracowników w Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym wynosiła 695 (560 urzędników i 135 pracowników czasowych), w tym 458 osób zatrudnionych we wspólnych służbach Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, a 7 stanowisk było nieobsadzonych.

Komitet Regionów

Najbardziej znaczącym wydarzeniem roku było dla Komitetu Regionów podpisanie w czerwcu dodatku do protokołu o współpracy, poświęconego polityce komunikacyjnej Unii Europejskiej.

Ponadto w marcu Prezydium Komitetu Regionów tymczasowo przeniosło się do Rzymu, co pozwoliło Komitetowi odbyć marcową sesję plenarną w Rzymie i wziąć

dzięki temu udział w obchodach upamiętniających podpisanie traktatów rzymskich. Uroczyste posiedzenie miało miejsce w obecności wielu osobistości ze świata polityki europejskiej i włoskiej, takich jak: prezydent Republiki Włoskiej Giorgio Napolitano, przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso i premier Włoch Romano Prodi. Podczas tego posiedzenia Komitet przyjął „Deklarację dla Europy”, będącą komunikatem skierowanym do szefów państw lub rządów zgromadzonych w Berlinie.

Komitet we współpracy z Komisją Europejską zorganizował również, w dniach 8–12 października, piątą edycję „Otwartych Dni”. Wkład Komisji znacznie przyczynił się do sukcesu tego przedsięwzięcia.

Sesje plenarne

W 2007 r., podczas pięciu sesji plenarnych, Komitet przyjął 35 opinii opartych na konsultacjach obowiązkowych lub nieobowiązkowych; 3 opinie zostały wydane z własnej inicjatywy Komitetu. Komitet wydał również 5 opinii perspektywicznych i sporządził jedną opinię na wniosek Parlamentu Europejskiego.

Priorytetowe cele Komitetu

- przyczynianie się do określenia przyszłości polityki spójności;
- wdrażanie agendy lizbońskiej;
- urzeczywistnienie rozszerzenia;
- rozwój nowej polityki sąsiedztwa;
- wzmocnienie lokalnego i regionalnego wymiaru przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
- pogłębienie współpracy z Komisją w zakresie praktycznych zasad przeprowadzania oceny poszanowania zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz administracyjnych i finansowych skutków prawodawstwa wspólnotowego dla jednostek samorządu terytorialnego.

Osoby biorące udział w pracach Komitetu

W 2007 r. w pracach Komitetu gościli w szczególności:

- J. Barrot (sesja plenarna w lutym)
- J.M. Barroso (marcowe spotkanie w Rzymie)
- O. Rehn (sesja plenarna w czerwcu)
- A. Piebalgs (sesja plenarna w czerwcu)
- D. Hübner (sesja plenarna w czerwcu)
- D. Grybauskaitė (sesja plenarna w październiku)

- J. Borg (sesja plenarna w październiku)
- L. Orban (sesja plenarna w październiku)
- J. Figel (sesja plenarna w listopadzie)
- G. Verheugen (dialog terytorialny – spotkanie w lutym)
- D. Hübner (dialog terytorialny – spotkanie w lutym)
- F. Frattini (Komisja Polityki Gospodarczej i Społecznej w czerwcu)

W ramach zorganizowanego dialogu ze stowarzyszeniami następujący komisarze przedstawili polityki leżące w ich kompetencji:

- V. Špidla (wrzesień)
- M. Wallström (prezentacja programu pracy Komisji – listopad)
- B. Ferrero-Waldner (grudzień)

Ważne wydarzenia w Komitecie Regionów

- konferencja połączona z debatą w ramach „planu D” dotyczącego wartości Unii Europejskiej: *„Unia Europejska: więcej niż strefa wolnego handlu – wspólnota wartości”*, która odbyła się w maju w Munsterze (Niemcy);
- konferencja na temat roli regionów i miast w zarządzaniu przepływami migracyjnymi współorganizowana przez rząd Wysp Kanaryjskich, która odbyła się na Teneryfie w październiku;
- seminarium na temat europejskiej polityki sąsiedztwa w ramach synergii czarnomorskiej, które odbyło się w grudniu na Węgrzech;
- okrągły stół na temat turystyki kulturalnej w Brukseli;
- konferencja na temat równości szans, będąca wkładem Komitetu regionów w obchody Europejskiego Roku Równych Szans dla Wszystkich, która odbyła się w czerwcu w Brukseli.

Współpraca z Komisją

Zgodnie z protokołem o współpracy, Margot Wallström, członek Komisji, przekazała Komitetowi orientacyjną listę kwestii wynikających z programu pracy Komisji na 2007 r., w których pożądanym byłoby wkład Komitetu.

Europejski Bank Centralny

Europejski Bank Centralny kontynuował politykę pieniężną ukierunkowaną na utrzymanie stabilności cen w strefie euro. W okresie od stycznia do grudnia Rada Prezesów EBC podwyższyła stopy procentowe o 50 punktów bazowych, a minimalna stopa

ofertowa podstawowych operacji refinansujących wyniosła w grudniu 4,0%. Gwarantując stabilność cen, polityka pieniężna stymuluje wzrost gospodarczy i zatrudnienie w strefie euro. Realny produkt krajowy brutto (PKB) w 2007 r. nadal intensywnie wzrastał, mimo że presja na ceny pozostawała silna. EBC prowadził swoją politykę pieniężną jak zawsze w sposób przejrzysty, wyjaśniając w trakcie konferencji prasowych, regularnie organizowanych przez prezesa EBC, w miesięcznym biuletynie EBC oraz w innych publikacjach i wystąpieniach członków Rady Prezesów analizy gospodarcze i monetarne leżące u podstaw decyzji strategicznych. Ponadto, zgodnie z wymogami prawnymi w zakresie sprawozdawczości, prezes EBC wystąpił przed Komisją Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego, jak również na jednej z sesji plenarnych Parlamentu. Od momentu pojawienia się latem 2007 r. niestabilności na rynku finansowym, EBC z bliska śledził rozwój sytuacji, przede wszystkim zacieśniając kontakty z odpowiednimi bankami centralnymi. Ponadto, w ramach realizacji swojej polityki pieniężnej i dzięki niektórym jej szczególnym cechom, EBC miał możliwość udzielenia pomocy sektorowi bankowemu w oparciu się niestabilności rynku.

Na wniosek władz Cypru i Malty EBC dokonał oceny, czy kraje te, niebędące członkami strefy euro, spełniają warunki konieczne do przyjęcia wspólnej monety, i opublikował dnia 16 maja sprawozdanie z konwergencji. Po uwzględnieniu sprawozdań z konwergencji sporządzonych przez EBC i Komisję w maju Rada, na wniosek Komisji, podjęła dnia 10 lipca decyzję w sprawie cofnięcia odstępstw w odniesieniu do Cypru i Malty, udzielając w ten sposób zgody na wprowadzenie w tych krajach euro od dnia 1 stycznia 2008 r. EBC, w koordynacji z bankami centralnymi Cypru i Malty, podjął konieczne działania w celu przygotowania przystąpienia tych krajów do Eurosystemu, organizując w szczególności wspólną kampanię informacyjną na temat monet i banknotów euro.

TARGET, jeden z największych systemów płatniczych na świecie, w dalszym ciągu służył integracji rynku walutowego euro i odgrywał ważną rolę w harmonijnym prowadzeniu jednolitej polityki pieniężnej. Dnia 1 listopada rozpoczął działanie TARGET2, będący najnowszą generacją systemu TARGET. EBC kontynuował prace przygotowawcze w zakresie wprowadzenia nowej usługi pozwalającej na jednolite rozliczanie przy użyciu pieniędzy „banku centralnego” transakcji na papierach wartościowych w euro (TARGET2-Securities) i postanowił podjąć prace nad CCBM2 – nową generacją zintegrowanego systemu rozliczania transakcji na gwarancjach w euro. EBC kontynuował ponadto ścisłą współpracę z Komisją w ramach prac nad tworzeniem jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) i zachęcał europejski sektor bankowy oraz inne zainteresowane podmioty do tworzenia warunków koniecznych do wprowadzenia SEPA od 2008 r. i jego pełnego utworzenia do końca 2010 r.

EBC kontynuował prace w zakresie nadzoru ostrożnościowego i stabilności finansowej, zapewniając między innymi kontrolę i analizę głównych zmian w sektorze bankowym i finansowym, nawiązując współpracę w nowych obszarach z narodowymi bankami centralnymi i innymi organami nadzoru, a także przyczyniając się do rozwijania przepisów finansowych. W dziedzinie zarządzania sytuacjami kryzysowymi EBC aktywnie uczestniczył w prowadzonych pod egidą Komitetu Ekonomiczno-Finansowego rozważaniach na

poziomie wspólnotowym, mających doprowadzić do polepszenia obecnych rozwiązań w zakresie zarządzania kryzysami finansowymi o wymiarze transgranicznym i ich rozwiązywania. W lipcu EBC zorganizował konferencję zatytułowaną „*Symulacja braku stabilności finansowej*”, która dotyczyła tematów związanych z testami warunków skrajnych w skali makro i z organizacją ćwiczeń polegających na symulacji kryzysów finansowych.

EBC w dalszym ciągu monitorował rozwój procesu integracji finansowej w strefie euro i opublikował pierwszy numer nowej dorocznej publikacji zatytułowanej „*Financial Integration in Europe*”. Głównym zadaniem tego sprawozdania okresowego jest przyczynienie się do rozwoju europejskiej integracji finansowej. Ma on również na celu zwiększenie świadomości społecznej w zakresie roli, jaką odgrywa Eurosystem w dążeniu do osiągnięcia wspomnianego celu Unii Europejskiej. Sprawozdanie to zawiera ostatnią wersję wskaźników integracji finansowej w strefie euro, które publikowane są raz dwa razy do roku na stronie internetowej EBC.

EBC – we współpracy z krajowymi bankami centralnymi – kontynuował opracowywanie, zbieranie, zestawianie i rozpowszechnianie szerokiego wachlarza danych statystycznych, przydatnych w realizacji polityki pieniężnej w strefie euro i w realizacji różnego rodzaju zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych. W 2007 r. ważny krok w rozwoju średniookresowej strategii EBC w dziedzinie statystyki stanowiła pierwsza wspólna publikacja EBC i Eurostatu – seria kwartalnych zintegrowanych niefinansowych sprawozdań sektora instytucjonalnego w strefie euro. EBC kontynuował działania wspierające na rzecz inicjatywy STEP (Krótkoterminowy Europejski Papier Wartościowy), która jest przeprowadzana przez sektor prywatny i która ma na celu integrację europejskich rynków pieniężnych niezabezpieczonych papierami wartościowymi. W kwietniu EBC rozpoczął publikację codziennych statystyk rentowności dotyczących europejskich krótkoterminowych papierów wartościowych, a od lipca po raz pierwszy codziennie udostępniano na stronach internetowych krzywe dochodu w strefie euro. Również w lipcu EBC przyjął rozporządzenie (WE) nr 958/2007 dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2007/8).

W związku z pomyślnym wprowadzeniem do obiegu banknotów euro w 2002 r. EBC kontynuował prace nad przygotowaniem drugiej serii banknotów, której emisja powinna nastąpić stopniowo w ciągu kilku lat.

EBC uczestniczył również w pracach wielu innych instytucji i organów europejskich i międzynarodowych. Przewodniczący Eurogrupy i członek Komisji Europejskiej brali udział w spotkaniach Rady Prezesów. Natomiast prezes i wiceprezes EBC uczestniczyli w spotkaniach Eurogrupy, która niezmiennie odgrywała ważną rolę łącznika wspierającego otwarty i nieformalny dialog strategiczny między EBC, ministrami finansów państw strefy euro i Komisją.

EBC wydawał opinie na temat wniosków legislacyjnych Wspólnoty i państw członkowskich w dziedzinach wchodzących w zakres jego uprawnień. Działalność EBC opisana jest szczegółowo w sprawozdaniach wydanych przez bank zgodnie z art. 15 ust. 1 i 3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Inwestycyjny

Zadaniem grupy EBI jest przyczynianie się do w realizacji ogólnych celów polityki Unii Europejskiej poprzez finansowanie rentownych inwestycji.

Wytyczne strategiczne przyjęte przez Radę Gubernatorów w 2005 r. zmierzają do zapewnienia jeszcze większej wartości dodanej działaniom na rzecz polityk Unii Europejskiej. Strategia ta znajduje odzwierciedlenie we wszystkich celach działań, określonych w planie operacyjnym banku na lata 2008–2010.

Wyznaczono sześć priorytetowych celów strategicznych w państwach członkowskich UE: spójność gospodarcza i społeczna oraz konwergencja, wspieranie innowacji, tworzenie sieci transeuropejskich, ochrona i poprawa jakości środowiska naturalnego, wsparcie dla MŚP oraz propagowanie bezpiecznych, konkurencyjnych i zrównoważonych źródeł energii.

Europejski Bank Inwestycyjny prowadzi działania również w krajach partnerskich Unii na podstawie upoważnień do udzielania pożyczek, które zostały odnowione przez Radę w grudniu 2006 r.

W 2007 r. ogólna kwota finansowania udzielonego przez Europejski Bank Inwestycyjny wyniosła 47,8 mld euro. W państwach członkowskich Unii Europejskiej i krajach EFTA łączna suma transakcji wyniosła 41,4 mld euro.

W krajach partnerskich Unii przyznano łącznie 6,4 mld euro, które rozdzielono w następujący sposób:

- 2,9 mld w krajach znajdujących się w okresie przedakcesyjnym;
- 230 mln w krajach sąsiadujących z Unią od wschodu;
- 1,4 mld w ramach Instrumentu Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji (FEMIP);
- 869 mln w krajach AKP i KTZ oraz w Afryce Południowej;
- 925 mln w Ameryce Łacińskiej i Azji.

Roczne sprawozdanie EBI za rok 2007 zostanie opublikowane na jego stronie internetowej po zakończeniu obrad przez Radę Gubernatorów w czerwcu 2008 r.

Agencje

Agencje regulacyjne

W 2007 r. kontynuowano prace mające na celu ustanowienie dwóch nowych agencji regulacyjnych:

- Europejskiej Agencji Chemikaliów – rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych

ograniczeń w zakresie chemikaliów, utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę 76/769/EWG i dyrektywy 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE¹. Siedziba agencji znajduje się w Helsinkach (Finlandia);

- Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn – rozporządzenie (WE) nr 1922/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn². Siedziba agencji znajduje się w Wilnie (Litwa).

Agencje wykonawcze

Dnia 14 grudnia Komisja ustanowiła Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych oraz Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych. W 2007 r. rozszerzeniu uległy kompetencje Agencji Wykonawczej ds. Inteligentnej Energii utworzonej w 2003 r., która przekształcona została w Agencję Wykonawczą ds. Konkurencyjności i Innowacji³.

Działalność legislacyjna

Współdecyzja

W 2007 r. Komisja sporządziła 100 wniosków podlegających procedurze współdecyzji. Parlament Europejski i Rada zatwierdziły bądź doszły do wstępnego porozumienia w sprawie 120 wniosków, dla większości których procedura legislacyjna rozpoczęła się przed dniem 1 stycznia.

W odniesieniu do wielu wniosków (72) porozumienie osiągnięto już w *pierwszym czytaniu*. Chociaż lista wniosków, w przypadku których drugie czytanie nie było konieczne, składa się w dużej mierze z wniosków dotyczących spraw technicznych bądź ujednoclenia tekstów, znajdują się na niej również wnioski dotyczące innych, dobrze znanych ogółowi społeczeństwa zagadnień, jak: roaming w publicznych sieciach telefonii komórkowej, definicja, opis, prezentacja i etykietowanie napojów spirytusowych, wizowy system informacyjny (VIS) i wymiana między państwami członkowskimi danych dotyczących wiz krótkoterminowych, wewnętrzny transport towarów niebezpiecznych, europejskie ramy kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie oraz kontrola nabywania i posiadania broni.

W 2007 r. ponownie doszło do zacieśnienia współpracy międzyinstytucjonalnej w następstwie zakończenia negocjacji dotyczących pakietu 26 aktów podstawowych, które należało

¹ Dz.U. L 396 z 30.12.2006.

² Dz.U. L 403 z 30.12.2006.

³ Decyzja 2004/20/WE (Dz.U. L 5 z 9.1.2004), zmieniona decyzją 2007/372/WE (Dz.U. L 140 z 1.6.2007).

pilnie dostosować do decyzji z dnia 17 lipca 2006 r. (ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji) poprzez włączenie do nich nowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Akty te były przedmiotem porządku obrad sesji plenarnych Parlamentu w lipcu i listopadzie (zgoda w pierwszym czytaniu).

17 wniosków legislacyjnych przyjęto w *drugim czytaniu*. Świadczy to o politycznej woli prawodawców osiągnięcia porozumienia w przypadku wniosków dotyczących ważnych i delikatnych zagadnień przy jednoczesnym unikaniu konieczności zastosowania postępowania pojednawczego. Należy w tym miejscu wspomnieć ukończenie prac nad wnioskami dotyczącymi wspólnotowego programu działań w dziedzinie zdrowia i ochrony konsumentów (2007–2013), rozporządzenia w sprawie usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego kolejowego i drogowego, programu szczegółowego „Profilaktyka i informacja antynarkotykowa” oraz koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej („telewizja bez granic”).

W 2007 r. poczyniono znaczne postępy w następujących priorytetowych kwestiach: Europejski Instytut Innowacji i Technologii, wprowadzenie w życie fazy rozmieszczania i fazy operacyjnej europejskiego programu radiowej nawigacji satelitarnej (Galileo) i urzeczywistnienie rynku wewnętrznego wspólnotowych usług pocztowych. Poczynione postępy pozwolą na niedalekie zakończenie prac w zakresie wymienionych zagadnień. Natomiast postęp, który dokonał się w sprawach organizacji czasu pracy, w kwestiach związanych z pracownikami z agencji pracy czasowej i w kwestii dotyczącej możliwości przenoszenia dodatkowych emerytur lub rent, był niewielki.

Postępowanie pojednawcze okazało się konieczne w pięciu przypadkach: w trzech kwestiach dotyczących pakietu kolejowego, w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) i w sprawie Instrumentu finansowego na rzecz środowiska. Postępowanie pojednawcze dotyczące ustanowienia wspólnych zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego nadal jest w toku; powinno się jednakże zakończyć z pozytywnym wynikiem przed upływem ostatecznego terminu dnia 16 stycznia 2008 r.

Poprzez przyjęcie w dniu 13 czerwca nowej zmienionej wersji *wspólnej deklaracji w sprawie praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji*¹ trzy instytucje zacieśniły współpracę na rzecz sprawnego funkcjonowania procedury współdecyzji, uwzględniając zwłaszcza rosnące znaczenie porozumień na etapie pierwszego czytania.

Komitologia

W ciągu roku Komisja podjęła działania mające zapewnić wprowadzenie w życie reformy decyzji w sprawie komitologii² ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji. Pod koniec 2006 r. Komisja przedstawiła

¹ Dz.U. C 145 z 30.6.2007.

² Decyzja 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006).

wnioski dotyczące pilnego dostosowania 26 aktów podstawowych do reformy procedur komitetowych, a następnie w 2007 r. rozpoczęła przeprowadzanie systematycznej oceny obowiązujących aktów podstawowych przyjętych w procedurze współdecyzji także pod kątem ich przyszłego dostosowania. Konkretyzacja tego procesu, określonego mianem „dostosowania ogólnego”, nastąpiła dnia 23 listopada w momencie przyjęcia komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady, a także dzięki przyjęciu wniosków dotyczących rozporządzeń typu „omnibus”, które pozwolą na dostosowanie do nowych procedur komitologicznych około 200 aktów podstawowych (pierwszy taki wniosek przyjęto dnia 23 listopada, drugi i trzeci – 19 grudnia, a ostatni zostanie przyjęty na początku 2008 r.).

Ponadto Komisja rozpoczęła z Parlamentem Europejskim negocjacje zmierzające do wprowadzenia zmian do porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2000 r. w sprawie zasad stosowania decyzji 1999/468/WE¹. Negocjacje na poziomie politycznym zostały zakończone w listopadzie. Zmienione porozumienie powinno zostać oficjalnie przyjęte przez obie instytucje na początku 2008 r.

Dane statystyczne

Dane dotyczące aktów prawnych przyjętych, uchylonych lub tracących moc w 2007 r. można uzyskać, wyszukując je w bazie aktualnych danych *EUR-Lex*².

Informacje ogólne i przydatne linki

- Parlament Europejski:
http://www.europarl.europa.eu/news/public/default_pl.htm
- Rada Unii Europejskiej:
http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=pl
- Rada Europejska:
http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=432&lang=pl&mode=g
- Komisja Europejska:
http://ec.europa.eu/index_pl.htm
- Strona internetowa komisarzy:
http://ec.europa.eu/commission_barroso/index_pl.htm
- Roczna strategia polityczna Komisji:
http://ec.europa.eu/atwork/programmes/index_en.htm
- Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich:
<http://ombudsman.europa.eu/home/pl/default.htm>
- Trybunał Sprawiedliwości, Sąd Pierwszej Instancji i Sąd do spraw Służby Publicznej:
<http://curia.europa.eu/pl/transitpage.htm>
- Trybunał Obrachunkowy:
http://eca.europa.eu/portal/page/portal/eca_main_pages/home

¹ Decyzja 1999/468/WE (Dz.U. L 184 z 17.7.1999).

² <http://eur-lex.europa.eu/pl/index.htm>.

- Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny:
http://eesc.europa.eu/index_pl.asp
- Komitet Regionów:
<http://cor.europa.eu/en/index.htm>
- Europejski Bank Centralny:
<http://www.ecb.eu/home/html/index.en.html>
- Europejski Bank Inwestycyjny:
<http://www.bei.org/>
- Agencje:
http://europa.eu/agencies/community_agencies/index_pl.htm
- Strona internetowa poświęcona procedurze współdecyzji:
http://ec.europa.eu/codecision/index_en.htm
- Rejestr dotyczący „komitologii”:
<http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/registre.cfm?CL=en>

Budżet i działalność finansowa

Wykonanie budżetu na 2007 r.

Dnia 14 grudnia 2006 r. Parlament Europejski przyjął budżet na 2007 r., który był pierwszym budżetem objętym ramami finansowymi na lata 2007–2013 i pierwszym, dotyczącym Unii rozszerzonej do dwudziestu siedmiu państw członkowskich.

Budżet na 2007 r. był w ciągu roku budżetowego korygowany siedem razy. Podział środków uwzględniający wspomniane budżety korygujące zamieszczono w załączniku (strony kolorowe) do niniejszego sprawozdania.

W 2007 r. wykonanie osiągnęło poziom 126,8 mld euro w środkach na zobowiązania i 114,2 mld euro w środkach na płatności, co odpowiada 0,93% dochodu narodowego brutto (DNB) dwudziestu siedmiu państw członkowskich.

Przygotowanie budżetu na 2008 r.

Przygotowanie budżetu Unii Europejskiej na 2008 r. objęło w 2007 r. następujące etapy:

- wstępny projekt budżetu, zatwierdzony przez Komisję dnia 2 maja;
- projekt budżetu, opracowany przez Radę dnia 13 lipca;
- pierwsze czytanie w Parlamencie Europejskim, dnia 25 października;
- drugie czytanie w Radzie, dnia 23 listopada.

Parlament przyjął ostatecznie budżet podczas drugiego czytania dnia 13 grudnia. Przewodniczący Parlamentu podpisał dokument dnia 18 grudnia.

Przegląd budżetu

W maju 2006 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, że Komisja przeprowadzi gruntowny przegląd budżetu wspólnotowego¹. Przegląd stanowi wyjątkową okazję do przeprowadzenia szczegółowej oceny budżetu europejskiego i jego finansowania, bez ograniczeń istniejących przy negocjacjach w sprawie ram finansowych.

Dnia 12 września Komisja przyjęła komunikat², będący pierwszym krokiem w procesie reformy. Komisja ogłasza tam zakrojone na szeroką skalę konsultacje z zainteresowanymi podmiotami na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym oraz na poziomie europejskim w celu zainspirowania otwartej debaty na temat przyszłych wyzwań Unii oraz sposobów skoncentrowania wydatków Unii na dziedzinach mogących przynieść największe korzyści. Na podstawie tych konsultacji Komisja przedstawi propozycję przeglądu budżetowego na lata 2008–2009.

Przepisy finansowe

Zasady wykonania³ rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002⁴ w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia⁵. W celu umożliwienia jak najlepszego wykorzystania funduszy wspólnotowych w okresie od 2007 r. do 2013 r. wspomniane nowe przepisy wprowadzają szereg uproszczeń w dziedzinie dotacji i udzielania zamówień publicznych, większą przejrzystość i lepszy system kontroli. Zmiany zasad wykonania weszły w życie tego samego dnia co zmiany do rozporządzenia finansowego, czyli dnia 1 maja.

W tym samym kontekście Komisja przedstawiła dnia 25 kwietnia⁶ projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1653/2004 w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 58/2003 ustanawiającego statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi⁷.

¹ Deklaracja nr 3 stanowiąca załącznik do porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 139 z 14.6.2006).

² SEC(2007) 1188.

³ Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2342/2002 (Dz.U. L 357 z 31.12.2002).

⁴ Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006).

⁵ Dz.U. L 111 z 28.4.2007.

⁶ SEC(2007) 492.

⁷ Dz.U. L 297 z 22.9.2004.

Dnia 20 lipca ¹ Komisja przedstawiła projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002 w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Dnia 7 maja Rada potwierdziła zawarcie porozumienia z Parlamentem Europejskim i Komisją podczas rozmów trójstronnych prowadzonych dnia 18 kwietnia, na mocy którego Komisja – obok wstępnego projektu budżetu ogólnego – będzie co roku przedstawiać przegląd obejmujący wszystkie agencje wspólnotowe. W związku z powyższym do wstępnego projektu budżetu ogólnego na 2008 r. dołączono dokument roboczy zawierający informacje na temat jednostek organizacyjnych powołanych przez Wspólnotę posiadających osobowość prawną.

Dnia 21 czerwca Komisja przedstawiła sprawozdanie z postępów w modernizacji systemu rachunkowości Komisji Europejskiej sporządzone na dzień 31 marca ².

Zasoby własne

Dnia 9 stycznia Komisja przedstawiła piąte sprawozdanie trzyletnie w sprawie funkcjonowania systemu kontroli tradycyjnych zasobów własnych pod względem procedur celnych i zasad rachunkowości w okresie 2003–2005 ³. Sprawozdanie potwierdza konieczność dalszego prowadzenia działań kontrolnych w państwach członkowskich.

W rezolucji z dnia 29 marca w sprawie przyszłych zasobów własnych Unii Parlament Europejski skrytykował niedociągnięcia aktualnego systemu, zgodnie z którym zasoby takie zależą od wkładu państw członkowskich. W celu zaradzenia tej sytuacji zaleca on przeprowadzenie reformy w dwóch etapach: po pierwsze, sposób obliczania wkładów zostałyby znacznie uproszczone, opierając się jedynie na kryterium dochodu narodowego brutto, od którego każde państwo członkowskie odprowadzałoby taki sam odsetek; po drugie, począwszy od 2014 r., wprowadzono by nowe zasoby własne, które stopniowo zastąpiłyby wkłady krajowe.

W następstwie przedstawienia konkluzji przez Radę Europejską na posiedzeniu w grudniu 2005 r. Rada wydała dnia 7 czerwca ⁴ decyzję wprowadzającą korekty w dziedzinie zasobów własnych na okres obowiązywania perspektywy finansowej 2007–2013. Zmiany te mają na celu zwłaszcza zmniejszenie wkładów Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji w latach 2007–2013, dotyczą także korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa, która nadal obowiązuje, ale zostaje odpowiednio obniżona w celu zapewnienia

¹ SEC(2007) 1013.

² COM(2007) 343 (Dz.U. C 246 z 20.10.2007).

³ COM(2006) 874 (Dz.U. C 126 z 7.6.2007).

⁴ Decyzja 2007/436/WE, Euratom (Dz.U. L 163 z 23.6.2007).

pełnego udziału Zjednoczonego Królestwa w finansowaniu wydatków z budżetu Unii Europejskiej (poza płatnościami w ramach rolnictwa, sekcja „Gwarancje”) na rzecz państw członkowskich, które przystąpiły do Unii po dniu 30 kwietnia 2004 r. Wspomniana decyzja powinna wejść w życie na początku 2009 r.

Gwarancje udzielane z budżetu ogólnego na operacje udzielania i zaciągania pożyczek

Rozporządzeniem z dnia 30 stycznia¹ Rada zmieniła zasady rządzące mechanizmem dokonywania wpłat na rzecz Funduszu Gwarancyjnego Unii Europejskiej dla działań zewnętrznych. Zadaniem tego instrumentu, utworzonego w 1994 r., jest ochrona budżetu Unii przed wstrząsami wywołanymi przez ewentualne niewykonanie zobowiązań przez kraje trzecie będące dłużnikami; fundusz posiada obecnie mechanizm dokonywania wpłat *ex post* – a nie, jak to było wcześniej, *ex ante* – powiązany z limitem pożyczek przyznanych i gwarantowanych.

Audyt i kontrola wewnętrzna

Dnia 7 marca² Komisja przedstawiła pierwsze sprawozdanie z postępów w realizacji planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, wprowadzonego w 2006 r.³ Podkreśla ona w nim najważniejsze ulepszenia już wprowadzone lub będące w trakcie wprowadzania w zakresie strategii ogólnej kontroli kluczowych sektorów, jakimi są polityka wewnętrzna i fundusze strukturalne. Dnia 30 maja Komisja przyjęła sprawozdanie roczne dla organu udzielającego absolutorium w sprawie audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2006 r.⁴

Informacje ogólne i przydatne linki

- Strona internetowa dotycząca budżetu:
http://ec.europa.eu/budget/index_en.htm

¹ Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 89/2007 (Dz.U. L 22 z 31.1.2007).

² COM(2007) 86 (Dz.U. C 181 z 3.8.2007).

³ COM(2006) 9 (Dz.U. C 67 z 18.3.2006).

⁴ COM(2007) 280 (Dz.U. C 191 z 17.8.2007).

Wykaz instytucji i organów

Parlament Europejski

Sekretariat Generalny
Centre européen, plateau du Kirchberg – BP 1601
L-2929 Luksemburg
Tel. (352) 43 00-1

Rada Unii Europejskiej

Sekretariat Generalny
Rue de la Loi 175
B-1048 Bruksela
Tel. (32-2) 285 61 11

Komisja Europejska

Rue de la Loi 200
B-1049 Bruksela
Tel. (32-2) 299 11 11

Trybunał Sprawiedliwości, Sąd Pierwszej Instancji i Sąd do spraw Służby Publicznej

Boulevard Konrad Adenauer
L-2925 Luksemburg
Tel. (352) 43 03-1

Europejski Trybunał Obrachunkowy

12, rue Alcide De Gasperi
L-1615 Luksemburg
Tel. (352) 43 98-1

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Rue Belliard 99
B-1040 Bruksela
Tel. (32-2) 546 90 11

Komitet Regionów

Rue Belliard 101
B-1040 Bruksela
Tel. (32-2) 282 22 11

Europejski Bank Inwestycyjny

100, boulevard Konrad Adenauer
L-2950 Luksemburg
Tel. (352) 43 79-1

Europejski Bank Centralny

Kaiserstraße 29
D-60311 Frankfurt nad Menem
Tel. (49-69) 13 44-0

Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

1, avenue du président-Robert-Schuman
BP 403 FR
F-67001 Strasbourg Cedex
Tel. (33) 388 17 23 13

Europejski Inspektor Ochrony Danych

Rue Wiertz 60
B-1047 Bruksela
Tel. (32-2) 283 19 00

Zdecentralizowane organy Unii Europejskiej

<http://publications.europa.eu/code/en/en-390500.htm>

Zdecentralizowane agencje wspólnotowe (I filar)

Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT)

Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy (EU-OSHA)

Europejska Agencja Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego (EASA)

Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA)

Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA)

Europejska Agencja ds. Leków (EMA)

Europejska Agencja Kolejowa (ERA)

Europejska Agencja Ochrony Środowiska (EEA)

Europejska Agencja Odbudowy (EAR)

Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach (FRONTEX)

Europejska Fundacja Kształcenia (ETF)

Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (FEACVT)

Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA)
Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)
Organ Nadzoru Europejskiego GNSS
Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (Znaki Towarowe i Wzory) (OHIM)
Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa (CFCA)
Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Zaproponowane agencje wspólnotowe (I filar)

Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki
Europejski Urząd ds. Rynku Łączności Elektronicznej¹

Agencje Unii Europejskiej (II i III filar)

Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (CSUE)
Eurojust (Europejska Agencja ds. Zacieśniania Współpracy Sądowej)
Europejska Agencja Obrony (EDA)
Europejski Urząd Policji (Europol)
Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL)
Instytut Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem (ISS)

Agencje wykonawcze

Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych
Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego
Agencja Wykonawcza ds. Konkurencyjności i Innowacji
Agencja Wykonawcza ds. Transeuropejskiej Sieci Transportowej
Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych
Agencja Wykonawcza Programu Zdrowia Publicznego

Wspólne przedsięwzięcia

Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER (energia termojądrowa)
Wspólne Przedsięwzięcie SESAR (zarządzanie ruchem lotniczym)

---

¹ Ten nowy urząd przejąłby również zadania Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informatyki.

Zaproponowane wspólne przedsięwzięcia

Wspólne Przedsięwzięcie ARTEMIS (systemy wbudowane)

Wspólne Przedsięwzięcie ENIAC (nanoelektronika)

Wspólne Przedsięwzięcie FCH (ogniwa paliwowe i technologie wodorowe)

Wspólne Przedsięwzięcie IMI (leki innowacyjne)

Pozostałe zaproponowane organy zdecentralizowane (I filar)

Europejski Instytut Innowacji i Technologii

Unia Europejska 2007

Źródło: DG ds. Komunikacji Społecznej

Podsumowanie środków na zobowiązania (na poszczególne obszary polityk)

Tytuł	Budżet 2006 ⁽¹⁾		Budżet 2007 ⁽¹⁾	
	Zobowiązania (EUR)	Zasoby ludzkie (²)	Zobowiązania (EUR)	Zasoby ludzkie (²) (³)
01 Sprawy gospodarcze i finansowe	455 408 106	534	494 943 213	559
02 Przedsiębiorstwa	371 736 570	936	510 034 683	1 089
03 Konkurencja	68 370 447	723	71 733 008	751
04 Zatrudnienie i sprawy społeczne	11 910 774 688	786	11 439 308 752	824
05 Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich	54 547 436 518	1 065	54 509 708 026	1 111
06 Energia i transport	1 437 382 957	1 052	1 808 895 383	1 097
07 Środowisko	326 305 136	613	353 459 123	648
08 Badania naukowe	3 497 054 472	1 807	3 564 666 233	2 099
09 Społeczeństwo informacyjne i media	1 405 764 586	1 185	1 434 653 126	1 202
10 Bezpośrednie badania naukowe	329 600 000	2 604	348 472 000	2 694
11 Rybołówstwo i gospodarka morska	1 062 038 904	331	955 157 781	349
12 Rynek wewnętrzny	56 544 289	509	56 356 692	532
13 Polityka regionalna	28 720 613 582	668	34 834 862 423	701
14 Podatki i unia celna	107 126 425	472	110 028 293	513
15 Edukacja i kultura	989 517 713	561	1 222 658 358	598
16 Komunikacja	179 883 940	867	201 020 070	1 001
17 Ochrona zdrowia i konsumentów	529 554 201	772	544 689 734	806
18 Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości	591 981 878	423	671 490 292	505
19 Stosunki zewnętrzne	3 439 558 826	2 566	3 574 746 889	2 563
20 Handel	64 798 962	542	71 517 573	560
21 Rozwój i stosunki z krajami AKP	1 081 855 708	2 072	1 243 646 218	2 032
22 Rozszerzenie	2 318 030 155	644	1 064 558 244	540
23 Pomoc humanitarna	718 983 106	194	749 664 171	219
24 Zwalczanie nadużyć finansowych	63 636 000	402	72 517 000	416
25 Koordynacja polityk Komisji i doradztwo prawne	159 662 454	1 414	168 735 840	1 475
26 Administracja Komisji	886 498 581	3 309	987 459 461	3 406
27 Budżet	1 141 848 040	547	519 495 894	578
28 Kontrola	9 714 059	99	9 186 797	103
29 Statystyka	117 187 355	777	121 365 032	808
30 Emerytura	945 245 000		997 490 000	
31 Służby językowe	346 602 401	3 688	358 927 149	3 764
40 Rezerwy	229 000 000		734 527 000	
Komisja ogółem	118 109 715 059	32 162	123 805 974 458	33 543
Pozostałe instytucje (z wyłączeniem emerytur)	2 460 056 437		2 577 189 876	
OGÓŁEM	120 569 771 496		126 383 164 334	

Źródło: DG ds. Budżetu

⁽¹⁾ Z uwzględnieniem budżetów korygujących.⁽²⁾ Obejmuje zarówno personel stały, jak i pomocniczy.⁽³⁾ Wstępny projekt budżetu na rok 2007.

Dane liczbowe w podziale na pozycje perspektywy finansowej, w środkach na zobowiązania (ogółem)

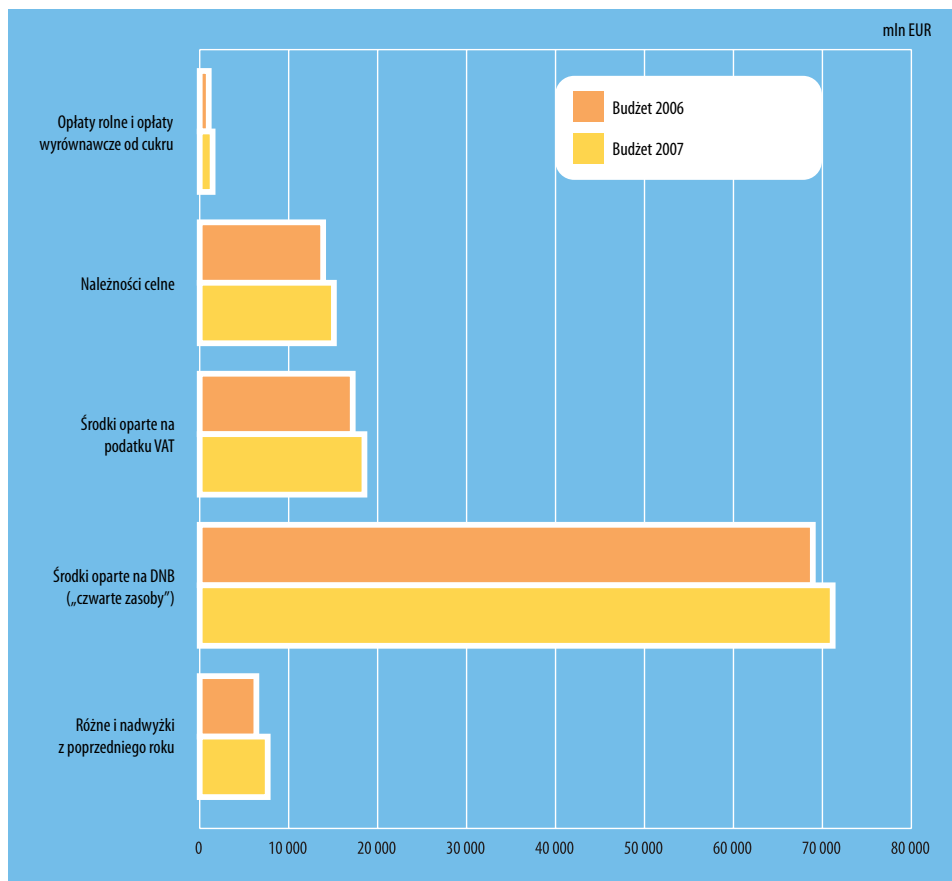
Środki na pokrycie zobowiązań	Budżet 2006 ⁽¹⁾ (EUR)	Ramy finansowe 2007 (EUR)	Budżet 2007 ⁽¹⁾ (EUR)
1. TRWAŁY WZROST	47 515 445 319	54 405 000 000	54 854 332 015
Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia	7 897 689 685	8 918 000 000	9 367 547 511
Spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia	39 617 755 634	45 487 000 000	45 486 784 504
2. ZARZĄDZANIE ZASOBAMI NATURALNYMI I ICH OCHRONA	55 690 657 356	58 351 000 000	55 850 230 036
w tym wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	42 459 970 000	45 759 000 000	42 311 661 000
3. OBYWATELSTWO, WOLNOŚĆ, BEZPIECZEŃSTWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ	1 165 318 589	1 273 000 000	1 442 632 099
— Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	553 181 000	637 000 000	623 833 000
— Obywatelstwo	612 137 589	636 000 000	818 799 099
4. UNIA EUROPEJSKA JAKO PARTNER NA ARENIE MIĘDZYNARODOWEJ	8 520 771 538	6 578 000 000	6 812 460 000
5. ADMINISTRACJA	6 604 078 362	7 039 000 000	6 978 864 032
6. WYRÓWNIANIA	1 073 500 332	445 000 000	444 646 152
Środki na pokrycie zobowiązań ogółem	120 569 771 496	128 091 000 000	126 383 164 334
Wydatki obowiązkowe	45 058 959 201		44 232 401 352
Wydatki nieobowiązkowe	75 510 812 295		82 150 762 982
Środki na pokrycie płatności ogółem	107 378 469 621	123 790 000 000	113 845 815 415
Wydatki obowiązkowe	45 075 536 201		44 122 503 852
Wydatki nieobowiązkowe	62 302 933 420		69 723 311 563
Środki na pokrycie płatności wyrażone w % DNB	0,97 %	1,06 %	0,95 %

Źródło: DG ds. Budżetu

⁽¹⁾ Z uwzględnieniem budżetów korygujących.

Podział według typu dochodów

Typ dochodów	Budżet 2006		Budżet 2007	
	(mln EUR)	%	(mln EUR)	%
Opłaty rolne i opłaty wyrównawcze od cukru	1 014,00	0,9	1 449,10	1,3
Należności celne	13 874,90	12,9	15 083,80	13,2
Środki oparte na podatku VAT	17 200,28	16,0	18 517,23	16,3
Środki oparte na DNB („czwarte zasoby”)	68 921,21	64,2	71 153,08	62,5
Różne i nadwyżki z poprzedniego roku	6 368,08	6,0	7 642,61	6,7
Ogółem	107 378,47	100,0	113 845,82	100,0

Źródło: DG ds. Budżetu

Komisja Europejska

Sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Unii Europejskiej – 2007

Luksemburg: Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich

2008 — 272 str. — 16,2 x 22,9 cm

ISBN 978-92-79-07113-3

Cena w Luksemburgu (bez VAT): 25 euro

Sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Unii Europejskiej publikowane jest przez Komisję Europejską co roku na mocy art. 212 Traktatu WE i art. 125 Traktatu EWEA.

Niniejsze sprawozdanie, prezentowane przed Parlamentem Europejskim, przedstawia ogólny zarys działań wspólnotowych w ciągu minionego roku.

